

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

MOA

Book No.

894.8121

M. L. 38.

P 1487

MGHPC-81-10 LNL/02-87-8-02-100,000.

PRANACHANRA NILASAN

ശ്രീ

രാമചന്ദ്രവിലാസം

മലയാളകാവ്യം.

E PADMANABHA KOR

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഈ. പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്.

(പകുപ്പുകാരൻ സ്വയംതന്നെ)

—:0:—

൨-ാം പതിപ്പ് കൂപ്പി-മരം.

“മനോഹരമാനന്ദം” പ്രസ്സ്,

കൊല്ലം.

1095.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

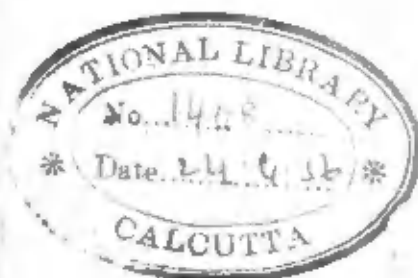
SHELF LISTED

Mal

894.812

P 1114.02

Copy

ശ്രീ. അ വ താരി ക.

ദ്രാവിഡകളായ പത്തനാമുക്കുപുരപ്പള്ളിയിൽ നാമധേയം ആധു-
നികകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭർത്താവിനെയും അപരിചിതമാ-
യിരിപ്പാൻ ഇടയില്ല. ഇദ്ദേഹം ആദികാലത്തു് “മനോരമ” പ-
ത്രത്തിങ്കൽ കടന്നു കോലാഹലം മെന്തുകൊണ്ടിരുന്ന ബാലകവി
കുഞ്ഞമ്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യസ്വർണം വഹിച്ചിരുന്ന ഒരാളാകുന്നു.
ഭർത്താ കടുംബക്കാരും ദുസ്തുരുക്കന്മാരിൽ ഭരതവംശം ശി-
ഷ്ടതയുള്ളവനായിരുന്നതിൽ പിന്നെ ഇദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തകരിൽ
എന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കടുംബക്കാരെക്കൊണ്ടും
കളികൾക്കും തങ്ങളിൽ പൊരുത്തം വേറും. കാര്യസ്ഥനായാൽ
കളിച്ചുകൂടാ എന്നാണു് പഴമക്കാർ പറക പതിവു്. എന്നാൽ ഈ
മിഥ്യഭാസം പ്രകൃതകവിതയെ ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കാണുന്നതിൽ
സന്തോഷിക്കുന്നു.

അഴകത്തു വീട്ടുകാർ പല സ്ഥാനമാനങ്ങളുള്ള ഒരു പുരുഷനെ
കടുംബക്കാർ ആകുന്നു. ഈ വീട്ടിലേ കാരണവർക്ക് അനന്തശ്വരന
ശ്രീപത്തനാമുക്കുപുരപ്പള്ളിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു എട്ടാമതാ-
ശ്വരത്തിൽ പ്രവേശവും ‘ശ്രീകരണം’ എന്നൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടു്.
‘അപരിചിതനാ’ എന്ന കിളിപ്പാട്ടിന്റെ കർത്താവായ ഒരു കുറുപ്പു്
വെ-ൽ നാട്ടുനീങ്ങിയ സ്വാതന്ത്രിയെന്നും മഹാജാതിയെന്നുമായി
സന്നിധിയിൽനിന്നും ‘വിചാൻകുറുപ്പു’ എന്ന വിരുതുപേർ ലഭി-
ച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ വിചാൻകുറുപ്പിന്റെ അനന്തശ്വരനും ഇപ്പോഴത്തെ
കരണത്താക്കുറുപ്പിന്റെ അനന്തരം ആണെന്നു് കവി. ജ്യേഷ്ഠ-
ന് ശേഷം ധീരപുരുഷനായതിനാൽ തിരുവനന്തപുരത്തു് സിരി-
ശാമസം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പത്തനാമുക്കുപുരപ്പു് തറവാട്ടുകാ-
ളോടൊന്നിച്ച് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രാമഭരണാധികാരികളുടെ മ-
ദ്ധ്യേ അപ്പൊഴുപ്പാർ ഉള്ളതായ ലഭിക്കുന്ന ചില വിശുദ്ധകൃഷ്ണ-
കളുടെ സദിനിയോഗപരമം രാമചന്ദ്രവിളാസം.

മഹാകാവ്യം എന്ന പേരിനെ അർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യം ഭാഷയിൽ ആദ്യമായെന്നായത് ഈ 'രാമചന്ദ്രവിലാസം' തന്നെ എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം' ആണ് ഭാഷയിൽ ഇരുപ്രഥമമായ കാവ്യം. 'ശ്രീരാമചന്ദ്രവിലാസം' ആണ് ഇരുപ്രഥമമായ മഹാകാവ്യം. "നാഗരാജൻ പരമേശ്വരൻ ചന്ദ്രാക്ഷരായ-
 ണ്നെന്നെ" എന്നറിയാതിട്ടായി ചെല്ലിപ്പോയ ലക്ഷണമെല്ലാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷം വരുന്നതല്ല. മാമുക്കൻ 'ശിശുപാലവധ'ത്തോടു ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സമാദർശിക്കാം. അയ്യപ്പപ്പിള്ളി, ശബ്ദംഗി, സന്ദർശനം, കല്പനാഭവചിത്രം, സംശ്ലേഷം, ബന്ധമായും മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രകൃത-
 മഹാകാവ്യത്തിനു സമമായി ഭാഷയിൽ ഒരു മൂലഗ്രന്ഥവും കാണുന്നില്ല. അത്യാലംകാരങ്ങളെ മറ്റു പല ഭാഷാകവികളും ധാരാള-
 മായുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശബ്ദാലംകാരങ്ങളെ സരസമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ പുത്തനാഭക്കുറുപ്പ് അദ്വിതീയനാകുന്നു എന്നു പരിശോധിച്ചുപറയാം. സംസ്കൃതത്തിൽപോലും നാനാർത്ഥകോ-
 ശത്തിന്റേയും ഏകാക്ഷരനിഘണ്ടുവിന്റേയും മറ്റും സാമാന്യം കൂടാതെ ഭൂഷണങ്ങളായ അനുലോമപ്രതിലോമ സമാനം, അർദ്ധമ-
 കബന്ധം മുതലായ ശബ്ദചിത്രങ്ങളെ കറുപ്പുവർക്കും സാധാരണ നാടോടി മലയാളപദങ്ങളെക്കൊണ്ടു അധികശ്ലേശം ഒന്നും കൂടാതെ ചമയുന്നതു കണ്ടാൽ ആരുടെ മനസ്സാണ് ചമൽക്കൊണ്ടതത്? രാമചന്ദ്രവിലാസം ഒരു നാലമ്പലകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു വെളിയിൽ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ശബ്ദാലംകാരങ്ങളെ ഉദാഹരിക്കുന്നതിൽ ഭാഷാഭി-
 ഷണനിർമ്മാണകാലത്തു എനിക്കുണ്ടായ ശ്ലേശങ്ങളെ പരിഹരിക്കാ-
 മാതിരുന്നു. ഭാഷയിൽ ചെമ്പുവുന്നവയും എന്നാൽ നാളതുവരെ ആരു ചെല്ലു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവയും ആയ ചില ശബ്ദചിത്രങ്ങളെ ഉദാഹരിക്കുന്നതു സുകരമല്ലാതെ ചരിക്കാൻ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭാ-
 ഷാശ്ലോകത്തിനു പകരം സംസ്കൃതശ്ലോകം എനിക്കു ഉപയോഗി-
 ക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ശബ്ദങ്ങൾ ഇത്രത്തോളം സ്വാധീനപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ കാവ്യം ചില പദ്യങ്ങളിൽ ദിനീയാക്ഷരപ്രാസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അതിന്റെ നേർക്കുള്ള അനന്യത-
 യെന്നല്ലാതെ അശക്തിയെന്ന് ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല.

“വിരിയംമലർച്ചുടിയറ്റഭാഗേ
 ത്തിൽ തണ്ടുമിടയ്ക്കിടയ്ക്കു വീശി
 മുകളുക്കുമേന്തിയിടുലഞ്ഞാ
 ലത്തയവങ്ങാട്ടു ഗമിച്ചശാകരേ! ചൊൽ.”

ഇത്യാദി പ്രൗഢലളിതങ്ങളായ ഇതികുച പദ്യങ്ങളെ ‘തുണ
 നല്ലം കോണിലായിട്ടെങ്കിലും നാട്ടി പന്തലിട്ടില്ലെ’ന്നു പറഞ്ഞു പാ-
 മിഹംസിക്കയാണെന്നതിൽ അർത്ഥമേയ്ക്കൂ.

- ക്രമേളകം നിർമ്മിതി കോമളേച്ഛുതേ
 ക്രമേളകം കണ്ണകലാപടസ്സം
 പ്രീതന നന്ദോമിഷ്ടഭുജോഃ സമയോ
 ക്ഷേപ്തസ്ഥിതാ നൈകതരോപഹാസം.

എന്നല്ലാതെ ശൈത്യവും ഞാൻ ഷറവൻ നെയ്യറ്റിറ്റ.
 മറ്റൊറ്റൊരുക ശബ്ദപിത്രവുമിങ്ങനാലും പിന്നീയപ്രാസം ഇല്ലാതെ
 മുമ്പാൽ എല്ലാം പോയി എന്ന് ശരിക്കണവരെ നാനാവിഭവങ്ങ-
 ളോടുകൂടിയുള്ള ഭജനത്തലി ചീക്കുകിയില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടു സുഖ-
 മാവുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ‘ശാകപാത്ഥിവാൻ’ ശേഷ-
 ത്തിൽ ചേർത്തു മിണ്ടാതിരുന്നേയ്ക്കാം.

ശബ്ദലങ്കാരംപോലെ, രീതിയെ ശൃംഗാരപ്രായോഗവും ഇതിൽ
 വളരെ ധാരാളമായിരിക്കുന്നു. ‘അമാന്തം’ മുതലായ പദങ്ങൾക്ക്
 സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലുമുള്ള ഭിന്നാർത്ഥങ്ങളെ കവി വളരെ സ-
 തസായുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ചേക്കേച്ചത്തിലെ അകാരലോപം
 ആഖ്യാതത്തിലെ ഉകാരലോപം ഇത്യാദി ചില അഭംഗികരം ഇ-
 കാര്യത്തിലും അപൂർവ്വം ചിലെടത്തു വന്നു പോയിട്ടില്ലെന്നില്ല
 എന്നാൽ അതുകൾ അത്യാപ്രതീകിത പ്രതിബന്ധിക്കാത്തതി-

- നിർദ്ദിഷ്ടന മൃദഭാഷികളോടുകൂടെ
 മുള്ളിൽപ്രിയംകലത്തൊട്ടകമന്യനേയും
 ഇഷ്ടാഭിപ്രായത്തിനെപ്പോലിത്താപകരമെങ്കിൽ
 പുല്ലിപ്പതിന്ന വകയില്ലെന്നു കൂട്ടത്തെയും.

നാൽ ഭാഷകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് മുൻ
 ഉദാഹരിച്ച പദ്യം തന്നെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. അഴകത്തു കറുപ്പിന്റെ
 കൃതികൾക്ക് വിശേഷാൽ ഖരകളെന്ന് എനിക്കു പരമമെന്നു
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നല്ലാത്തതും കാണുമ്പോഴൊക്കെ തോന്നിട്ടു-
 ന്നു്. ആ അഭിപ്രായത്തെ 'രാമചന്ദ്രവിലാസം' ഇപ്പോൾ സ്ഥിരീ-
 കരിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിയുടെ ഈ അഭിനവനീയമായ വ്യവസ്ഥാ-
 ഭരണ കേളീയമമാണെന്നു ഉചിതമായ വിധത്തിൽ അനുമാദിഷ്ഠി-
 മെന്നു ആശംസിക്കുന്നു.

കവിയുടെ അഭ്യർത്ഥംസി,

A. R. Rajaraja Varma (Sd.)

മുഖവുര.

കേരളപ്രാണിനീയം, ഭാഷാഭൂഷണം, വൃത്തമഞ്ജരി മുതലായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ ഭാഷയുടെ അസ്ഥിമാത്രം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഏ., എം. ആർ. എ. എസ്., കൊച്ചു കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അവതാരികയ്ക്കു പുറമെ ഈ പുസ്തകത്തിന് ഒരു മുഖവുരയുടെ ആവശ്യം ഇപ്പോഴില്ലെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള വാസ്തവമായ ചരിത്രത്തെ മഹാജനങ്ങളെ ഒരു ധർമ്മപ്രദമായ ചുമതലയെന്നും എന്തെന്നോർത്താകയാൽ ഈ ചെറിയ ഉപന്യാസം എഴുതാൻ സംഗതിയായതാണ്.

ചോദ്യം നമുക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ആഹ്ലാദപരാത്ഥമായിത്തന്നെ അപ്പം, വടക്കു ആലിയാഴി അരിമാവുകാണുണ്ടാക്കുന്ന കഷ്ടവിശേഷങ്ങളിൽ, അന്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആസ്വാദ്യതയാൽ സ്വാഭാവികമായി ജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ച് ഒരിക്കലുമില്ലാത്തതായ ഒരു തുച്ഛമായ ഭാഗവൽകഥകളിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്തതും മിക്ക 'കേരളീയ' ഹിന്ദുക്കൾക്കും കാണാപ്പാഠമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതും ആയ രാമായണത്തെ വേദപ്രാർത്ഥന കാരണവേദം തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും മഹാജനങ്ങൾക്കു ഒരു കൈതുകം തോന്നാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസവും, രാമായണം പതിവായി പാരായണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതുമുതൽ അതിന്മേൽ പിന്നെയും പിന്നെയും എനിയ്യുള്ള പക്ഷപാതവും, ഭാഷയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ഇക്കാര്യം എല്ലാ ഭാഷാഭിമാനികളും രാപകൽ മുഷിഞ്ഞു പ്രയത്നിച്ചുവരുമ്പോൾ ചാട്ടം പിഴച്ചു കൂട്ടം പിരിഞ്ഞ കരങ്ങളോടെ ഖ്യാൻ മേത്രം ഉദാസീനനായിത്തന്നാൽ ഇതു മറ്റുള്ളവരെയും സ്വഭാഷയെയും ധിക്കരിച്ചതിനു സമമായ മഹാപാപമായി വരികയില്ലയോ എന്നുള്ള ശങ്കയും നിമിത്തം; ഇങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെ, ദിനയം, ഭൂതലയ, സത്യനിഷ്ഠ മുതലായ വിശിഷ്ടങ്ങളെക്കൂടി വിളമ്പിയ ശ്രീമാതാമഹാജനത്തെ പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു മലയാളകാവ്യമായി എഴുതിനോക്കുമെന്നു തോന്നാതെ തോന്നുകയാൽ കൃത്യഗതമെന്നുള്ളതും, ശരീരസ്ഥാനവും ഇതുകൊണ്ട്

പാശ്ചാത്യനാണെന്നിരിക്കിലും കറുത്ത അന്തിയെക്കുറിച്ചു ആരോടുകൂടിയ വിശുദ്ധ സഭയുടെ ഉള്ളിൽ ചിലപ്പോൾ “മാർക്സിസം” എന്ന കറുത്ത അന്തിയെക്കുറിച്ചു കറുത്ത മനോഭാവം മെല്ലെ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു കറുത്തയെക്കുറിച്ചു വേണ്ട സാമഗ്രികളൊന്നുമില്ലാത്ത എട്ടു-പ്പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ചതെന്ന, ഉടക്കോലത്തുണ്ടായ ചില ആരംഭകരായ പാശ്ചാത്യരുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ പ്രമാണമാക്കുന്നതിൽ അധികാരവും, ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾക്കു സംസ്കൃതപ്രിയകൾ ചില സഹായങ്ങൾ പരക്കെ ചെയ്തതായിരിക്കുമെങ്കിലും “കാലാഭ്യവൃദ്ധി” എന്ന മറ്റൊരു നിയമത്തെ അംഗീകരിച്ചുള്ള സംസ്കൃതവ്യാപാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവവും നിമിത്തം ചില പ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഭാഷയുടെ ഒരു ശാസ്ത്രരീതിയെപ്പറ്റിയ “കേരളപാണിനിയം” ആവിർഭവിക്കയും അതു് ഈ കറുത്തനിമിത്തത്തിൽ എന്നെ ധാരാളം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ശരിയായ ഒരു അഭിധാനകോശമില്ലായ്മയാൽ പദാരത്നങ്ങളെ ആലോചിക്കുന്നതിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നത്. അതിനാൽ, ഭാഷാഭിമാനികളായ നാം ഭാഷാപദങ്ങളെക്കുറിച്ചു വേണ്ടി വേലചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരുവിധം ത്യാജ്യങ്ങളല്ലാത്ത പദങ്ങളെ കിട്ടുന്നതോളം സാധ്യമായി പേർക്കുന്നതിൽ വലിയ തരക്കോടിപ്പെടുന്ന ഒരു സമാധാനത്തോടു കൂടി അപ്രയത്നമായി ഭാഷാപദങ്ങളെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുന്ന ചില ഭാഷാപദങ്ങളെ അല്പമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി നിമിത്തം ഇതിൽ പേർക്കുന്നിടത്തായിട്ടുണ്ട്.

ഈ കറുത്തയെക്കുറിച്ചു പ്രധാനമായും ആയി ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓരോന്നും (അല്ല) പരസ്പരം ആണെന്നിരിക്കിലും വാല്മീകി-രാമായണം, അയ്യ്യാദികാരായണം, ഹനുമാനാടകം, മാർവ്വം, നൈഷധം, ഭാരതചമ്പു, ആഗേയചമ്പു, ആദിയാദി ചിലതിനെ കൂടി പ്രമാണീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ആവശ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു അവിടവിടെ കാണാവുന്നതും മറ്റൊന്നിടത്തു കാണാത്തവയെക്കുറിച്ചു

മലവര.

പ്രാണത്തിനാൽ അതുകളെ പ്രാപ്യകംവിം വിചിത്രവശ്യമില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

ഈ പുസ്തകം ഏഷ്ടദശസ്കന്ദം ആയപ്പൊഴേക്കു കാരുഗ്യഭരവ-
മോളൻ വല്ലാതെ മുഷിഞ്ഞുതുടങ്ങിയങ്കിലും ഇതിനേൽ മഹാജന-
ങ്ങൾ എന്തുപറയുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ട് ശേഷം എഴുതാമെന്നറിവ-
യില്ലാകൊണ്ട് പേടവസ്സാതെ “മലയാളി” പത്രത്തിൽ കറേജ്
ചേർത്തുവന്നു. ആയിടെയും ആളെ അറിയാൻ ചിലർ ധൂതികൂട്ടുന്ന-
തായി പത്രാധിപന്മാരായിരുന്ന റിസ്ക് ഓപ്പറേറ്റർമാർ എന്ന അമൃ-
പ്പട്ടത്തി. അപ്പോൾ ഇതിനേക്കുറിച്ച് ഭോഷമാക്കിയ ഗുണമാക്കിയ
ആരും ഒന്നും പറയാതിരുന്നതിനാലുണ്ടായ പശ്ചാത്താപം നിമി-
ത്തം വസ്തുതയെല്ലാം കാണിച്ച് മഹാമഹിമയ്ക്കീ കേളവർവലിയ-
കോതിൻവുമാൻ സീ. എസ്. ഐ. തിരുമനസ്സിലെയും ഒരു വി-
ജ്ഞാപനം അയയ്ക്കയും അവിടന്നു ദയാപൂർവ്വം ചുവടെ ചേർന്ന
മറുപടി കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

തിരുവനന്തപുരം.

ഗോകുൾ കന്നി മാർ.

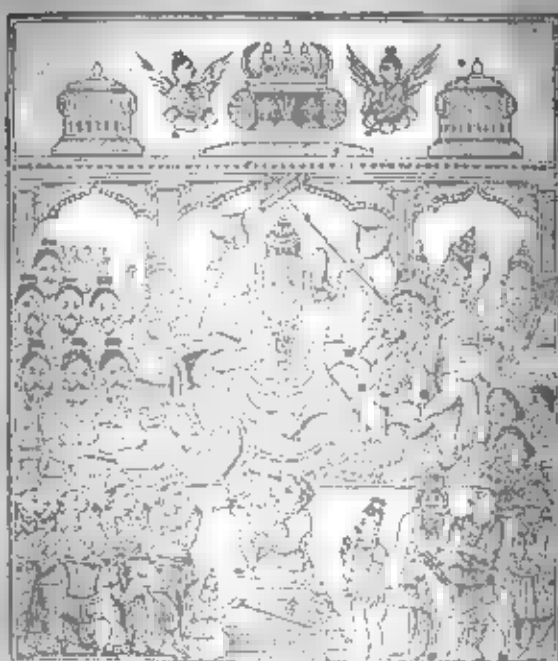
ശ്രീ.

അഴകത്തു ചക്രമനുജക്കുറുപ്പിന്.

ഏഴുതൂക്കിട്ടി. മലയാളിയിൽ “രമചന്ദ്രവിമാസം” കണ്ടുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ട്
അതിനെ കൈമാറ്റക്കാരോടുകൂടി നോക്കുകയും, അതിന്റെ കർമ്മവും ആരാതിരു-
ന്നും അയാളുടെ അഭ്യന്തര ഗുണവർദ്ധനയെ അനുജിന് സാമാന്യം ഉണ്ടാകട്ടെ
എന്ന പ്രാർത്ഥനയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. “ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം” മണിപ്രവാള-
രേഖകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ചേർന്ന ഞ്ഞുക്കയ്ക്കൽ “രമചന്ദ്രവിമാസം”-
ത്തിന്റെ കർമ്മപത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഒട്ടും അനുമതിയുണ്ടോ
നില്ല. “മീനകേരളചരിതം” മുതലായ “കൃതികളാൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങൾ
കവിയശസ്സിന് ഈ കാവ്യം ദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഷ്ഠയെ കൈമാറുന്നതും
ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിന് യാതൊരുസംശയവുമില്ല. ഇതിനെ പൂരിപ്പിക്കുന്നതിന് ചേർന്ന
സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രീരാമൻ അനുഗ്രഹത്താൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ, എന്ന്
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ.

KERALAVARMA.

ஸ்ரீராமபதாஜிசனகம்.

രാമചന്ദ്രവിലാസം

മലയാളകാവ്യം.

എഴുതി: ശ്രീഗണപതിയെന്ന

അദ്ധ്യക്ഷൻ.

ഒന്നാം സ്കന്ദം.

മാതാഭയഭാവമെന്താ മഹാകലത്തിൻ
കീർത്തിപ്പതിപ്പാപകന്മാ മഹാത്മാ
മായവിലാസത്തെ വെച്ചു ദിവ്യ-
ശ്രീരാമഭാവൻ വിജയിച്ചിടേണം.

നന്മയ്ക്കുമാവപ്പോൾ മഹേശൻ
തന്മയൊരുങ്ങിപ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും
എന്താൽ കനിഞ്ഞീട്ടുവരിന്ന വാക്കു-
മെന്താൽ താണിഹ കൈതൊഴുന്നേൻ.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈശ്വരനാമം
സ്വാകാശം പോലിങ്ങു കാവ്യമെന്താൽ?
ശ്ലോകാശ്വതം ദേശികൾ പ്രമാണി-
മേകാശ്വതം തന്നെ കവിതെന്നേൻ.

മിത്രാനുജ്ഞകളുടികളേവീ-
വൃത്രാധികാരികൾ വസിപ്പതിന്നായ്
വിസ്തരിച്ചുതന്നുതന്നെസലത്തിൽ
പ്രഖ്യാതമായുണ്ടാരു രാജധാനി.

ഒന്നു മണ്ടാത്ത വിരോധികൾക്കും
ജയംലഭിച്ചാൻ പണ്ടുതന്നെ കണ്ടു്
“അയ്യോ”യെന്നുള്ളതാ സാമന്തന്മാ
പരമാജയവിതിനേകി മൂന്നു.

സ്വർണ്ണപ്രതിമകൾ പണ്ടുസമയത്തു
 കിട്ടിയിരുന്നതും പണ്ടുതന്നെ
 ശില്പിമാരുടെയും പാട്ടുപോലും
 അറിയാത്തതും അറിവില്ലാത്തതും.

൩൭

വരണം അതും മട്ടിലും, നിന്നിൽ ഭൂ-
 ജാതീയപ്രമാണങ്ങൾ മേട കണ്ടാൽ
 നാനാവിവിധരൂപത്തിലുള്ളതും
 സ്വന്തംപ്രതിമകൾയെന്നു തോന്നും.

൩൮

“സൗഖ്യംതന്നെ മേലുള്ള വളർന്ന നമ്മെ-
 ജ്ഞാതിക്കുമെന്നുള്ളതും സംശയത്താൽ
 ധാരാളം പണ്ടു നിജവാസഭാഷകൾ
 സാധിച്ചതല്ലേ? സകലത്തിനും മേൽ.

൩൯

ആദിത്യനാശമാനപ്രഭാതം വേന-
 ല്ലാതിശ്ശമേകനായ കൈയ്ക്കുവന്നായ്
 ആദിതിയെത്തുമ്പോഴിരിക്കുകൊണ്ടു-
 ജ്ഞാതിക്കുമല്ലേ? പകലോറതിനും.

൪൦

സൗന്ദര്യം സൗഖ്യംകൂടിയതായ മട്ടു-
 പ്പാവിൽ പതിച്ചുള്ളതും ചന്ദ്രകാന്തം
 സേവിച്ചിട്ടുണ്ടാരുടെതാപമാറി
 നിവാണമേകുന്നിഹ വിജ്ഞാതവ്യക്തം.

൪൧

പ്രകാശകവ്യങ്ങളിൽ നാലുപാട്ടും
 നൽകാപുരുഷാർത്ഥത്തിലുള്ളതും
 വർണ്ണനയും കോലം മായാൻ നേരം-
 വണ്ണം വഹിക്കുന്നിതു നാൽക്കുപ്രകാരം.

൪൨

നാലുപാട്ടുതന്നെ സൗഖ്യം-
 ദാരുണമോയതു ഹിമാംഗു തന്നും
 ആരാൽ മഴക്കാലത്തുവെട്ടിയൊരും
 മാതാരിയെപ്പോലിതു ഭാഗ്യമേകും.

൪൩

അന്തർവൃത്തികളോടൊന്നിൻ
 ചന്ദ്രത്തിനൊക്കുന്ന ജയിച്ചു ചോരാൻ
 ചെന്താമരപ്പൂക്കൾ കിടക്കിലെല്ലാം
 ചെന്താമര സാമ്രാജ്യം വളരുന്നതിനാൽ.

൪൪

ഒന്നാം സ്കന്ദം

൩

വൃന്ദാമകേന്ദ്രന്റെ പുരത്തിന്നടുത്തു
മിന്നുന്ന സാക്ഷരപുരാണികത്തിൽ
നന്നായ് വിളങ്ങും സരയുനദിക്കും
മറ്റാകിനിക്കും ചൊല്ലാത്ത സാമ്യം.

൧൪

ദിവ്യതപോനാഥിനിലുള്ള തീർത്ഥം
സേവിച്ചിട്ടുണ്ടു പല ജീവജാലം
മേലിന്ദ്രമെന്നേ മഹിതം പ്രസംഗം
കോലം മഹാതപാക്കൾ നിഷേവ്യരത്രം.

൧൫

പ്രജാധിപൻ കാശ്യപനിച്ഛത്തിൽ
സുജാതയാമിന്ദുമതീവന്ദനീർ
അജകുമാരവല്ലഭസുന്ദരനായി
ബാഹ്യമുപേത പദേ കതിരമാങ്കിധാനം.

൧൬

മനസ്സതിക്കൊത്തൊരു ധർമ്മമെല്ലാം-
മനസ്സരിച്ചിപ്പരമാസമന്താൽ
അഭിമുഖ്യമെന്തിയ നക്ഷത്രീശൻ
പരത്തി നൽകീർത്തി ജഗത്തിലെല്ലാം.

൧൭

അഭിമുഖ്യമിതികളിലു നാട്ടിൽ
ചെറുതൃപ്രവൃത്തിക്കവകാശമില്ല
കൈക്കൊണ്ടവു കോഴയുമില്ല ചെറുത-
കൈക്കൊണ്ടവു മറ്റുലഭമകി ഭൂപൻ.

൧൮

ചൊൽക്കൊണ്ടു കൗതസല്യയുഗമുഗ്മി
കൈകേയിയും സൗമ്യ സുമിത്രശരണം
കാമങ്ങളൊക്കുന്ന നൃപനാദാത-
സാരം സ്വശക്തിരായമെന്നപോലെ.

൧൯

സന്താനമില്ലാത്തൊരുനാൾ നൃപനാദൻ
മന്ത്രിശാമനാൻ വിളിച്ചു കൂടൽ
മന്ത്രിച്ചു വല്ലാത്തതരംഭമെല്ലാം
തന്ത്രമെന്തൊരോന്നറിയിച്ചുപോയ.

൨൦

എട്ടാമനും മന്ത്രി സുമന്ത്രനല്ലാൻ
സാക്ഷാത്ക്കാരം നൃപന നമിച്ചു
മണത്തിനാൻ പണ്ടു സന്നദ്ധമാൻ
മുനീശാൻ ചൊല്ലിയ കാര്യസാരം.

൨൧

പരിശുദ്ധീകരിച്ച സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം
തന്മൂലം നല്ല രുചിയുള്ളതും
പെരുത്തം കൊണ്ടുള്ളതും വേഗം
വരുന്നതിനായി വെള്ളം കലർത്തിയിരിക്കുന്നു. ൨൨

വെളിച്ചത്തോടുകൂടി നല്ല രുചിയുള്ളതും
വെളിച്ചത്തിന് തീർച്ചയായിത്തന്നെ ശേഷം
വെളിച്ചം വെള്ളം കലർത്തിയിരിക്കുന്നു. ൨൩

സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം വേണ്ട സാധനങ്ങൾ
ധാരാപ്രതിഭാകരമായതും മറ്റും
പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന സന്തതപ്ര-
കാശം പ്രകാശമാകുന്നു. ൨൪

സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം പ്രകാശമാകുന്നു തന്മൂലം
വിശദമാകുന്നതിനായി വേഗം
വിശദമാകുന്നതും ശിരസ്സിന്മേൽ
താഴെക്കിടക്കുന്നതും വിളങ്ങിയെത്തുന്നു. ൨൫

മെഴുന്ന് പുത്തൻ തളിർ നല്ലതും
മെഴുന്ന് തന്മൂലം നല്ലതും
തന്മൂലം മെഴുന്ന് നല്ലതും
നല്ലതും നല്ലതും നല്ലതും. ൨൬

മെഴുന്ന് പ്രകാശമാകുന്നതും മെഴുന്ന്
സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം പൂർണ്ണമാകുന്നതും മെഴുന്ന്
പ്രകാശമാകുന്നതും മെഴുന്ന്
സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം. ൨൭

മെഴുന്ന് വെളിച്ചം മെഴുന്ന്
മെഴുന്ന് വെളിച്ചം മെഴുന്ന്
മെഴുന്ന് വെളിച്ചം മെഴുന്ന്
മെഴുന്ന് വെളിച്ചം മെഴുന്ന്. ൨൮

ധാരാപ്രതിഭാകരമായതും മെഴുന്ന്
ധാരാപ്രതിഭാകരമായതും മെഴുന്ന്
ധാരാപ്രതിഭാകരമായതും മെഴുന്ന്
ധാരാപ്രതിഭാകരമായതും മെഴുന്ന്. ൨൯

അർക്കു നില്പുലമുദാശവനാത്
കുടോത്തവൻ ചൊല്ലിയയച്ചുപാലെ
സംഗ്രീതനായ് ചന്ദനപർവതാരുമാൻ
ഡിംഭാനിലൻ വന്നിഹ വീശി ഒരുല്ലെ.

൩൦

മുഖത്തിനങ്ങങ്ങതിയ നാരദൻതൻ
കരത്തിൽ മേവുകനാരു വീണപോലെ
വിശ്വലോചനമിട്ട മുഴങ്ങി മാന്യ
രസത്തിനാലമളെക്കണ്ണകണ്ണും.

൩൧

വിശ്വഭാരവല്ലഭനശ്വരമധം
വിസ്താരമായിട്ടു കഴിച്ചശേഷം
പുത്രിയസത്രം നിവേദനവാനു-
യത്നിച്ചു ശാന്താചരിയോടു ധന്യൻ.

൩൨

പാകാരിമുൻപായ നിമിസ്സലോകം
യാഗാംശമാർപോട്ടു പരിഗ്രഹിപ്പൂമൻ
ഭൂകാമകൻതന്റെ മഹത്തരമേ
ലോകേശനോടും ഭൂതമാഗമിച്ചു.

൩൩

സർവ്വസംഹാരവിനാശൻ കാട്ടും
ഗർവ്വം സമീപിപ്പാനതായ്തരളം
നിത്യാഭാസത്തോടു ചെന്നതിന്ന-
ഗ്ലീപ്താനസംഭവേ! വിധിയോടു മെരുന്നാൾ.

൩൪

പുലസ്ത്യചെന്താമിമുഴുക്കുക്കോ-
ബലത്തിനാലേറെ വലത്തരമോ! ഞാൻ
വിലോമയശ്വേതാമിന്ന ഞാനും
ലലാപപ്രാപ്യത്തെ വെടിഞ്ഞിടാനായ്.

൩൫

കർമ്മങ്ങളോടുകൂടി കറഞ്ഞു ലോകേ
ധർമ്മങ്ങളും കാടുകറേറി കഷ്ടം!
ശത്രുവിന്നു ചിങ്ങവിവീരരോടും
മൗനമേറും ഭേദിച്ചുഴലുന്ന ചാരം.

൩൬

അമളിലുണ്ടായൊരു ഭൂവിപാകം
നേരിട്ടു വാഗിച്ചതു കാണത്താൽ
നാളൊട്ടുപൊയ്തായിഹ കാലവർഷം
പെണ്ണിട്ടു മേലങ്ങളുമെത്രകാഴ്ന്ന!

൩൭

കലാശ്ശനം വൃന്ദാവതാരസ്മി-
കലാശ്ശനം വിപ്രതലത്തിലും
നിഖത്ത തുകന്നാൽ ബാഷ്പവർഷം
പലിച്ചിടുന്നില്ല മഴയ്ക്കുതലും.

നവ്യ

കഷ്ടം ബഹുവീര്യമിതയെന്ന വേർപെ-
ട്ടൊട്ടേറെനാളായി മുഷിഞ്ഞ മട്ടിൽ
സ്വപ്നത്തിലേഴും ഭ്രാന്തവെഴിനയെന്ന-
വർഷിക്കലുംകൂട്ട ലയിക്കുമൊരുത്.

നവൻ

ഇതരം നമുക്കിങ്ങ പരമവിധത്തിൽ
സീലിച്ചു കണ്ഡങ്ങളുണർത്തിനാൻ തോൽ
ചിത്ത വിമരലിച്ചിവിടനു മേലാൽ
കുന്തവ്യമെന്നെന്ന വിധിക്കുമെന്നും.

ശ്ശ

വിധിക്ക മേലായ് പുനരെന്നമിട്ടു-
വിധിക്കപോന്നുലഭിച്ചില്ല അല്ല
വധിച്ചിടും മനോഹരനാ മുന്ന
വിധിപ്രവർത്തിവിടനു തന്ന.

ശ്ശ

മോഹം! മനോഹരവിത്തമകളെ-
മാഹാമത്ര രണ്ടിപാർഷ്
മോഹത്തിങ്കത്തൊടു ചെന്നുതിരുപ്പൻ
മോഹിമാനം വിട്ടുമാനതെന്ന.

ശ്ശ

വല്ലാത്തതെന്നെങ്കിലുമുള്ള കാല-
ത്തല്ലാത്തതെന്നീശ്വരനാമധേയം
തെല്ലെങ്കിലും ചേതസി ചിന്തചെയ്യ-
ന്നിരുന്നതെല്ലാമിളയുമെന്നത്ര.

ശ്ശ

അർക്കോജനാവിതു കേട്ടനേരം
സംഭ്രാന്തിയുറക്കുമിളയ്ക്കും പരമം
അർക്കോജനാജന്റെ ചാരവിന്ദം
കവിട്ടുണർത്തിക്കണമെന്നല്ല.

ശ്ശ

നാലാനന്ദൻ ദേവകളോടുമേറ്റം
മാലാൻ നിൽക്കുന്ന ധരിത്രിയോടും
നീലാമണാളന്റെ നവസമ-
പ്ലാലമിതൻ തീർമണത്തു വേദം.

ശ്ശ

ബാലാക്ഷരാകാശിപ്രമേഘം കിരീട-
ജാലാകലാപത്തെടുമാനനത്തിൽ
കോലം ചിരിച്ചുനിൽക്കയാടുമപ്പാർ
നീലാളിവണ്ണൻറെ വാസ്തവ കണ്ടാൽ.

ശ്ന

കാരാത്ത നല്ലതെരി കലർന്ന കണ്ണൻ
മറഞ്ഞണിഞ്ഞതുള്ളൊരു മാലുഗന്ധം
പെറിത്തടഞ്ഞതുമ്മികളാലിളകും
തററെഞ്ഞതാപോലമെത്തലോടി.

ശ്ന

സമസ്രുപരൂതമുനാദിയാമ-
മഹാസമാജം പുതളിതപൂർവ്വം
മഹാമുനീന്ദ്രകുമാരനാകം
മഹാപുരാണ പ്രണമിച്ചുവേദം.

ശ്വ

മനുജിതംകൊണ്ടു പയലാമരധി-
ഷണിദ്രധാവമുനിനം നിറച്ചു
നന്നായ് കടക്കുവീച്ച മുകുന്ദനാഥം
വൃന്ദാവകന്മാക്കൊടുമുടിത്താഴ്വാരം.

ശ്ന

മേഘമറവിയെ! വിണ്ണുവർത്തമ! യുദ്ധമി-
ശ്വമേ വിപത്തിയിടക്കയറ്റു! ചൊൽക
ജന്മജന്മമെല്ലാവരെയുമൊത്തുചേർന്നി-
ട്ടീവന്നതത്രയ്ക്കു വിശേഷമെന്തു?

ശ്വ

നാരായണൻതൻ മോഴികെട്ടനാക്ക
പരമ പ്രമോദിച്ചു നിമിത്തമൊക്കും;
സ്തോതാസ്വന്തരം മധുവനാഭകവീ-
ട്ടാക്കോന്നു ധാരാവാറിയിച്ചു ചിങ്ങം.

ശ്വ

മേഘമറവിയെ! സന്താപമെഴിപ്പതിന്നാ-
യെങ്ങനേ നില്ക്കു ചന്താടിയിരിക്കേ
മറ്റല്ലസമീപിക്ക മടക്കമെന്തൊ-
ന്നിടത്തുവാനുള്ളതു ഭീനബന്ധം!

ശ്വ

മാതൃവൃന്ദമേഘം ചിത്രനാഭമോലം
വാത്സല്യമുറക്കൊണ്ടൊരു കൊടുപ്പൻ
ഉത്സാഹിയും സ്ഥിതിയുമെനി ചിങ്ങ
തപസ്സവകൾക്കു കൊടുക്കുവീച്ചു!

ശ്വ

നിത്യോദ്ധ്വയുള്ള കൃഷ്ണാഭരണം
പ്രകാശമാക്കി ധരിച്ച മുന്നേ
ജഗൽപ്രഭോ! മുന്നടി മണ്ണു വാങ്ങാൻ
പ്രകാശമെടുത്തൊഴിഞ്ഞു പിന്നെ.

അ

അയ്യോഹൃദയമിടത്തൊഴിയില്ലെന്നതെന്തെ-
പ്പലത്തുവാൻ ചെയ്തു ചരിത്രമോത്താൽ
നിജാശ്വതിയൊക്കെ ഇന്നും വരുത്താൻ
സമിച്ചിട്ടും സത്തുകൾ സങ്കടമേത.

അ

അന്നന്തരമെന്ന വിപത്തൊഴിപ്പാൻ
സന്നദ്ധനായുള്ള വാണി, നിത്യം
വന്നൊന്ന കൂട്ടാതെ ഉത്തമജാതി-
ക്കൊന്നാശയൊക്കെ ഞങ്ങളെല്ലാം.

അ

ഇന്നന്ദികേടികൾ ഫലങ്ങൾ രാഗേ
വന്നിങ്ങകെപ്പെട്ടിടത്തുനിന്നും
ഇന്നും നോക്കേണ്ടതെന്തുവാൻ
യെന്നിച്ചിവിട്ടു വന്നു വിടകൊണ്ടു ഞങ്ങളും.

അ

ദ്രോഹം പ്രവർത്തിച്ച ജനത്തെയും ന-
ന്ദാശയമെന്ന മഹാശയവാൻ
പാദാന്തികം പിന്നെയുമാത്രയില്ലാ-
ലൊത്തൊരുമോടുകൂടി ഭരിച്ചുകൊള്ള.

അ

ഇക്കണ്ടു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വ്യഥാകം
മഹാമഹാജന ലക്ഷ്മി പര്യവർത്തികൾ
മുൽക്കണ്ഠിതൻ ജ്യേഷ്ഠനെന്ന വന്നു വേഗാൽ
നിന്ദിച്ചുണ്ടാകൻ വാങ്ങു ഭരിച്ചിട്ടു.

അ

അമലവിഭാഷികളായ കൂട്ട-
ക്കൊത്തൊരുമുള്ള നിശാചരന്മാർ
ഭൂമകുലവും മുഴുവൻ മുടിപ്പാൻ
നീചപ്രവൃത്തിക്കിതു നല്ല കാലം.

അ

അയ്യോധനമെന്തു ദശാസ്ത്രനോട-
ങ്ങൊത്തൊരുമൊന്നായി നോക്കി
പായും പരാമർശമെന്നു ലഭിച്ച
തീയക്കുപ്രവൃത്തി പരാമർശമെന്നും.

അ

കരുണാനന്ദം മാവണനാത്തരോടും
മുധത്തിനായിനാണെന്നോടേറെ ശേഷം
പെരുത്ത കണ്ണീരിലുപേന്ദ്ര! വജ്രാ-
യുധത്തിനെച്ചുട്ടു തുകച്ചു ശക്തൻ.

നൂറ

ചങ്ങലപ്പുരകൾ ബലത്തിനാലാ-
തക്കം വളന്നിട്ടു വലത്തകൻ
സംശ്രുതനാതം പരമീതിടുത്തു
സംപ്രാപ്തമാകയാളുളള ദയാപരനേരേ!

നൂറ

അന്നം കഴിച്ചാമിഷമെന്നിങ്ങല്ലാ-
മന്നന്നൊരുക്കിട്ടു പചിട്ടുതിന്നായ്
എന്നും മടുത്തുളളിയിലഗ്നിദൈവൻ
ചെന്നുവർത്തിപ്പൊറു മടുച്ചിടേണം.

നൂറ്

വാട്ടംവിന്നു കല്ലുകയറിക്കളെല്ലാം
കുഴപ്പൻചുവട്ടോടെ പരിശുവന്റെ
തോട്ടത്തിൽ നട്ടാ, നന്നു നാകിലോകം
ചട്ടം പിഴയ്ക്കാതെ നന്നയ്യവേണം.

നൂരി

തണ്ണീരുകൊണ്ടും സുരനാരിമാർത്തൻ
കണ്ണീരുകൊണ്ടും വളരും മരത്തിൽ
അന്നന്ന വാട്ടൻ സുമക്കൾ പോലും
മറുനിലൻ വീഴു കിലുങ്ങനെയ്തും.

നൂനു

നായാട്ടു നീക്കിട്ടു വിരയത്തുവാടി-
സ്സുമാമാനകാലത്തവനാളു വന്നാൽ
വീശിത്തണുപ്പിക്കണമൊത്തുഗൻ പോയ്
മോശത്തരം പററുമതല്ലയെങ്കിൽ.

നൂൺ

ആവശ്യമുണ്ടായിവരുമ്പോഴോ-
ല്ലാവശ്യമോരോവിധമൊക്കെയോടും
സുശ്രൂഷഗോളങ്ങളുളളിടത്തൊത്താൽ
പാരം കഴിപ്പത്തിൽ വരുംകലാരം.

നൂവു

കരുണയെന്നിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുന്നി-
ക്കരുണയെ വാങ്ങാതെ വെളിച്ചത്തരം
മുട്ടുനാമ്പാലേ കരിമുഖഗരിച്ചു
പൊട്ടിക്കുമാറായി ജഗത്തയരോ.

നൂൺ

മർത്യന്റെ കൈപ്പട്ട മരിച്ചിടത്തു-
ന്നകത്തു മന്നിപ്പൊരുത നാശമെന്നു
വെട്ടുവുമിങ്ങല്ലെന്നതി, മേൽ
കുത്തവുമെല്ലാമിവിടെയുണ്ടെന്നു.

൭൦

മനുഷ്യജന്മത്തെക്കുറിച്ചു വേദം-
ലിനിബാധം രാക്ഷസവംശമെല്ലാം
ഹനിച്ചുപാലിക്കുന്നതിന്നുതന്നെ
കുറഞ്ഞ കാലത്തുണ്ടാകുന്നു.

൭൧

വിശിഷ്ടനായും മറ്റും കേട്ടുനേരം
മുറയ്ക്കുകൻ ഭീരുജനനായാ
ചിരിച്ചു പെട്ടെന്നുതന്നെ കുറഞ്ഞതാ-
നുമെല്ലാമേകദേശമെന്നുപറയുക.

൭൨

തെല്ലും മരണമെന്ന വെള്ള നിരയും
കൊല്ലും മതാപാപം നശിപ്പിക്കുന്ന
പൊലാപ്പു കാട്ടുന്നതല്ല കൃത്യമൊട്ടു-
ക്കൊല്ലുന്നതായാണു തെളിയിക്കപ്പെട്ടത്.

൭൩

ജനിക്കുവാൻ പക്ഷികളെപ്പോലെ
തന്നെ ജനിച്ചുതന്നെ മരണത്തിൽ
ഹനിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതെന്നു മറ്-
ക്കുനിശ്ചയം ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്നു.

൭൪

പ്രകൃതിയെപ്പോലെ ജനിക്കുമെന്നതി-
ന്നുതന്നെ വേദം വേദകർമ്മമെല്ലാം
മനുഷ്യജന്മം മഹിമയുള്ളതിൽ
പിറക്കുന്ന മർദ്ദാവിരോധം.

൭൫

പീഡാബദ്ധൻ വേദകർമ്മമെല്ലാം
മോതിക്കൊടുക്കിപ്പോ മനുഷ്യ ജന്മം
മോദവിനാ നാശമെന്നു നിശ്ചി-
തമെന്നു പൂർവ്വ നിശ്ചിതമെന്നു.

൭൬

വിശിഷ്ടനായും പിന്നെയുമെല്ലാം മേൽ
കൊടുത്ത നോക്കിപ്പിന്നെ നിശ്ചയിച്ച
പരാക്രമമുള്ള മർദ്ദാവിരോധം
ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുവെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

൭൭

പണ്ടിതരഗതസ്സതി തുടങ്ങിയപ്പോൾ
 ഉണ്ടായ പുത്രൻമമ ഭവാനുസംഗ്രഹം
 ഭവാനുസംഗ്രഹം വെണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

൭൮

ഭവാനുസംഗ്രഹം വെണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

൭൯

ഉറക്കേണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

യോഗ്യനാകേണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

൮൦

ഭവാനുസംഗ്രഹം

ഭവാനുസംഗ്രഹം

സ്വതന്ത്രൻ ഭവാനുസംഗ്രഹം
 ഉണ്ടായ പുത്രൻമമ ഭവാനുസംഗ്രഹം
 ഭവാനുസംഗ്രഹം വെണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

൮൧

ഭവാനുസംഗ്രഹം വെണ്ടുന്നതവർ കയ്യോ-
 നൊത്താശയോടികൂട്ടിയുണ്ടാകട്ടെ.

൮൨

“ഹോ മേട്രീ! തനയത്തിനും ഭവാനും
 ഹോമപത്രമിതിലുള്ള പായസം
 ക്ഷേമമനുവതിനോറുവാങ്ങി നൽ-
 ക്കട്ടെ. ബിംബമുഖിമാക്കു നറുകെടോ!”

ന.

ഏതൊരു പുരുഷന്റെ കൈയിൽനി-
 നന്നുപോകുന്നതോ വാങ്ങിനാൻ
 മനോഹരമോപലഭിച്ചിതിൽ-
 ക്കൂടാതി വന്ന സുധയെ ഗ്രഹിച്ചുപോൽ.

ഗ്

മാർക്സസുന്ദരനായ പിറകുവശ-
 നില്പുചെയ്തുകൊണ്ട് കൈതരികളാൽ
 പൂജനാം ഭഗവാനെ നന്നായി-
 ബഹുമാനിച്ചുപോകട്ടെ ദർശനം.

ഉ

പിന്നെ മന്നനിതരെയുംമാക്കിതാ-
 യൊന്നുപോലെ വെട്ടിട്ടു പായസം
 തന്നിലുംപ്രകൃത നല്ലിലും
 മന്നിലും കുതിച്ചവൻ വിടുന്നപോൽ.

സ്

കേസലാതജയിലൊരു മാനവും
 കേകയാട്ടനയൊട്ടൊരു മാഗവും
 കൂട്ടമട്ടശരവൻ സുമിത്രതൻ
 കാംക്ഷിതത്തെയാവർമുഖമെകിനാൻ.

ഗ

തുളുങ്ങുലി തിരക്കും പതിക്കെഴും
 വാങ്ങിതന്നെയെറിയുന്ന കാന്തമാൻ
 തമ്മിലോത്തു വിരളിച്ച പായസം
 മാഗധിക്കു മടിവിട്ടു നറുകിനാൻ.

വ

പണ്ടിന്നുപെടിയുന്നപരനിമാൻ
 രണ്ടുപരിലുമുള്ളൊരുവൻ താൻ
 പൂണ്ടു വാണിതാ. രം മത്തലതിതൻ
 ഗണ്ഡകീഴതിയുഗളത്തിൽ വെട്ടുപോൽ.

ന്

സൽപ്രഭാവമൊരൊരളുതമോ
 ഗർഭമറിതവൻ മുവരും ക്രമാൽ
 ചാങ്ങിനമുതലച്ചു ചേന്നിട്ടും
 ജസരനാവുകൾ ധരിച്ചിട്ടുപോൽ.

പ

ദേവനകനവനന്നനകന്ദയ്
മേവി രാജമഹിഷീജനോരോ
പങ്കമറു തെളിയും ജലത്തില-
തരിക്കളിൻ കല വിളങ്ങിപ്പന്ന പോൽ.

൧൧

ഒന്നുപോൽ പ്രജകളെബ്ബിമിക്കര-
ലൊന്നിന്നൊന്ന വിളറിപ്പൂമ, ഞയവർ
ഇഴലുവാൻ പൊതി നിമന്ന നിന്നിടും
ശാലി രന്നഴകൊടെ വിളങ്ങിനാർ.

൧൨

അപ്പുതൻ കലയകത്തിരിക്കയാ-
ലുച്ചലിപ്പൊരു കളായകാന്തി പോൽ
കൊച്ചുതോമനികരങ്ങൾ കക്കിമേൽ
മെച്ചമായ് വിളസിവന്ന മെച്ചവ.

൧൩

പോൻകടഞ്ഞാടിടയുന്ന പോർമുല-
യ്ക്കു കുമായി വിളസുന്ന മൊട്ടുകരം
മങ്കമാരുടെ കരിക്കചത്തിനാ-
തകമ്മകവതിനന്നിരുണ്ടു പോൽ.

൧൪

താണിത്തന്ന തരളയതാക്ഷിമാ-
ശ്ശ്ശണിപ്പൂക്കു തചിയെന്നിരിക്കിലും
ഏറിവന്ന മനത്തരിലാഗ്രഹം
പോറൊഴിച്ചിത്തന്നാധനങ്ങളിൽ.

൧൫

കമ്പ വീഴ്ത്തു വരമ്പു നത്തുളിമാ-
ക്കുമെന്നഴിയുമാടയെപ്പൊഴും
മുൻപിലെപ്പതിവിലും പതിഞ്ഞുപോൽ
വെമ്പലൊക്കെയെന്നതുടച്ചിയിൽ.

൧൧൭

പാപമേവീദം ഭൂമിയിൽക്കണ്ണു
മോഹമാൻ തടിപോൽ കിടന്നിടും
പോമൊക്കെയൊരുപോൽ വിത്തത്തിടും
സ്സോമവരക്കു സഖിമാരുള്ളിടും.

൧൧൮

മേരിപ്പൂക്കു മുട്ടുമെന്നിയെങ്കിലും
സ്സാനിക്കൊന്ന മിഴിതാണുപോയിപോൽ
മാനിനീമണിക്കളന്നു മൂറ്റുതാൻ
തിന്ന മരമറിയാതൊരുത്തനാം.

൧൧൯

വ്യക്തമാ, യവനവരളിൽത്തന്നെ
നൽകാലനിറമം അനുവൃകം;
ചിത്തവൃത്തി പലതായ് പരക്കുപ്പുഴം;
നിദ്രയും മടിയാനാ അദ്ധ്യായം.

൧൯

ശർക്കരാനുകമ്പകൾനടത്തു-
പ്പുണു ചെറു ചെറുതായ പുത്തൻ
സ്വപ്നവേളയിലുത്തു തങ്ങളെ-
ക്കത്തുനില്പതവർ കണ്ടു-കെട്ടുകാൽ.

൨൦

തരുവണ്ണമിരുളുന്ന തൂവലിൻ
ഭംഗി വാനിൽ നിവിക്കുപ്പത്തതിയും
ഉഴക്കൊടുമുടിയിനെയൊക്കെയുപേ-
പക്ഷിരാജനവരെ അരിച്ചുപോൽ.

൨൧

നല്ല മാറിൽ നിറമാൻ കെരവൃ-
ക്കല്ലിനുള്ള വലിവേണിയൊരാൽ
പത്തമാം വിശദിയെക്കൊരിച്ചൊര-
പ്പത്ത വന്നപചരിച്ച നിന്ന പോൽ.

൨൨

നാകലോകം നടിയിൽ കളിച്ച ന-
ല്ലാഗമാൽമറിയുള്ള യോഗികൾ
ഈനമചാലികളുടൊത്തൊരേപ്പേർ
നില്പതും സപലി കണ്ടു നിദ്രയിൽ.

൨൩

സ്വപ്നവാർത്തയിൽ ഭൂപതിനാ-
മുപഗാത്രികൾ മൊഴിഞ്ഞുകേൾക്കവെ
ലോകനാഥനായാത് ഭവിക്കിൽ അൻ
കേമനെനന്നാളിമാനമാൻ പോൽ.

൨൪

ധർമ്മശാലി ധർമ്മീ പുത്തൻ
കർമ്മശാസ്ത്രവിധിപാലനനരം
നന്മയൊടുശുഭകർമ്മമൊക്കയും
ശമപുത്തി വന്മവർ നടത്തിനാൻ.

൨൫

ചാറ്റമാസനവകം തികഞ്ഞിരു-
ച്ചുനമ്പിബമുഖിമാക്കു ഗർഭം
കൈക്കലാക്കുന്നോ മാനിനാൽ
ഭൂടിയന്ന ശുഭപ്രകടനങ്ങളും.

൨൬

തൃക്കാശിയിലുള്ള പെരുമാ-
ളെക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു
അങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്താൽ
നന്നായിത്തീരും എന്നും ചെയ്തു.

൨൭

കർമ്മശക്തി വഴിപാടായ നാലുതരം
കർമ്മശക്തി വഴിപാടായ നാലുതരം
കർമ്മശക്തി വഴിപാടായ നാലുതരം
കർമ്മശക്തി വഴിപാടായ നാലുതരം

൨൮

സൂര്യവർമ്മാദികൾ മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും
ശ്രീകൃഷ്ണാദികൾ മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും

൨൯

മണി മണി മലയിൻ മണലായ്
കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ സമാനനായ്
നിന്നുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും
മറ്റൊരാളിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾ.

൩൦

കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ സമാനനായ്
നിന്നുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും
മറ്റൊരാളിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾ.

൩൧

പേരിനാലൊക്കെയും വെളിച്ചം
കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ സമാനനായ്
നിന്നുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും
മറ്റൊരാളിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾ.

൩൨

മനവൻമാരിൽനിന്നും മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും
ശ്രീകൃഷ്ണാദികൾ മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും

൩൩

സൂര്യവർമ്മാദികൾ മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും
ശ്രീകൃഷ്ണാദികൾ മുഖ്യരും
അവരും നവമിയും കലാനന്ദരും

൩൪

ചുള്ള ചൊട്ടി മകനോടു കൂടെയ-
ത്തള്ള മെത്തയിൽ വിളങ്ങി നല്ലപോൽ
നീർ വരണൊരു നിമിത്തമുണ്ടാരി തത്-
സൈകരത സന്ദർശിക്കതൊന്നൊപോൽ.

൩൭

കണ്ണിനെയും കയ്യും വളർത്തപോ-
ന്നുണ്ണിതന്നെല്ല കണ്ടു തൽക്കുണം
മാമനെന്നു വേദനകുറുപ്പുമാം
നാമധേയമുറച്ചൊരു ഭാഗിക്കൻ.

൩൮

പെറുപോൽ ഭാരതനെന്ന പുത്രനെ-
ത്തൊട്ടുത്ത ഭിന്നമട്ടു കൈകയ്യി
പുക്കുടിയെ പ്പെരിയ നീതിയെന്നപോ-
ലത്തെയുപ്തമലങ്കരിച്ചവൻ.

൩൯

വിദ്യ അന്നറിവുമാറു താഴ്ത്തും
പൊറിക്കുന്ന വിധമു സ്തമിത്രയും
ലക്ഷ്യങ്ങൾ പുനരമിപ്പുന്നെന്നു-
ണ്ടാത്തജാതരെയിട്ടു പൊറുപോൽ.

൪൦

ഭൂവിൽ വന്നു ഭാവം പിക്കയൊൽ
ദ്വോദ്ധമിത്തവരരിച്ചു വന്നപോൽ
മങ്ങലും വൃഥക്കും വെടിഞ്ഞു സന്-
മട്ടലും ധരണിയിൽ പ്പുത്തതേ.

൪൧

രാവണൻ കണവരെക്കുമ്പു യം-
ലാവലാതിയൊടിയുന്ന ദിക്കുകൾ
നാലു ഭാഗമൊക്കെ പിക്കുന്നപോ-
താശ്ചരിച്ചുവിധമുതി മാരുതൻ.

൪൨

രാവണന്റെ മകളിൽനിന്നുടൻ
ചാരു മുത്തമണിയെന്ന കൈതവൻ
യാതുധാനകലലക്ഷ്മിതന്നെ
ബാഹുവിനു നിപതിച്ചു ഭൂമിയിൽ.

൪൩

പാതർവന്നു സുതജനസുധകം
തുളുപൊഴമതു ചൊല്ലുന്നവോ!
നാദിയായിര നട്ടുലിൽ മുന്നേ
ഭരണിയിലനി മുഴക്കി വന്നവൻ.

൪൪

അതുകൊണ്ടുവരുന്ന കർമ്മ-
 ഞ്ഞാലതൊടു നടുത്തിന്നാൻ നൂപൻ
 ധാരാളമായ കടിച്ചു ബാലൻ നൽ
 പുല്ലിയാൻ അനക്കൻ മുത്തൊടു.

൪൩

വെളിച്ചത്തോടുകൂടി വെളിച്ചം-
 രാജപുത്രൻ വിധിയിൽ തക്കപോൽ
 ആദ്യമായുപനയിച്ചു പിൻപുറം
 വെളിച്ചമിട്ടുകൊണ്ടുവന്നു.

൪൪

ബാലകൾ തന്നെയും കവിച്ചു സൗ-
 ശ്വസനം വെളിച്ചത്തോടുകൂടി
 ഒന്നിന്നൊന്നായികൊണ്ട്; ഹവിസ്സിനാൽ
 വെളിച്ചം സ്പഷ്ടമായ കീഴ്ചയോ.

൪൫

അക്കാരൻ മുക്കിയതെ തക്കത്തിൽ
 സ്വപ്നമായ തെളിയിൽ കലത്തിന്റെ
 നല്ലതീർത്ത് നിറുത്തി; നന്നേ
 വന്നു കൂടിയൊരുതെളിയിലോ.

൪൬

കൈകൾക്കൊരുപോലെ കൈകൾ
 തുറന്നോടുകൂടി നന്നേ കൈകൾ
 അമ്മനോടു പിരിയതെ നിന്നപ്പോൾ
 സാഹചര്യമിട്ടുതോർക്കു മാപ്പായ്.

൪൭

അങ്ങനെയിട്ടു ചേർന്ന ബാലക-
 ക്കിടയിലുള്ള മന്ദമയ്ക്കായിക്കൂടും
 വായുവഹിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നും
 ചന്ദ്രനും കടലുമെന്ന പോലെയും.

൪൮

കാത്തിരുന്ന വിനയസമ്പ്രദായവും
 മുതിർന്നിട്ടുള്ള നന്മനോടുകൂടി
 നാട്ടുകാരുടെ മനം കവർന്നത
 നേനാലിൽ ജലാശയത്തിന്നു പോൽ.

൪൯

നല്ലവസ്ത്രമുടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കിൽ
 തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കിൽ വെളിച്ചം
 പ്രകാശം അങ്ങനെയൊന്നിരിക്കിൽ
 അങ്ങനെയൊന്നിരിക്കിൽ മുതിർന്നത.

൫൦

അപരിമിതതയോടൊപ്പമുള്ളതെ-
ങ്ങാപരിപാടത്തിൽ വിളങ്ങിപ്പോ
സ്വപഥിജനസമേതമായിത്തീ-
ർന്നിപ്പോകുമെന്നത് വസിക്കുകയല്ലേ?

വ

ഇതുപോഴുതിവിടേണ്ട വന്നതെന്തി-
ന്നുവെന്തിതും ഒരു ശുദ്ധമായതാണോ?
ചരിത്രപരമായ ദുഷ്ടനങ്ങളെല്ലാ-
ക്കുമിടയ്ക്കുവെന്തിത വല്ലതും വെറുപ്പോ?

ന്

നരവരരുടെ നല്ലവായ കേട്ടി-
ട്ടതീയ കത്തുമലയാണ് കെട്ടിക്കിട്ടത് താൻ
കണ്ടതെന്തിതെന്നുവെന്തിത നരകീ-
ട്ടതല്ല മനോഹരമായതെന്തിതല്ല.

൧൦

സ്തുതിയിലിവിടെനിന്നു തെറവുകൂടാ-
തതുകൂടാതെത്തന്നെ നാട്ടുവാണിമിക്കെ
മതിയിലസുഖമെല്ലാമിടയ്ക്കുവെന്തി-
ന്നെന്തിമിട്ടെന്നതരിപ്പമൊത്തുകണ്ടാൽ.

൧൧

അപരിമിതതയോടൊപ്പമുള്ള നമുക്കി-
ങ്ങാപരിപാടത്തിൽ വിളങ്ങിപ്പോ
സ്വപഥിജനസമേതമായിത്തീ-
ന്നിപ്പോകുമെന്നത് വസിക്കുകയല്ലേ?

൧൨

കൊടിയതപമതിൻ പലങ്ങളിൽപ്പോ-
രുവെന്നാറിലൊക്കെശമേകി നിത്യം
അടവിയിലമരം അപസിമാരിൽ
പെട്ടമഴൽ മനാവൻ ചെക്കൊഴിക്കുമെന്നാ.

൧൩

യതികളുടെ അപരിമിതതയോടൊപ്പമുള്ള
കൊതി കലയെന്നാരു ദുഷ്ടജന്മത്താൽ
ഓരോരുതിവരുമെന്നതിന്നതാണി-
സ്മൃതിയുമെങ്കിൽ വിധിച്ച വേട്ടയാടാൻ.

൧൪

നരപതിയുടെ നീതിയൊക്കെ നന്നാൽ
പരിചരമുള്ള വെറുപ്പൊക്കെയെല്ലാം
പരമീശ പരയെന്നതില്ല പരമീശ
വെറുപ്പൊക്കെയെല്ലാം പരമീശ പരയെന്നാ.

Malayalam text on the left margin, partially illegible.

Malayalam text on the left margin, partially illegible.

1408 24.4.56 Pg 24

സുരപിതൃനികരപ്രസാദസിദ്ധി-

കൈരളയജനത്തെ നടത്തിട്ട് നാണക്കം
നരവര! തവസുരരാജനെക്കൊ-
ണ്ടരുതിക്കുറ്റമിദമെന്തെന്നുവേണം.

൧൩

രജനീചരവരൻ സുബാഹു, മാതീ
ചെന്നെക്കൊരുമിച്ചവിടേയ്ക്കു വന്നു നിത്യം.
ഭയമിഹലഭ്യമെന്നുവെച്ചിതെക്കൊ-
ണ്ടധികമുപദ്രവിക്കിട്ടു കഷ്ടം!

൧൪

ശുചിതെയ്യമൊത്തുതപ്പണത്താൽ
ശുചി സ്വതന്ത്രം വിലസുന്ന തളവൊടും
ശുചിയെക്കല വെട്ടിത്തെ ഭയം, സം-
കുചിതൊരുശന്നമാക്കിവെച്ചു കഷ്ടം!

൧൫

അനുദിവസവുമഗ്നിതന്റെ മൂട-
ററനവരതം പൊരിയും പലാശ്വനം.
അനലനുടെ മരം കറുത്തുനിന്നായ്
മനസി വിശേഷമുടിച്ചെതിർത്തല്ലി!

൧൬

എതിരുകൊണ്ടു മഹാനലന്റെ മധ്യ
ചെരിയമന്യകുറ്റകരപ്രവാഹമെന്ന
തളെറുത്തൊരു ചമഞ്ഞിതല്ല!
കുരു പറഞ്ഞിടുകുറ്റ അങ്ങല്ലെല്ലാം.

൧൭

കുരുതകളുടെ ശല്യമൊക്കെ നീക്കി-
ട്ടിതുപൊഴിക്കുന്നുടെ യാഗമക്ഷ ചെണ്ണൻ
പുരുഷപഞ്ചാട രാമനെപ്പോലെ! നീ
തപടിതി സലക്ഷണമെന്തെന്നുവേണം.

൧൮

സുതമിലധികവത്സലൻ മഹീശൻ
ശുരിപഞ്ചം വചനം ശുവീച്ചനേരം
വെട്ടി വലിക്കൊണ്ട ശല്യമെന്ന പേല-
സ്സഭയിലൊരക്ഷരാമേതിടാതിരുന്നാൻ.

൧൯

ദിനകരകലശലികൻ വസിഷ്ഠൻ
മനസി വിശേഷമശേഷമൊത്തു കണ്ടു്
ഭഗവാനുടെ മുന്നിലിപ്രകാരം
വിശദമല്ല നിഗ്രഹമായ് സമസ്തം.

൨൦

നരവര! അവമാനസ വിഷാദം
കരുതരുതൻമൊഴി കേൾക്ക സമ്പാദനം
സരസിജഭാഗംകൊണ്ടിസവ്യൻ
സരസിജഭാഗംചെന്നോഷ രാമചന്ദ്രൻ.

൨൪

അരികലംപതി ലക്ഷ്മണൻ മഹാത്മാ
ഭരതൻകൈപാഞ്ചജന്യമത്രേ
രിപുനീകരകൃതനന്തനന്യപുത്രൻ
ഘോരമൃതകൈയിൽ വിളങ്ങിപ്പന്ന ചക്രം.

൨൫

ശ്രീഭുവനനയിത്രിന്ദയ. മന്ദരം
കൊവതിയും ജനകാരുജാതയാന്മാരും
അവനിയിലവക്കൊത്തുകൂട്ടുവാനി-
ക്കശികസുതൻവരവാദികാരണം കേൾ.

൨൬

പെരികെ മദമഴും ദശസ്യനെയൊ-
ന്നമകലഞ്ഞയശഃപും ഭരിപ്പാൻ
അഖിലഭുവനപാലനിപ്രകാരം
ഗുപവര! നിൻസുതനായത്തോളക്കോ നീ.

൨൭

മതിയിലിതലിലം നീനാച്ച നന്നായ്
ധൂതിയൊടു രാമനെ നീയയയ്ക്കുമേണം
ഇതി ഗുണമൊഴിയൊഴിച്ച ഭൂപൻ
പതിവിതു അനുകൂലംമക്കു പണ്ടു.

൨൮

പുരുവിഷയവിരക്തരാം ജനങ്ങൾ-
ക്കയതമയോഗബലേൻ ഗമ്യനാകും
പരമപുരുഷനെ നീയോഗശക്ത്യാ
നരപതി കൈശികനോടുകൂടെ മിട്ടുൻ.

൨൯

ദശമഗണൊടു യാത്രയും പാഞ്ഞത-
ക്കശികസുതൻ കശലം വസിഷ്ഠനോടു
പുതുതയൊഴുമകമൊരുകന്മാ-
രിരുവെയും അമ്മറം തറൻ നടന്നാൻ.

൩൦

അഥ ദശമഗപുത്രമോടു മദ്ധ്യ-
പഥമുരചെയ്തു മദാ മുനീന്ദ്രനേവം
ബലന്തതിലെയെന്നു രണ്ടു മന്ത്രം
നലമൊടു നിജരും പരിച്ഛേദംവിനിർത്താം.

൩൧

ഇതി പുനരഭരംചെയ്തു ജോയിവർണ്ണൻ
കരുണമിതനാ കൊടുത്തു വിദ്യയെക്കുറിച്ചും
പ്രതിജ്ഞിക്കുകയും വരുത്താൻ
കൾകരുണയെവരുത്തിച്ചു നന്നാക്കി.

൩൨

പുനരപി ഗുപ്തപുരുഷാഭ്യ ചൈവനാൻ
മുനിനിലകൻ പുനരഭരമുനാ ചിത്തേ
കുതിനിയ്ക്കലാൽമൻ ദർശിച്ചെപ്പം പ-
ണ്ടതുമുഖിനുമുഖമുണ്ടാക്കുമായി.

൩൩

അവരഥ സമയസമീപമെന്ത-
ത്വദിതി കടന്നിറം, വൃതവർണ്ണമുഖം
വലരിപ്രവിന്ദ പാപശാന്തിചെയ്തും-
മവനിയിലെത്തിയ പോതുരപ്പുരുഷാഭ്യ.

൩൪

കമലഭവനനന്ദഗ്രഹിക്കുമുഖം
പ്രമദമിതന സുകേതുവിനാ മൂന്നം
ഒരു മകളുവായി താക്കുപ്പും
പുനരവളെച്ചിതമോടു വേട്ട സുന്ദരൻ.

൩൫

അവരടെ മകനായ് പിറന്ന മാർ-
പുനരഥ സുന്ദരനാസ്ത്വശാപശക്ത്യാ
ചരമഗതിയെന്തെ കണ്ടു മൈത്രം-
വരുണിയെക്കൊന്നു പകച്ചു തന്മന്ത്രജൻ.

൩൬

കമലഭവനനാടന കൊണ്ടുപയത്നം
പലനവനം ജനയിതിനും ലഭിച്ചു
അവരയുതകീർത്തികൃമംകൊ-
ണ്ടവമതിയത്ര ജനത്തിന്നു കിട്ടുന്നതു.

൩൭

അനവധിന രഞ്ജാഗിപുരുഷാഭ്യ-
ച്ചുവയ്ക്കുന്നനാരു യാതുപുനനാരി
മമ തന്മവരം വന്നാലെന്ന വെച്ചി-
ട്ടുളിപ്പി വിട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻജയിച്ചെൻ.

൩൮

അതി! നിശമയ യമപന്ത്ര! നീതി-
നവളെ വധിച്ചു വിപത്താഴിക്കുമെന്നും
മുനിയുടെ മോഴി കീട്ടു പെൺകൊലയ്ക്കും-
മദ്ധ്യപതിയെന്നു മടിച്ചുനിന്നാൻ.

൩൯

കശികളെന്നു കണ്ടു പണ്ടു ധാത്രി-
 കലസത ചേർത്തൊരു മനമരയ്ക്കുമ്പോൾ
 വ്രതമിഴികൾത്തണുക്കുമ്പോൾ
 ഫരിയമളിടിന വാർത്തയെപ്പറഞ്ഞാൻ.

൪൪

വധുവിനുടെ വധത്തിലാത്തവെപ്പോൾ
 വിധുനെ വിട്ടിതു മാമപറമ്പുപോൾ,
 അതിനനുമതി പൂണ്ടപോലെ ചാപം
 മതമതു ഞാനെന്നാലി കൊണ്ടു സമ്മതിച്ചു.

൪൫

മധുവാരാടെ ശിരജിനീനിനാടം
 ലഘുതരമാത്തു സുകുന്ദപുത്രിയുപോൾ
 പകയെടു ഏടി കാളരാത്രിയെപ്പോ-
 ലികലിനടുത്തിതു നീലശൈലമുഖ്യ.

൪൬

പരമവല്ലഭയെത്തുവോശംകത്തു
 തെരുതെരു വീടനു മീറിയൊരങ്ങൾ മാത്രം
 ചുഴലി ചീതയിൽനിന്നുവന്നിടംപോ-
 ലുനിവരുന്നതു രാമനാട്ടു കണ്ടാൻ.

൪൭

അവളൊരു കടൽമാലചാത്തി മെളിയിൽ
 കവിളിലിറച്ചി നിറച്ചുത്തുങ്ങുമ്പോൾ
 കഴുകുകൾക്കു കരകുമ്മണിതെല്ലാം
 ചുഴലെയടുത്തു പറന്നിതീച്ചു പോലെ.

൪൮

അന്യനിമകലരും കപടങ്ങൾക്കൊന്നു-
 ശബനപടലത്തെ അടിച്ചുടച്ചുവാനിൽ
 പിറുവനമതിൽ നന്നൊഴും പശുമാ-
 ല്പ്രതികൂതി പോലെ കഥയുപോരാനൊരു.

൪൯

അവളുടെയതി തെരുവുവഴിമവഃ
 ജവമൊട്ടുകൾ കകൽസ്ഥാവംശമീപൻ
 വനിതയുടെ വരധ വിരോധിനാകും
 കനിവിടന വിട്ടിതു സായകത്തിനോടെ.

൫൦

ശരമതു ശില പോൽ കടുപ്പമുള്ളൊ-
 വെളുടെ മാറ തുളച്ചു പഞ്ഞെ തന്ത്രം
 നിശിദ്ധമങ്ങേ കോട്ടയിൽ കടുപ്പാൻ
 ശമന്ന നല്ലൊരു വാതിലായ് തുറച്ചു.

൫൧

മുരസി രാജാവന്റെ ബാണമേറി-
ട്ടാനിയിലായവളാതു വീണ നേരം
വനവൃദ്ധം ശോ.നൻ പ്രതിഷ്ഠി-
ച്ചൊരു ജാലകുളിർകൊണ്ടുപോൽനടുങ്ങി.

രവ്യ

നിശിഖരിതവരം മാമനമ്പരസ്ത്രം
സ്വപദി തറച്ചു നെഞ്ചിലാഞ്ഞിങ്ങോടും
ഉലച്ചിമുടി രക്തപരന്നു നീര-
ച്ചുക്കൊമ്പണങ്ങിതു ജീവിതേശ്വരേഹം.

രത്ന

പുകൾ പൊരിയായ വരണാശ്രമത്തെ
രാജപതികളു കഴിഞ്ഞ ജന്മവൃത്തം
നിജമനസി മറന്നിരിക്കിലും താ-
ന്തൊരുമയാകുമൊരുമ പുണ്ടു നിന്നാൻ.

മിം

ഇതി പലപല നല്ലനല്ല ഭേദം
മതികളുക്കത്തൊട്ടു കണ്ടുരാലി. നീർ
ചെറുതുവഴി നടന്ന പെട്ടെങ്കോ-
ട്ടുക്കിയൊടുമൊത്തു തൊട്ടുതം ഗമിച്ചാൻ.

മൃഗ

മുനിവരനഥ യജ്ഞദീക്ഷപുണ്ഡൻ
സുപസുതരവുമെടുത്തു കാത്തു നിന്നാൻ
വിശ്വശിക്ഷം ദിവാനിശം സ്വകാന്തി-
പ്രപുരിമ കൊണ്ടുലകത്തെയെന്നപോലെ.

മിമ

കടനിന്നമതുകൊണ്ടു മരണമകണ്ഡം
സ്വദിതി നന്നത്തതു കണ്ടു യജ്ഞകന്ദർ
കിട്ടുകിടന്ന വിറച്ചു കൈവെടിഞ്ഞാ-
യൊടുവിൽ മെഴിയയേ സുറങ്ങലോടും.

മിമ

തപയൊടുമം ലക്ഷ്മണാഗ്രജനാ
കരമതു തുണിയിലാക്കി നോക്കി വാനിൽ
കഴുകകളുടെ പരമ വാച്ചവേന-
ക്കൊടിയിളകുന്ന നിശാചരന്മാർക്കുതേന.

മിമ

ഇരുവരവരിച്ചുണ്ടു നായകനും-
മവരൊടു കേവലമുന്നാട്ടു രാമൻ
അമരിവരയെക്കുറിപ്പും ഗരുന്മാ-
നൊതിയിട്ടുകിട്ടൊരു ഡുറുഡുക്കെ വെളർവാൻ.

മിമ

ശമപതിയോ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായും
ലാപതമൊന്നു ജപിച്ചുവെച്ചു ധീമാൻ
മലയൊട്ടു സമനായ സുരജൻ താ-
നിലത്തുപോലെ പരന്നവീണ ഭൂമി

൨൬

പഥമുപാധിതിനാലുശമപതി
പൊതു സുഖമുറവുണ്ടു കണ്ടു മാമൻ
അവനെയെടുത്ത് പത്രികൊണ്ടു പങ്കി-
ട്ടുജ്ഞതിൻ പൂരമു പത്രികൊണ്ടു

൨൭

കലാനിമയമാന യോഗിതന്നോ-
ഭലസന്ത വിട്ടൊരു വേഴ്ത്ത വന്ന മൂലം
ചലാലതയെങ്ങനെയൊരുതാകും
രചുസുതന്നു പലാശഭണ്ഡിമാനായ്

൨൮

മലമതിനെയെന്തൊരുമൊ-
മകലെയൊഴിച്ചൊരു രാമവിട്ടമത്ത
മുനികളിലൊരു പുഷ്പി യജ്ഞം
മന്നത്തിൽ സുഖമൊട്ടു നിർമ്മിച്ചാൻ

൨൯

അഥ കശികജനാരുസുരമോ
ഗുതിയൊട്ടു കാത്തരുപൊതു രാപവന്നായ്
മലമതിലുവായ മലയെന്തൊരു
ഗുഹിണിയതാക്കണമെന്നൊച്ച ചിത്തേ

൩൦

യജ്ഞമതിന വേണ്ട കോപ്പു ഭൂട്ടി-
ജ്ഞകന്യാപൻ മുനിയെക്കണ്ടിച്ചിതന്നൊരു;
മലധനവതു കാണുമ്പോൾ കൊതിക്കും
ഗുഹസുതയൊടവിടേയ്ക്കു പോയ് മുനീന്ദ്രൻ

൩൧

അധിപാമുഷിപുരാവൻ സ്വകീയം
ചരിതമൊച്ച തുടങ്ങിനാൻ പതുക്കെ
ക്ഷിതിപതിതനയെക്കു മാർഗ്ഗമേറ്റു
വരികിലൊഴിപ്പതിനുള്ളൊരുതൊഴുതാ പോൽ

൩൨

വിധിയുടെ മകനായ് കശാഖ്യനാകും
ക്ഷിതിപതിവർണ്ണ മക്കളായ് പിറന്നാൻ
ബലമുടയ കശാബനാടി നാലാ-
ളലസന്ത വിട്ടവൻ നാലുണ്ടാട്ടിൽ വാണാൻ

൩൩

കശനാടെ സുതരിൽ ദ്വിതീയനാമ-
സ്തുപതികൻ കശനാദേനിഷ്ടമാടും
സുതവതിഷ്ഠതാചിത്തേട്ട ചേർന്ന-
ബിന്ധപതു കന്യകാഭയങ്ങളാക്കി.

സ്ത

അവരുടെ വടിവൊത്തു വായുരേവൻ
തയങ്ങിമ വന്നൊരു നാളിലാശവപ്പി
അലർശരലഹരികളെത്ത നേരം
വിമസുതയോടവൻ ധിക്കരിച്ചുപോലും.

സ്ത

അവരുടെ നില കണ്ടു പോലയുടേതൊ-
ണ്ടനിലനവകൾ വയങ്ങിത്തട്ടെത്ത
അരശർമണിയെന്ന വിത്തതിതല്ലാ-
മകതളിരിൽ ക്ഷമയോടു കാരുമോത്തു.

സ്ത

ശരമനീധിയായ പൂരി.സ്തന-
ക്ഷിതിമെന്നു കൊടുത്തു കന്യമാരെ
അവരതുമുതൽ മുന്തിലോതിലേന്നു
പ്രവരവപുണ്യോടുമുട്ടുനീച്ചു വാണാൻ.

സ്ത

ഒരു മകനുള്ളവായ് വരണമെന്നാ-
നരപതിയും കശനാദേനോത്തു പിന്നെ
ഗുരുനേത്രപയോൽ ജനിച്ചിരപ്പോൾ
പുരു ഗുണമുള്ളൊരു ഗാഥിയെക്കേൾത്താൻ.

സ്ത

മുനിവരരുടെ പൂർവ്വാർത്ഥവരം
കനിവൊടു കേട്ടൊരു താടകാശ്വതാത്മൻ
നിശയെ നിമിഷമാത്രയായ് കഴിച്ചി-
ട്ടുറങ്ങുന്നാടും മുനിതൊന്നാടും നടന്നാൻ.

സ്ത

അയണനമ്പമ പൂർവ്വികപുരസ്സി-
തിമുഖമൊന്നു സകന്തയന്നിട്ടുവധരം
ഒരു ലിശി നിയമങ്ങളെ നടത്തി-
സ്സരതകീനീതടമാത്രയിട്ടു മെല്ലെ.

ഈ

കന്തകഗിരിവരന്റെ കന്യ പെറ്റ-
ത്താമിനമലയ്ക്കൊരു പുരിയായ ശേഷം
സുനഗരിയിൽനിന്നു ശങ്കരൻ തൻ
മുടിയിലിഴിഞ്ഞു ഭഗീരഥപ്രയാണാൻ.

ഒരു

മുഖനുടെ അധീനനായിട്ടുള്ളതും
 കൈയെ തപ്പിക്കുന്ന ജാതാവിനെയും
 വിടയതു വഴിയോടെ വാങ്ങി മൂന്നു
 തവണകൾ കൈയെ വെട്ടിക്കൊള്ളണം.

൭൨

ധരിണിയിലിരിക്കുന്ന ശാഖയായി-
 ദൂരികളായിട്ടും വോമയെക്കൊണ്ട് തീർക്കും
 സുരനായിട്ടും സൂര്യനെയും
 മരുണി നന്മയെക്കൊണ്ടും യേശു (വിശേഷം) നെ

അഥ വിശ്വധന്യമായിത്തന്നെക്കൊണ്ടി-
 ദൂരികളെ വിശ്വധന്യമായിത്തന്നെക്കൊണ്ടി
 അതിനെയും കഥ കേൾക്കുന്നവർ കൈയിട്ടു-
 യതിന്റെ വണ്ണങ്ങളെയും മുറിക്കുന്നു.

൭൪

അസുരകളെയും കീഴ്മുട്ടിക്കൊണ്ടി-
 ദൂരമകളെയും പണ്ടു മുട്ടിക്കൊണ്ടും
 അധിപനായവർ സുരനെയും
 അതിവേഗമായിത്തന്നെക്കൊണ്ടും

൭൫

അവരെയും കൈയെക്കൊണ്ടും
 പതിയെ കൈയെക്കൊണ്ടും
 സുരനെയും വധിക്കുന്നവർ തിന്മയെ-
 കൊണ്ടും മകളെയും കൊണ്ടും തുടങ്ങും.

൭൬

അവരെയും പൊഴിക്കുന്നവരെയും
 വാ മതിൽ വാണിതു നല്ല നഷ്ടമേക്കും
 വലിയവരെയും മായത്താൽ
 വലിയവരെയും കൊള്ളണം.

൭൭

വിട്ടുപണിക്കുള്ളതും വാണ കാലം
 മടുമൊഴിയായ്ക്കൊണ്ടും മന്നു മന്നു
 മുട്ടിക്കൊണ്ടും വെട്ടിക്കൊണ്ടും കിഴിൾ
 ഗുണമേകിയവരെയും വെട്ടിക്കൊണ്ടും

൭൮

പിശകിലുള്ളതും മായത്താൽ
 ദൂരനിയമൻ അതേ കടന്നു വേഗാൽ
 ശിശുക്കളെയും മായത്താൽ
 കൈയെക്കൊണ്ടും പൊന്നു ശക്തി.

൭൯

തൊഴിലിതവളറിഞ്ഞു ഖണ്ഡമേഴും
വലമിപുതന്നൊടു നല്ല വാക്കു ചൊല്ലി
ശതനളവി മയത്സമാജ്ഞാക്കി-
ച്ചധിസുഖലോകമതുപൂജായിരുന്നാരം.

വൃ

പുന്നരിവിടെ വിശാലനാക്കമെങ്കിലും
കുറച്ചുകേറിയ രാജധാനി തീർത്തു
അതിനവനുടെ നാമധേയമേകീ-
ട്ടവനിവിടെച്ചിലിനാരം ഭരിച്ചു ധാരണൻ.

വൃ

കശിംസുതനിലും പറഞ്ഞു പിന്നെ-
ക്കുറച്ചുകേറിയ രാജധാനി തീർത്തു
അതിനവനുടെ നാമധേയമേകീ-
ട്ടവനിവിടെച്ചിലിനാരം ഭരിച്ചു ധാരണൻ.

വൃ

അവരവിടെ നയിച്ചു രാത്രിയെപ്പി-
ന്ദുഷസി കലോചിതകൃത്യവും നടത്തി-
ന്നവരവനവർത്തനം പിന്നി-
ട്ടൊരു ശുഭദൈവമെന്നെത്തു സന്ധ്യയോടെ.

വൃ

മുനികലവരനായ ഭഗവതൻ അൻ
മനവിരഹലയ രാപണ്ണാടും വസിക്കും
വനളവി കശികാത്തമൻ കനത്തൊ-
മനജകമാരമൊടും കടന്നു പിന്നെ.

വൃ

സുരവരനുടെ ചേർച്ച കണ്ടു നേരേ
പരയുതരം മുനി നാറുകിയേതേ ശാപാൽ
അവനിയിലൊരു പാറയായ് കിടന്നു-
വളുടെ വാർത്തയിനിഞ്ഞു രാമഭവൻ.

വൃ

കണവരനെയിഹ കല്പമേജ്ജം മേ-
ററിനിയിവരം ചേരണമെന്നൊച്ചു ഭവൻ
തിരുവിമലമെന്നെ വിന്യസിച്ചാൻ
ശിരയുടെ മേലേഴുന്നേറ്റിരുത്തുവാൻ.

വൃ

ഒരു ചൊഴ്തു രജപ്രഭയാശരകൃത്യാ
ഹരിയെട്ടു ഭാഗം വിരൂപയായ തന്നീ
ഹരികരം രജപ്രഭയാശരകൃത്യാ
സുരചിരവേഷമെന്നെത്തൊഴി വിശേഷം.

വൃ

നിജ്യാമയായെ അപ്സരിവിളിച്ചവർക്കു
സിദ്ധിക്കുള്ള ഗതിയെന്നൊരു ചൊല്ലിരിക്കും
കാമനീമിത്തമവരും ചൊല്ലു തപശ്ചലത്താൽ
മോക്ഷം ലഭിച്ചതൊരു വിസ്തരമേതുവത്ര.

൮൮

പൂമാതിൻ പുണ്യപൂമന്തിനെയമിടുക-
നിരീക്ഷിച്ചു തൻ നെഞ്ചുകത്തിൽ
സീമഹീനം നിറഞ്ഞുള്ളൊരു കുതുകമൊട്ടും
തൽപരം കൂപ്പി വേഗാൽ
രാമായണം ധരിക്കേനമു മുദിമണിയാം
തപസ്സു സി താനും
രാമായണം ലഭിച്ചിട്ടു നിജപരിയാണൊരു
വാണാഥം സംസരച്ചു.

൮൯

ഭുക്തം സർവ്വം സമാപ്തം.

നാലാം സ്കന്ധം.

ഓന്നുതരം കേശശിക്ഷാപരസാത്തമൻ
ഭിന്നഗർഭം “വംശസ്ഥ”മൊട്ടും പൊന്നുനേ
വിദ്രോഹപ്രപഞ്ച മലം നടുത്തുചാൻ
തദീയാജ്യത്തിലണഞ്ഞു കൈതുകി.

൧൦

നരേന്ദ്രസുന്ദരമൊഴി വന്നൊരു-
തപസ്വികയെ ചൂന്നതിരൊടു സ്വദരം
വിനീതനാമജനം ക്ഷിപ്രീഭൂതൻ
സദാജനം ചൊല്ലു പുരോഹിതാനിതൻ.

൧൧

ഉടൻ ശതനന്ദനവർഷം ഭേദികൻ
നടേ രാവ്യത്രേയനൊരവമോതിനാൻ
ചിരിച്ചപ്പോൾ ഗാമിനത്തുമാനസ്വഭാവം
നടുത്തു കീഴ്പ്പെട്ടു നൂറ്റതൊട്ടു.

൧൨

കുലത്തിനോതിമവനം വസിപ്പുട-
പ്പലത്തിങ്കലേ വെള്ളകാണാം
പലന സമർത്ഥൻ പൂർണ്ണപ്രഭം
മറയ്ക്കു വാക്കുതിയോതി ചിന്നയ്യം.

൧൩

ഇവൻ പുരാ ഭൂമിയടക്കി മന്നനാ-
യവൻ പടക്കുപ്പി കർത്താമകൾ
തപസ്സു കൈക്കൊണ്ടു വസിപ്പൂർ വാഴ്ച-
താമസംവന്നു പൂക്കുവന്നു വണിക്കിനാൻ.

൩

മുനീന്ദ്രനും പാർവ്വിയുടെ സുപരക്കരിപോൽ
മന്നം തെളിഞ്ഞന്നു വിശ്വമുട്ടിനാൻ
ധനം പെരും ധനാർപ്പിനുള്ള വൈഭവം
നിനച്ചതിൽ ഗ്ലാഹിജനം വെച്ചുവേൾ.

൩

കുലിച്ച നേരം മുനീന്ദ്രന്റെ തൻമന്നോ-
പമത്തെത്തന്നിട്ടു ധീരക്കിടത്താൽ
മറയ്ക്കുൻ ഭൂപതി കർമ്മധനവെ-
ത്തിരിക്കത്താഴം കൊള്ളുവീടാൻ തുടങ്ങിനാൻ.

൭

സമസ്തവസ്തുക്കളെയും ചൊതുവാൻ
സമത്വമായുള്ള നിലിമ്പത്തൊഴി
അമയസൈന്യത്തെ രചിച്ചു സേനയെ
സമുദയം വന്നു തുടങ്ങി ഭൂപതി.

൮

പരിച്ചിവൻ വീണ്ടുതന്നെയുൾക്കേ
മടക്കുവാനായുധവിദ്യ വേണ്ടു പോൽ
പടയ്ക്കു കോപ്പിട്ടു തദാത്രം ചുഴ്-
ന്നടുത്തുപോയ മാർഗ്ഗമാവി തുകിനാൻ.

൯

വസിപ്പൂരി വേലക്കും കണ്ടു ഭൂപതേ-
യസൽക്കരിച്ചിട്ടു യോഗമേധിനാൽ
മടക്കിനാൻ ബാണഗണത്തെ നിർമ്മയം
“നടക്കുമോ നല്ലവരോട് ഒന്നാം”.

൧൦

നരേന്ദ്രനും നാണമിച്ചിതന്നു ഔതാ-
ദ്യമോചകം കരുതുമ്പോൾ തപാ;
പരിത്യജിച്ചാത്മാവിതപരാഭവ
പരം തപസ്സിൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കിനാൻ.

൧൧

നിലിമ്പലോകത്തുലോക പോകുവാൻ
തുടങ്ങും ത്രിശങ്കക്കുടിയിൽപാൻ കൊതിക്കുമ്പോ
പലിക്കുവിട്ടുശ്ശാലമെന്നു മന്നനെ
വിലക്കിനാനന്നു വസിപ്പൂക്കിടാൻ.

൧൨

കലാസിതമാമുനിയൊടു മന്നവൻ
പുലമ്പിന്നാൻ തൽസുന്ദരോടു വാമുഖിതം
അവ്യക്തമെന്നോ, തൽപരം ചെറുത്ത വേ-
നലക്ഷ്യമോടുകൂടമായടുത്തവൻ.

൧൩

പെരുത്തു കോപിച്ചവൻ "നീചനാക" യെ-
ന്നതല്ല താലന്ത പന്നോട്ടുടക്കിനാൻ;
"പുലത്തുവാനുള്ളവർ ധിക്കരിക്കിലീ-
വലിപ്പമില്ലാത്തവനെന്തരോ! ഗന്ധി".

൧൪

വസിഷ്ഠനേററു പ്രതികൂലകഷിത-
ന്നറിഞ്ഞവൻ ഗാമിതന്ത്രജ്ഞനാധര
അടുത്തു കമ്പിട്ടു കീറിച്ച് കോക്കിതം;
"തൃക്കുടിയാൽപിന്നെയടങ്ങുമോ? മഹാദർ".

൧൫

അപക്ഷപകെകൊണ്ടഥ ഗാമിനന്ദനൻ
നൃപേന്ദ്രനെല്ലെവകൊന്നാട്ടിലാക്കുവാൻ
ഉപായമുത്തരായിൽ നിന്നച്ചു കണ്ടു താ-
നപകൃമിച്ചൊന്നെന്ത രുതനാലുപര.

൧൬

കലീനകാം വേദിതൻ ഗാമിതൻറമ്മൽ
നിലീനചേതസ്സൊടു ചെന്നിതലുപമേ
"മലീമസന്മാരടെ യോഗ"മെന്നൊവ-
ച്ചലക്ഷ്യമുറക്കൊണ്ടു മഹോദയാദികര.

൧൭

തദീയസിംഹാസനമറിഞ്ഞു കൌശികൻ
വിധേയമല്ലാത്ത വസിഷ്ഠപുത്രനെ
"അഭിഷേവിൻ നാസ്തുഞ്ജ"യെന്നു കോപമോ-
ടുഭീരണം ചെയ്തു വിവാദശീലവാന.

൧൮

അവ്യക്താവതൊടമന്ത്യസഞ്ചയം
ഹവിസ്സു കൈക്കൊൾവൻനിന്നനാസ്തുവേ
വിവർണ്ണനാം മന്നനെയുംബരാനതരേ
സ്വവൈഭവംകൊണ്ടു കരേന്ദ്രി കൌശികൻ.

൧൯

പുനരേതൻ കോപമൊടന്ത്രിശങ്കവേ-
തിരിച്ചു കീഴ്പ്പെട്ടു പിടിച്ചുതള്ളിനാൻ;
നിലച്ചുതമാമുനിയൻറ ഗാന-
ബലത്തിനാൽ താണവമാതിരിയുവാൻ.

൨൦

അമർത്തലോകത്തിനെ വേറെയെന്നിവൻ
ചെല്ലവേ വിണ്ണുവർ വന്നിരിക്കയാൽ
ശരിച്ച അദ്ധ്യക്ഷനാകുമസ്സദിദേമുഖം
ശരിച്ച വീണ്ടും നിവസിച്ചു നിഷ്ഠയിൽ.

൨൧

ബലിദാക്കത്തായ് പിടിച്ചെടുത്തതിനെ
പ്പലത്തിരിക്കെക്കിടന്നാത്തമകതിയാൽ;
“ശരിമിഷ്ടാലത്തെയുടേമായാന-
സൂരിച്ചിടും നല്ല മനസ്സെന്തെങ്കിലും.”

൨൨

അതവക്കെല്ലെ തപസ്സാട്ടുടമിയെ-
ന്നതിപ്രയത്നങ്ങൾ തുടങ്ങി പിന്നെയും
അതതമ മാനക അൻപതാ സൂത്രം
സ്വതന്ത്ര തത്ത്വങ്ങൾ വരുത്തി നിഷ്ഠയിൽ.

൨൩

മനസ്സിൽ വല്ലാത്തയൊക്കെ പിന്നെയും
നിന്നു താൻ മഞ്ഞുമലയ്ക്കു കയറ്റുപോയ്
ഇത്തന്നെയുള്ള തപസ്സുമാർദ്ദവാൻ
പുനഃപുനഃ ചെയ്തിയയച്ചു രണ്ടായ.

൨൪

കുടഞ്ഞൊരുശ്രോശനമിട്ടു പരമ്പരയ്
കിടക്കൊന്നായവയെത്തച്ചുതൻ
അടക്കി നിശ്ചിതനാണത്തെയുവർക്കോ-
നടക്കിവാഴും ദീശി പോയ് തപസ്സിനായ്.

൨൫

കുടപ്പമെന്ന തപോമയംഗിയാൽ
പിടിച്ചു നീരിപ്പനരഞ്ജനാസനൻ
അടുത്തുചെന്നുതടക്കം പ്രതാപത്തെ നീ-
യടക്കി വാഴ്ത്ത വെച്ചു കൈതുകാൽ.

൨൬

ചെടുന്നനെ “ബ്രാഹ്മണമഹിമയെന്ന അ-
നേകത്തു ചെയ്തിച്ചു സമാജസംഭവൻ
വസിപ്പുനെയക്കം, ബലിവാന്നതെന്തെ-
ല്ലാസകത്തായ് നിഷ്ഠയിൽനിന്നു നീങ്ങിനാൻ.

൨൭

ഇത്തൊക്കയും ഗൌരവമുത്രനോടു കേ-
ട്ടതികുമിപ്പിച്ചിറവാഴ്ത്ത രാമവൻ
പ്രജാതകൃത്യങ്ങൾ കഴിച്ചു ചൊല്ലെഴും
സദൈവം പുകു സകൈശികത്താൻ.

൨൮

കലിനനായ് കോമളനാം കമാരനെ
വിരോധനംചെയ്തു വിരോധഭൂപതി
ജാലം വിധരിച്ചിതു സീതയെക്കുറി-
ച്ചുലജ്ഘ്വമാം വില്ലുണയത്തെയെക്കൊത്തും.

൨൯

“തഴച്ച വില്ലാളികളായ ഭൂപതി-
ജ്ഞാനോദം, വൃന്ത ധനുസ്സു കാണുകയാൽ
ഒഴിച്ചു നാണയത്താട, ഹന്തു! ദൈവരേ!
പഴിച്ചു താങ്ങാത്ത കൈക്കൊണ്ടതിനെ.

൩൦

പുരുഷമനസ്സെവയ്ക്കുമാർക്കിടയാ-
ട്ടെല്ലുപുല്ലാത്ത വിരോധിതങ്ങളു
കളിപ്പുകുടം കളഭം നടത്തുവാൻ
ചുറ്റുണ്ടാമനുള്ളതു ഭോകസമന്തം.”

൩൧

പറഞ്ഞിതപ്പോൾ മുനിപുരുഷൻ“ഭവൻ
ധരിക്കുന്ന വിക്രമിയുന്ന രാമനെ
ഉറച്ചു കന്നിൽ ശതകോടിയെന്നപോൽ
കരം ഫലിക്കുന്നതു കാണുക കാമമുക.

൩൨

പ്രതാപമിതരീറ്റുപരിയിക്കുന്നപോൽ
കമാരനാം രാമനിലുള്ളതായ് നൃപൻ
ഉറച്ചിതമാമുനിതന്റെ വാക്കിനാൽ;
വയസ്സുകൊണ്ടു കണികിതല്ലാത്തതാം.

൩൩

നിന്താജ്യവർത്തനയസംധ്യമാരോ-
ലയച്ചവൻ വില്ലതു കൊണ്ടുപോയവൻ
പരയാപുനരത്തെ മയ്യുചകാമുക-
പ്രയാസനേ വാനവർനാമെന്നന്നപോൽ.

൩൪

പുരാതനൻ ഭക്തമഖ മടക്കവൻ
ശരം പ്രായശ്ചിച്ഛായ വില്ല, രാമവൻ
ഭാവഹരം പന്നാശാജതുല്യമായ്
നിരിക്കുന്ന ചെയ്യ കരത്തിലേത്തിനാൻ.

൩൫

മയക്കി മാലാകരനതുളത്തിനാൽ
പ്രയാസമില്ലാതെ കനത്ത വില്ലിനെ
നിയന്ത്രണം ചെയ്തു ഗുണത്തിന്നുപോ
ന്നതൊത്തും മന്ദപനീഷുവില്ലു പോൽ.

൩൬

കുടുംബം മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല അ-
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൩൭

പ്രതികരണ വിദ്യയാലിഖിത പന്തയം
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൩൮

സംസ്കൃതം ഭൂപാ. യോനിജനതയായ്
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൩൯

പ്രതികരണ വിദ്യയാലിഖിത പന്തയം
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൪൦

സംസ്കൃതം ഭൂപാ. യോനിജനതയായ്
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൪൧

പ്രതികരണ വിദ്യയാലിഖിത പന്തയം
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൪൨

സംസ്കൃതം ഭൂപാ. യോനിജനതയായ്
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൪൩

പ്രതികരണ വിദ്യയാലിഖിത പന്തയം
വെളിച്ചം നേർത്തു മേൽ നാശം
പരിചരിക്കൽ മാത്രം മറയ്ക്കുകയല്ല കാര്യം
സംഭവിച്ചു രാജ്യസ്ഥലത്തെ, വൈദികന്മാർ
നടക്കുന്നത് കേൾവാനാകുമ്പോൾ.

൪൪

ലഭിച്ച രാജാ മഹീതന്ത്രയെ
 പരിഗ്രഹിച്ചു മ്മിള തന്നെ ലക്ഷ്യമുണ്ടാൻ
 പ്രശസ്തരായ് വെട്ടിതു മറ്റു രണ്ടു പേർ
 കശമീരൻ തന്നുടെ രണ്ടു മക്കളെ.

൪൫

ക്ഷിതീശമൻ തന്നുടെ നാലുപാത്രമു-
 ന്നധീനസംഹാര്യമിയന്നു നിന്നപ്പോൾ
 വയ്ക്കുന്നതോടുകൂടെ പുത്രമാ-
 ലത്തോടൊത്തെയൊത്തു മേൽക്കുമേൽ.

൪൬

പരസ്യം പരീക്ഷിച്ചു കമാരൻ .
 കൃതാത്മരായ് തീർന്നവരായ് വയ്ക്കും
 തന്മതിലിട്ടെപ്പു നിന്നപ്പുകാണകിൽ
 പ്രകൃതപ്രകൃതയായ്യാഗസന്നിഭം.

൪൭

നരോത്തമൻ നാലു സുതകൾവെമാ-
 ചരിച്ചു കല്യാണമരഹാത്സവത്തിന്നു
 തിരിച്ചു താൻ; കൈമിലന്നോടു യന്ത്രയും
 പറഞ്ഞു സാക്ഷാത്കൃതിക്കു സത്വരം.

൪൮

അവസ്ഥപോലുള്ളതാണു കന്യകാധനം
 കൊടുത്തയച്ചിട്ടു വിരഹമാണു
 കുറച്ചു പിന്നാലെ നടന്നു യന്ത്രയും
 മുറയ്ക്കു ചൊല്ലിട്ടു മടങ്ങിനാൻ മുഖം.

൪൯

അന്നന്തരം അനുകൂലപ്രദീപനം
 നരേന്ദ്രൻ കൂട്ടത്തോത്തകൊത്തുകും
 സ്വയംഭാഗാനിതേ തിരിച്ചുപോകവേ
 നിമിത്തമോരോന്നു പിഴിച്ചു കണ്ടുതെ.

൫൦

പ്രതീപനാസ്തന്ന വഴിമേ ഭൂതനാ
 വിഭാഗണംചെയ്തു വലച്ചു സേനയെ
 പ്രതാപമോരോന്നു ചണ്ഡമാരുതൻ
 പ്രതീക്ഷയോടെ നീന്തുന്നതോരോന്നാൽ.

൫൧

അതിന്റെനശേഷം പിരിവെക്കുന്നതായ്
 നിമിഷമെന്നു ചെയ്തു മിന്നാധിനാഥനെ
 സാമൂഹ്യസന്തോഷിതനായ പഞ്ചിന-
 ലപാദനം പന്യഗതനമെന്നുപോൽ.

൫൨

മുടിക്കുവാൻ തക്കൊരു ചണ്ഡവായു വ-
ന്നതില്ലിങ്കും ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നതാൽ
വഹിച്ചു സന്ധ്യയെന്നുതന്നെത്തന്നെ
തന്നെപ്പോലെയെന്നുതന്നെതന്നെ.

൩൮

കൊല്ലത്ത രാജ്യത്തിന്നിന്നിന്നാൽ പരം
പിതൃകൃത്യങ്ങൾപരന്നായ രാജ്യം
ഉഷ്ണിയിലൊന്നിരിക്കിൽ മുമ്പ-
കൊല്ലത്ത ക്രമിയില്ലിട്ടു പരമമായ്.

൩൯

നിമിത്തമൊട്ടും പിഴച്ചു കാണു മുമ്പാൽ
സമയംനാം മന്നനെയെന്തെന്നോ
നമിട്ടിരിക്കുന്നതൊക്കെയൊഴിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
“നമുക്കൊട്ടും സുഖംമെന്നു ചൊല്ലിനാൻ.

൪൦

എഴുന്ന തെക്കോണുമാപതിച്ചിട്ടി-
ക്കുകവടിക്കൊണ്ടു മന്നിയിരിക്കുന്നു;
കൂടുന്ന നേരത്തോളം തുടച്ചു പാടുകവേ
തെക്കിങ്ങു സേനയ്ക്കു മർദ്ദിതമായ്.

൪൧

ധരിച്ചു താതാശരമായ പൂണത്താൽ
കര സവിശ്രീകലധർമ്മസ്ത്രം
ലബ്ധിച്ചവൻ മിത്രനൊക്കിനു ചേർന്നു ചോൽ
സന്തപ്തനാ ചന്ദനമായ ചോലെയും.

൪൨

ഉത്തര രാജ്യത്തൊട്ടു മാറ്റലാട് “ഖിയ-
ന്നിരിക്കിലും താതനിലാൻ ഭക്തിയാൽ
സമാനതകളെത്തന്നെയൊക്കിവാൻ പര-
മമായി ചിന്താസമീപപരമായും.

൪൩

ഉരുക്കുഴിച്ചൊരു നമ്മളനിഗ്രഹം
മന്നപോകാത്തതിന്നെന്നപോലിവാൻ
ഇടത്തുകണ്ണത്തിലൊരക്ഷമാലയെ-
ത്തൊട്ടത്തിന്നൊന്നൊഴിമുന്നസംഖ്യയാൽ.

൪൪

വിശാധമോടൊന്നുപിതൃവധത്തിനാൽ
നമ്മളവശത്തെ മുടിക്കുമൊട്ടന്നേ
നിന്നല്ല തന്നെപ്പിന്നിരിക്കുമെന്നും തന്നെ
പരമമായി പരീക്ഷിക്കുകയിരിക്കുമെന്നും.

൪൫

ലഭിച്ചു ഹാജരനാകുന്നതിന്നു ചേർത്ത
സ്വപ്നവും ശത്രുവിന്നു നഷ്ടനായ്
ജ്ഞാതാപ്തനായൊത്തു മേലും മേ-
ലൊരിങ്ങതിന്നതുകരണം നൂപന്നമോ.

നൃപ

“ഇങ്ങു ഉപനാച്യുതിക്കു പരമ പരമ
വരിച്ചു രാജാവിന്റെവന്നെന്നിയെ
ഉദഗ്രകോപാഗ്നിമണം തുളിച്ചു-
സ്വപ്നക്കിന്നായ് മാമപുത്രനോക്കിനാന്നു ച.

നൃപ

ഉത്തര പരമപത്തയിട്ടുള്ളകൈയിലും
വിരപ്പിടയ്ക്കുന്നുകരത്തിലിസ്രവും
ധരിച്ചവർ നേർക്കമെന്ന മാമനോ-
ഭൂമ്യ ശത്രുവും തുനിഞ്ഞു മട്ടൊടും.

നൃപ

കടുത്ത കൈയെന്നൊക്കെടുത്ത ഭൂപാത-
ചൊടുക്കിയന്നൊപ്പംപറഞ്ഞനായ് ജ്ഞാൻ
ഉണർന്നു വീണ്ടും തവ പേരും കേൾക്കയും-
ലക്ഷ്മിതൻ നൊമ്പലമേറ്റ പാമ്പുപോൽ.

നൃപ

ഏഴത്തു മറുളള മാർഗ്ഗരായി-
ജ്ഞാപ്പിച്ചിടത്തുള്ള ശിവന്റെ വില്ല നീ
മുറിച്ചതായ് കേട്ടു മറ്റൊപെന്തയും
മുടിച്ചതായ് തോന്നുമിത്താക്കിലാവനും.

നൃപ

ഒരിക്കലി രാമപദം പരമമെന്ത-
ച്ചരിപ്പതിന്നാസ്സൊമായിത്തന്നു ജ്ഞാൻ
മുതിർന്നു നീ വന്നതുമുലമിട്ടൊപ്പം-
പ്പദം പരധീനതയാന്നുതപ്പിയും.

നൃപ

നമുക്കു വാസം മലയോരമേക്കിലും
ശരിച്ചതില്ലാൻ ശരത്തിനുള്ളിതും
മമ പ്രസാപത്തെ ഹരിച്ചു നീയുമി-
ന്നമിത്രമായ് ഹേമന്തഭൂപദം നന്നമോ.

നൃപ

കരാറനാം നിന്നെ വധിച്ചിടയ്ക്കിലി-
ക്കരാജമെന്തിന്നു മുടിച്ചു ഭൂപദം?
സമുദ്രമുഴുത്തിലൊരിങ്ങതിടത്തു തീ
സമീർക്കശാപ്തപക്ഷിപ്പണത്തിനായ്?.

നൃപ

മുരുന്നകൻ മുൻപു തെരിച്ചു ചെത്ത വി-
ല്ലൊടിക്കുതാലിന്നു മരിക്കവേണ്ട നീ
ഒഴുകിനാൽ ചോടു പറഞ്ഞ വന്ദനം
പഴക്കിമർന്നുപിളന്നു മറിപ്പിടും.

സ്തൻ

മരിയ്മീവില്ല കലച്ചു സായകം
മരിച്ചു നീ തൊന്നൊടു വേർത്തു കാട്ടിയാൽ.
കുത്തുകുളിച്ചൊരു പോരാഴിച്ചു തന്നെ
ജ്ഞം താമരമൊന്നൊടു തുല്യനാകയാൽ.

ഓ

വിളങ്ങുമീ വെള്ളമഴ കണ്ടു പ്പടിക്കുതാ-
ടിളിച്ചു നീയെന്നുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കിലോ
വഴങ്ങണം വില്ലാപിടിയ്ക്കു യാൽ തഴ-
വെഴുന്ന കൈകൊത്തെയും ലഭിക്കുവാൻ.

പ്ര

പഴിച്ചിടം അർപ്പവനച്ചരിക്കവേ
പൊഴിച്ചു മരണിതമം രാമ്യത്തമൻ
ശരസന്നം ശങ്കയൊഴിഞ്ഞു വാങ്ങിനീൻ
മുനീന്ദ്രനോടായതു തന്നെയുത്തരം.

ഓ

കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ വില്ലൊടക്കുതാ-
ലിയന്നു ചൈതന്യമുരഞ്ഞ രാമവൻ
ഒഴുകുമൊലും നവനീലനിമം
നിഴൽപറന്നുനോക്കിക്കൊരു ചന്ദ്രനും.

ഓ

ബലിഷ്ഠനും രാമവനനോസ്തിനേ
നിലത്തു കൊള്ളിച്ചു കലച്ചിടം വിശ്വത
പുകഞ്ഞുടക്കുന്നതേ ദീപമെന്നപോൽ
സ്വകീയതെങ്ങു വെടിഞ്ഞു ഭാഗ്യവൻ.

ഓ

പ്രകാശമേറീട്ടമടങ്ങിയും വരും
പ്രകാശമോടക്കനെ നിന്ന വീരനേ
ദിനാന്ത്യതേ പൂണ്ണിമയിങ്കലിന്ദ്രവും
ദിനേശനും പോലെ നിനച്ചു കാണികരും.

ഓ

കനിഞ്ഞു രാമൻ ജമലഗിപുത്രനും
മുനിക്കൊഴും മങ്ങിയ മട്ടു കണ്ടുതൻ
അനന്തളും തന്നുടെ സായകത്തിനേ
നിനച്ചു വേലായുധതുല്യനോതിനാൻ.

ഓ

വോണെന്നിരിക്കുന്നപാധിയെങ്കിലും
സുവിപ്രനെന്നൊത്തു വധിക്കയില്ല ഞാൻ
അവശ്യമില്ലായ്. നിനക്കു സർഗതി-
ക്കവേക്ഷിതം പുണ്യമൊടുക്കിട്ടുയോ? 91

ഉര, ചുവൻ മാമനെ നോക്കി “നിന്നെ ഞാൻ
പരൻപുമാനെന്നറിഞ്ഞുയല്ല ഭൂതം
നന്മത മാർജ്ജിത വോണൻ വൈഭവം
ധരിപ്പതിനായ് കലാമിച്ചതിവിധം. 92

മിപുക്കളെ വൻപൊട്ടു ചാവലക്കി ഞാൻ
സുഖത്തിനായ് കാശ്യപന്തഴി നരകിനേൻ
പ്രഭാവമേറ്റന്നു കുറയ്ക്കിലാർത്തി-
ക്കപത്രപയ്യുറ്റുപൊട്ടു നന്മതാം. 93

മഹാമതേ! പാലയ തീർത്ഥയാത്രയേ
നിരമിംസനും മെയ്യുതതേ ശരണിനാൽ
തടുക്കിലസ്സുപ്തസുഖാനുജോഗി-
നാടക്കു തിന്നഷ മിടക്കുന്നൊത്താം. 94

അതിൻപ്രകാരം വിശിഖത്തെ രാഘവൻ
മുദാ കിഴക്കോട്ടു വലിച്ചു വിട്ടു പോൽ
അതിനുമലൊക്കത്തു മുനിക്കു ചോരവാൻ
തുറന്ന മാഗ്ഗത്തെടുപ്പു ഗാഢമായ്. 95

വിഴച്ചുതൻപൊട്ടു ചോരക്കയന്നു തൽ-
ക്കഴിപ്പു കൈ വച്ചു വണങ്ങി രാഘവൻ
“പകച്ചു തോല്പും പരിപന്നിയെപ്പതൻ
മികച്ചു മാനിപ്പതു കീഴ്ത്തിമാറ്റുവാൻ. 96

“തൃജിപ്പു മാത്രംശകമായ രാജസം
ജീക്കവേ പിത്രമതാം ശരണെ ഞാൻ
നിഷിദ്ധമല്ലിക്കെന്ന പുണ്യനിഗ്രഹം
ഭവാനാജ്ഞിച്ചുതെനിക്കണഗ്രഹം. 97

ഗമിച്ചിട്ടെന്നൻ സുരകാമ്യസിദ്ധിയിൽ
ശ്രമിക്കുമേങ്ങക്കൊരു കുറ്റിനും വരാം;
പറഞ്ഞു സീതാപതിയോടൊ മുദാ
മറഞ്ഞു മെല്ലെന്നു മഹാതപോധനൻ. 98

തദാമനുജവീരൻ തമന്നെപ്പുൽകി നന്നായ്
നിജനന്ദനൻ രണ്ടാം ജന്മമുണ്ടായപോലെ;
ഏമിപെരിയൊടു വാടും കാനനേ വൃത്തിപോല-
പ്പെയ്ക്കുകിന്നൊഴിൾ ആടും മൂന്നാനന്ദമുണ്ടായ്.

വൃത

പിന്നെപ്പുണ്യകുതിരൻ വഴിക്കു പലടത്തൊരോ-
ദിനം താവളം

സ്വന്നാഹരങ്ങളൊടും കഴിച്ചുപരയം കൂടാ-

തെ; ഗ്രാസുദാരം

ഉന്നിദ്രാഗ കലൻ രൂപവതിയാം വൈഭ-
ഹിയെക്കൊണ്ടവൻ

കുന്നതിക്കണ്ണികൾ മേട തോമമേയം തൻപ-
ത്തന്നു പൂകിനാൻ.

വൃത

മറ്റൊക്കെകൊണ്ടു മട്ടാൾമനെ മറവിൽ-

നിൽത്തീട്ടു ഭാവവൃക്തൃം

നന്നായ് സൂക്ഷിപ്പമൊത്തപ്രിയകളൊ-

ടികമേന്മയ്ക്കു രാമാദികൾക്കു

ഒന്നാമത്തെ രസം ചെന്നഭിമതമനുക്രമിച്ചു

കാലക്രമത്താ-

ലൊന്നാലും നാലുപേരും നിജനിന്ദമവിധാനങ്ങൾ

പാലിച്ചു വാണാർ.

വൃത

നാലാം സ്കന്ദം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം സ്കന്ദം.

ആത്മനന്ദം ഭരതനൊരുനാൾ തയിടയാട്ടം പിതാവിൻ
പത്തരമാധിച്ചുനന്ദമൊടമ്മാവനെക്കൊണ്ടവനായ്
കൂത്തൊടും നന്മയ്ക്കുഗവമമേറിച്ചുണ്ടപ്പട്ട വേദാൽ
പൊൽത്താൻമാതിൻകളി കലയ്ക്കമേക്കെയും പൂക്കു വാണ.

൧

ജംഭാലത്തട്ടശരപമഹാരാജനാജസ്സാതുക്കീ-
ട്ടുൾക്കാമ്പിങ്കൽത്തമളതയൊടസ്സേവരൊക്കെച്ചുരുക്കി,
ദിക്കുകെത്തൻദശയനുഭവിച്ചിട്ടു, നന്നായ് പ്രകാശി-
പ്പിക്കാതാക്കി; നിർമ്മയരതിവന്നിട്ടു, ദീപങ്ങൾപോലെ.

൨

മാട്ടില്ലാത്തതാൽ പലവിധമനസ്സാക്കും നേരിട്ടപോലീ-
നാട്ടിന്നെന്നോത്തരമെന്നോത്തരം മന്ത്രിസഭാമന്ത്രി
കൂട്ടിച്ചുൻപോക്കിക്കൊള്ളിച്ചെഴുത്തുകാര്യമായോ-
മട്ടിൽപ്പിന്നിടിക്കുമെന്തു വാരിക്കുവാൻ രാമനെയും.

ന.

പെരുമാറ്റമിഷ്ടമുദനം കേട്ടു ചെട്ടുനാളവാക്കും
സ്വയം സ്വാർത്ഥമന്ത്രിതൻ തന്റെ തന്റെമുമ്പോ
നീരും ചിന്തയും മുക്തിലോലിക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നാനന്ദം
വാക്കു പോലുന്നഗതിയെ നിറച്ചുന കാലാവലത്താൽ.

ഭ

പുല്ലാംതോങ്ങു മധുരസമാലിഷണ പോൽ നാട്ടുകാർ-
നല്ലാസത്താലൊഴുകി മുഖം മന്ത്രിലാന്നുവെച്ചും
സല്ലാവാണും തിരുമൊരു രാമന്റെമുമ്പേ കാണുവാനാ
യെല്ലാം തന്മിഴികൾ കഴുകിപ്പോലാക്കുന്ന പോലെ.

മ

മാലോകത്തി നടുവടി നടത്തിവാനസ്ഥയുണ്ടെ-
ന്നാലോലിച്ചുട്ടുരുഗ്ഗുപൻ രാമനെ പ്രേമപൂർവ്വം
താലോലിച്ചിട്ടയി! തനയ! നിന്മസ്സുകേ പൊൽക്കിടീടം
പോലോടീങ്ങാൻ ത്രയടിതിയണിയിച്ചിട്ടമിക്കാലമെന്നാൻ:

ന

രാമൻപിന്നെല്ലാശരമനാമാജ്യമംബരസമീപ-
ത്താമന്ത്രിച്ചിട്ടഥ നിജനിശാന്തത്തിൽ മേവും ദശായം
രാമൻകൈക്കൊണ്ടുതിലകനൊക്കെപ്പു കെട്ടിച്ചിരുത്തി-
പോലമണിന്നായലിലുരുവു കോപ്പു കൂട്ടിത്തുടങ്ങി.

ഒ

രക്ഷോജാതിക്കുതിവരുവാൻ കാണുന്ന നന്ദനമേനി-
ട്ടു ക്ഷണിക്കുന്നപോകുന്നമുണ്ടാക്കുവാൻ മന്ദമാവു
വരേണമെന്നെപ്പഴി പറയുമ്പോൾമേന്തിത്തരിച്ചാൻ
പ്രദക്ഷാലിപ്പിപ്പതിന്നു മെന്തൻതന്റെ മാരാവ തന്നെ.

വ

ധീരമാണാളാലിലുരുവാനായ രാമന്റെ മേല-
ന്നാരോപിച്ചിട്ടധികപിറ്റുനതെത്തപ്പോലാല
രാമനോന്നാതിട്ടിട്ടു മഹാ'ഷിക്കുമ്മിടങ്ങിപ്പു ചേർത്താ-
ളാമാമൽപ്പൊയ്ക്കയിലൊരു പോയ് ചേരിളക്കുന്നപോലെ.

ന്

രാകേരളശ്രീ തഴുകിന മുഖേ രാവരേജങ്ങളോടും
കൈകേയിക്കുറുത്താക്കമാഴി കേട്ടിട്ടു ചിത്തം പകർന്നു
സാക്ഷരധീശമനോഭാവനാദം കാണവരേധനത്തിൻ
പോകേ നേടിക്കളഞ്ഞിയ വരവെന്തുമായിച്ചു ചിന്ന.

ര

നാട്ടിൻകാലം തെറ്റാതെ കൊടുക്കണമെന്നിട്ടു താമൻ
കാട്ടിൽപ്പോയിത്തലമൊട്ടു വസിക്കണമിതേഴ് കൊല്ലം
കേട്ടിക്കൊട്ടുക്കണ്ടു, യുദ്ധയിൽവെച്ചു തിന്നന്നായുരക്കീ-
ട്ടോട്ടിൻ പാവപ്പെട്ടവിക്കളിലൊഴിച്ചോണമായ് കേൾക്കുന്നവൻ. ൧൧

പാങ്ങിലുണ്ടതിട്ടു നാമവൻ പുത്രനെ വേർപെടുത്താ-
നേക്കീ പ്രാണൻ നെറുകയിലൊളിച്ചൊഴു മുർമ്മിച്ചു വീടനാൻ;
നീങ്ങിപ്പിന്നെച്ചെറുതുമയംകൊണ്ടു മോഹം, മുഖാവ്ഞം
മങ്ങിപ്പോം നിജമണിയൊടോതി...ൻ സാമര്യകൃപ. ൧൨

ധന്യേ! താമൻ വന്നുവി മടിക്കാതെ 'പോയിട്ടുമിപ്പോൾ
മാനേ! ലോകപ്രമദഭാവം പിന്നെയുണ്ടെന്നു വെല്ലാം
ഭൈരവ്യ ഞാനെൻ തനയവിധം പാപമോർത്തിന്നടക്കം-
മന്യേ നിന്നൊപ്പി പഠകിലിന്നെങ്ങനെയൊന്നൊഴിപ്പു. ൧൩

പ്രത്യാഭേശിച്ചശരണഭട വാക്യങ്ങൾ, കൈകേയി ചൊന്നാ-
ളത്യാസകത്യാ ചൊരുക്കുക പാിച്ചുളളാമണിനീടാനീം
സുത്യാപായം തനയനെ വിചാരിച്ചു ചെല്ലുന്നവനായ്
വ്യത്യാസത്താൽ ചൊളി പറയുമിത്തസ്സുമൊട്ടേറെ നേരവും. ൧൪

മക്കിക്കൊന്നായ് നിജസമുദവാക്യത്തെ മൂന്നും പരന്താം
പക്ഷിക്കേകീ ശിബിനമവൻ തന്റെ മെയ്മാസമെല്ലാം
അക്ഷിപ്തം ലിജവരന നുകീടിനാൻ മരൊരുത്തൻ
സൂക്ഷിക്കേതു മൊഴികളഴിവില്ലാതെകണ്ടുത്തമന്മാൻ. ൧൫

വേണ്ടും നാളിൽ തരുവനിതു ഞാനെന്നു കല്പിച്ചുകാഴ്ചം
മണ്ടും വെള്ളത്തിലെ വരകളെപ്പോലെ വന്നീടിലിപ്പോൾ
വീണ്ടും നേരം നെറിയുമധികം പൂണ്ടുമാജാക്കളങ്ങേ
കണ്ടും കേട്ടും പലപടി ശകാരിച്ചു പുണ്യിക്കയില്ലേ? ൧൬

അതുപയ്ക്കാലത്തുകിയതു കണ്ടു കല്പിച്ച വാക്യം
ഭൂപകുലല്ലാം മകുടമാനിയൊമെന്റെ അത്താവിദാനീം
ചരാചര്യത്താലുറച്ചിതമിതെന്നോത്തു തള്ളുന്ന പക്ഷം
ധൂപപ്രായം ദ്രവമുലിവാറക്കിന്നു ധാലാഹലത്താൽ. ൧൭

മുണ്ടാമിപ്പോൾ പടവി പലതാമമാന്മാവിനെന്നാൽ
കണ്ടാലുള്ളിൽ കരുണ സഹിക്കാവതല്ലവും മേ
കണ്ടാമണ്ടിത്തമിദമുറയ്ക്കുന്ന കൈകേയിയോടായ്
മണ്ടാം പ്രാവശ്യമുള്ളിനാനാത്തിപ്പുണ്ടാക്കിതീശൻ. ൧൮

ധൂതേ! നീത്തൻ വകാശമിവാഴിക്കത്തതിവണ്ണം കമിപ്പാൻ
താതേന്തൻറ ഓണിമണികളിനിമേൽ നിന്നെ നിരീക്ഷമല്ലോ
ഓരത്തനെങ്കിടത്താ! ഹൃദയകാഠിന്യമന്നിവരത്തേ
തിരേതകീടാനിവനിട വയങ്ങിടുകിപ്പായിരുന്നു.

൧൯

ഭയേ! രാമൻ ഗുപതികളിലിന്നേകനായ് തീർന്നതില്ലാ
കയ്യേ! ഞ്ഞന്നടവടികളാൽ പുത്രവാനായതില്ലാ
നമുക്കു ദേവേ ഭരതനിനി മേ കമൾശേഷം കഴിപ്പാൻ
ശിശു പാത്ര പിറവിയവനില്ലായ്ക്കയാലഹ്നല്ലാ.

൨൦

പാഷാ രാമൻ മരവിരിയുടക്കു കന്യാരദേശം
സ്വദേശവും പോൽ കരുതി നിർവ്വസിക്കുട്ട വൃക്ഷമൂവട്ടിൽ
തൃക്കുണി നിന്നാശയസ്തമമാം കല്പലക്ഷോഭമുണ്ണ
നിക്ഷോപിച്ചിട്ടൊരു നിശിയാണെന്ന കാദ്യം തെരുക്കം.

൨൧

ഉള്ളം നീറിക്കിതിപെ നർമ്മനോരു വാക്യങ്ങൾ രാമവി-
ക്കുള്ള സ്ഥാളിപ്പുകലെ വട്ടവിച്ചില ഭൃഗുഗോഷാഷാൽ
പള്ളം തോറം ചെളിയിൽ മുഴുകിപ്പോയ ചന്ദ്രശ്ശങ്കാലം
കള്ളം കൈവിട്ടുതരണം മേനികൂട്ടാൻ പ്രയാസം.

൨൨

ഭ്രാന്തിക്കാരെക്കണ്ട മുഖം കണ്ടിനിക്കാണി നേരം
വ്യാജാപേതം മനരളിൻ തണുപ്പിച്ചിടമെന്ന തോന്നീ
നീ ജാനക്യഭരണനെ ജ്വാൽ കൊണ്ടുവന്നാലമെന്നാ-
രാജാവഗ്രേ മരുവിടനായ മന്ത്രിഭരണപ്പാത്രം ചെന്നാൻ.

൨൩

താതാദേശം സമിവനനിയിച്ചപ്പൊഴൊരുമവന്ദൻ
സ്ത്രീതാമരാരോതാടു ഗുപഗ്രാഹം പുറം തൃക്കാൽ വണങ്ങി
ഹൃദയങ്ങൊക്കെപ്പിണി ജനകനങ്ങെന്ന ചിന്തിച്ച ചിത്തേ
മാതാഭോക്തവം പരകയെന്നോതിനാൻ സാവധാനം.

൨൪

ചെന്നാളപ്പോരം കറന്നഹൃദയം പുണ്ട പിററമ്മ, കണ്ടേ!
തന്നാൻ മൂന്നും മമ വരയഗം നീർപിത കയ്യമെന്നേ
എന്നാൽ, നിന്നെപ്രതി വളരമുറംപ്രേമവും സത്യഭ്രമം
വന്നാലുണ്ടാം നിമയഗതിയും പാത്രം കേഴുന്ന ഭൂപൻ.

൨൫

ഭൃഗുഗോഷവും പറയുമിവളെന്നുള്ളിലൂഹിച്ചിടൊല്ലാ
നിസ്സാരം നീ കരുതുകിലനിടക്കു മോഹങ്ങൾ രണ്ടും
ഇസ്സാമുണ്ണ ഭരത കൊടുക്കണമെന്നുമുതായ് നീ
നിസ്സാമാന്യവൃതമൊടു വന്നേ പിന്നെ ചാണിഭവേണം.

൨൬

ഏന്നീവണ്ണം അതജനനീഭാഷണം കേട്ടനേരം -
തന്നീമിത്തമർന്നരുന്നറിയിച്ചിറുന്നനിപ്രകാരം
ജ്ഞാപ്യത്തിൻ ഭരണവിധിയിൽ സോദരൻ കേമനത്രേ
വന്നീടാ യേ വന്തലനിവാസത്തിലും ഭൃത്യശലേഷം.

൨൭

ഏന്തായാലും ജനകനിനീയിച്ചിപ്പോക്കയുമെണ്ണി-
സ്സന്താപം കൊടുവതു വിഹിതമൊ? ഞങ്ങളെപ്പോലിരിക്കേ
വൻതാപത്തെ നിജപിതൃകലത്തിന്നു ഗണ്യജലത്താൽ
സ്വന്തരംഭാൽ പഴയവമൊഴിച്ചെന്നുപോലിപ്പിതോത്താൽ.

൨൮

അപ്പൻ പാരം പ്രിയമൊടു നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചയച്ചു
സ്വാച്ഛന്ദ്രം മേ വലിയ വനവാസത്തിനാണൊക്കരുള്ള
അപ്പനാത്മാ നരവരനീഭ കേട്ടു ഞെട്ടിപ്പിരിച്ചാൻ
പ്രപന്നാന്തരകരണാധൃതിയായ് വല്ലഭേനദിപോലേ.

൨൯

സാധിച്ചാലും ജനകഹിതമെന്നമ്മ ചൊല്ലുന്ന് വാക്യം
ബാധിക്കാതക്കമലനയന്നൻ സമ്മതിച്ചുതന്നെ
ഓധിച്ചിടയ്ക്കിതിനെതിനി നീയെന്നു കൌസല്യ തന്നെ
ജ്ഞാധിപ്പിച്ചാൻ കഥ മുഴുവനും തൽപ്പരം കൂപ്പി മോദാൽ.

൩൦

കവിതഗ്രേ തനയനറിയിക്കുന്ന വാത്സാവിഭംഷം
ഇവിൽ ക്ഷേപളം തടവിയ ശരം പോലെ കണ്ണത്തിലൊറു
കവിമുറ്റം കരളിന്നു കഴുപ്പാൻ കൌസല്യയപ്പോൾ
തൻപിള്ളയെത്തിയൊരപകരം പാർത്തു മോദിച്ചുരച്ചാൾ.

൩൧

നാലുണ്ടല്ലോ നൃപസുതരവർക്കുമെകൻ മുത്ത ചുറ്റൻ
മാലുണ്ടാക്കും വക്കരതരിവുകേടിപ്പ നാലാൾക്കുമോത്താൽ
മേലും, നിന്നിൽ പ്രിയമധികമായുള്ള ഭൂപന്നനിപ്പും
മേലുണ്ടാമെന്നൊരുപഴുതുണ്ടാൽതീല ഞാൻ ശീലനാരം!

൩൨

രാജീവപേരൽ മുളയതുമായ് രാജാപിന്നങ്ങളോടെ
രാജിച്ചിടം ത്വ കരതലംകൊണ്ടു കർത്താരദേശേ
നീ ജീവിക്കുന്നതിന്നു പാലമുലങ്ങൾ ഒരുജീവനാനോ?
അജിത്രേന്ദ്രൻ ഇതവിവിധ വന്നിന്നലെക്കൊപ്പകെട്ടി.

൩൩

പേരമേയ്ക്കുള്ളഴലുമഭിഷേകത്തെ വിപുലപ്പെടുത്താ-
നാരംഭിക്കുന്നത പണികളും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമോടും
പാരം കോപിച്ചടിയിനെ പണിഞ്ഞഗ്രജമാവിനോട-
നോരം ചൊന്നാനാമികൾ മരുവും ലക്കുണൻ ശൃംഗമുല്യൻ.

൩൪

പ്രായാധിക്യം ജനകനിയമമനുഷ്ഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടു-
 മായാതന്ത്രസ്തപലയിലുപേട്ട നട്ടം തിരിഞ്ഞു
 ന്യായാചേതം പരമമായ ന്യായവശം ജാലമെല്ലാം
 പായനോത്തലതിനെ വകവെക്കുന്നു പോകേണ്ട കാട്ടിൽ. ൩൫

ചോടിക്കാതിക്കിതിക്കുന്നമാർഗ്ഗത്തെ നല്ല അത്ത്
 ചേരിച്ചിട്ടുള്ളതു തിരിയെ മീറ്റുന്നതും, നിയമപ്രമാണം
 തോടിയെന്നതു സ്വപ്രദി വാങ്ങുന്നതും, ദോഷമുള്ള
 ഭേദിച്ചതും മൊഴിയെ വകവെക്കുന്നു പോകേണ്ട കാട്ടിൽ. ൩൬

ഒരുവം നരകനാതിലധികമായ് പെരുത്തുകൊണ്ടു പുറം
 കൈവന്നിടും നിഖിലപുരുഷാർത്ഥങ്ങളെന്നുണ്ടു ഞായം
 ഏതും തുക്കലഭവിയിൽ നടന്നിട്ടു കൈതം തുളിപ്പാ-
 നാപ്രത്യുപ്തതിനെ വകവെക്കുന്നു പോകേണ്ട കാട്ടിൽ. ൩൭

ജാതം കൂടും ഭരതജനനികളെ വാശയാടിക്കൊണ്ടി-
 കാലം കൂടും ചപലതകളോരോന്നിവണ്ണം പുലമ്പും;
 കോലം താവും ധനവിതര വഴങ്ങിട്ടു മെമ്പ് കോപ്പു കേട്ടി-
 ന്നാലംബിച്ചിട്ടതിനെ വകവെക്കുന്നു പോകേണ്ട കാട്ടിൽ. ൩൮

തിണ്ണം കൊപിച്ചവരുണ്ടെന്നു കൂടാത്തതും കേ-
 ളുണ്ണൻ വേഗാലറങ്ങനെ വിരോധിച്ചു പെരുപ്പുന്നതാൽ
 ഏണ്ണം പണ്ടും ദിനകരകലത്തിങ്കലുണ്ടായവർക്കി-
 വണ്ണം താതാക്കളെക്കുറസിക്കുന്നതാണെന്നു കേൾപ്പു. ൩൯

മൂന്നു കണപൻ തുരുമൊഴി വഴിപ്പെട്ടു ഗോമന്ത്ര ചെല്ലാൻ
 തന്നമ്മയ്ക്കുള്ളൊരു ഗമമുത്തരീടിനാൻ ജാമഗ്നൻ
 പിന്നൻപോലും ജനകനൊടു വാങ്ങിച്ചു വാർദ്ധ്യസ്ഥൻ
 ഭിന്നന്മാർപ്പിൻ തുരുതിക്കുശത്തിനാൽ ധന്യന്മാരൻ. ൪൦

ആചാര്യോക്തം വിനയമൊടു നാമാഭരിക്കേണ്ടതാണി-
 ന്നാചാര്യേതേ കാടിയുക വെട്ടിപ്പല്ല പോകാം വനത്തിൽ
 വാചാ താമൻ സഹജനെ മടക്കിട്ടു കൂടെത്തിരിപ്പാ-
 നോചാരം പുണ്ടൊരു ജനാധിപത്യം വേദം പറഞ്ഞാൻ. ൪൧

നേരെ നിത്യം നരപതി നടത്തിയിലെ രാജ്യഭാരം
 നേരത്തോളം ജനകനതിനാലീവിധം നിശ്ചയിച്ചു
 നേരെ മരതകത്തിനിടെ മെരുത്തതൊന്നും ജീവജാലം
 നേരെ പരന്തരലോക ഭിരി സഭാ ദേവകനുള്ളതില്ല. ൪൨

മാതാവല്ലെന്ന് മകൾ മകൻ മമ്മാവനപ്പുറത്തുനിന്നും
 ഭാരതക്കരയർ സഖികളിലുണ്ടെന്നിട്ടു വാഴുന്നതോത്താൽ
 അന്താമാനിൽ തടിക്കൾ പലതും ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കട്ടെ-
 മേത്തന്നും മാതൃകളായ തടത്തിങ്കൽ മേളിച്ചിട്ടും പോൽ. ൪൩

സൗധപുറത്തുപിരി വഴിതി അറൻ കാനനത്തിന്നു പോയോൾ
 വൈധവ്യത്തിൽ ചെറുതു ഭയമില്ലാത്ത കൊച്ചുമ്മമുഖം
 ബോധശൂന്യം വരുമൊരു പിതാവിന്റെ ജീർണ്ണിച്ച ശാരം
 ഫേ! ധന്യശ്ശി! അവരിരുമേകിപ്പുറന്നുയരമരു. ൪൪

ഏറ്റവും ഭക്ത്യാ തനയനായിച്ചൊരു വാണീരസത്താൽ
 നീനും ചേരത്തൊരുവിധമടക്കിട്ടു കൈസല്യയപ്പോൾ
 കൂറുണ്ടാവൻ മകനിലമരുന്മാടയരുമിച്ച ചിത്തേ
 തേറും മോദാലോ വിട കൊടുത്തിടീനാലും പോവതിന്നായ്. ൪൫

അപ്പോഴോൾക്കിടയന്നു മനസ്സുണ്ടിപ്പോഴായ് ശാലം
 ഭേദായ് നീക്കി തവ മൊഴികളാലിന്നി അന്നും വനത്തിൽ
 മോഷ്ടാപതം തധിനി വിടകൊൾവാൻ തയ്യാറെന്നു ചൊല്ലും
 അപ്പോൾത്തന്നെത്തന്നെത്തന്നെക്കുളിച്ചു മോദിച്ചു രാമൻ. ൪൬

അത്ര ചെന്നുതന്നെത്തന്നെ വഴങ്ങിട്ടു, വില്ലാളിവിര-
 ക്കൊഴിയാനാൻ രാജപതിയെടും കാനനത്തിന്നു പോവാൻ
 അത്രേ! മറ്റും വിട തരിക മോദന കൈസല്യതന്ന-
 ള്ളത്രേ വാഴുന്നതല്ലിയല പെററമയോടകമോൻ. ൪൭

നീ അൻ നിത്യം തനയ! ഏതൊ രാമനെത്താതെന്നും
 മാതാവെന്നും മിഥിലസുതയെക്കൊട്ടിന്നു നാടിത്തന്നും
 അന്താമോൾ കരുതി നടകൊൾകുളങ്ങരവിന്നോട-
 ഷേതായാലും ഏടി തിരുമുക്കേട്ടു നേടാത്തുവേണം. ൪൮

മുണ്ണിക്കുവെം പരിയൊരുപദേശത്തു നാറുകുണ്ണിതാ
 കണ്ണിൽക്കൂടെക്കൂടെയൊലിക്കുന്ന് കണ്ണിൽ തുടച്ചാലും;
 പെണ്ണിൽക്കണ്ണും നിജയിതയേ മാതൃതൃപ്തയോരോ-
 ന്ണെണ്ണിക്കുണ്ണെന്നരുളി നടകൊണ്ടുനവൻ രാമപാശേ. ൪൯

രാമൻ പിന്നെപ്രിയയുടെ ശ്രദ്ധ പൂജ വൃത്താന്തമേതി-
 ക്കേളത്തൊടും മരുവിന മാനികന്യകയ്ക്കു അതി ചേർത്താൻ
 കാലം മോദാലോ നിനിലുണ്ടെങ്കിട്ടു മേവ്വ മേയ്ക്കി-
 ണ്ണോമത്തിന്നു വനഭൂമി നിഷാഭന്റെ വില്ലാശപോലെ. ൫൦

കേഴക്കണ്ണാറുംമണിയവളും കേട്ടുടൻ കണ്ണുശല്യം
 താഴിത്തപ്പോളപാവാന്മുഖത്തൊത്തു മോഹിച്ചു വീണാറും
 കോഴിയല്ല ശമനമുവയച്ചപ്പോഴൊന്നാണേ
 വാഴത്തക്കോളിവളുതിനായ് കൂടെയുണ്ടെന്നു ചൊന്നാറും.

രൂപ

അന്നപ്പോഴായി നദ കൊണ്ടൊക്കെ മാനം കെട്ടിക്ക
 കന്നല്ലെണ്ണിക്കിടന്നി മനോഭാവമീക്കിച്ചു രാമൻ
 നിന്നല്ലതും കളക കളത്തൊഴുത്തുവന്നു വന്നു ഞാൻ
 തന്നത്താനെയുൾകിലെന്നിടിലു തുൻപക്കളെന്നാൻ.

രവ

മേളിച്ചേവം പ്രിയമൊടു വസിക്കെന്നാലിയെന്നതിന്നി-
 ക്കോളിൽ കാന്തൻ വെടിയുതിരി ചിന്തിച്ചു ചെത്താമൊക്കീ
 ധൂളിപ്പിടുന്നകമലക്കൊട്ടം ചൊല്ലിനാറും വീണ്ടുവീരും
 വേളിക്കോളം പറയുമൊരു മന്ത്രാർത്ഥമെന്തെന്ന് കേന്താം!

രവ

എന്താമാലും കണവനെയരക്കാണിനേരം പിരിഞ്ഞാൽ
 കന്താചാരാധികയൊടീ മന്നിൽ മേവീട്ടമോ ഞാൻ
 കാന്താരത്തിൻ നടുവിവിയളച്ചൊല്ലിയക്കൊക്കെക്കൽ
 “സന്താപത്തിന്നിടവക്കണ്”മെന്നല്ല ഞാനും വരാം.

രവ

കൂടെച്ചെൽവാൻ കൊതി കലരുമക്കാരതമസ്സാറുപവക്കോൽ
 കൂടമ്പൻ താൻ പാവാഴി സമാധാനമോരീട്ടുമൊട്ടും
 ജാടയ്ക്കുറ്റംപ്പെട്ടിവളുസകിക്കൊട്ടയെന്നോത്തുചിന്ന-
 കൂടെച്ചേകുന്നതിനാലുചിപ്പിടിനാനാലെന്നു.

രവ

കേലാണീമാനോക്കമിതമണിശുചിഭിന്നങ്ങളെകി-
 തുണീമ്പാണാസനമവചവധിഗങ്ങളെല്ലാമെടുത്തു്
 ഏണീശാബാക്കികളുമിതമൊരുമോരോന്നു ചൊല്ലി-
 കേണീട്ടുമേവം ജനകനുടെകൊട്ടാരമുറപ്പു കി രാമൻ.

രവ

അർത്ഥാതിന്നീ നഗ്നരവരസത്തെ വേർപെട്ടു കൂട്ടിൽ
 സ്തംഭാരത്തിന്നഭിരുപി വളർത്തു യുദ്ധത്തൊരുമൻ
 നിന്മോരോ വന്നതു രിത്വമും പൂണ്ടു കണ്ടാലുമെന്നാ-
 വയ്ക്കമാപ്യം കലരുമൊൻതെന്നാടോരീ സുഹൃത്തൻ.

രവ

ആശാന്റെതൊട്ടു മന്തവബ്ദുപനപ്പോറും പിശാച-
 വേശാലുണ്ടാം വിമുതിയതുപോൽ ഭാവമൊന്ന പകൻ
 ആശാസിപ്പാൻ നിജതനയനോടൊതു വൻകാനാത്ത-
 ദ്രേശാവാസത്തിൻ, സുഹൃത്തുള്ള കൈസല്യമോടും.

രവ

ഹൃദയംകൊണ്ടു മുറിച്ചിട്ടിരിക്കാൻ മനസ്സെന്താൻ
സ്നേഹധികൃതമാനയില്ലാത്തതൊന്നും അതൊന്നും;
ദൈവപാപം ധർമ്മവശമെന്നോളം കൈകെട്ടിയോതി-
യോമാലാശങ്ങളെ വെട്ടിയൊന്നൊന്നിന്നാൻ മന്ത്രിയേവം.

൫൯

ഇപ്പോൾക്കുണ്ടിട്ടൊന്നാവില്ലൊന്നി അങ്ങനെയൊന്നും
തപ്പാതൊന്നതിൽ വിരതനാൻ നിൻ പിതാവേട്ട മുന്നം
പ്രാപ്തമാകട്ടെ പരിചയിച്ചിട്ടുവെന്ന് ചെന്ന തള-
പ്പൊഴിപ്പാൽ നീയും തുറന്നുകിടന്നതെല്ലാമൊന്നും!

൬൦

ചൊന്നാളപ്പോൾ “സഹനസമഞ്ജസ്യനെക്കൈവെടിക്കൊണ്ട്
വന്നാപത്തീ ധർമ്മമുപേൽ മാനിയാലൊന്നു? ദോഷം”
“അന്നാട്ടം നീ കളക സത്യസിന്ധുവിങ്കൽ പരിശു-
ദ്ധിനാട്ടാമെ. പ്രതി സഹനപ്പുറത്തെക്കുറിപ്പിട്ടു.

൬൧

ഇക്കാര്യത്തൊന്നിനെയും ചിന്തിക്കാതെ ദൂരെ തൃഷിപ്പു
ധിക്കൊത്തുവെത്തിയതിനി മന്ത്രിയെന്നാൻ ചന്ദ്രശേഖരൻ
“പുക്കാരൊണ്ടിവിടെ വരുന്നിട്ടൊന്നോളം ഭൂപാൻ
മുക്കലാലം മനസ്സാലിക്കാതെ ചൊന്നാനിവണ്ണം.

൬൨

വിശ്വാസിയെ ഭൂമിമുനിമാക്കൊക്കെ മനസ്സു വെട്ടും
വിശ്വാസിയൻ മേ തന്നെയും രാമനെന്നാലിങ്ങനീ;
അശ്വമേധാവിനികളൊട്ടും കാട്ടുപൂക്കളെയെന്നാ-
നിശ്വാസം പൂണ്ടുളിയ മൊഴിക്കൊത്തും രാമനോതീ.

൬൩

ഞാനും വൈദികനുമെന്തൊന്നും മാത്രമല്ലാതെ മനാ-
മാനം കൂടെത്തുടങ്ങുന്നതൊന്നും കല്പിക്കവേണ്ട
മാനം കാട്ടിൽ കലകൾ മയിലിൻകൂട്ടവും കൂട്ടുപോലും
തേങ്ങ കായും കനിയുമിടത്തൊന്നുമുണ്ടാം സുദിക്കും.

൬൪

നീളം കൂടും തരിശു വഴിയോൽ ഞങ്ങളും വെട്ടിത്തെളിക്കും
പോളും ചിങ്ങത്തൊന്നു വരുക ഞങ്ങളെന്നിതൊന്നും വിരന്തം
ശാലം തോണ്ടിപ്പലതൊന്നുമുള്ള കറുപ്പും ഉള്ളിക്കും
മേളം കോലം ചെറിയ പഴുവക്കത്തു വെള്ളം കുടിക്കും.

൬൫

ജന്മത്തിന്നൊക്കെയെന്നതിട്ടാകിലിടമ്പു കൂട്ടിൽ
സന്നിധിസ്സുപകരണീയം ഞാൻ ദൂരയോടിച്ചയക്കും
ധന്യമാരും മുനിക്കൂടെ സിന്ധുസെഷ്യം ഭരിക്കും-
മന്ത്രികൂടാത്തൊന്നെയെ വിട്ടിരിക്കുന്നേവ ചൊല്ലാം.

൬൬

മുണ്ടെന്നു ചൊല്ലാതെ സൂത്രസംഗ്രഹത്തിനാൽ മണ്ണുനാരായണ-
ലിഭജനത്തുകൾക്കുതിരിയുകമെന്നുള്ള സന്തോഷംസൗഖ്യം?
ഈജനംകൊണ്ടുതിരിയുകമെന്നാൽ നോക്കായ്കിലോ സാ-
ധുജ്ഞം പൂജ്യം പുനരപി പശ്ചാത്താപ കീഴ്ചോട്ടുപോകാം. നൂൺ

ആകെ നാളിൽ പല സൂത്രസംഗ്രഹങ്ങളിലുള്ള വാണ-
ശ്ലക്കും മോക്ഷം നിമിത്തമെന്നും നാലനാസനാനുരൂപം
മാകും നാളിൽ പൂജയ്ക്കുള്ളതല്ലെന്ന് വേദിച്ചു ചൊല്ലുന്ന
തുകണമെന്നതിന്നു കഴിവില്ലാക്കിലാക്കും വീര്യം. നൂവ

സാക്ഷിക്കാത്തതിന്നു മതമകാലത്തിലിരുത്തുമെന്നു;
മക്കൾക്കെന്നു സൂത്രമതിനിശ്ചിതമാണെന്നു വരെയും,
ഭക്ഷിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു പലമുട്ടുള്ളെന്നു അടി-
സ്സക്ഷിക്കെന്നുള്ള പകരണവസ്തുക്കളാലുണ്ടാകും. നൂൺ

ഭൂതാദിത്തങ്ങളുടേതിന്നുള്ളതന്നു ലോകകൈനാശം
ക്കൊണ്ടുപതം മനസ്സി ശുദ്ധിയോടേവമെന്നു ഭാരം
ലോകോദേശം പെരുക്കിയതിനായിട്ടു കൈകേയിയെന്നും
ലാഭാപ്തിക്കായ് മറവിനി കൊടുത്തിടുന്നതും ഭൂതാദികൾ. '൭൦

ബലോമോക്ഷം സ്വപഥി ബഹുമാനിച്ചു മാനവിനേത്തൽ
സിദ്ധാന്തത്താൽ തുകിലത്തായിൽ ചുറ്റിയൊ രാജവന്മാർ
അല്ലാ കണ്ണീനൊഡി പെരിച്ചു റയിത്തുത്തേത്താൽ
ശുദ്ധപൂജം ജനകസുതയും വാങ്ങി മെല്ലെന്നുതന്നതും. ൭൧

ലീലാമണ്ഡൻ തുകിലതു ധരിക്കുമ്പോഴേതും ചെറുക്കാൻ
മേലാതന്നുകരണപരിണാമങ്ങൾ നാട്ടാക്കിയിട്ടു;
നാലാമ്നായം തെരിയുമൊത്തപാശുക്കളാൽ കണ്ണുവിമി-
ഷ്ണാലാഴ്ചെണ്ണുകൊടിയുടെ മണമുണ്ടെന്നു മാതൃക്കളാൽത്തു. ൭൨

നീലാംഭോഭൂവി തിരുമുത്തായിൽമാനിന്റെ കാത്തൻ
മേലാലോരോ പാർക്കുമൊത്താൽ നേർക്കിട്ടു ചെല്ലാൻ
ലോകത്തായാൽ ക്ഷിതിയിലുമുണ്ടാകുന്നതോടൊത്താണീ-
മാലാലാമിയിട്ടുക ശരിയല്ലെന്നുവെന്ന് വന്നു. ൭൩

സീതാഭാവികളുപുവയെത്തളിയിത്തോലുപുപാ-
നേത്താലും വയം വാങ്ങിക്കിട്ടുതന്നാൻ മുന്നിട്ടാൻ
വീത്താനും കഴൽപണിമുപ്പുതരിച്ചുതരിച്ചു, മാമൻ-
മാതാദിഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടുതന്നെ ചൊന്നുളിറങ്ങും. ൭൪

വേനൽക്കാലത്തുവരികിടന്നാൻ താൻ മയ്യുവങ്ങളേറുന്ന-
ക്കാനൽക്കരയോ മണൽ പുട്ടുവെട്ടെപ്പൊളുത്തപ്പോൾ പലം തന്നെ
സ്വാനത്തെയും തലയുടനേ കണ്ണടയ്ക്കത്ത ശീലം
മാനക്കേടെന്നകരുതിയിലക്കട്ടെവെള്ളാക്കും.

ഒരു

കാകൽപ്പാൻ താൻ കമനിയുടെമേത്തലിടയ്ക്കും പിതാവിൻ
കാൽ കമ്പിട്ടജനനികളെയും വാൻകൊട്ടം കൊട്ടിലക്കായ്;
കാകയ്ക്കുശങ്ങളൊടനുഗമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന കാവൽ-
ക്കൽ കണ്ണുതപം കളയുവതിനും ചൊല്ലി മെല്ലെത്തിരിച്ചു.

ഒന്നു

അപ്പോൾ ഭൂപാൽവത്തിന്നുവേധിച്ചു പൊൽത്തേരു പൂട്ടി-
ക്കല്ലോടത്തപ്രമപരിന ഒരു കൊണ്ടു നിൽത്തീ സമന്തൻ
നില്പൊരൊപ്പം കരയുമുവിൽ സീത തേരേനി മുൻപേ
ശിശ്യാപേതം തവിടുടെ മറാഗുത്തിലല്ലായ പോലെ.

ഒരു

ശിശ്യാപേതം തവിടുമുപേക്ഷിച്ചു സെമ്മീതിയോടും
വയ്ക്കാത്തതത്തിന്നു രാമവരൻ താനാമത്തേതിലേറി
ശങ്കാഹിനം ജനകജയമായ് നാടു വിട്ടോരു നേരം
ലങ്കാശ്രീയും ശൈലപുരം നിന്നു നീക്കിത്തുടങ്ങി.

ഒരു

ഒരുലോക്യത്തെക്കുറിയൊടു പുലർത്തണ്ടുമാളാണ് താൻ
ശീലോപേതൻ വിധിയുടെ മൗൻ ഭേദികൻ സത്യവാദി
ജ്ഞാലോചിക്കാത്തതേ പിശകു വന്നായവർക്കും പിന്നെത്തു;
ഹോ! ലോകത്തിൽ സകല വിപദമാസ്പദം കർമ്മത്തു.

ഒരു

തുടൻ ചെവിക്കു സപുരവ്യാസിച്ചുനും ജ്വാൽ
നടന്നു വിപിനത്തിലേക്കുചിതച്ചു ഞാൻ കേവലം
അടങ്ങുകിലിഞ്ഞു കണ്ടുതൽ തെരിഞ്ഞു ഗുളിപ്പുലാൽ
തുടങ്ങിയതുവേളയിൽ ഗമനരീതി "പ്രതാപി" തലം.

വുമ

തീർത്തുള്ള വിഷാദമാൻ നഗരീപാസ്തവ്യവൃന്ദങ്ങളെ-
ശ്രീമാനും സമാധമായ് സമീനയും കൂടെത്തിരിച്ചിടവേ
ഉത്തരാകണ്ഠി, ഹിമീകവി, പൂർവ്വമൊഴിഞ്ഞുക്കളുറയ പാമ്പിൻപടം
സാരാശം കാവായ് കിടക്കെത്തുപോൽ വല്ലാതെ കമ്പിച്ചതേ. വുമ

ആറാം സ്കന്ദം.

ശ്രീമാമുനാവിജയം തിരിച്ചു നേര-
ത്താമു അവമുനാതിരുന്നാലുമായിത്തോട്ടു
ആറാം സ്കന്ദനിലെയതെ വെടിഞ്ഞു മുഖ്യ-
മാമാലയത്തിലേഴുന്നള്ളിയിരുന്നു വേഗം.

൧

വീട്ടും കൂമേന കുറയുന്ന കരങ്ങളോടും
സ്വയം താമ ചരമവാരിശിയിങ്കലേതീ
നിർമ്മാണകാലശമിക്കത്താനായ നേരം
മന്ത്രാദവിട്ടവനധരപരനും വരുമ്പോൾ.

൨

അസ്സാമലത്തിനിന്നു ഭൂഷണമായ് വിളങ്ങും
വിസ്താരമുള്ള ശിലയെങ്കിൽ വിടുന്നതിൽക്കും
പ്രസ്താവണാഗ്രന്ഥമോയൊരു മകരകം ചേർത്ത്
ശസ്ത്രാണുപ്രയോജിയി സംഗ്രമിച്ചു.

൩

മനോഹരമാക്ഷസമത്തെയടക്കി നിർത്താൻ
സദോമമാണാമഭിമാനമിരുന്നു ചിത്തേ
മനോരം കടലിൽ മുങ്ങിമരിച്ചതിന്നോ?
തരേശമിട്ടിനകരൻ തരസാ ഗമിച്ചു.

൪

ചേന്ദ്രാണ മേന്മമുദമൽ ചതുരാനനനായ്
നീരാജനാവിധി ലിനംപ്രതി ചെന്തുമുക്കൻ
പാറത്തെ പശ്ചിമമുഖത്തിലുഴിഞ്ഞിടുന്നായ്
തേരാതുക്കുട്ടിയവിടേയ്ക്കു ഗമിച്ചുതല്ലീ.

൫

ഏകദൃ കൂരിയളൊഴിച്ചു കിനേശനോരോ
ലോകത്തിൽ കളവാൻ നടകൊറംവരത്തു
പാകത്തിൽ നല്ല ഗുണമു ച പുരാൻ വെട്ടു-
സ്തോകകുതിലോകിയിലുമാഗ്രഹമുള്ളതല്ലേ?

൬

തോകമത്തിനുടെ പശ്ചിമതീരദേശേ
യത്നം വിനാ തമ്മനി ചെന്നുനായുന്ന നേരം
കെഴുതിലുമുദമുപാസ്ഥിതിയോർത്ത് ചിത്തേ
ഗാഢമു വിജയമുദായ് ചന്ദ്രമിനി കേണു വാണു.

൭

ആരംഭം

അത്യന്തശക്തിയുള്ള പക്ഷിമൃഗങ്ങൾ ചേർന്നു
 തന്നെ നയിച്ചുവെന്ന്, പൂർവ്വപ്രസിദ്ധിയാർന്ന
 വൈരം ദിനേശനിൽ നയിച്ചു മോടിഞ്ഞിരുന്നുവു;
 വാമംകുതിരയിലിരുന്നവനുകൾക്കുവെച്ചു.

വ

ആദിത്യമണ്ഡലത്തിന്നു, വെള്ള വെള്ളം
 ഭൂതാളത്തിന്നു; വിടാത്തതിന്നെന്നു പോലെ,
 കൂടിത്തൊഴുത്തു മുട്ടുശ്ശികൾ ചുറ്റുംപോലും
 വ്യാപിച്ചു ചെന്നിതു സുന്ദരനായൊരാളും.

ൻ

“തീ രാവിളക്കു പണിതൊക്കിട്ടു, മിഴക്കത്തതി-
 ന്നിവേലം ദിക്കാഴ്ചയൊന്നു ദിശയിൽനിന്നു
 പ്രാതലിപ്പിച്ചു പ്രാണമെന്തെങ്കിലും കാഴ്ചവെച്ചു-
 നക്ഷത്രമൊക്കെയും വിടുന്നപോലെ നയിച്ചുവെന്ന്.

പ്ര

കാലസമയം വാമംകുതിരയിലിരുന്നവനും
 രാജാവിനെയും നയിച്ചുവെന്ന് നയിച്ചുവെന്ന്
 വ്യാജം വെടിഞ്ഞു വന്നവനെയും നയിച്ചുവെന്ന്
 രാജാവിനെയും വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വിടുന്നപോലെ നയിച്ചുവെന്ന്.

പ്ര

ഈശ്വരീയൻ മഹാപ്രഭുവായ മഹാപ്രഭുവായതിൽ
 കീഴാണുവെച്ചു നയിച്ചുവെന്ന് മഹാപ്രഭുവായതിൽ
 സാധാരണയായതിൽ നയിച്ചുവെന്ന്, രാജൻ
 പോയപ്പോഴെങ്കിലും പാഞ്ഞുവെന്ന് പോലെ.

പ്ര

പാഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്, നയിച്ചുവെന്ന്
 വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്
 ഉന്തിക്കൊണ്ടുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്
 യന്തിക്കു വെന്ന് താമസമെന്തെന്നു നയിച്ചുവെന്ന്.

പ്ര

പോയപ്പോഴെങ്കിലും തന്നെ തന്നെ തന്നെ
 ക്ഷാമയെന്തെന്നു നയിച്ചുവെന്ന് ചുറ്റും നയിച്ചുവെന്ന്
 വീരനായും ദുര്യോധനനായും നയിച്ചുവെന്ന്
 സുന്ദരനായും നയിച്ചുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്.

പ്ര

വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്
 കിടന്നതിൽ തിരിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്
 വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്
 നെഞ്ചിൽ പ്രിയം വെടിഞ്ഞുവെന്ന് വെടിഞ്ഞുവെന്ന്.

പ്ര

പ്രീതിപ്പെട്ട രാമനുടെ ചെങ്കുണ്ടി കരം ശുശ്രൂഷയോ-
ക്കോണിപ്പാലിശ്ശാപകർണ്ണ വിനീതനായി
തൂങ്ങിക്കു തക്കപടി ദേവന കാഴ്ചയെല്ലാം
കാണിക്കു വച്ചു പുനരങ്ങലി പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ. ൧൩

രാത്രിയെഴുതിൽ ചെറിയ നിഷ്ഠയെഴും ഭവാനോ-
ക്കോണിപ്പാലിശ്ശാപകർണ്ണ വിനീതനായി
തൂങ്ങിക്കു തക്കപടി ദേവന കാഴ്ചയെല്ലാം
കാണിക്കു വച്ചു പുനരങ്ങലി പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ. ൧൪

പട്ടാളവും പരിവർത്തനം പലമട്ടു പുത്തൻ
കൊട്ടാരവും മതിലിടികളു തന്നെ ചെമ്പും
തട്ടിപ്പു കൂടുമൊരു മണ്ഡപത്തെൻ ചിത്തം
പൊട്ടിക്കുമിടങ്ങനപടം തവ വാസയോഗ്യം. ൧൫

കൈകൊണ്ടു മാജുമിതു നിന്തിക്കുമനി വേഗം-
ലിക്കണ ഭൂതയെമുൻപൊട്ട കാത്തു നീത്യാ
സല്ലാതപൂർവ്വമർക്കൻ നിശ്ചയാഗമെല്ലാം
ഭൂവിച്ഛിന്തിവിടവച്ചു നടുത്തിവഴാം. ൧൬

പക്ഷങ്ങളൊക്കെയെക്കല നിശ്ചയന്നതാമി-
ശ്ശുശ്രൂഷയും തവ രാഷ്ട്രവും തക്കതല്ലോ
സകലശക്തിയെഴും മയോഹിമാൻ വ-
ന്നിടങ്ങല്ലൊ മരുവിടുന്നതുമുണ്ടു പടങ്ങ. ൧൭

അപ്പുറൻ കല്ലെൻ ശിരസ്സിൽ വാരിച്ച രാമൻ
നിശ്ചയലോ ഗുഹയെ നോക്കിയുരച്ചിതല്ലോ
വെച്ചു വെച്ചലമിടം, പിതൃരാജാവിട്ടി-
തുമ്പുപ്രവൃത്തി തുടരുന്നതു നിശ്ചയം. ൧൮

കല്പിച്ചിടം സമതലത്തിനിടക്കൻ തീര-
ത്തല്ലെന്നായ തരുവിൻതടസ്സൽ പൂക്കു രാമൻ
അപ്പോൾ പരം പരിമളത്തെക്കിടങ്ങിളക്കാ-
നബഭൂതയെത്തിലൊരുപാലെ ചെന്നു വീശീ. ൧൯

വെല്ലാമിടും സമതലത്തു മഹാനഭാവൻ
വല്ലാതെ കാട്ടിൻ തിരിച്ചു കടന്നുകടന്നു
കാണുന്നതിന്നു കഴിയാത്തതുപോലെ സൂര്യൻ
താണാൻ നഭം പരമശൈലനിരംബരമേ. ൨൦

വെട്ടിച്ചു സന്ധ്യയെ കവുത്തമുറസ്സുമാത്രം
മേടിച്ചഴിച്ചു തുരഗങ്ങളെ നിർത്തിയർത്ഥം
ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു സഖിയും ഇഹനോടു തന്നെ-
നന്ദിച്ചിടുകത ചരിതങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നാൻ.

൨൪

തല്ല വിരിച്ചിലകൾകൊണ്ടുതന്നെ തടവിൽ
ചിതപ്പുത്താൻ തന്നെ പള്ളിയറക്കുമായാൻ
തൽപ്പാത്തടിക്കിലിളയോൻ നിജവില്ലുമന്ദം
കൊല്ലാടേ: തന്മുമ്പിൽ വെൽ! കാത്തുനിന്നാൻ.

൨൫

പിറോട്ടിനത്തിലുണ്ടാപ്പട്ട കണ്ടു, നേരം
തെറ്റാതെത്തന്നിറു വഴിപോൽ നിറമു നടുത്തി
പോലിനുള്ള കുറകൊണ്ടു കമാരകന്മാ-
രിലാളമന്നു അ പൂണ്ടു വിളിയിയോടും.

൨൬

തൂർക്കുവെട്ടിത്തു നരപാലകനന്ദനമാ-
മക്കുമധോന്നമയാതൊരു ഗുരുതന്നെ
മതുണ്ണിയായ ജനകതമജ്ഞാടുമൊന്നി-
ച്ചാഗ്ര നിരീക്ഷിച്ചു വിനയത്തോടു കൈവണങ്ങി.

൨൭

പിന്നെ പ്രിയതാക്കതി പലമട്ടിലുരച്ചു, നാട്ടി-
നന്നേഗമിപ്പതിനയച്ചു സുന്ദരർതന്നെ
മേജത്തം കടവിലഗ്രഹനാനയിച്ചു-
രന്വനമാകുമായ തോണിയിലുനി മേ-ക്കൽ.

൨൮

വെങ്കാർവുമോളവുമെഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നൊരാനിൽ
പങ്കായമിട്ടു ഇഹനന്നു തുഴത്തു വേഗാൽ
ശങ്കാവിഹീനമവരക്കൈയെത്തിയപ്പോൾ
തൻകാൽ പണിഞ്ഞ ഇഹനോടരൾപെയ്തു രാമൻ.

൨൯

എന്നൊക്കെച്ചു കരളിൽ കനിവേറെയുള്ള
നിന്നിൽപരം മനസി മേ ചെങ്കുന്ന മോളം
ഉന്നിരുകെടുച്ചൊരു വാഴ് വൊന്നിരുന്നീ-
മെന്നോടു കൂടെയടവിട പൊക്കുടങ്ങാം.

൩൦

ഉത്സാഹമോഹന യാത്രയുമോരിയേവം
വത്സാഖ്യമാം ജനപത്തിലുണ്ടത്തു വേഗം
കത്സാവിഹീനമിഹ നാലുതൂലം വധിച്ചു-
സ്തംഭസന്ദർഭമിഹ വൃക്ഷമുഖം.

൩൧

പിതാസംസ്കൃതിയെഴുതുന്നവർ മുൻപേയും
തെറ്റാതെ നേർവഴിയിലൂടെ നടന്നു മെല്ലെ
മുറം “പ്രയാഗ”മിതി നല്ലൊരു നാമധേയം
ചെന്നുവെച്ചുപോയി ചെന്നു ചേർന്നു. ൨൨

അത്രയുംതന്നെക്കൊണ്ടിരുന്നതും അപ്പോൾ
അപ്പോൾവേണ്ടി വിലസുന്നൊരു പട്ടണത്തെ
മദ്ധ്യപഥം നന്നായൊരുമൊഴിയില്ലാത്ത
കൃത്യത്തെക്കുറിച്ചുവെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ൨൩

ശാഖകൾക്കും കനി തിന്ന മരിച്ചു ചാടും
ശാഖകൾക്കും പടർന്നൊരു വെളിച്ചം
അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നില്ക്കും
അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നില്ക്കും. ൨൪

ചാല നന്നായി മുറിക്കുന്നവർ വളർത്തി-
കൊണ്ടു മന്നം ചെറിയ നന്നായതായി നീക്കം
പിന്നെയുംനന്നായി വന്നുവന്നുവന്നു
വെളിച്ചംവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു. ൨൫

വേഗത്തിൽ കരിച്ചു വിളങ്ങി വന്നതെല്ലാം
മാക്കംകൊണ്ടുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
ശാഖകൾക്കും മുറിക്കുന്നവർക്കും
ശാഖകൾക്കും മുറിക്കുന്നവർക്കും. ൨൬

അപ്പോൾക്കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കുറിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
കുറിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
കുറിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു. ൨൭

സംസാരമായി കടന്നുവന്നുവന്നു
കടന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കടന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കടന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു. ൨൮

ശാഖകൾക്കും പുറപ്പെട്ടുവെച്ചു, നന്നായി
കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു. ൨൯

കുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കമലാഭി മഹാനുഭവം
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിവൃത്തിക്കായി കരുതുന്ന
 ധോഷാഗ്രഹണത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായി നന്നായ്
 സ്വദൂഷണം ചെയ്ത് ചിലർ വാസിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാർ. ശ

മുക്കും പിടിച്ചു വെച്ചുപോൽ നിജവിട്ടു നിട്ടി-
 ട്ടുറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു ചിലർ ജീവനെ മാത്രമേയും;
 തോറ്റുപോയവർക്കായി കരുതുന്നതായ്
 നിത്യം വാസിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാർ. ശമ

മെന്തായ തേരിൽ മനമാകിയ സുതന്ത്രനും
 കൈയൊഴുക്കുവെക്കുവാനായി കൈയൊഴുക്കുവാനായി
 ചുമട്ടിയായി വില്പനയെന്നായി വിട്ടുപോകും
 ചെമ്മര വാസിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാർ. ശവ

ഓരോരുത്തരുടെയും വില്ലു കലച്ചു നന്നും
 യാദാഭിധാനം ചെയ്ത തോറ്റവർക്കായി
 സർവ്വവ്യയം ചെയ്തവർക്കായി ലാഭിക്കുന്നതായി നോക്കും
 സർവ്വവ്യയം ചെയ്തവർക്കായി കൈയൊഴുക്കും. ശന

ചേതസ്സുകൾ വഴിപോയവർ കൈയൊഴുക്കും
 വെച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു തെറ്റിയിരിക്കുമെന്നു
 ജ്ഞാതിയു ധാരണയൊടും മലയെന്ന പോലെ
 കമ്പിച്ചിടാത്തവർക്കായി കനിവോടു കണ്ടു. ശ

മോടിയിട്ടു നെയ്ത് തിളക്കമുള്ളതുകൊണ്ടാർ
 ഉത്തമന്മാരുടെ നിയമം കരുതിച്ചിട്ടുണ്ട്
 ആനന്ദലോകത്തോടു ചേർന്നു ചെല്ലും
 ധൂമ്രവർണ്ണവർണ്ണമെടുത്തു. ശ

ഏവം വിളക്കുപോലെത്തന്നെ വെളിച്ചം
 ചൂവിയുമായ തന്നെ തന്നെക്കൊണ്ടാർ;
 കൈയൊഴുക്കുവാനായി കൈയൊഴുക്കും
 കൈയൊഴുക്കുവാനായി കൈയൊഴുക്കും. ശസ്

മോടിയിട്ടു പിന്നെ മുൻപുപോയവർക്കായി
 മോടിയിട്ടുനിൽക്കുവാനായി നോക്കും വന്നതിലൂടെ
 നോക്കിയതായ് കൈയൊഴുക്കുന്ന നോക്കും
 മോടിയിട്ടുനിൽക്കുന്ന നോക്കും. ശ

ശാർദ്ദാസ്ഥാദികൾ മുഖമുഖം ചെപ്പു-
ചങ്ങലകളാൽ തുറന്നുനടിച്ചു വെറും
കണ്ണാണു വെറുംകളിയിട്ടുള്ള ചിത്രകൃ-
ഷ്ണാഗ്രഹശാസ്ത്രകൃതികൾ കണ്ടു.

രവ്യ

ശാന്തസ്വഭാവമുള്ള മുനിസ്വഭാവത്തിൻ
പ്രാണപ്രാണനവരായ പകുതി തമ്മിൽ
ജന്മശബ്ദത്തിൽ കളിച്ചിട്ടു; സഞ്ചാരത്തിൻ
ബന്ധുതയുടെ ശുഭശീലമനുഭവിക്കുന്നു.

രസ

വേദാന്തവേദാന്ത തന്ത്രങ്ങൾ അവിശ്വാസം
വൈശ്വദേവിയോടുമുണ്ടായി. ചെന്ന ചേന്ന
പദം തലോടി മുനിമാരെ വണങ്ങിയശീ-
ലം ലഭിച്ച നിത്യം പരിശോധിക്കുന്നു.

രസ

സൗമിത്രി തീർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധത
ജാതിരസമിട്ടിരുന്നതായ പ. രാമചന്ദ്രൻ
സൗമ്യമുള്ള മുനിമാക്കൾവെറും തന്റെ
ക്ഷേമം വളർത്തിയിരുന്ന മോക്ഷിയന്നു വാണു.

രസ

കേരളവർണ്ണം പിന്നെ പഞ്ചമഗീതവും ന-
ന്മാകുമ്പോൾ കസേരയിൽ നാമുലം
സാക്ഷേതവസസ്വയമുള്ളിട്ടു നാമൻ;
മറ്റൊരുവനോ നമ്മെ മറ്റൊരുവനുണ്ടു.

രസ

മേലും വെടിഞ്ഞു ഗമനത്തിന്നു ചേയ്ക്കു രാമൻ
സ്നേഹിച്ചു നമ്മെയാരുമെങ്കിലും തിരിച്ചെന്നു
ഉറപ്പിച്ചു താൻ വില ദിനം ഗുഹനോടു കൂടെ
മോഹം വളർത്തിയെ വാണു സുന്ദരസുന്ദരൻ.

രസ

അത്യാം ചോയ്ക്കു പിന്നെ വിവേകമുണ്ടായ്
പ്രത്യാഗമിച്ചുകയ്യിട്ടിനി താനിരുന്നോ
ഇത്രയവമോളം നാമിടം തിരിച്ചുവേദാൽ;
വ്യത്യസ്തമിട്ടു കണിശത്തിന്നു സത്യകരൻ.

രസ

ബാഹ്യം ചോയിഞ്ഞു തുണിക്കൊണ്ടു മുഖം മറച്ചു
നിഷ്ഠാഭം തെരുവില്ലാടെ മറ്റു തെളിച്ചു
നിഷ്ഠാപ്രാണനായ് നാമി പൂജിക്കുന്നതിനോടും
കൂട്ടിനിന്നു ഭഗവതൻ പാലാലിന്നു.

രസ

അത്ര വരും സമീപത്തെത്തു! ഏതു ഭൂപഥൻ
 നൃത്താധര്യക്ഷമതകാലമെ മറിഞ്ഞു വീണാൻ;
 വ്യഗ്രിച്ചു തൽഗ്രാമിണിമാരിൽപോലും, മറ്റൊരും
 വിശ്വാസനായ് മറവിളിച്ചു തുടങ്ങി മന്നൻ.

ഒന്നു

ഏതർപ്പതന്നെങ്ങനെ ഗമി, ചിലയോഹിതികൾ
 സന്താപമോ, ജനകനന്ദിനി ഹേതുവു? !
 മരിച്ചു അഗ്നിയെഴുതിക്കിഴവുളൻ ധാര -
 ത്തിന്നോതുവോ, നൃത്തലിലം പറകെന്നു ചൊന്നാൻ.

രണ്ടു

അപ്പോൾ സമന്തമറിയിച്ചിരുന്നിതല്ലാ-
 മിപ്പോൾ തിരിച്ചു വിടകൊടുവതു സങ്കടം താൻ
 ഇപ്പാപിയോടു ശരിയായുലകത്തിലൊക്കും
 ഭക്താഗ്രാമനോരവനില്ല നിനച്ചുകണ്ടാൻ.

മൂവു

കൂടെത്തിരിച്ചു പുരവാസികളെ മരക്കി-
 ച്ചാടിൻമുഴക്കമവരാമെറിഞ്ഞിടാതേ
 കൊടുത്തേരുവാഹിനിതന്റെ തീരേ
 കൂടീത്തലാ ഗുഹാരമിടി വന്നുപേർന്നു.

നാലു

രാമന്റെ ചാരുമുടിയിൽ പശുവിന്റെ പാൽ കൊ-
 ണ്ണാമോടമോടു മുന്നി ധാരകഴിച്ചതില്ല;
 ആ മണ്ണുപക്വ നടുത്തി വടക്കുമത്തി-
 ന്നാമോമേന്ന് കുറയാൽ തവ നാനേന്മാൻ.

അഞ്ചു

ശേഷിക്കേറ്റിൽ ഗുരുവിന്നു ഭവിക്കുമുലം
 നൈഷാദമേന്മപയസ്സു ജട പുഞ്ച രാമൻ;
 ഭ്രാതാഗണങ്ങളുണിയേണ്ടതേ മേനിമേലാ-
 യോജപ്പുകച്ചു നിരൂപിയിൽ നടുങ്ങുമുള്ളം!

ആറു

ചെമ്പു തത്തിന്നു ചെമ്പുതാ പുരളാതെ തന്നെ
 ചെമ്പിച്ചു സീതയുടെ പാദനാഭങ്ങളേപ്പോ!
 തൻപ്രാണനാഥനോടു കാട്ടിൽ നടക്കയാലോ-
 ണിവാ തടിയവതന്നെ കുറയാതിരുന്നു.

ഏഴു

ക്ഷോണിക്കു സീത മകളെങ്കിലുമമ്മയെത്താൻ
 നാണിച്ചിടത്തവരും ചവിട്ടി നടക്കയാലോ
 പ്രീണിച്ചിടത്തെ ഭൂനയിത്രി, ഗുരുതപസ്സോ
 കാണിച്ചു കാലിനൊരു നൊമ്പലമെങ്കിലോ വാൻ.

എട്ടു

വെള്ളം നിറച്ചു കടമേന്തിയ നന്തരം ഞാൻ
തലയ്ക്കു മേലനകനും വഴിപോലെ നരകീ
തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു തുയരോടുമുതലെല്ലാം
മുക്കോണമെന്നോടവർ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി.

൭൨

സ്തംഭിച്ചു തത്സൗതരണ വന്നവർ കണ്ടു ചിന്നേ
വൻപിച്ചു തീക്കുഴിയിൽ വെച്ചുവരും ഭാമിപ്പൂർ
കമ്പിച്ചു നെമോടുമൊക്കെയു മുനിന്ദ്രാ പ്പോൾ
നിൻപോക്കിലിന്നിതിൽ പാതകമില്ല ചക്കേ.

൭൩

എപ്പോൾ ഭവനമിനി വൃദ്ധത വന്നു ചേര-
മപ്പോൾ പലരും മകനെയോളം വിഷാദത്തോളം
സ്വപ്നാണമൊന്നി വരികെന്നൊരു ശഠമിട്ടാ-
നല്ലാപ്പുകാലമറിവുള്ള മഹാമനസ്സൻ.

൭൪

ശാപാന്തവേള ചിടിച്ചെട്ടു നമുക്കിങ്ങനെ-
ബുദ്ധിപാലമെല്ലാമുരയെല്ലാ മുതിന്നു ചേക്കൽ
ശ്രീധാരവന്നു മറകളിൽ ചെറുതളായ മരു-
മാപത്തറിഞ്ഞു പഴമുട്ടുചിട്ടു കേണാൻ.

൭൫

ഓരാമചന്ദ്ര കരുണാകര ദീപനസ്സോ!
ഓരാമാരാമ സകലാമാമസാമസിന്ധോ!
ഓരാമാരാമ സുകുമാരശരീര! നമ്മെ-
മേലൊരാൽനി ിളിതു തൂണു ചെറു പരം പരാത്മാൻ!

൭൬

വൃദ്ധാവസ്തിനേഗ നാമിജപത്തെന്താളും താ-
നഭരം വെടിഞ്ഞു ധരണീഭരണശൃംഗത്തേ
ബലാഹരമോദമരായിപനോടുമൊന്നി-
ച്ചുലംസനസ്ഥിതി ലഭിച്ചു വിമുക്തനായാൻ.

൭൭

ശത്രുക്കൾമുഖമൊരുപട്ടവമിട്ടു നാകേ,
വൃത്രാരി രാഹിവിടൊരാളെയെച്ചുമിട്ടും,
ധാത്രീതലത്തെയൊരുവകലിത്തലിയിട്ടും,
ചിത്രം! തനിച്ച് തുറന്നിങ്ങനെ പോയതാത്മാൻ.

൭൮

ചിന്നെക്കുഴിയിലൊരുണക്കുടം തര തിരിച്ചും
നിന്ദിച്ചുക്കുളിയ രാജകുളിയ നീസേത്തായ
ധന്വൻ മഹത്തമീരിലുറക്കൊലം മുയിച്ചും
തമ്പുട്ടിൽ മുക്കുക മറിവലച്ചു കേണാൻ.

൭൯

കുട്ടിക്കൊട്ടിപ്പിടാൻ ചിലർ കണ്ടുസ്സതും
പൊട്ടിക്കുറ്റിത്തല നില്ക്കുന്ന കിടന്നുണ്ടും
മുട്ടിപ്പറന്നുതടക്കി നെഞ്ചിലേറും
കുട്ടിപ്പെട്ടന്ന കുറുത്തുക്കിട മനം കലങ്ങും. വൃ

ശരണകവാട്ടു മതിയാക്കി വെടിഞ്ഞു പോയ-
ശ്രദ്ധകവാടവക്കളെഴുതുന്നപോലെ
ആലാപനമൊരുമയിൽ നില്ക്കു കണ്ണും!
മാരോടും മാറിത്തോന്നുന്നൊരുമയും. വൃ.

വന്നതു മേലപടലം നിറയുന്നകാലം
മീനം മൂലാങ്കുരമൊഴിക്കത്തൊരു രാത്രിപോലെ
കോണിങ്ങ നമ്മണിനിളക്കു പൊലിഞ്ഞ നേരം
കാണുന്നവർക്കു ഭയമേകിയൊരുമയുണ്ടും. വൃ.

ഉറപ്പു കണ്ടു നഗരം മുഴുവൻ വരട്ടീ
നിശ്ചിതവായ്പമു പൂർത്തിയാക്കി
അത്രക്കും കൊണ്ടു തരിച്ച പണം വരുത്തി-
വാച്ചൊരു പെരുമെന്നുമിടത്തു ചിത്രം. വൃ.

സഞ്ചാരമില്ല പാദമെന്നു തെല്ലു പോലും
ചാഞ്ഞുതരിച്ചു തമ്മിൽതലതാടികൾക്കും
ചങ്ങക്കും ചെറുമിളകില പത്തുകിടക്കും
ചാഞ്ഞുതറവാടകാരെ നിലയായ് ചമഞ്ഞു. വൃ.

ശ്രദ്ധമുള്ള നിശ്ചയ പശോചി പോക-
നേരത്തു ഭൂപാദക മെത്തൊരു തോണിയിങ്കൽ
ചാഞ്ഞുകിടത്തിയതൊന്നുതെഴിച്ചു വച്ചാൻ
സാരമെന്നും സമീപമുള്ളവിൻ നിയോഗാൽ. വൃ.

പിന്നാലോചിതനിശ്ചയശാൽക്കുമിപ്പോ-
ന്നുനശ്ചാലിയവും തുറന്നിരേറ്റി
സരോശനാലകളെക്കുറേക്കാൾ പാദം
വെട്ടിച്ചു ചാഞ്ഞുനിശ്ചിതം കൊണ്ടു പാശാൻ. വൃ.

കാര്യം കേൾക്കിത്തൊന്നുതലമേലും വന്നുക്കൊന്നും
ചാഞ്ഞു ചിത്തിപ്പോർത്തനി തീർത്തതന്നാദിലെങ്കിലും
പൊതുവെ വിട്ടിട്ടൊന്നുതല പാശാൽക്കു കല്പിച്ചതൊന്നും
കാര്യം നന്നായിത്തന്നെ കരിക്കൊണ്ടു മിണ്ടിക്കൊണ്ടു. വൃ.

ആരാംസക്തം.

സ്മര.

അന്നാട്ടിന്നധിപനായദ്യേമായ് വണങ്ങി-
പ്പിന്നീടടുത്തുപുറപ്പെട്ടുനിത്യം
ചെന്നീടൻ തുരുവരാനാതി വിട്ടതെന്ന-
ക്കേന്നാമതെന്തെന്തെ മൊഴിയാലടച്ചു ചൊന്നാൻ.

വ്യവ.

മാരുതരനിയിച്ചു വാക്കിലേ-
വ്യാജമെന്തെന്നിതെ സാദരം
വാണിതുമ്മതിലേനി യോഗ്യരാം
മാർപുത്രുടനേ തിരിച്ചിടേ.

വ്യവ.

ആരാം സർവ്വം സമംപൂ.

ഏഴാം സക്തം.

ഒരുപാമുള്ളിലോരതെ പുറത്തുനിന്നു തിരികയേവ.
രേതൻ മുന്നിലാമ്മാനു നിരീക്ഷിച്ചിതു ഭംഗം.

മ

മുഴലിക്കാറു വല്ലാതെന്നുനീകച്ചെന്നതിത്തു ചേരൻ
കഴിയത്തെയിരിട്ടാഹ്വ റഴിമോലാത പൂച്ചുരം.

വ

ജടരം മൃഗവും മൃതർവകിയും ജപമാലയും
നിടിലക്കുറിയും കൈക്കൊണ്ടുടനേ വന്നു ഭിക്ഷുവു.

ന

വല്ലാതെ ശകനത്തെറിയെപ്പോ കന്യ കമാലൻ
മുല്ലവെന്നാരിയെ മൃഗനിപ്പിച്ചുചിപ്പുറിച്ചിതിട്ടേ.

ര

അനന്തം നാദിലോതാഴ്ച്ചു മനകച്ചുനന്തു നശ്യേന
കണ്ടൊരിട്ടുനിമിത്തങ്ങൾ പണ്ടുമാനാത്തതാണൊരാൻ.

ഉ

തലനാൾ നീശി മൃഗവും പാലവും വന്ത! കണ്ടുത്തൻ
ബലമേറുവരൊഴികെ മേലോട് പട്ടുനന്തു?

സ്ത

അല്ല ചൊല്ലാൻ പുതുമാലി മറ്റു മാതാ മാതാവിനി
ഇങ്ങു കല്പിച്ചുതന്നതാലോപനിൻറെ ലക്ഷണം.

ഓ

എന്തായാലുമിതിശീറൊച്ചിന്ത ചൊല്ലിട്ടു കിഹേരം?
അന്തകന്തകനാലീടൻ തൻ തൂപ്പാലാഖിജമേ ശൂരി.

വ

ഏവമുള്ളിലും കോണവർ നാട്ടിൽ കടക്കവേ
 വേദകത്തിന്റെ ഭൂതങ്ങൾ വേദപാഠങ്ങൾ കണ്ടിതപ്പോൾ ന്

മിന്നാടം ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കോണവർക്കിടയിൽ
 ഉണ്ടാമാക്കും തോ നാട്ട് കണ്ടാലുദ്ദിനാത്തതേ. ൧൦

ഉറങ്ങിപ്പോയ ദിക്കെട്ടും മറഞ്ഞതാക്കുമിങ്ങവർ
 നിറഞ്ഞുള്ളതായ പ്രാപ്തം പറഞ്ഞു കഥയൊക്കെയും. ൧൧

ചരിത്രമവർ കണ്ടിട്ടുമറിഞ്ഞാതെക്കേൾക്കും
 ചുരുക്കിയാധിയൊട്ടുതപ്പും പുക്കൾ സ്തപനം. ൧൨

ജ്യേഷ്ഠനും തമ്പിയും കൂടിക്കൊട്ടാരം പുക്കടൻ, പിന്നാ
 ട്രാളിതഗാമനാകാഞ്ഞു കൂട്ടാക്കാതെ മടങ്ങിനാൻ. ൧൩

കൂട്ടിനൊത്തതരിപ്പാതെ വീട്ടിനുള്ളിൽ നിത്യമു
 മേവും കൈക്കൊണ്ടിരുന്നെല്ലാ സാവധാനം വണങ്ങിനാൻ. ൧൪

അപ്പുറത്തോട്ടു ചോയ്ക്കുന്ന പ്രാപ്തിയാക്കുമേൽക്കർ
 സ്വപ്നമിത്രമോക്കത്തെന്നാശംസിപ്പിച്ചിരുന്നതും. ൧൫

ഏതിനെന്നുള്ള ചോദ്യം കേട്ടുനോട്ടിച്ചപ്പോൾ കൈകയീ
 ചുറ്റുശോകത്തിനാലെന്നോത്തതും തന്നെയോതിനാൻ. ൧൬

നാലുപേരണമോ! തെങ്ങും നാലിലൊരെന്നു പ്രാപ്തിയിൽ
 നീയാക്കരുതെന്നാലെന്നായിരുന്നതിനാത്തതും. ൧൭

അങ്ങനെയൊരിക്കലും കേട്ടു വിറച്ചവർ
 നിനക്കു വേണ്ടിയവനെ വന്നു വിട്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ. ൧൮

അത്രയും കേട്ടു മാത്രയും ശാത്രമൊക്കെത്തന്നെ
 തത്ര മുറുക്കിപ്പോയവർ ധാത്രയിങ്കൽ പതിച്ചിരുന്ന. ൧൯

തലയ്ക്കു വെളിച്ചമുണ്ടായ് പിൻപലച്ച മുറയിട്ടവർ;
 നിലയ്ക്കു നിർത്തിയവരേ വിലക്കീ ജനയിരുന്ന. ൨൦

സാക്ഷരതാജ്ഞമേൽക്കുമോക്കൾ വിട്ടു നീചിനി
 വാങ്ങുകൊൾക നമുക്കല്ലെങ്കിലും മാനമെന്നവളാതിനാൻ. ൨൧

ജനയിരുന്നെങ്കിലും രാജ്യം തന്നെയും കേട്ടു തന്നെയും
 വിനയം പന്നയം വെച്ചുപുറത്തോടിച്ചിരിക്കുന്നതേ. ൨൨

അയ്യോ! വലിച്ചു വെട്ടിയോ! വെട്ടിയവലി തലയ്ക്കു നീ
ഈയുണ്ടോനെയെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് വെട്ടാതായി മരംപോ!

൨൩

എത്രമാതിരിയും? നിന്റെ ചിന്തയും ചോദ്യങ്ങളും
പന്തിയല്ലാമിടങ്ങളെ പന്തിയിൽ താഴ്ന്നു വന്നു തേ.

൨൪

കുടിമുട്ടിച്ചു വെറുത്തു കാട്ടിലോടിപ്പോ ചേട്ടനേ
കെട്ടിയൊൻ തമ്മിലായും കൊന്നു മട്ടിതാക്കി രസിപ്പിച്ചും?

൨൫

തള്ളയല്ല നമുക്കിത്ര കള്ള മുത്തൊരു മുതലാ!
തള്ളൽമുലമകിഴ്ത്തിക്കു തള്ളയാണിന്നുതൊട്ട നീ.

൨൬

സ്വന്തംപം നറുകി നാട്ടാക്കിസ്സന്താനം മുട്ടെരിക്കുവാൻ
മറന്നു! കോപ്പിട്ട നീ കുറുപ്പിന്നും പോരലായിമിടവേ.

൨൭

പുണ്യശാലികളാൽ നല്ലവണ്ണം സമ്പൂർണ്ണീയനാം
പലവകന്നാശ്രയശത്വമവനാലിഹ കല്പിതം?

[പുഴക്കോ]

൨൮

ഉച്ചയ്ക്കുഴന്നുടിപ്പിച്ചും കൊച്ചു കാളയെ നോക്കിയൊൻ
കന്നിനെപ്പിരികെപ്പൊന്ന കാലിക്കുസന്ദർശനം വരും.

൨൯

ആതുപുത്രനെതീവണ്ണം കാന്നതതിന്നയയ്ക്കയാൽ
ഏകപുത്രിനിടയുള്ള പോരമേയ്ക്കുധിയല്ലമോ?

൩൦

ഇമ്മട്ടെല്ലാം കലമ്പിക്കൊണ്ടുതൊടക്കുമാരകൻ
വിചിത്രപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾ തൻമുമ്പം ചാത്തു ചൊല്ലിനാൻ.

൩൧

നമ്മുടെ കാലശയംഗത്താൽ മന്ത്രശൂന്യനതാകവേ
വരജിഹ്വപ്രയംകൊണ്ടുപ്രാണനെസ്സാദിച്ചിപ്പരം.

൩൨

മുട്ടുകാട്ടിക്കുളങ്ങരാം കൊടുപുറമുള്ള ഭൂമിനി
ഇവരും വാഴേണ്ടതാണിപ്പൊളിവിടന്നു തുരത്തിയാൽ.

൩൩

സ്വപചാരയോഗ്യമാം രക്ഷോഭംഗം പലതിരിക്കവേ
നീലയാമിമുളയ്ക്കുന്നക്കുകയത്തിൽ പിറന്നതും.

൩൪

മാതാ മന്ത്രം വിട്ടെന്നു കണ്ടു ധർമ്മത്തൊന്നവൻ
പ്രിയസോദരനോടും ചേർന്നുവിടം വിട്ടു മാറിനാൻ.

൩൫

പിന്നെക്കുഴപ്പമുണ്ടെന്നു വെട്ടിച്ചു സമീപാനുപിതൻ
ഉള്ളതായിചോദനാശങ്കവിടിയെ വാങ്ങിനാൻ.

൩൬

പുരാമിതന്റെ വിധി ചോൽ നരപാലന് സാരം
അവസാനകൃത്യംശേഷമവർ ചെയ്തതന്നതും.

ര.ര.

കൈകയ്യിടയാട്ട കൂടാതെ മാറ മാത്രമെന്നതോടും
പാലലക്ഷികകർമ്മങ്ങളുണ്ടായിപ്പാൻ സമസ്തവും.

സ.വ.

പിതാ പിതൃവനും പുക്കശേഷമഞ്ജരതാടികൾ
ഇതോഴ് വിവസം ശ്യാവിധിപാലേ നയിച്ചതേ.

വ.വ.

മുടിച്ചുടി മരീചകം മുടിയുണ്ടെ ഭരിക്കുവാൻ
യാമിപ്പൊട്ടെ അതന്നാശ്വാഭികളാലുമേ.

ര.ര.

മതി നിങ്ങളെ നിർണ്ണയഗതിയെന്ന ചൊതുരൻ
അമ്മനത്തുടൻ അവിച്ചുചുറ്റുന്നവനിങ്ങനെ.

ര.മ.

സൗമിത്രി ചോയതിൻവണ്ണം രാമതുശ്ശേഷ ചൊയ്തവൻ
മൃഗിപ്പൊത്തയില്ലാത്തീരികാമവനീശനായ്.

ര.വ.

പടന്ന വനമദ്ധ്യം പൂക്കിടുന്നാടത്തതിൽ തെൻ
തപോവൃത്തി തുടങ്ങാത്തീർ പെരുപ്രാർത്ഥന കേൾക്കുവാൻ.

ര.ന.

മൃല്ലാവത്തുമീവണ്ണം ചൊല്ലിയേറും വിനീതനായ്
ധാരം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൻ രാമസേവയ്ക്കു നാകലം.

ര.ര.

കടിലതം ചൊയ്തുള്ള മനമാമാരി സന്തതം
രാജഗഹത്തിൽ നിന്നുപോരും പുറപ്പെട്ടിതു സംഭ്രമാൽ.

ര.ര.

സാധുദാഷ്ടിക സന്തതാഷ്ടങ്ങളും ചെയ്തനാശ്ചര്യം
പ്രകടിപ്പിച്ചു സന്മാർദ്ദ പാസുലതം പ്രചണ്ഡ താൻ.

ര.ന.

വാർകൃതൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചെടുത്തു ലക്ഷ്മണനാജൻ
കൊല്ലാൻ ചെന്നുപൊഴിഞ്ഞെന്നതല്ലീ കോസലാഞ്ചര.

ര.ര.

മരമതുപണിക്കാരാൽ കല്ലും കാടും മരങ്ങളും
ഘടിക്കപ്പെട്ട വഴിയ്ക്കു പട്ടാളമണിയിട്ടതേ.

ര.വ.

ബന്ധുക്കൾ മന്ത്രിവീരന്മാരന്തപൂരണങ്ങളും
പ്രാജാപിച്ചു പുറപ്പെട്ടാൻ; സുമന്ത്രൻ വഴികാട്ടിനാൻ.

ര.ന.

വസിപ്പാദിവയോവ്വമാന്മാരോടും സോദരാനിതൻ
പയ്യുത്തിരിച്ചു ഭരതൻ തിരുവാൻ രാമദേവനേ.

ര.ര.

ചതുരശ്ശപ്പടകളാലിളക്കപ്പെട്ട ധൂളിയാൽ
ആകാശഗണ്ഡത്തെപ്പോലും കഴമ്പാക്കിയിന്നാരുവൻ.

൧൧

സന്നഭനായ് കാത്തുനിൽക്കും ഗുഹനേക്കണ്ടു സതപതം
ആതിഥ്യമെല്ലാം കൈക്കൊണ്ടങ്ങോടിത്യനടി താങ്ങിനാൻ.

൧൨

ഭരതജാതുമം കണ്ടു പരിവാരമശേഷവും
അതൻ ദൂരെ നിർത്തിയപ്പോൾ മനീന്ദ്രനേ.

൧൩

അവലോകിച്ചു വെണ്മേടൻ വരദൈന്ദ്രപദസാത്തമൻ
വിവിധാധാരങ്ങളാൽ സർക്കരിച്ചു യഥാക്രമം.

൧൪

അത്തരംപാവനമെന്നും തദ്യോനവിഭവത്തിനാൽ
സ്വർഗ്ഗാതിശായിയായ്ക്കുന്നതു; യോഗ്യന്മാർക്കെന്തസാധ്യമാം?

൧൫

സ്വർഗ്ഗത്തെഴുന്ന ധന്യർക്കുതന്നെയുള്ളവരും വിധം
അതൻ പടയൊട്ടാം വിരുന്നേകി മുരീശ്വരൻ.

൧൬

ഭിന്നം തുറകഴിഞ്ഞതാണമിതന്നവിടെയട്ടിനും
മുനിയത്രേയ്ക്കുതൊൽ ചെന്നു ചിത്രകുടാചലാന്തികേ.

൧൭

തന്നെ നൃപമല്ലാമൊരുതത്ത്വം വിന്യസിച്ചു കരാരകൻ
പിന്നെ ഗ്ലാഹനൊടും കൂടിയന്നുചെയ്തപ്പോൾ വന്നാത്തരും.

൧൮

അകലേപ്പുണ്ഡരിപ്പോഷ്മറിതത്തക്കതായ് തദാ
മോമധ്യമസുഗന്ധമന്താടൈതിനാൻ മന്ദമാരുതൻ.

൧൯

ഒന്നിനൊന്നു തരം കൂടാതെന്നു ന്യായം ചോന്നുണ്ടതിടം
നാനാജന്തുക്കളവിടക്കുണ്ടായ്ക്കൂ സകൈരുകും.

൨൦

ഗുഹയാത് സഞ്ചരിക്കുന്ന വനാരവങ്ങൾ നിത്യവും
ആർധിച്ചുള്ള പൂപ്പുങ്ങളാൽ കണ്ടുപറഞ്ഞുവാൻ!

൨൧

പുതുതായുടക്കും ചെട്ടിത്തപം ചെമ്പു വസിച്ചിടം
ചൈതന്യമകട്ടെവെളുപ്പിടക്കുണ്ടു കൂട്ടമായ്.

൨൨

മരത്തൊലികളും നല്ല മാന്ദ്യത്താലും കറകളിൽ
വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്ന കൊച്ചുവൃക്ഷങ്ങൾ കണ്ടുതേ.

൨൩

വിരുന്നെട്ടിനു വേണ്ടുന്ന കീനിയും നല്ല കാമ്പും
നിത്യം മാർന്നിട്ടു വെച്ചുള്ള തരംപാവനത്തുടനും.

൨൪

മന്ദാരാക്ഷസപ്രഭാപരചന്ദ്രമോച്ചനമന്ത്രമാം
സൗമിത്രിതൻ ധനാദർശനംകൊണ്ടു സ്വന്തു പൂമിതം. നൂരി

ഇപ്രകാരം വിളങ്ങുന്ന പുണ്യാത്മപാതേതിനെ
കണ്ടു നേരം കമാനമാർ മണിപ്പെട്ടു സസംഭ്രമം. നൂന്നു

സാക്ഷേതനഗരാത്രേ കറവൊന്നയടുത്തു
പട്ടണശാലനരേ ദാശേധിയെക്കണ്ടു കൈതുകാൽ. നൂറെ

പഥപാതയക്കരക്കണലക്കൂട്ടൻ കാളാബുദകുളബൽ
ശാന്തിക്കു തറവാടായിത്തൊളിച്ചു നളിനേക്കണൽ. നൂവു

ആജാനബാഹുരുഗനായ് ത്രാലകുളീനിവാസനാം
ജാമകടനന്യന്തം ലസിപ്പു വല്ലഭാംബരൻ. നൂറ്

ശിഷ്ടനായക്കണ്ഠംക്കാമ്പിലെന്നപോലമിമർദ്ദനൻ
നിഷാഘവനായ് തന്നെ വസിപ്പു വനഭൂവിലും. ൭൦

പിന്നെ രാമന്റെ ചരത്തു ചന്ദ്രലേഖയ്ക്കു തുലയായ്
ജനകാലചന്ദ്രദേശം ജനിപ്പു പരിശുദ്ധയായ്. ൭൧

പാടമുദകളെക്കൊണ്ടു പൂതമായ വന്നാനന്തം
സാക്ഷേതസമ്മാക്ഷീടം സീതയെ കണ്ടിതിന്ദവനും. [അംകം.] ൭൨

സുമിത്രാപുത്രഭാവത്താൽ പോലുമന്യുക്തലഭ്യമാം
ഭവാനുജാപം നേരിട്ടതു ധന്യനു സിദ്ധായ്.? ൭൩

അരവിന്ദപ്രസ്തനങ്ങളിൽ മുടാതിരിക്കുകിൽ
ഏതവൻമിഴികൾക്കൊക്കും? കണ്ടുവെത്തെയും മുദാ. [അംകം.] ൭൪

ഉത്തര വെതിലേറിട്ടു പൊരിയും മരുഭൂമിയിൽ
ഭൈരവകുളിനമാം നല്ല താമരപ്പൊതു കണ്ഠകവേ. ൭൫

ഓഹം മുഴുത്തുവലയും കൃഷ്ണസാരങ്ങളെന്നപോൽ
രാമാദികളെ വീക്ഷിപ്പു സാമോദം ഭരതാദികൾ. [അംകം.] ൭൬

അടുത്തു ചെന്നു വേരോന്നു പിടിച്ചു നാലുപങ്ക്തം
തൂടിപ്പു കേണ ജനകൻ നാടനീടേധരോതിനാൻ. ൭൭

സീതാസൗമിത്രിസാമിതാ രാമനാഥി വരൂന്നുൻ
ഭൂമു പരിപ്പു ജാതകരായ് കേണ മാതൃജനങ്ങളും. ൭൮

കുരുപാലോധിയവരും മുക്കുവൻ മുതിരുവിധര
അടക്കംകുസംഭവസ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടെന്നും ദേശികൻ.

൭൯

മുക്കുട്ടിയെയും പിന്നെ ചെമ്പുയുദ്ധന്ന രാമനെ
രാജധാനിക്കുഴന്നുളളാനത്ഥിച്ചു അന്തൻ മുദാ.

൮൦

രണ്ടാളുംനമ്മൾ കൈക്കൊള്ളുകവേണമല്ലോൻഗുരസ്ഥനും
എന്നുരച്ചു നിശ്ചയിച്ചു രാഘവൻ അശോകനിയ്യ.

൮൧

ഇരുപരക്കുടച്ചെണ്ണൻ നാമൊരത്തൻ കച്ചുകെട്ടിയതൽ
പെരുത്ത നന്മയുണ്ടാവൻ വരുത്തം വരുമെന്നുമേ

൮൨

കിരീടരയെ വേർപെട്ട അന്തൻ തന്റെ മസ്തകം
ഇരുന്നുകൂപ്പി രാമന്റെ പെരുപ്പേന്തിട്ടവൻ തദാ.

൮൩

ജ്യേഷ്ഠനവാദവും പാദക്കരളം വാങ്ങിയാരൊൽ
കൂട്ടുകാരോടുമുറപ്പുക നാട്ടിൽ കൈക്കയീർൻ സുന്തൻ.

൮൪

വിഷയാസകുതി നാടൊരത ജടാവല്ലഭധാരീയായ്
ജ്യേഷ്ഠന്റെ വരവും പാത്തു പുര വാഴൊരതകണ്ടവൻ.

൮൫

മമ്മന്നാഗമിക്കാഞ്ഞതാൽ മോമകുണ്ഡലപ്രവേശനം
നമുക്കു ഗതയെന്നാത്തു നന്ദിഗ്രാമത്തിൽ മേവിനാൻ.

[അം ൧൦൦] ൮൩

പ്രേമം പിതാവിമുറന്ന രാമാദികളനന്തരം
വംശവൃദ്ധാവിതാചാരം വഹിച്ചു യൗവനാന്തരം.

൮൬

ലൈക്കൽ പുനലിദച്ചായ മരത്തിൻ ചോട്ടിൽ രാഘവൻ
വൈദേശിതന്റെ മടിയിൽ തലവക്കുപ്പാനങ്ങിനാൻ.

൮൭

കാകാകൃതി ചമഞ്ഞത് പാകശാസനനന്തരൻ
നഖത്താൽ മുറിയുവപ്പിച്ചു കൂട്ടൻ സീനാപടങ്ങളിൽ.

൮൮

ജയനന്തവനെന്നുള്ളിൽ സുതംഭരിക്കുകാരണം
സ്വയം തടുത്തുമെന്തു മൂന്നാം ചെമ്പു വിഷ്ണുനായ്.

൮൯

അച്ഛാളുണൻ വൃതരാജമാക്കെയും കണ്ടറിഞ്ഞുടൻ
രാമചന്ദ്രനിഷികാസ്മയച്ചെന്നാണെ പ്രതി.

൯൦

മുക്കുവല്ലും വെടിഞ്ഞരാകിലൊടുക്കും പ്രാണമെന്നവൻ
കയ്യിത്തന്റെ കക്കണ്ണന കളഞ്ഞായ്ക്കു ടോടിനാൻ.

൯൧

ആവസ്ഥയെത്തുടർച്ചയായി കാലവൻ മുതലായവർ
മാമുനിയെപ്പറ്റി ചൊല്ലിക്കേട്ടായും കാലസാധിതം. ന്ന

ആവസ്ഥയുടെ തീർത്ഥാടനത്തിൽ കണ്ടുവന്ന
അവിട്ടു ഭാരതകാലം പ്രാപിച്ചുവെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു. ന്ന

പോന്നിടം മാത്രമല്ല തീർത്ഥാടനം തുടങ്ങിയതിൽ
പുറം വന്നാൽ കണ്ണു നെറിയായിത്തീർന്നു നിൽക്കും. ന്ന

സെതലിലായിരിക്കുന്ന വഴിയോരുകളിൽ
ആദ്യം പൂർണ്ണ മുനിയെ പ്രത്യേക പൂജ കൂട്ടിനാൽ. ന്ന

} ഇതുകേൾ

അതേ കലാപരിചയമുള്ള ശരീരത്തെത്തുടർച്ചയായി കർമ്മ-
കളോടനുബന്ധിച്ച് വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കീഴ്മ്മത;
ചിത്താനന്ദിയുടെ തദ്ദേശം സീതയുടെ സമ്മാനമായ്
പ്രകാശിപ്പിച്ചവയുടെ ചിത്രപരിചയങ്ങളെക്കുറിച്ചു. ന്ന

വേണമെന്നുവരുമെങ്കിൽ പുനരവിമർശനം
തന്നെക്കൂടി ഭഗവതം
തന്നെക്കൂടി ഭഗവതം
കൂടി പൂജിക്കാൻ
കേരളത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ചുരുട്ടുവെ-
ണ്ണുന്നതില്ലാത്തതുകൊണ്ട്
കേരളത്തിൽ സമ്പന്നന്മാരുടെയും സാധാരണക്കാര്യം
ജ്ഞാതായ് ഗമിച്ചു. ന്ന

ന്ന

ഇതും സർവ്വം സമാപ്തം.

പുറം സർവ്വം.

നിശ്ചിതമായതുകൊണ്ടുതന്നെ
നിശ്ചിതമായിട്ടുള്ള ചുമതല
സുതരസനനായെഴുതുന്നതിനാൽ
വന്നതല്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

വിപ്രസന്നനികൊണ്ടു മരങ്ങളു-
ദ്ദിനകരന്റെ കരഞ്ഞു മറയ്ക്കുവാൻ
ഇങ്ങിനെ മഹാഗവനാത്തരേ
വിരവിൽ വിലാസം പിഴച്ചുപോൽ.

൨

ചോറി പൊക്കത്താത്തു തന്മയിൽ
കാട്ടിൽ കരീന്ദ്രക്കാര്യം വേ
കറഞ്ഞുവെച്ചു മന്നം പൊക്കം വിധേയ
സകലതം കലർന്നു ബഹു ഭക്തരുക.

൩

വലിയ പന്നികൾ ചോറിയെ വീ-
ണവിക്കുന്ന കരറി വരും വിധേയ
ഇടിയൊക്കെയു മുഴങ്ങി നടക്കവേ
വടിവിലാടി വലാസമൊടു മയിൽ.

൪

ശിഖികൾത്തന്നെ ചില ദിക്കില-
ക്കയിലിനുള്ളൊരു പഞ്ചഗവനാത്തരം
തരിയട്ടെല്ലമുണ്ടു മുഴക്കവും
പഞ്ചരിതം മറ്റിതം തുടങ്ങിക്കയ.

൫

വിവിധമൃഗങ്ങളെക്കൂട്ടി-
ക്കുന്നമായലുന്നതു കേൾക്കുകിൽ
കൊടിയ രാജസമ്പ്രദായത്തോടുകൂടും
വളമന്നമെന്നാകിലുമെല്ലമ.

൬

അതിരുകൾമൊക്കെയും കാട്ടില-
മുറിക്കുന്നതിന്നു നന്മ വരുത്തുവാൻ
അതിഥിപൂജകളേറു നടന്നു ചോ-
ലവരുമുണ്ടായ വളഞ്ഞ ചോൽ.

൭

അവരങ്ങൾ നടക്കൊണ്ടിതു മുൻപിന്ന-
ലവനിചൂട്ടിയതിന്റെ പുറകിലും
ഒടുവിലേട്ടും, മിക്കനെ ചേടി വി-
ട്ടലയവേ; ലയവേളയണഞ്ഞ ചോൽ.

൮

വലിയ സിംഹവുമുന്നമുള്ളനും
പുലികളും കടുവ കിടിച്ചുനടവും
പുതിയ തുലമതിൻമുന്ന മുന്നിലും
യതികളും തികളും ഇങ്ങനെയും.

൯

[illegible][illegible]

ജില്ലയിലെ മണിയറ വെള്ളം വിതരണത്തിന് വിവിധ കമ്മിറ്റികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ പ്രവർത്തനം പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് ജില്ലയിലെ വിവിധ കമ്മിറ്റികൾ സന്ദർശിക്കും.

പുതിയ മോടി കലക്കുന്നതും രാഷ്ട്രമന്ത്രിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും സഹകരണത്തോടെ നടപ്പാക്കുന്നതാണ്. അതിനായി സർക്കാർ തയ്യാറാകുമോ?

ജടകളുടെ മരത്തൊലിയുണ്ടാകാതെ
നെയ്യ കൈകളിലൂടെയും പലതരം
സമസ്തിജകങ്ങളായ നാരുകളിലും;
ചരിതമീഥിതമീഥിവിധമെല്ലാമാണ്.

தமிழகத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள பங்கு 60 சதவீதம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

അറികിടപ്പങ്ങൾ പരാക്രമീയിലും
 വെറിയൊക്കിന്റെ നടുവിലൂ കേരം;
 തീർമ്മയ്ക്കു വിരമനാളം മഹാ-
 മറവന്നു വന്ന വിളയത്തോൾ

പലതരത്തിലുള്ള ക്രമക്കേടുകളെക്കുറിച്ച് പരിശോധിച്ച പലാശകലാധരൻ നിലയിൽ നില്പതു കണ്ടതായ രാഹുവൻ ശമനനേ മനസ്സാ വശമാക്കിനാൽ.

അവനോടോതി ഓപ്പുത്തമനിത്തമം
സ്തപതിമാർക്കോരു നായകനോ
ദശമമന്റെ തന്ത്രജ്ഞിയ മൂത്തവൻ
പുനരഥം നരവന്തു കലാത്തകൻ.

൧൧

അറീക രാമനിത്തന്ത്രമെ നാമകമ-
ന്നനുജനേഷ മഹാമതി ലക്ഷ്മണൻ
ഇവളെനിക്കു കടംബിനി സീതയാ-
ണിവിടെ നീ വീടനിതി നടുക്കുമാളെ.

൧൧

അനുകരണസനയാവിഹാ അങ്ങല്ലി
മനസ്സോജിക്കളെക്കൊല ചെയ്യുവാൻ
അവിതന്നിലണഞ്ഞിതു, നീ പൂമാ
മുടിവിനോടി വിരനാളെക്കൊത്തൊലാ.

൧൦

കനിവെഴും ഭഗവാന്റെ വാക്കു കെ-
ട്ടുതിത്തൊഴുതിയെന്നു രാജാസൻ
അലറിയങ്ങതിരിട്ട ഏടിസ് ഹരൻ-
കുസൃതി സംസൃതിസന്ധിയരച്ചവൻ.

൧൧

മേന്മയോടു ഓപ്പുത്തമനാമണം
ശരമെടുത്തു തൊടുത്തു അം വിന-
നിശിശാരസി ലക്ഷ്മിയമ്മി വി-
ട്ടുതിലവൻ തിരവന്തിവെത്തിനാൻ.

൧൨

അരിശോമാഥ സീതയെ വിട്ടു-
ച്ചരിശോമാസുകരാമവര മമ്മൻ
മുരിശോമാടിവാ നാഞ്ചിയെടുത്തു തൻ-
പുമാലിനമലിനഞ്ചുമടക്കനാൻ.

൧൩

അവരെയങ്ങനെ തൊളിളെടുത്തുകൊ-
ണ്ടവിടെ നി, നവനാശ്വ ഗമിക്കവെ
നിലവിളിച്ചു രവീന്ദ്ര മാനസ
വലിയ മാലിയമ്മൻ വനത്തരം.

൧൪

കരണയോടു കടന്നിധാരകൊ-
ണ്ടവരേത്തിനവന്റെ കരങ്ങേ
വലിയ നെഞ്ചിൽ ഉള്ളൊഴുത വെളിൽ തി-
ത്തളിനാത്തുനാക്കെഴുതിനാൻ.

൧൫

തുമിനശൈലാനിതംബമതികൾ നി-
ന്നമ്മവാഹിനിയത്തെപ്പുകുന്നപോൽ
മുള്ളയിൽനിന്നുനമരത്തമമാസരി-
ത്തുതിരവ തിര വേണ്ടതു ജാതമായ്.

൨൭

കരള വിഷു ചലൻ ബലഹീനായ്
വരികയാൽ മരിക്കത്തെ മരിക്കവേ
മുടന്തൻ നെടുവീട്ടു വിട്ടുന കേ-
ട്ടിടിയക്കൊടിനത്തൊക്കെയുള്ളിച്ചുതേ.

൨൮

പിണമവിത്തു വന്നു വാളുക്കുമെ-
നീടവമാതെയിരിപ്പതിന്റെന്നപോൽ
കഴി കഴിച്ചു നിശക്കനെ മുട്ടുവാൻ
പൊരുത്തൊരുമയെവിശിഖങ്ങളാൽ.

൨൮

ചെറുതുണർക്കുറോതി വിനീതനായ്,
വിഷുധഗാത്രകനായി നടക്കവേ
ധനജരാപവരങ്ങളുടഞ്ഞതിൻ
വിവരമാ വരുമാനാശമോടവാൻ.

൨൯

“ദശഹാത്തമരുതതി വനാനന്തര
നിശിദ്ധനാപന്മാരെ തുടങ്ങിനാൻ
ചന്ദ്രവാസിമുഖത്തൊക്കുന്ന ചോ-
ലവനെ അവനയാക്കി അന്നമേര.

൩൦

ഒരു വിളംബരമുള്ളൊഗാധിപൻ
പുരിയിലും പ്രാഹരിച്ചു നകുട്ടുവാൻ
മുളലധാതുവനത്തിലുമായചോ-
ത്തിയ മതി, യമാമകന്നു പോൽ.

൩൧

സ്വശരീരമെഴിഞ്ഞമരവായ
നടക്കൊരിച്ചുമതം ശരഭുക്കനും
മുനിവരൻറകിത്തപ ചെന്നതേ
സവിനയം വിനയൻപോക്കുകുറുവാൻ.

൩൨

തടന്ത താപസനായൻ കൂപ്പിനാൻ
വിനയമനുനേമുനിപുട്ടുവാൻ
അവരെ മുവരെത്തുറ ചെല്ലുവാൻ
കുളുക്കുമതു കർമ്മങ്ങളുമെവാനും.

൩൩

അത്തു മെന്തിതു മേലിലുമെന്തുവാൻ
കരുതിയറ്റുരങ്ങുനമിക്കുന്ന
വരുതി വാങ്ങി മേലേന്നൊടീവിധം
തപരിതമാർത്തമാന്നിവന്നെന്നിയെ?

ന.൪

കനലിഖിന്ധനമെന്നതു പോലെ തൻ
തന്നെവെരിച്ചു തപോധനനക്ഷണം;
കുട പിടിച്ചു വിമനസ്സുമാങ്ങി വ-
ന്നപതി തേവതിതേ ചെറ്റ വിസ്മയം.

ന.൫

അഥ കരേറി വിമനമതിങ്കല-
ന്നമരലോകമെൻ മുനീശപതൻ;
മെല്ലവരൻ കഴല്പൂ പണിഞ്ഞു പോയ്
പെരുമ നേരുമനേക നിമിത്തം.

ന.൬

അവിടെ വല്ല മഹാമുനിമാർകളോ-
ടരുളി ഓമനകൾ കലത്തിന്ന
കുടിമുടിക്കവെന്നെന്നൊരു സ്വപ്ന-
കാവനതൻ വന്നതൽപരനല്ലൊഴി.

ന.൭

മുനികളോത്തമനായ സുതീക്ഷ്ണനാ-
ലന്നായത്തെടു പൂജിതനായ് തദാ
അവിടെ നിന്ന തിരിച്ചുവന്ന മല-
ബ്ബഴിയിലുഴിയിലൂടെ നടന്നിതേ.

ന.൮

കടലശേഷമോരേ നമരം പുരാ
മടി വെടിഞ്ഞതേത്തു കഴിക്കയാൽ
കുടി മുടങ്ങി ചലഞ്ഞു വലയാകും
തിരിയെ വാരിയെ വാങ്ങുവതിന്നു അൻ.

ന.൯

മഴ്ചലെ മുട്ട മറിപ്പിന്നു വന്നപോൽ
കഴകത്തേനിയ വന്നശോലയാൽ
നിഴൽ നിറഞ്ഞതാമഗസ്ത്ര തപോവന്ന
ഗതനതായ് തന്നതാളുകൾ തമ്മൊടു.

[അംകം] ന്

അതവികരകരുതല്ലെഴുതീശനാ
കടലിന്നക്കരതൻമധുരം നാ പോൽ
മലിയിനിഞ്ഞതാമഗസ്ത്രൻ തപസ്സു ചെ-
ല്ലമതമാ മരു മാനസ മഹത്തം.

ന.൧൦

അവിടെയിനിമം മരണനന്തൻ
കരണലാൽ കനിയുന്നിതു മെല്ലവേ
പറകയാണതു വിന്യസമാഹരിയാ
മുനികര നികരേറ ചൂളിഞ്ഞതായ്.

൪൨

വഴി പിഴച്ചുവരിയതില വായിൽ നി-
ന്നൊഴിയുവാനുതതാതെ വിഷണ്ഡതായ്
പെരുവയാറിയിരുന്ത പിടച്ചിത-
ക്കുകിറം മുരിക്കിറം മൂത്ത വൃക്കളല്ലേ.

൪൩

കഥകഴിച്ചിവയെച്ചില വാഹസം
കലാഗസംഭവകക്ഷിയിൽ മൂന്ന മേ
കറിനകൃത്യമെടുത്തവർ ചത്തതിനെ-
ന്നപരമം പരമാത്മമുഖ്യപോൽ.

൪൪

ജലധിക്കുച്ചെറുത്തനതുപോലെ കൈ-
ത്തലമതിങ്കൽ വാവിട്ടു കടിക്കുമവ
ജലധരം മധുരക്കുടികയെന്നപോ-
ലകലയതക ഖത്തർമലഞ്ഞവേ.

൪൫

അതുകൊണ്ടൊക്കെഗസ്തുതപോവതെ
മാമിഷാവാഴുമെടുത്തുപോവനം
കഴിയുവാനിഹ വാസമുറച്ചു പോൽ;
പിഴകളുഴകളുവമണഞ്ഞിടം.

൪൬

ഇനിയുമിത്ഥമനകവിധങ്ങൾ ക-
ണവിടെയുള്ള വിശേഷമരണവും
ഉടജവാതിലിൽ വന്നതിങ്ങനെയൊ-
മുനിവരാനിഹമല്ല പണിഞ്ഞതേ.

൪൭

ഇലകിലൊക്കെ നിറഞ്ഞ അശസ്സാടും
കമലസംഭവനാം വിധിയെന്നപോൽ
സുരമുനീന്ദ്രകലത്തിന്ദ വന്ദനം,-
യുലിനാലിനായ് ശചിയെ ആലാൽ.

൪൮

പുണയവാൻ പണി നോക്കി നിറഞ്ഞതും
ചുണകെടും നൂറ്റാണ്ടുകിതിപാലതെ
അണലിയൊത്തുകിണറചെയ്തു വൻ-
മലയുമാലയമുക്കിയ കേമനായ്.

൪൯

കൊടിയെങ്കിലും ഉണ്ടായ സമയം തൻ സഹജനേ നിവർത്തിച്ചുവെന്നതിൽ മാഹിതനും, മുനിയെപ്പോലെയുള്ള കണിത-
ശ്ശരേണും അതാഗ്രഹണാദികൾ.

[വിശേഷം]

30

ദിനകർമ്മപരമായതിനും ദീക്ഷിത-
ക്കന്ദനം വിലസുന്നതായ രാഗിയെ
ചരിതമോതി വണങ്ങി വിനീതമാ-
യവരോടൊത്തു പരമേശ്വരൻ.

31

കനിയെപ്പോലെയുള്ള മലിനതയുണ്ടെന്നു തൻ കരയുൾക്കൊണ്ടുയർത്തി മുനീശ്വരൻ കശലമാതിയനുഗ്രഹമേകി മേൽ
ഇണവുമിണവുമീശ്വരനേറുവാൻ.

32

അനുഭവിച്ചുവിലാശനമായ് മാഹി
മുനിവരൻ പരിരംഭസുഖത്തിനെ .
നിജകരമെന്താടു കോത്തിരു രാമവരൻ
കരമിതരമിതരമാണിടം?

33

കനകപീഠമതിർന്നിരുത്തി മ-
മുനിവരൻ പുനരാതപ്യനാഗനേ
വിനയമോടു പദം കഴുകിച്ചിത-
സ്സജനരാജനരാഗികൾ കൂട്ടമേവൻ.

34

പരിചരിച്ചുപഥാരപുഷ്പത്തോ
പരിമളം വളരും കസ്യമങ്ങളാൽ
പരിചാരമാവുമിഹ സഭാജനം
സുതൃതവൻ കൃതവൻ ബഹുവിസ്തൃതം.

35

അതിഥിമാരവർ മുമ്പെയും ക്രമാൽ
മധുരമേറിയ മൃഗപക്ഷങ്ങളാൽ
അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുനീശ്വരൻ
വിനയമോന്നമോത്സവേനതന്നായ്.

36

കരമിതരമാണിടം സുനന്ദനരും
ഭരണ പരമമെന്നാദിദോഷത്തിനാൻ;
വശമാനം മേ പാഞ്ചമിതരോട്ചിരി-
യുപമതൻ പരമതന്ത്രം തല്ലിനി.

37

പത്തു കോച്ചിറലിച്ചു ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചുളം വിളിച്ചെന്നു
 താഴെക്കുളിരാം പിശാചിന്നെഴിപ്പിച്ചു പിന്നെച്ചിലർ
 കോരിത്തുറി മുറയ്ക്കു മഞ്ഞുമഴയ്ക്കുവെക്കുളാം പാമ്പരിൽ
 തൂങ്ങിത്തൊട്ടു ശീതകാലമിത്തവക്കുടംശാസ്ത്ര കൂമ്പിച്ചു പോൽ. ൮൧

വെളിനടയിലെളിപാ പോലത്തുചാരനിമന്നനം-
 യൊളികളുഖിലം മണിബ്ബാസുധാലിപ്പെരുരു ഏഷവും
 കളിമിനടിപെട്ടുളം ചുണ്ടിക്കിടന്നൊരു ചോക്കുടം-
 തെളിവിന്നൊഴെപ്പുന്നേല്ലൊരേതാനം ഹിമത്തു തിമത്തു. പോൽ. ൮൨

ഏഴാം സർഗ്ഗം സമാപ്തം.

ഒൻപതാം സർഗ്ഗം.

പോയതിൽ പൂണ്ടു ജഗത്തിനെല്ലാം
 നാരായണമൊക്കിയ രാമചന്ദ്രൻ
 ഗോദാവരീപുണ്യനദീസമീപ
 മോദാൽ തപാ ചെത്തു വസിച്ചിത്തവം. ൧

മനതാർശരംകൊണ്ടു മനം മാനസം-
 ഭ്രാന്താൽ ലോസ്യൻറയുടപ്പുവന്നൊരം
 താൻ താമസാകാരമൊഴിച്ചു പെട്ടു-
 പെട്ടുത്താർമിഴിയെത്തയലതായ് ചമഞ്ഞു. ൨

ചണ്ഡാരുപം കൊണ്ടു തളിർന്ന പാമ്പിൻ-
 പെട്ടുനാരായ് ചന്ദനശാഖിയെപ്പോൽ
 തിണ്ണു മരം പെട്ടവരും ചെന്നു ചേർന്നു-
 പ്പുണ്യസ്ഥലേ രാമതപോവനാനേത. ൩

സീതയ്ക്കു സിദ്ധിപ്പെട്ടുതവസ്വരപോല-
 ശ്രീരാമവൻതന്നുടെ മൊഹിലാസം
 ചേതസ്സിലോത്തേതാത്തുടനീർച്ച മുത്താ-
 മുതേവി മരണത്തിന്നൊരേവമൊത്തൊരം. ൪

ലാവണ്യമേറുന്നൊരിവന്റെ ഭാര്യ-
 യ്ക്കീവണ്ണമൊപ്പിച്ചു വരച്ചു ചാഴി
 മലപാശകത്താ വിശ്വിയെന്റെ നെററി-
 കിതലാ വരയ്ക്കുയ്ക്കുന്നിനെത്തുടവസ്വം? ൫

ലാവണ്യവിത്താമിദം മൌലിനീകൾ
പുവസ്തനാത്മാപടി പൂണ്ട കേശം
പ്രാവൃട്ടിലേക്കു മുക്കിലിൻറെ വട്ടത്താ
താവുന്ന കാമൻതഴയെന്നു തോന്നും.

൩

എന്നുള്ളിടത്തുകൾക്കു ചോരിൽ
ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ താമിഴിയിൽ കളവാൽ
പേണിപ്പൊരിത്തരികയെന്നു നാട്ടു
കാണിച്ചു തീർന്നുവമാനക്കോലം.

൪

ചെന്തമ്മെപ്പുവിനുമേണികൾക്കും
ചന്തം കറുപ്പുനന്നായ ചോലനത്തിൽ
ചിത്തം മടിക്കൂട്ടിനാ ചൊല്ലിം
സന്താപമുറക്കൊണ്ടു കഥം കൊടുക്കും.

൫

തൊണ്ടിപ്പഴംപോലെ തുട്ടത്തൊണി-
ച്ചുണ്ടെന്നു ചൊന്നാൽ മതിയാക്കിപ്പു
തൊണ്ടിച്ചുവെപ്പുന്നതിരിക്കെയിപ്പു-
ന്തൊണ്ടിച്ചുവെപ്പു സമവാചസിയും.

൬

മാരക്ഷിതീശനുമവൻപ്രിയനും
പോരിൽപ്രപഞ്ചം വിജയിപ്പതിനായ്
മുണ്ടായ കോടബദ്ധിതെന്നു തോന്നും
കണ്ടാൽ നമുക്കിപ്പുകിടന്നു മണ്ടും.

൭

എറുംപ്പുവിനും ചമ്പകമൊട്ടുകൾക്കും
മുറുംപ്പുവിലുംതോലുകൾക്കും
ആലസ്യമേകമ്പടി ഭൂമിനേതാ-
ടാവകുമാരം നാസിതയത്ര ചിത്രം!

൮

സ്വപ്നിക്കവെ നാനുചരിമുചത്തിൻ
പുഷ്പിക്കു സാന്നിദ്ധമേകുന്നതാലെ
കുളിച്ചു ചോരക്കൊന്നു കൂട്ടുവെപ്പും
കുളിക്കു കാണുന്നതു ചന്ദ്രസ്തിത.

൯

വെള്ളിക്കിടാലം ശരിയല്ലിത്തൊന്ത-
ലുള്ളിൽക്കുറുപ്പല്ലിയ ചെങ്കുപ്പാൽ;
പുളിക്കുറംഗേക്ഷണതൻ മുഖത്തു
തമിഴിച്ചുവിട്ടാരിതുഴിഞ്ഞിടുന്നതു!

൧൦

പുറത്തുനിന്നുവന്നു മുഖത്തിലൊലും
ചന്ദ്രൻ പരീക്ഷിച്ചു മടങ്ങിപ്പോകും
മങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ സന്ധ്യയിന്നും
മുങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ സന്ധ്യയിന്നും

൧൪

കാത്തിപ്പോവാമെന്നു മെയ്ക്കേൽ
നീന്തിക്കൊല്ലാൻ മരണമേ വേണ്ടി
പോയിക്കിടക്കുന്ന കണ്ണുകളായി-
സ്സായിക്കിടച്ചു കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

൧൫

പുറത്തുനിന്നുവന്നു പതിച്ചു മരണം
മുറിക്കുമ്പോഴാണ് കൊങ്കി കണ്ണുകൾ
ചാകത്തിൽ വിടർത്താൻ വെട്ടിച്ചു തൂകാ-
നാത്തതെത്തിൽ ചാകത്തിൽ തുറന്നു.

൧൬

നീന്തിക്കൊല്ലാൻ മരണമേ വേണ്ടി
പോയിക്കിടക്കുന്ന കണ്ണുകളായി-
സ്സായിക്കിടച്ചു കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

൧൭

അങ്ങനെയൊന്നിടയിൽ കാട്ടിൽ
പാർക്കുന്ന വേദാന്തിവിവർദ്ധിതരും
സൗഖ്യമെന്നിന്നിങ്ങനെയൊന്നിടയിൽ
പുറത്തുനിന്നുവന്നു പതിച്ചു മരണം

൧൮

മരണത്തിലൊലും പലരും നിരൂപി-
ച്ചു തുറന്നു കണ്ണുകൾ തുറന്നു
ചിത്തമെന്നോത്തതിയൊക്കെ ചെന്നു-
ത്തൊന്നൊക്കെ തുറന്നു സമീപിക്കും.

൧൯

ശ്രീരാമനെക്കൊണ്ടു കിരീടം സമക്ഷ-
ത്താലാമ തൻ കാമുകനായ് വരിച്ചാൻ;
അതായത് നീനായിക്കിടക്കുന്നതാൽ
പോരാത്തു പൂജിക്കുകയായിപ്പു.

൨൦

ധന്യേ! വിഭവകുലത്തിലുള്ളതാൽ തൻ-
കണ്ണുകൾ തുറന്നു കാണുന്നിങ്ങനെയൊക്കെ! നീ
എന്നോടൊന്നിടയിൽ തുറന്നു കാണുന്നി-
ങ്ങനെയൊക്കെ തുറന്നു കാണുന്നി-

൨൧

എന്നീവിധം നന്മൊഴിയാൽ മയക്കി-
ട്ടന്നീതിമാനായവരായപ്പോൾ;
പിന്നീടു ചോയ് ലക്ഷ്യമെന്നോടു ചേർത്ത്
തന്നീടിതം രാജ്യസിംഹാത്തി നേരെ.

൨൧

ഓര സന്തതമേ! രാമനുവേണ്ടിയൊരോ
രൊന്ന പ്രവൃത്തിക്കിട നില്പവൻ ഞാൻ
കൈസംഭാഗാധി! കേൾക്കെ നെല്ലും
ഭാസിതമിളപ്പാറം തവ ചേരുകില്ല.

൨൩

കാത്താമവാസത്തിനയെപ്പുമേറും
കാത്താമവിനാക്കിയെ രാമവേൽ
താൻ താനുപേക്ഷിച്ചിട നിന്നിപ്പേറ-
സ നന്മാരൊക്കെയെ വളർത്തുമിളപ്പാറം.

൨൪

അങ്ങോട്ടു ചെന്നീടുവേഗമെന്നാ-
ലിരുങ്ങാട്ടുമേ നിന്ന മിനക്കൊരനെ
നിങ്ങൾക്കേ രണ്ടാർക്കുമൊരൊക്കെ-
മിങ്ങോതുവേരയില്ല നിനച്ചുകണ്ടാൽ.

൨൫

ജാലാകതികൊണ്ടിങ്ങനെ സമമതിപ്പി-
ച്ചാലോഹിതക്കണ്ണിയെയുണ്ണുന്നവൻ
മാലോരവൻ വീണ്ടുമടുത്തുകൂടി-
ചേരേണ്ട നകതഞ്ചരി രാമപാദം.

൨൬

നേരെ മുഖമുഖ്യ തഴച്ചു കാണ-
ന്നാറിൻകരെയെപ്പെന്നാരു ധ്വന ചോലെ
ആരാജ്യസന്ധ്യൻകൊടിമാതമചേ-
ണ്ണാറിത്തുടങ്ങി പുനരങ്ങുമിങ്ങും.

൨൭

മങ്ങിത്തന്നതലവാരം മാമബാണം
കൊണ്ടതെല്ലൊടൊന്നിയ വാക്കുകേട്ടും
മണ്ടക്കല്ലക്കം കലരാത്ത ഭാവം
കണ്ടപ്പൊഴൊഴെറായിമിളമാർന്നു.

൨൮

കൊരനെ കാട്ടുതന്നിനൊക്കൾ വച്ചി-
ട്ടുംകൊയ്യ ബലാപ്പെട്ടമട്ടശായം
ഭൈരവക്കണ്ണിയും ചൈ മിഖി താനിങ്ങല്ല-
മേത്ര വില്ലോകിച്ചു ചിരിച്ചു മന്ദം.

൨൯

ഒരു കറങ്ങുന്ന കിളിയിന്റെ വാനിൻ-
തോളിൽ കറച്ചൊന്നയത്തന നേരം
കോളൊന്ന മാവുനാലുമ്പഴിയെപ്പോ-
ലാളൊന്നാണു് മാറി ചിരി കണ്ടുപോം.

C2.0

നാണിപ്പിച്ചതിന്നു പഴിച്ച നിന്ന-
 ത്രാണിക്കു ഞാനൊന്നു പയറിവി നോക്കൂ
 ചൊണ്ടി.യം നീട്ടിയുരച്ചിമ്പണം
 കാണിച്ചിതാ രാജാസി രാജാമന്ത്രപ.

52.0

புரட்சியாளி போலித்தலைவர் டாக்டர்
மனோபாண்டியன்மீது கைது செய்து
அரசாங்கத்தையேற்படுத்தியிரு-
ந்தமை குறித்து கருத்துரை.

000

സംഗമിത്രി ചെന്നാട്ടു രാജ്യതു മായ-
 ജാതിനുമായ് വന്നുചെല്ലേതോന്നി
 കാമജഗതമാലുവായ ചൈവന്തും
 വാമയ്യ നീറ്റാക്കൊരു വൈദ്യനായി.

02.90

களிப்பு, துக்கம், மூலமும், விசை'கம்
 ளளிப்பு, தனிப்புகளானதொன்றிதும்
 ளளிப்பு, தோஷமேன தம கருப்பு
 ளளிப்பு, நகரவையிலிருக்கலாம்.

572-21

പിന്നെ അന്യമാനനിധാസീയാകും എന്നുപറയുന്ന ചമൺ. മുതിർ ചെമ്പൻവെള്ളിപ്പൂവിന്റെ പൂക്കൾ പൂർണ്ണമായിത്തുറന്നുപോയപ്പോൾ പൂക്കൾക്കിടയിൽ

८२ श्री

പ്രമാണവൻ തൻപ്രസന്നതകുമാ-
രീയുടേം ഖരമാംഗിയിച്ച കേന്ദ്രം
രണ്ടുസാമന്തകുമാരന്മാരും
പ്രമാണവനായ് നടക്കൊണ്ടു മുമ്പൻ.

012470

മുണ്ടിക്കൊടുക്കുന്ന തിന്നായി മുൻപേ
മണിചിതപ്പൊക്കിയെഴുത്താൻ .
ശ്ലാഘ്യമായ മനോഹരമായ ഭൂമിയിത്തന്നെ
കണ്ടിട്ടുവാൻ സംഗതിയായോമല്ല.

72.6

ആദ്യം മുഹമ്മദിന്റെ മൊക്കെ നാമം
നൽകി വിചാരിച്ചതിന്നു കർമ്മം
കോപ്പാനിന്നു കണ്ടതിന്നായ് വിളിച്ചു
കുറ്റിച്ചു സൗമിന്ദ്രിയം കിട്ടുക.

നവ

ഇന്നു ചങ്ങാൻ പോയതുകൊണ്ടു നേപ്പാൻ
നിന്നു നാ. അനകം യോദ്ധിപ്പോൾ
ഇന്നിപ്പോൾക്കു മറികുറവോളം
മെന്നീ ഇഹയുദ്ധത്തിലിരിക്കുമെന്നു.

നവ

ഈവണ്ണമോതിട്ടു വരയച്ചു-
ദേവപ്രാൻ ഗൗരവമോടിത്താൻ;
ചാവക്കൊമ്പൊട്ടം നോക്കുവാനൊ-
രും നിശ്ചിതവുമായിത്തന്നെ.

രം

വക്കണമെന്നൊരു വന്നു നേരം;
കൈക്കൊണ്ടുയർത്തുവാൻ
മുപ്പാട്ടു കൂട്ടമെന്തുകൊണ്ടു-
യക്കൊണ്ടു മെന്തെങ്കിലും.

രം

പട്ടാളമെല്ലാം ശമനമെന്നു നാട്ടിൽ
പട്ടാളം കണ്ടതിന്നു പോയശേഷം
മുട്ടാകയാൽ മുത്തലയുള്ളതാൻ
കട്ടായായ് പോയി പാഞ്ഞുത്താൻ.

രം

അപ്പോളുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു മൂന്നു
കൊല്ലാട്ടു കണ്ടിച്ചുടന്നുതന്നായ്
കുറ്റം കൊടുപ്പാൻ തുനിന്നു പോലെ
മെല്ലെട്ടെറിഞ്ഞൊന്നു മരമെന്താൻ.

രവ

കാലം കണ്ടെല്ലിനിയെന്നു ചൊല്ലി-
പ്പോരിന്നാൻ കൂടുന്നൊരു കേരി;
പാരിൽപ്പോൾ കൂടുന്നൊന്നിലും നാൾ
കാഴ്ചസ്ഥനായ് അറിൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ.

രര

തെക്കേ പോലുള്ളൊരു കണ്ണിൽ നിന്ന-
ത്തിക്കട്ട കോരിപ്പൊരിയെന്ന മുട്ടിൽ
നോക്കിട്ടു കോരത്തൊട്ടു മേനേ വൻ-
പോക്കട്ടെന്നെന്ന ചങ്ങാൻ വിളിച്ചാൻ.

രര

പോരിന്ന പോരിന്ന മഴിയവീഴും
പാഞ്ഞൊന്ന പാഞ്ഞൊന്ന നടുങ്ങുമിപ്പോൾ
വൻപിടുവൻപിടു നകട്ടി നില്ലോ-
നല്ലോക്കു നല്ലോക്കെന്നിരുന്നമീ തൊൻ

ശ്നു

ചെന്നൊൻ തരം മാനവചീരനേവം
നന്നാണെടൊ നിന്നുടെ വീടേ കേട്ടാൽ
എന്നൊടു നീ ജീവണി കാട്ടിടത്തേ
നിന്നീടുകെന്തെന്നിളൊരുമ്പനേരം.

ശ്നു

അരിയെത്തരം കൈവരമെന്നെത്തരം
സാമജമെത്തരമുള്ള മേത്തുകുറുക്കും
ഡെറ്റും വരത്തുള്ള വർധത്തിലപ്പോൾ
നേരിട്ടു യുദ്ധത്തിൻ രണ്ടുപേരും.

ശ്നു

കണ്ണാട്ടുമില്ലാത്തതായ വില്ലവകൾ-
കണ്ണാൻ മോഹനനുമെല്ലൊന്നേ
അണഞ്ഞമെന്നവൻ കൈച്ചുരക്കി-
ബാണപ്രയോഗത്തിലൊഹരിച്ചു.

ശ്നു

ഡംഭോരുമെങ്ങൊന്ന പനല്ലെപ്പോൾ
സ്തംഭിച്ചു തൻവില്ലു തെളിഞ്ഞമുഖം
ജ്ഞിച്ചെഴും മാഹവനങ്ങളായിപ്പാൻ
ഭംഗന്നിതൻ കൈശലമാർത്തു ചീർത്താൻ.

ശ്നു

പിന്നെകുഴൽ വേദനയെ വില്ലെടുത്തു
സ്നാനനോത്തൊന്ന കവിച്ചു നോക്കി
മുട്ടച്ചുരുക്കുതൻ കരയെലത്തിൽ
സൂരിച്ചു ചാപത്തെ മുറിച്ചു രണ്ടായ്.

ശ്നു

സീതാപതിക്കുപ്പൊഴുതൻ കോപാ-
ലാൽമുമായ് വന്നു മുഖമവിനും
സാദം വിന്നു കള്ളമുത്തമാമ-
ക്കോലസന്താനത്തെക്കുറുത്തു വേഗം.

ശ്നു

എപ്പോൾ മോഹമെഴുവമായ ചാപം
ചിത്തപ്പുറയൻ കൈയിലെടുത്തൊരു
അപ്പോൾ ഖരൻതാനമാനൻ ശബ്ദ-
കേൾപ്പും മുടിഞ്ഞങ്ങു കളം പിരിഞ്ഞു.

ശ്നു

ആദ്യത്തിൽ മുന്നിൽ നടത്തിയപ്പോൾ
ആദ്യത്തിൽ പൂർണ്ണ സമാധാനം താൻ,
കേട്ടി വിശേഷങ്ങളെ മാമുനീന്ദ്രം
തൊട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു ചെന്നു തോൽ.

ത

പൊന്നാൽക്കൽ മാമൻ, മേലിലെ
മാമൻകൾ, അമ്പലക്കുളിപ്പട്ട
ഇമ്മാനുവേൽ മുന്നിൽകൂടി-
ന്നുമാനമാനം കൊടുത്തു പോലും.

ത

സർവ്വശേഷമായി നിജപത്രം
കുറ്റിപ്പാട്ടു രാജാക്കളെ കണ്ടതിൽ
തോല്പിക്കാൻ കൗശലംകൊണ്ടി വീണ്ടും
കുറ്റിപ്പാട്ടു രാജാക്കന്മാർ മാമൻ.

ത

പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു കൂട്ടി-
കുറ്റിപ്പാട്ടു രാജാക്കന്മാർ! നീ
നിന്നും കൗശലം വിചാരിച്ചാൽ
പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട് മാമൻ.

ത

തന്നാൽക്കൽ അന്നുക്കൽ മാമൻ
കണ്ടാൽ വന്നാൽക്കൽ യുദ്ധക്കളായി
തന്നാൽക്കൽ പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട്
കണ്ടാൽക്കൽ കെട്ടിയെന്നിട്ടു.

ത

അന്നുക്കൽക്കൽ മാമൻ
തന്നാൽക്കൽ വിളിച്ചാൽ
തന്നുക്കൽക്കൽ വിളിച്ചാൽ
വന്നാൽക്കൽ പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട്.

ത

തന്നാൽക്കൽ പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട്
തന്നാൽക്കൽ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പെണ്ണു
തന്നാൽക്കൽ മാമൻകൾക്കൊണ്ട്
തന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ.

ത

തന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ
തന്നാൽക്കൽ വിളിച്ചാൽ നന്നാൽക്കൽ
തന്നാൽക്കൽ പെണ്ണുക്കളെക്കൊണ്ട്
തന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ നന്നാൽക്കൽ.

ത

പ്രത്യേകമായ് തത്ത്വമെന്നു വർണ്ണനത്തി-
നിൽക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു തെല്ലും
പാതാ : വരകൊത്തൊരു മഴയായി-
പ്പാത്തതിൽലന്നല്ലിനിന്നെടുമിപ്പ.

സുര

ശുദ്ധമസത്തായെരവരക്കു ചോന്നാ-
മത്തേ പാത്താലൊരു നിർണ്ണാൻ താൻ.
തെക്കു വടക്കു തെരിയായ് നിർമ്മാൻ
മുക്കലുമായാർക്കൊരു രൂപമിപ്പ.

സുര

കൊക്കിന്ന പരക്കുമെന്നുള്ളതെന്തി-
ന്നന്യന്ന കണ്ണാടിയുമെന്തിന്നാവാ?
മാൽക്കാരെന്നതിന്നു? പരത്തിത്തലി-
ന്നുന്യന്നാസികൾക്കെന്തിന്നു? പെണ്കിടാക്കൾ.

സുര

വാർകേശിയും തെരിലി പരിലെയും
പെർകൊണ്ടു ലക്കേ! ദവാൻ ചേരും.
കാർകൊണ്ടും മിന്നലുമാഞ്ഞിന്നാ-
ലാൻ? കണ്ടു മാനിച്ചിട്ടകിപ്പു ചോക്ക.

സുര

പാതാതെ താൻ ചെന്ന നിന്നക്കു വേണ്ടി-
ട്ടാതായെക്കൊണ്ടുവരക്കുവാനായ്;
നേതാമിപ്പാത്തവൻ വന്നിവർണ്ണ-
തീരാത്തതാപത്തു വരുത്തിപ്പു.

സുര

കണ്ണുതലമെല്ലാം ഖരനോടു ചൊന്നേൻ
ശണ്ണയ്യ വൻ താൻപടയോട്ടമെത്തി;
മണിപ്പു തെക്കോട്ടവരേവരയും
വീണ്ടിങ്ങു ചോതാതെ മന്നത്തിൽ മേന്ത്യാൻ.

സുര

എന്നിത്രയും മാത്രമുടുന്നെന്നോൾ
തന്നല്ലിയ ചൊൽപ്പതു കേട്ട നേരം
സന്നദ്ധനും താക്കുസപത്രാത്തി-
ക്കുന്നിട്ടായ് വന്നു തിന്നത്തു കോപം.

സുര

നൊന്നിത്തടം നേർത്തു ചുളിഞ്ഞു കണ്ണാ-
ട്ടേറും ചുവപ്പാൻ റിയായ് കലങ്ങി
മോറിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു മിശ്രയെല്ലാം
ചീർട്ടു ചൊന്നാനാവനില്ലകാരം.

സുര

മറ്റൊരുതരമേ! ചൊല്ലുക ചൊല്ലുകിന-
മാമക്കുട്ടി! കാരണമെന്ന വെളിച്ചം
താനും തപസ്സുവെന്നതേ
താനും ദൂരം തന്നെയാ മോളേ.

൭൦

അറിയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പട്ടികകളെന്താ
തന്നെയാണു് വാണ പൂരം ഭരിപ്പാൻ
കെട്ടിയ നെടുമുടിമേൽപ്പാലം
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു താൻ നീട്ട കൊടുത്തുവെച്ചാൻ.

൭൧

അന്നത്തെ മാവേലി കഴിച്ച കൂട്ടി-
പ്പിന്നെത്തന്നിച്ചെടുത്ത തേക്കിലേറി
ചെന്നെത്തി മാമിമാമാസ്മരൻ താ-
ന്നിന്നെത്തന്നിപ്പോകുന്ന കേൾ.

൭൨

അമ്മാവനെക്കണ്ടുപറഞ്ഞു തെല്ല-
മമ്മാവനെക്കണ്ടുപറഞ്ഞു തെല്ല-
വന്നയെന്നു് രാവുവന്നെച്ചുതിക്കും
ചൊല്ലാൻ കോലത്തെക്കൊണ്ടെന്നാൻ.

൭൩

അമ്മക്കുട്ടിനാണുവാക്കു കേട്ടി-
ട്ടുറക്കുമ്പോഴെത്തിക്കിന് അക്കേയൻ
ചിരിക്കാൻ രാവുവന്നെച്ചുതിക്കും
സർക്കാരായ് മാവേലിമേൽപ്പാലം ചൊല്ലാൻ.

൭൪

അമ്മേ! നിനക്കായ് പറഞ്ഞുതന്നീ-
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം കേൾ
കേൾക്കു് താൻ വന്ന വെളിച്ചം ചൊല്ലാൻ
കീഴ്ത്തുവാൻ കേൾക്കുവെളിച്ചം.

൭൫

അമ്മേ! ചൊല്ലു വെളിച്ചം ചൊല്ലു-
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.

൭൬

തീർത്തയിൽ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം
നോക്കുന്നിതോ? ചൊല്ലുക കേൾക്കുവെളിച്ചം!
കേൾക്കുവെളിച്ചം നിന്നെ വെളിച്ചം
തീർത്തയിൽ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം.

൭൭

എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരുപാത്രം
സന്ധിക്കുമ്പോൾ കൈയെഴുത്തുപത്രങ്ങൾ
ചിന്തിക്കുന്ന കാലവിശേഷമാണ്
തങ്ങളിന്നു ചേർന്നു വെക്കേണ്ടതും.

വ്യ

ആകാശത്തിന്നുറപ്പിടിക്ക, സന്ദേശം
ചേർക്കുകയും, വൻപടനാടൊന്നുവെക്കും,
നരീസമുദത്തിനെ വിശ്വസിക്ക
നാശത്തിനങ്ങിങ്ങിനെ നാലുമാറ്റം.

വ്യ

ഉണ്ടാമിട്ടുക്കഴിവുണ്ടിട്ടും
കൊണ്ടാടിനില്ക്കുന്ന ജനത്തിന്റെയും
വേണ്ടാതെന്നതിന്നായ കച്ചകെട്ടും
വേണ്ടാ നമുക്കെന്നായ നിത്യ നല്ല.

വ്യ

ചുമ്മതിരിക്കുന്നതായ കണ്ണിലിപ്പോൾ
ചുണ്ണാമ്പു വെച്ചിട്ടു ചൊരിച്ചിട്ടുള്ള
ചങ്ങാതിമാർ നന്മ പറഞ്ഞിട്ടു നീ
മുക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി കാര്യം.

വ്യ

ഒന്നാണു കൈക്കൊണ്ടതെന്നു തോന്നും
മാനാടി ദോഷങ്ങളെയൊക്കെ മാറി
ശ്രീനാമനാമങ്ങൾ അപിക്കുകയോ പോയ്
നീ നാളെയും നീളെയുമുണ്ടു സൗഖ്യം.

വ്യ

കേമൻ ചരൻ വൻപടയോട്ടമിപ്പോൾ
നാമവശേഷതയെത്തോൽത്താൻ
ക്ഷേമംകരൻ മാനുഷനല്ല രാമൻ
പുമാനിക്കുള്ളതായ പുണ്യപുരം.

വ്യ

പല പല ഗുണദോഷം പിന്നെയും മാതൃലാൽക്കാൻ
പറയുമതുവെല്ലാം പേർക്കരികുണ്ടു വെറുത്താൻ;
മുടിവിനാടയകാലം വന്നടുക്കുന്ന നേരം
മടയനു മതിമാൻതൻ വാക്കു ലക്ഷണമു പോൽ.

വ്യ

ചാരുചുറ്റം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ ദശമുഖനാഥന്മാൻ
രാമനെക്കൊൽകിപ്പോവു
പാരിജാതം ഭരിക്കാം ചിരമിഹവനാൽ
ചാകിൽ നിന്ദാണമല്ലോ

മാരെ പോയ്ക്കാമെന്നും ഭ്രതമാരെക്കെന്നയും
 മായയാൽ നീ മയക്കി-
 ഭൂതനാക്കിട്ടു നന്മയ്യതിനിവിടെയമാ-
 ന്തിക്കിൽ വാളാൽ വധിപ്പൂർ."

വൃ

ഈയ്ക്കും കേട്ടു സുന്ദരവിന്റെ മരണം
 നന്നെന്നറിക്കുമ്പോൾ-
 കത്തിക്കിന്നിയൊക്കിലെന്നദലിഭം,
 കൈവെച്ചമിപ്പുന്നതും
 ചിത്തത്തിങ്കലുറച്ചു രാവണാമിതും
 കൊണ്ടാടിയെന്നവൻ;
 വിദ്യാമാന്മയിളിച്ചുപോം ചലക്കുറു
 കാർയ്ക്കുമായിട്ടുകിൽ.

വൃ

ഈ വയം എന്ന പെരുമാറ്റം സമാപ്തം.

പത്താം സ്കന്ദം.

കനകക്കലയിങ്കലാശ്വരനും
 മനവിടക്കളെ മനോഹരം നടത്താൻ
 മുനിവേഷമെടുത്ത മാ?ചന്ദ്രൻ
 തനിയെ രാന്നതിനെത്തുടൻ പിന്മേ

പ

ശരവും പഥി പാളിവില്ലമൊന്ന-
 കമനാളത്തിന്റെടുത്തുള്ളിപ്പൂ പിന്നിൽ
 തിരുമേനിയൊക്കിനിന്നു മനോ-
 കമവും നീട്ടിയടുത്തു മെല്ലെ മെല്ലെ

൨

പടവം മൂശമൊടുത്തു നിഷ്കലം
 പിടികിട്ടുംപടി മാമുറകൻ നേരം
 ഉടനേയമികത്തണഞ്ഞു ദേവൻ
 നടവാനും മൊറിവുതമായ് തുടങ്ങും.

൩

കളവുള്ള മൂശം കത്തിച്ചൊത്തും
 കളി കാട്ടിപ്പറഞ്ഞു ഭൂത മാനം
 തെളിവാഴ്ച മാലവൻ പതിഞ്ഞൊ-
 ന്നാളിയിൽക്കൂറു വിളിച്ചിണക്കി നിന്മേ.

൪

ഇതുപോൽ വിളയാടിയൊരും വി-
ട്ടതില്ലതെരിലണഞ്ഞു രാമചന്ദ്രൻ
ഇതു കൈയിലകപ്പെട്ടില്ലെന്നോ-
ഞ്ഞിതിൽ സായകമൊന്നത്തു വിട്ടാൻ.

൭

ശരമേന്ദു മൃഗം ചട്ടത്തുവീണി-
ട്ടൊരു രാത്രിയെത്തുടമായ് കരഞ്ഞു;
'ഒരു രാക്ഷസവീരനെനെ വെട്ടി-
ക്കുരുതിക്കായ്' തൂണിന്നു കയ്യുമയ്യോ!

൮

അയി! സോമ! വേഗമോട്ടു നീ വ-
ന്നയിരുകീട്ടിഹ കാത്തുകൊൾക നമെ';
പരിവെന്നൊതു കേട്ടിവിന്നും
പരിതാപം ജനകാശമെല്ലയർന്നു.

൯

നടകൊള്ളുക വേഗമെന്നു ചേര-
സ്സീടറിക്കണവളൊരിട്ടന്ന നേരം.
ഇതുകേട്ടിളകൊല്ല നീതികുറ്റവും
ചതിയാണെന്നു പറഞ്ഞു ലക്ഷ്മണൻ അൻ.

൧൦

അതിനാലവളോടുണ്ടി വാഴ-
ത്തിനാലും മിഴിനീരു വാത്തു വാത്തു
നിലകെട്ടുമെന്തു നോക്കൻ തൻ
തൊലിയൊപ്പം ചൊരിയുപ്രകാരമുപോരും.

൧൧

ഒക്കെയെന്നു തീർത്തില്ല നിന്നാ-
ശയമോ കല്ലിനു തുല്യമോത്തു കണ്ടാൽ
സ്വയമെട്ടെന്നയിന്ന കണ്ണുകെട്ടി-
ക്കുമെട്ടുതരിലിടാൻ മരിക്കുമോ? നീ.

൧൨

“അനന്തൻ മമ സാധു”രാണുക്കണ്ടാ-
ണനുയന്നത്തിനു സമ്മതിച്ചതേതൻ;
മനുവിന്റെ കല്പ പിറന്ന നീയെ-
ന്തിനു വംശം വെള്ളാപവേനൊരുക്കി?

൧൩

ചതിയാൽ മമ കാന്തനെക്കുടക്കി-
ക്കഥ നീർത്തല്ല മടങ്ങിയല്ല ചെന്തിവൻ
ഭൂതകാലം പെട്ടെങ്കിലായി നീ
കയ്യിൽക്കൂട്ടിയിണ ചെ വന്നതല്ലേ?

൧൪

ഈവനാഥൻ നാശമെത്തിയെന്നാൽ
സുഖമായെന്ന നിനക്കു കൈകൾക്കൊരം.
അകത്തരിലിരുന്നാത്തൊരാളിൽ ഞാന-
ബാഹ്യമാനാണെന്നു കൂലയല്ലിതാക്കും.

൧൩

അവനായതു കേട്ടുസന്ദൃഭാവം
പെവിരണ്ടും നിജ കൈകൾക്കൊന്നു ചൊത്തി
മുറച്ചോലയെപ്പോലെയല്ലേ? മൃഗേ!
കറയുന്നതല്ലയോ? കരിമ്പടത്തിൽ.

൧൪

ഇതുനാശവുമെന്തെന്ന് ചൊല്ലാത്തതോ-
ടെതിലായ് നിന്നെ നിറച്ചു കാട്ടിലും ഞാൻ
ഇനിമേൽ ഭരതന്റെ തളയെപ്പോൽ
ജന്മാർക്കു കരുതാൻ പറഞ്ഞു തന്നു.

൧൫

ഉരയെത്തു പോരുമിന്നു കാട്ടിൽ-
തിരയാനായ് ചുരുട്ടിപ്പോയിട്ടാണിതാ ഞാൻ
കാളിൽ കരുതിട്ടു വെട്ടു നന്നായ്
വരുവാനുള്ളതു വന്നതെന്നു തീക്കു.

൧൬

പരുഷാക്ഷികളോരോതി മായാ-
പുരുഷൻ ചൊയൊരു പാളയുടനോക്കി
പുരുഷാർത്ഥനായ ലക്ഷ്മണൻ താൻ
പുരുഷാർത്ഥമെന്തും നന്നു നെല്ലു.

൧൭

ഇതുതന്നെ നമുക്കു തക്കമെന്നോ-
ർത്തി വാക്കത്താഴു മുട്ടി നാം ഭരംസ്യൻ
അതിവേഷമെത്തു സീത രാണേ
മരിക്കാൽ മരുവുന്നിട്ടതു ചൊന്നു.

൧൮

അതും നെടുതായ താടിയും പൂ-
ണ്ടുടൽ മുച്ചു മണിഞ്ഞു നല്ല ഭണ്ഡം
വടിക്കലായ സഞ്ചി കെട്ടി ഞാത്തി-
ട്ടിടമേ കൈക്കഴിയികലച്ചിട്ടുവേ.

൧൯

പോലാലു വെള്ളാക്കെയിരുന്നി-
ട്ടൊരുപക്കത്തു പുറക്കുടക്കു തൂക്കി
മുട്ടവെട്ടുലമൊന്നുതന്നു മേലേ
നെടുതായുള്ളോരു കാവിമുണ്ടുളിട്ടു.

൨൦

വെമ്പലിക്കനെ കള്ളവേഷമാണി-
ട്ടഥ പാദക്കേടുകൾക്കുതേറി മെല്ലെ
ഘര ശംകര നീലകണ്ഠ ശരഭേ!
പരിപാഠിതി പറഞ്ഞുതു ചെന്നതു.

൨൨

ചങ്ങി നോക്കി നിന്ദന്തരം മനോജ-
പ്പിണി പുല്ലെത്തിയ കള്ളയോടി തന്നെ
തുണിയെന്നു നിന്നു കെട്ടെടു നല്ലതർ-
മണിയും മൈഥിലി സഖ്യമിട്ടിരുത്തി.

൨൩

മുഖമർമുടിമണമലികേ! മാ
വടിയാടിക്കനെ സഖ്യമിട്ടു നീ അൻ
മടിയൊരു പറഞ്ഞിടാതെടോ! നി-
ന്നടയാരാമിഹ? വന്നു പാപ്പത്തേതു്?

൨൪

ചതിയനിയ ഭീകരുവിന്റെ ചോദ്യം
സതിയാമുഴികമാരി കേട്ട നേരം
അതികെത്തുകമാനകൊണ്ടു ിത്ത
യതിയോടിയെത്തുത്തരം പറഞ്ഞാറെ.

൨൫

പൊളിയപ്പിത്തയൊല്ലയിരുൻ മന-
നല്ലവായ് വന്നിതു നാലു നന്ദനമാർ
അതിലഗ്രജനെന്റെ ജീവനായ പൻ
മതിമാന്മാക്കൊരു മുഖനായ രാമൻ;

൨൬

പ്രിയസോമനെപ്പിരിഞ്ഞിടാതി-
ക്കേരളൻ കയ്യണനെനൊരാളുമുണ്ടു്;
മക പേരിഹ സീതയെന്നു ചൊല്ലും
മരുവന്നു ജനകാജ്ഞയാലെ അങ്ങരും.

൨൭

കനിവോടു തളമു് തീർത്തു കയ്യോ
കനിയും തിന്നു വൊന്തിക്കിലപ്പും
മനുജശ്വരപുത്രൻ വേട്ടയാടി
ടിനിയിപ്പോളിഹ വന്നുപോയമേല്ലോ.

൨൮

അതുകേട്ടവമുണ്ടുമപ്പു പാദം
കയ്യകത്തായ് കഹനായതീഗ്രനേവം;
മതിനേർമുഖി! തോൻ നിനക്കു നേരെ
ഫിതയായുള്ളതു കേൾക്കിലിന്നു ചൊല്ലും.

൨൯

അതിസുന്ദരിയൊരാൾ നീ മനോരമ!
തനിപോലും തവ ഭാഗ്യത്താൽ മരിക്കും;
പുണ്യത്തവനാമോടിയെ യിറട്ടണം
ചതിവായ് കാട്ടിലിറങ്ങു കൈവീടേണം.

വ.൪

അതുതന്നെയുമല്ല കാനനത്തിൽ
ചതിയെറിട്ടമരക്കയങ്ങളോടുകൂടി
മുതിരും ചില ഭാഷാജ്ഞാതരും
സ്വന്തിയം നീയെന്നു സാധുശീലത്തല്ലാം.

വ.൫

മുനിവേഷമെടുത്ത നിരന്തര കാന്തൻ
നിന്ദപിച്ചാലൊരാൾ നിർത്താൻ ഇണക്കേടും!
അവനെന്നു നാശമേകുമിടപ്പാ-
ളുവേകാമകലാവിഷാതലോലൻ.

വ.൬

അലസാതിനിവെക്കൻ കൂടെ വന്നാൽ
പലജാഗരങ്ങളുമിപ്പോൾ ഭൂമിമരം
ബലമുള്ള ഭഗവദ്യന്ത്രേണ ഞാനി-
യലകം മുന്നിലുമെപ്പു പൂണു വീരൻ.

വ.൭

ഇതുകേട്ടവളൊന്നു തെറ്റി വല്ലാ-
തിടിവാളുനന്ദപോലെയവതന്നാറും;
കുടുകോപമിന്നുതെല്ല പിന്നെ-
“മുട്ടിയൻ കാലമുതൽക്കോ! നീനക്കോ.”

വ.൮

മജനീപരപരവത്തിയപ്പോൾ
സ്വശരീരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി വേഗം
മറിമാൻമിഴിയൊളയക്കണത്തിൽ
അയ്യോ! ബന്ധു ചൂഴ്ന്നൊടുത്തു ഗുഹൻ.

വ.൯

മലമങ്കയുൾക്കരം വസിക്കും
മലയമനനകളിച്ചു വീരൻതന്നെ
മലയത്തവളെ മന്ദ്രിതീയരും
ചലനം ചെയ്തുവരിന്നു കൈക്കഴിപ്പും.

വ.൧൦

ഒരു ഭൂതമെക്കറിഞ്ഞു ചെന്നി-
ട്ടെരിമിട്ടിടത്തൊന്നു കണ്ടു ചിത്തേ
വിത്തവേലം വാനിടുടെ ലങ്ക-
പുരിയെപ്പൊതു കിതച്ചു ചാഞ്ഞു പാപൻ.

വ.൧൧

ജനകാത്മജായനിയോരു ചേരം,
മനതാമിസ്സഹനിയത്തുകൊണ്ടു പിന്നെ
ജലരൂപമൊട്ടും വെളിവാ തുകി
മറയട്ടിങ്ങനെ ചേടിത്തൊട്ടു ഗാഢം.

൩൭

കണവര! പുനരങ്ങു ചോയിരിക്കു-
ന്നിണയാമെന്നയുഗീവിധം വെടിഞ്ഞു
തൂണായൊരു അമ്പിയും വെറുത്താ-
നണയത്താതിനിയയെൻറ ഘടന ചെല്ലാൻ.

൩൮

വലവെച്ചതിൽ വന്നകപ്പെട്ടുവേരും
മലവേടൻവരവോത്തു സംഭവത്താൽ
നിലവിട്ടിളകും മൃഗശ്ചങ്ങനത്തിൻ
തൂലയാളം മിഴിയുളിവുണ്ണമല്ലാം.

൩൯

നെടുവീർപ്പാടു കേഴുമൊച്ച കേട്ടി-
ട്ടുടനഞ്ഞത്തി ജടയു കങ്കരജൻ
തടയിട്ട ഭരാനനന്ത തമിഴിൽ
ചൊത്താൻ വാശി വിടാതെ രണ്ടുപേരും.

൧൫൦൦ കോ. ൧ ൪൭

തൂലശങ്കളെയും നിശാചരൻ തൻ
മഹവും തച്ചു തകർത്തു പക്ഷിരാജൻ
മുഖമൊക്കെയൊള്ളിമാന്തി, യുക്കൻ-
നഖവുമൊച്ചു മ യത്രയും മുടക്കീ.

൪൦

മുഷിയുന്നൊരു രാജാസന്ദ്രനാപ്പാറും
വിചമിച്ചുചരനെ നിന്നൊരല്ലനേരം
വൃഷഭലക്ഷണകിരയായ വാളാൽ
കയ്ക്കുന്നിപ്പാൻ കഴുകന്റെ പക്ഷയുഗ്മരം.

൪൧

വെറിയേറിയൊരുശാസ്ത്രനാപ്പാറും
മറിമാൻകുട്ടനിയെ മറു രേഖിലേറി
കുന്തിൻതന്നെ തിരിച്ചു ഒരുക്കോ-
ട്ടറിയാനാക്കുമിടം കൊടുത്തിടാതേ.

൪൨

വഴിയിൽപ്പുനരൂയുമുക്കൾക്കൊ-
ച്ചഴിയിൽ ഏക കവിനുമഞ്ചുപേരും
കിഴിയാക്കിയ ഭൂഷണം മടുത്തു-
മൊഴിയാളുഴിയിലോട്ടെറിഞ്ഞു ചേരയാറും.

൪൩

അവനിക്കു മരണാനന്ദം ധരിക്കാ-
 തവനീപ്രതിഭയുടെ ഗമിച്ച ശീശ്യം
 പുഷ്പാദി നിറഞ്ഞിട്ടു ലങ്ക-
 പുരിയിൽച്ചെന്ന കൃതാന്തനായിത്തീർന്നു.

രജ

അവനൻപോടശ്ശോഭിച്ചുവെങ്കിലും
 നടുവത്തുളളതായ ശിശുപാത്യുടേതേ
 അവളെപ്പോലെ കൊണ്ടുപോയി വെട്ടാ-
 നനലസ്സംഭവമോ മരണ പോലെ.

മന്ത്ര

പരമേശ്വരയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്ന്
 പുഷ്പാദിനിറഞ്ഞിട്ടുവെങ്കിലും മരണവേദം
 ദശകണ്ഠനമന്ത്രമായ പുഷ്പാദി
 വശമാക്കാൻ കഴിവു വേറിതന്നെ.

രജ

കുപകുലയെ വധിച്ചു പിന്നെ-
 തരിമിയെത്തന്നെ നോക്കിപ്പോവുന്നതിലേക്കായ്
 രാമപുഷ്പാദിനിറഞ്ഞിട്ടു പോന്നിട്ടുവോ-
 മെതിരെ ലക്ഷ്മണനോടു ചെന്നു കണ്ടാൻ.

മന്ത്ര

ജനകാത്മയെത്തന്നിട്ടുവെങ്കിലും
 ദൂരമേൽ പോന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചൊല്ലി
 ഇനിയെങ്കിലുമൊരു പേരുക നമെ-
 ന്നനുശോചിച്ചുവെന്നതേ ഗമിച്ചാൻ.

മന്ത്ര

അങ്ങനാധരിക്കുന്നതെങ്ങു കാണാ-
 ണ്തെങ്ങനാമോരുവാനത്രനായ മരണ
 ശരണാഗതരക്ഷണം നടുത്തും
 കഷ്ടനാമുത്തി കരഞ്ഞിടാൻ തുടങ്ങി.

രജ

ഭയഭയ! പുനരങ്ങു പോയെടോ! നീ
 യന്ത്രി! അതൊന്നുപോലൊന്നു ചെയ്തു?
 മന്ത്രി തെല്ലൊക്കെ തന്നെയുള്ളിൽ
 ചെയ്തിട്ടുതന്നെയുള്ളതു വാ മനോജയെ.

മന്ത്ര

അരണാദിക വേർപിരിഞ്ഞിട്ടുപോ-
 ന്നതെങ്ങനെയെന്നു വന്നതെങ്കിലും
 അവിടെവിടെയെന്നേ! ന്ന നഷ്ടി-
 വിശ്വമത്തിങ്കലൊന്നുവെന്നേ!.

മന്ത്ര

ചരിതംകൊണ്ടു മാനിനെപ്പിടിച്ചു-
നന്ദിനാഥനെപ്പോലെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ
അതിനെത്തന്നെ കൊണ്ടുതന്നിരിക്കത്തി-
ട്ടതിനോടുകൂടി നീക്കംചെയ്തല്ലോ!

തെ

മതിവിടുന്ന മതിയല്ലേക്കൊണ്ടും
കൊല്ലി തീർത്തപടി കൊണ്ടുവന്നു നാറുകാം
അതിന്നു മേൽത്തോർത്തിയില്ലയോ! വെണ്മ-
മതി കൊല്ലും ദ്രവ്യമെന്നു നിൻമുമ്പത്തെ.

തെ

മുമ്പിലുള്ളതാണെങ്കിൽ അന്നു അൻ-
പിറക്കു തന്നെയുമായ് തിരിച്ചു പിന്നെ
മറിമുൻമുഖി പോയ മർദ്ദമേതെ-
ന്നറിവെന്നായി വന്നതിലൂടെ മമല്ലേ.

തെ

വഴിമുറവർ കണ്ടുകണ്ടു പോകും
കൊഴിയാളാണിരിക്കട്ടെ രാമചന്ദ്രൻ
പോയിക്കൊണ്ടു കണ്ണനിൻ തുടച്ചും
വഴിയാളാണിരിക്ക പന്തേരു കേണാൻ.

തെ

പത്താമത്വമുള്ള നല്ല താളി-
പ്പനയേ! നിൻകൈപാത്ര കേൾക്കും
പരിചോടു വരിച്ചൊരുത്തിയി നി-
ന്നുകിഴിഞ്ഞു വരുന്നതിന്നു കേണം?

തെ

അല്ലിയേ! തവ ശോഭ പോലെ നന്നറി-
ക്കേണം നല്ലൊരു മാലയാണിത്തേ
ഒഴിമാതിരിയെ ഗമിച്ചിതോ? പൂ-
ജാലോകംകൊണ്ടു മിന്നിപ്പോരും.

തെ

ഒളിമെന്നൊരു താമര! വൃഥാ നീ
പൊളിയേണ്ടതില്ലതേ മുഖത്തു നോക്കി
തവ നാത്തികളൊക്കെയും മുഖത്താൽ
കരളം കാമുകിയിലായിട്ടു വന്നോ?

തെ

അതി! നേ കരളം കുമ്പിടുകയോ! പൂ-
ക്കൾ, നീ വെട്ടുന്ന തെങ്ങുകളോടു നേരെ
മുട്ടുന്നതിന്നു നിന്റെ കൈയിൽനിന്നും
മുഖത്തു നിന്നി വന്നിടോ? നീക്കം.

തെ

കളവോത്തമിന്ന ചക്രവാക-
ലിജമ! നിൻ വടിവൊത്തു മാനിടത്തിൽ
കമലസ്ഥലമുള്ള ഗന്ധർവ്വീ
വഴിയെ ചോരയതു നീയറിക്കത്തതില്ലേ?

നൃപ

പുരുവിക്രമ സിംഹരാജ! നീയെ-
ന്തുമിതാടാതെ മിഴിച്ചു നിന്നിട്ടുന്തേ?
ഇട നിന്നൊട്ടു നൃപമയ് ചുരുങ്ങി-
ട്ടിതിലേ പൂജ: ലാളൊത്തതി ചോരയേ?

നൃപ

പിടിയോട്ടു പിമിഞ്ഞതിരിക്ക. മൂലം
നൈടുവീട്ടിട്ടു നടന്നിടം കമീനേ!
ശിവാതുമലയ്ക്കു നിമൻറ ചാരം
മടവാൻമെലിഞ്ഞൊത്തതി വന്നതുണ്ടോ?

നൃപ

ചെടിയാട്ടുക പിന്നെയൊട്ടോ! നീ
ചെടി ചെമ്പിച്ചെടുത്തു സുതപ്തവേദിയല്ലേ?
തുട നല്ല കുരുക്കുമാണവരക്ക-
ളടയാളം നന്നിയുള്ള നിൻ കുരുംചേൽ.

നൃപ

അഴകറിയൊന്നാമേ! നിനക്കീ-
നെയ്യെപ്പണ്ടു പറഞ്ഞു തന്നൊത്തതി
തുരുക്കുക്കിന്ന വാങ്ങുവാനിടാനീ-
മിഹ വന്നെച്ചവര പിന്നെയൊട്ടു ചോരയീ?

നൃപ

കയ്യിലേ! പറകിന്നൊത്തതിയീ നി-
നയലത്തുട നടന്ന ചോരയുണ്ടോ?
അവരുംതാനുപദേശമേകി മൂന്നും
തവ ചാരസ്ഥലമായതൊത്തതില്ലേ?

നൃപ

വിമിതും മലർ ചൂടിയഗുഹാര
തളിരും തണ്ടു മിടയ്ക്കിടയ്ക്കു വീശി
മുകുളങ്ങളുമെന്തിയ്ക്കുലത്തൊ-
ലത്തെയൊട്ടു ഗമിച്ചുശോകമേ! ചോര.

നൃപ

പുഴയിൽ കളിയാട്ടുവാൻ പുര മീൻ-
മിഴിയാളെന്നെയൊഴിഞ്ഞു ചോവതില്ലാ;
പതിവായതു താഴ്ന്നു വെട്ടിടാനീ-
മന്ദിരപുരസ്ഥലമൊന്നിടയില്ലാ.

നൃപ

ഇതെങ്ങി വരുവാനു നീക്കുവാൻ
വന്നമണ്ഡലത്തിൽ വരുകൊണ്ടടുക്കും
ചില ഭൂതമുഗാശമുണ്ടെന്നു
അതൊപാശ്വതിയെ ഹിംസ ചെയ്തോപായം?

നന്ദ

അവരേ! നന്ദജാതിയെ ബാലമുപ്പാൻ
കൊതിയെറിട്ടുമാക്കുകയോ കാട്ടിൽ
അവരെത്തന്നെ കാണയ്ക്കുവിട്ടിട്ടി-
ട്ടവമാനിച്ചു വധിച്ചു തിന്നിരിക്കാം.

എ

അയ്യോ! മമ താതനേ നമിക്ക-
ന്നതിനായ് വിഷ്ണുന നീ ഗമിച്ചതെങ്കിൽ
അവബുദ്ധിയോടൊക്കിവെത്ര മോശം?
ധവനേ വിട്ടു നീതിയല്ല ബാലേ!

എ

ഇതുകല്പിതമാമരണ്യവംശം
ശരിയായിന്നിയാതാണ്ടു കൂടിയുണ്ടു്
ഇതു മിഥ്യമിമിക്കെ നീയൊഴിഞ്ഞാ-
ലതിസാധ്യമുദയോപാധി.

എ

കളിയായൊരു നാളിൽ മണ്ണുക്കുട്ടി-
ക്കവളം നീ മമ താതനേകിയുപ്പാൻ
ഒരു ദിവ്യശരീരമോടുമുപ്പാൻ
അവ ചാരത്തെഴുന്നള്ളി വാങ്ങിയല്ലോ.

എ

അതിനാൽ ഗുപതിക്കു നിന്റെ മേലു-
ണ്ടതിവാത്സല്യമിന്നു അന്നറിഞ്ഞു
അയ്യോ നികടം ഗമിക്കിലല്ല-
ന്നതിലും കെന്തുകമേറിയതുമുള്ളിൽ.

എ

ഹിതമായതുകൊണ്ടു വാനിലും നി-
ന്നതിക്കത്തന്നെയുമാനയിപ്പതിനായ്
ഒരു നല്ല ശുപാശംമൊഴിയോ നീ;
അതൻ മേലിലുമുഴിയെ ബാലിക്കും.

എ

അങ്ങനെയൊരുതരമായി ന ഉന്നിരുന്ന
അകാശശാക്താവിനോടു ചിരിഞ്ഞമുഖം
ശോകാത്തമുള്ളിപ്പുവലഞ്ഞിതുപോലെ യാമൻ;
മാഴ്കാത്തതായ്? ഉപി മാനസംജാതിയിങ്കൽ.

എ

കുന്നൽക്കണ്ണിയെ വേർപിടിത്തേഴല്ല
ശ്രീനാമനം കാട്ടില-

അന്നെപ്പിച്ചു നടന്നപോയന്നേനം
ഡെറ്റും വെടിഞ്ഞു തുലോ
നന്നായിക്കുറ കണ്ടപോലെ കപനം
ചെത്തോരു ചാമ്പിയിതാൻ
മുന്നിൽവീണനാഹോ രജിരട്ടയോ
പെന്താൻ കമിത്തുപോൽ.

99

സീതാ വിരഹം പഞ്ചാസത്ത് സമയം

പതിനൊന്നാം പദ്യം.

മുത്തങ്ങിത്ത മുത്തയൊളൊടു വേർപെ-
ട്ടത്തലേറി നമുക്കുശ്ശതാൻ
ഇത്തരം വ്യസനമാൻ വിചാരി-
ച്ചിങ്ങിവിസ്തലാമുണ്ടു കഴിഞ്ഞു.

100

കറവൻകഴലിയെത്ത കാണാ-
ഞ്ഞുറയന്നാക്കിയവിടങ്ങളിൽ വീണ്ടും
ചെറു ഭൂമണയെന്നായ നോ
ത്തൊറു കിട്ടിയിതു വൈവനിയോമാൽ.

101

മല്ലവച്ച മരമുതമുതൻ
തല്ലുകൊണ്ടു തന്മവൊന്നു തകൻ
എല്ലൊടിഞ്ഞു ചിറകറ ജാതാ-
സ്സല്ലസിപ്പിത്തതിന്നു വഴിമുഖ്യ.

102

കണ്ടനേമവനെ നീള ചിത്തേ
ക്കെഴിട്ടിയുവായി വിചാദം
അങ്ങൻ കൂട്ടുനാമൻ ബന്ധ! മോദി-
ച്ചിങ്ങലെന്തിതിടപെട്ടു ജാതാ!

103

കൂറേഴുന്ന മൊവന്നുടേയുറത്താ-
രൂറിയുള്ളൊരനുയോഗവശേഷൻ
നീവി മന്മണയന്നയിരോട-
ങ്ങൊ വാക്കവനിവണ്ണമുച്ചാൻ.

104

ചാണവിട്ടിയിടുന്നിന്നപ്പുറേല്ലാൻ
താണിയിപ്പുകിയന്നൻ ഗോവാനേ!
കാണിന്നോമുടൽ കണ്ടു മരിപ്പാ-
നാണിയായതിഹ മാമകപുണ്യം.

൬

ഓട്ടനാകുമൊരു രാവണനങ്ങേ-
ക്കിഴ്ത്തുള്ള മിഥിലാത്തജം നന്ന
കട്ടുകൊണ്ടു നടക്കൊണ്ടതീർത്തി-
ട്ടൊട്ടു നേർത്തടിയനങ്ങമർ ചെയ്താൻ.

൭

കോള കണ്ടു വിഷമിച്ചവനപ്പോരും
വല്ല കൊണ്ടു ചിറകും മമ വെട്ടി;
കേളിയുള്ള ഓവാറൊന്നിത്തോറും
ന്നോളമിങ്ങുയിരു ദേവിയുമേകീ.

൮

പ്രാണവദന സാമിക്കരുതയ്ക്കോ!
കാണി നേരവുമെനിക്കു ദയയോ!
ക്ഷീണനായൊടിയൻറെ ശരീരം
പാണികൊണ്ടിഹ തരോടുകവേണം.

൯

ഓമവേദനടന നിജഭര-
ൻറാമരുങ്ങുവിളം കളവന്നായ്
പ്രേമപ്പൂവ്മുടൽ തൊട്ടു തരോടി-
ക്കെന്നാമവന സർഗ്ഗതി നരംകീ.

൧൦

കട്ട കൂട്ടിവരുളവമപ്പോരും
ചുട്ടെരിച്ചു ചുടലക്രിയ ചെയ്താൻ;
ഇല്ലാമൊട്ടു നിജാസന മോക്ഷം
കിട്ടുകെന്നുതൊഴെത്തിതു നന്ദൻ.

൧൧

സ്വന്തകാർപ്പമതിലൊക്കും മുഷിട്ത്തര-
ക്കെന്തുമേകണമിതുതരമധമം
ഇങ്ങനങ്ങുളള കണ്ടു പഠിപ്പാ-
നനുഭവത്തെതെരിച്ചൊക്കു ദേവൻ.

൧൨

വേദമുഴിയിലിതന്നു മിരിക്കാ,
മോഹമെന്തിനാ? ശരീരമിതിരുത്,
സ്നേഹമോടൊരുവന്നുവേണി-
സ്സാമസം തുടരുകിൽഗ്ഗതിയുണ്ടാം.

൧൩

മലപ്പുറനവമെത്തിയവനായ്
 പ്രേമമുഖമെന്ത സോമനനാടും
 ആ മാടവിയിൽ നിന്നു നെക്കോ-
 ടമായതൊരു നടന്നിതു കൂടെ.

൧൦൪

പൊക്കമുള്ളൊരു മലഞ്ചരവ താൻ
 വെക്കുമെടയിൽത്തീർത്തപ്പോൾ
 തക്കമൊത്തന്നെപ്പിടിച്ചുനി-
 കെക്കൊലാക്കി നടകൊള്ളുവതിന്നായ്.

൧൦൫

നീലമാമലയൊടൊത്ത വെപ്പും
 നോലി പോലെയലീട്ടതിനോരും
 അടിമേൻ മുല തമ്മിചുട്ടി-
 ച്ചോടിനുകൊടുത്തൊരുവി ചെന്നാറം. [അം ൧൦൦.]

൧൦൬

കണ്ഠ തുക്കുസിയെ വൻപൊരു കേവലം
 പൂണ്ടു തൻ ചുരികയ്ക്കരി കമാരൻ;
 പണ്ടു ശുദ്ധ്വണവയെന്നതു പോലീ-
 തങ്ങുതപ്പിച്ചുതന്നെ നടകൊണ്ടാറം.

൧൦൭

നിന്നിട്ടണ കഴുവിൽത്തനിയെ താൻ
 ചെന്നുകേറുമറിവേകികളെല്ലാം
 എന്നപോലെ തമുവീരസമീപം
 ചെന്ന ചാടിത്തൊരവരും പിണഞ്ഞു.

൧൦൮

കാമരവനെ പൊറുത്തുലുരുളും
 സീമവിട്ട ചലിത്തെയിരിപ്പാൻ
 കേൾക്കുമവതിനാഗ്രഹമുള്ളൊ-
 രോരും കരുതി വാഴ്ചിൽ നന്നാം.

൧൦൯

ഒരുതലമെന്നു പറയുന്നൊരു കാട്ടിൽ
 സഞ്ചരിച്ചുവിടേനിന്നിവർ പിന്നേ
 ചഞ്ചലാക്കിയെ അങ്ങ തിരയുമ്പോൾ
 വൻചരിക്കവിടെയും വഴി വീണ്ടു.

൧൧൦

ആദിശേഷനെതിരായിക്കൈകൊ-
 ന്നോടിനേഗകലത്തൊര വേഗാൽ
 സ്ഥാനിഞ്ഞിട്ടുവതിന്നു തടുത്താ-
 ന്നതിവിത്ത തിരവുള്ള കബന്ധൻ.

൧൧൧

യാത്ര മുട്ടിയതുമുലമവർക്കു
മാത്രയിങ്കലുവായ് തരളതപം;
കത്തി വെച്ചു കരങ്ങുവരതം.
മുറിഞ്ഞവിഭുമാഴിച്ചിതു വേഗാൽ.

൨൨

അപ്പൊഴന്ന വകയെപ്പിടിച്ചിട്ടി-
സ്സാപ്പിടേണ്ടിയ കരങ്ങുവേവം
താപ്പു കണ്ടു കഷണിച്ചു കരുത്തിൻ
മുപ്പുകാഴിയവരോടവനോരീ.

൨൩

മുരക്കുഴന്ന മര കൈകൾ മുറിച്ചാൻ
തക്കൊലിവിടെ വെച്ചവനേവൻ
അക്കുന്നക്കരികിൽ വന്നവരങ്കിൽ
തക്കമില്ലവരെ ഞാനിഹ ഇപ്പോൾ.

൨൪

അപ്പൊഴന്നുനിന്നതെങ്ങ ശാപം
മുപ്പുനായൊരു നിശാചരനായ് ഞാൻ.
ഇപ്പോഴന്നുനിന്നിതൊക്കെയെന്നാൾ
മുപ്പുവെച്ചുമരമേറുന്നോടേറാൻ.

൨൫

ഇന്നുഞാൻ തലയുറക്കിലുമെന്താ?
വന്നതില്ല മുതിയെന്നതുമുലം
അന്നു കക്കിയിടെ നിശ്ചയ വായ്പ
തന്ന കൈകളെയുമിങ്ങിനെ നീട്ടി.

൨൬

കോപമോടു മുനിയാളുമെനിക്കു-
സ്സാപമിട്ട പിന്നെ കനിവോടും
തപൽക്കരക്കളെയുറുന്നിനി രാമൻ
നീക്കമീ വ്യഥകളെന്നതരചെല്ലാൻ.

൨൭

കണ്ടു മട്ടിനിതെനിക്കു മുനീന്ദ്രൻ
പണ്ടു ചൊല്ലിയതു പോലെ, ഓരോൻ
ക്കൈപ്പരിചൊരുവാൻ മുനിവെക്ക
പൂണ്ടു രാമനനുജൻ ദ്രുമമാന്യൻ.

൨൮

കയ്യമിങ്ങു കൈമുതായൊരു കാട്ടിൽ-
പട്ടിണിക്കരിയായി വെക്കത്തൻ;
വിട്ടുപോയോ! ചേൽക്കു പന്താലേ
നല്ലുമായി നരകം നരകാത്മൻ!

൨൯

ഏതെങ്കിലും വെടിഞ്ഞു കന്നടൻ
പിന്നെ മാത്രമേയുള്ളൂ ഗുരു
അന്നിലുള്ള ചിത കൂട്ടിയെഴിച്ചു -
നന്നവന്നു ഗതി കിട്ടു തന്നായ്.

൩൦

നന്മ നരകവതിനായ് മൃ. ദേഹം
ചിന്തയൻ പുഷ്പകയോളമെന്നും
കന്മയെക്കൊണ്ടൊഴിഞ്ഞൊരു തരമേ
സ്വമകത്തൊട്ടിതുമേലറിയിച്ചു.

൩൧

മക്കളൊന്നമെന്നായൊരു ലഭിക്കും
മറ്റൊരാളെയെ നീനക്കു മാർത്താണ്!
ഇങ്ങേയൊന്നു തരമേവെന്നുമെന്തി-
ന്നങ്ങുമെപ്പിലറി വര പരാമർത്ഥം.

൩൨

പുണ്യവന്നവന്നുണ്ടതിയിവണ്ണം
വീണ്ണിലേക്കു നടക്കേണ്ടതായ ശേഷം
അധാരം ഏതീ പങ്ക് കരിയെന്തൻ
കണ്ണിലൂന്നിക്കര തിരിച്ചുവടന്നും.

൩൩

പിന്നെയങ്ങു പല കാഴ്ചകളാണു
കണ്ണിനെയും കയ്യെന്തെ വെണ്ണം
പുണ്യശാലയെന്തിങ്കലിരിക്കും
തന്നിടമുള്ളതുമെന്തവൻ കണ്ടാൻ.

൩൪

നിഷ്ഠയേറുമവൻ ഭാമവൻ ദേവം
തൊട്ടുവീണ്ടു തൊഴുതിട്ടെഴുന്നേറും
തുഷ്ടി പുണ്ടു മൃഗവന്ത പുലിത്തൊ-
ലിട്ടിരിപ്പതിനവൻ കൊടുത്താറും.

൩൫

രാമചന്ദ്രനതിലൻപൊടിയന്നാൻ;
സീമയറു കവിയും കയ്യെന്താൻ
വെട്ടിയെന്തെല്ലാമെന്തവൻപി-
ച്ചൊട്ടുനേരമവളാക്കുമോടെ.

൩൬

രാമകുമാരവർമ്മാദം ചോടി-
ച്ചാമയത്തൊടു, “നീനക്ക മനോരമേ!
സീതയിന്നവഴിയാണു ഗമിച്ചു-
നോട്ടുവാൻ തെളിവു വല്ലതുമുണ്ടോ?”

൩൭

ചോദ്യമുണ്ടാരി കേട്ടിമെപ്പോ-
ളാട്ടനാകുമെന്നോടറിയിച്ചാറും,
“കാതരാക്കി ജനകാതമജനനെ
യാതുധാരപതി കൊണ്ടു കടന്നു.

൩൮

ലജയിങ്കലവളളശകണ്ഠൻ
ശങ്കവിട്ടു കടിവച്ചതികണ്ഠൻ;
നഷ്ടത്തെടത്തന്നിതു പൊൽപ്പ-
മട കയറുവിടെ നിന്നു നിന്നുപു.

൩൯

തുല്യ കിട്ടി തുരുവിന്റെ കടക്കം
സ്വപ്നമുള്ളതു നിമിത്തമെന്നിക്കും
ചിറ്റുമാനിയ വോണിനിയെന്നെ
സ്വപ്നത്തെടത്തന്നാവാത്തല്ലെന്നും.

൪൦

തെല്ലുറ്റുമിവിടന്നു നടന്നാൽ
ചെല്ലുമെങ്ങൊരു നദീനികത്തിൽ,
അല്ലാത്തതീരുമതിനക്കൈ മേവും
നല്ലനായ കപിയോടിയെപ്പൊൽ.

൪൧

കേതികൊണ്ടു തളമാതൊരു യോഗ-
വൃക്കതിയുള്ളവളുരച്ചൊരു വാക്കൽ
യുകതിയോതിയുടനേ ശബരിക്കായ്
മുകതിനാലകി മുകിൽവണ്ണത്താൽ.

൪൨

മീനനേർമിഴി മൊഴിഞ്ഞതു കേട്ട-
ജ്ഞാനകീചന്തി സമോദനനേടും
മാനമുള്ള കപിയെത്തിരവാനായ്
മാനസ കനിവൊടും നടക്കൊണ്ടാൻ.

൪൩

പറവയെന്നു ഭൂവ നെളിലെപ്പോ
വൻപിയന്നു പുക്കും പുഴുതന്റെ
മുൻപിലെത്തിയവരായതുനേര-
ത്തിവരമറെയുവായി മനസ്സിൽ.

൪൪

ചേക്കവെച്ച ചെറുചക്കികളെക്കൊ-
ണ്ടൊക്കയും ബഹുമനോജയെത കോലും
വക്കിലിങ്ങു വക്കിച്ചു നിരപ്പേ
ചൊക്കുമേറിയ കമിവന കണ്ടു.

൪൫

തേക്ക വീട്ടി കളുത്തുതട യെറെ-
പ്പൊക്കമുള്ളിലവു ചാതിരി കമ്പിരം
നല്ലുവെക്കിപ്പറഞ്ഞതിനെല്ല-
മുറക്കുതാലതിയന്നവർ കണ്ടാർ.

൪൩

വാക്കയും വലിപ്പം നെല്ലികരം വെപ്പും
താനിയാഞ്ഞതിലിയിലപ്പുമാക്കും
ഇക്കണക്ക പലമാതിരിവുക്കും
വക്കിലെക്കുമുടിച്ചിഹ നിന്നു.

൪൪

നല്ലെക്കുമുള്ളിയുകൊടുവേലി
ചെത്തിയും തുളസിയും പലമട്ടിൽ
ചെമ്പത്തതി പനിനീർമുട്ടടിവഴ്ത്തും
മറുമീമ്പകകരം കണ്ടു വന്നത്തിൽ.

൪൫

പിച്ചി മുതിരികരം മുല്ലക്കളപ്പുറം
മെല്ലമാമുതുവള്ളി പടോലം
മറന്നുക പിടമായ് തരുമ്പല്ലം
ചുറ്റമാലതകളും ബഹു കണ്ടാർ.

൪൬

അത്തിയിത്തിയന്താലൊട്ടു പോൽ
മുത്തിരം നല്ല കരയാമ്പു വയമ്പും
കണ്ടുകാരി നടുവീങ്ങി കരങ്ങി
കണ്ടുപോൽ പല മരണകളേവം.

൪൭

ഇരുന്നും മുളകരം നായ്ക്കണയെല്ലാം
മാറിമാറിയവിടങ്ങളിലുണ്ടു്
കേറിനിന്ന ഹരിണക്കരം ജളിപ്പാ-
നേറെയുണ്ടിയ നല്ല തൃണക്കരം.

൪൮

കണ്ടുകാട്ടുകുളിലൊക്കെയെത്തും-
കൊണ്ടു കൊമ്പുകളൊടിച്ചു ചവട്ടും
മണ്ണു കോരി മുതുകുതു ചൊരിഞ്ഞും
ചൊട്ടുന്നതയ കരിവീർ നടന്നു.

൪൯

അമ്പിളിക്കലകരം പോലെ വളഞ്ഞ-
കൊയ്ക്കുമന്തി മേരിപ്പക്കടെ പെററം
വൻപെടുന്ന തലവന്റെ പൂക്കൽ
കമ്പമറു കളിയിടീ നടന്നു.

൫൦

ഒന്നിനോടു കലാമിപ്പതിന്നാൻ
ചെന്നുവെങ്കിലവനെക്കൊല്ലെ
കോട്ടമൊഴിമുൾപ്പെട്ട ചെന്നായ് -
ശൂദ്രവും പലതു ചുറ്റി നടന്നു.

മ

തേറ്റുകൊണ്ടു കഴിമാന്തിയതിങ്ക -
ന്നുറയുള്ള ചില കുറുമെട്ടന്തു
മുക്കമുട്ടെ രുചിയോടു ഭുജിച്ചും
കാട്ടുപന്നികൾ കളിച്ചുനടന്നു..

മ

ചത്തു ചീഞ്ഞ ശവമെന്നതിലിപ്പും
മെത്തിയങ്ങുടൻ കൊഴുത്തുമുഴുത്തു
ചീത്തുചീത്തു പുലിയും കുടുംബവും
പൊതുപൊതു നെടുനീളെയലഞ്ഞു.

ന

ചാടിയിങ്കൽ മൂന്നു കൂത്തുലിൻകൂട്ട്
രണ്ടിപ്പോലുമിരുമുള്ള കളുത്തി
കാണുമോ വെളിയിൽത്തലനിട്ടി -
ത്താണിരുന്ന പലമാതിരി മുളുൻ.

മ

വാല്യക്കുടി വല്യതാം മുളമുള്ളൽ
മാലാനകമുളുവായതിനാലെ
ബാലവായമതിമാനകളെല്ലാം
കാലുറുമ്പിടെ നിന്നു കരഞ്ഞു.

മ

നല്ലിളക്കുക നോക്കി നടക്കും
വല്ലതും ചിലതിടയ്ക്കു ചവയ്ക്കും
തെല്ല നാടമരിക്കത്തന്നയുമ്പോൾ
കല്ലുപോലതിനെത്തോൽപ്പിൻ നിൽക്കും.

മ

ഒന്നു മിന്നമവിടുന്നതി വേഗാൽ
ചെന്നു വേറെയൊരു ദിക്കിലൊഴും
മാനമോടവയവങ്ങളിൽ നക്കും
മാനമല്ലിരി പലോവിധമുണ്ടു്. [അഗ്നികം]

ന

ഇന്നിപ്പോൾ ബാലാളാൾ വസിക്കു -
ന്നന്നിത്തുടയുള്ള മരത്തിൽ
ചെന്നിങ്ങു ചില കായ്കനി കൊത്തി -
ത്തിരിയുൻ പല പക്ഷികളുണ്ടു.

ന

നട്ടമങ്ങനെ ചുറ്റുന്നവരും
മുട്ട നില്ക്കുന്ന തരംകളിലെല്ലാം
കെട്ടിത്തൂങ്ങ മരണത്തിന്നു ചെന്നു-
പ്പുട്ടുപോലെ കടവാരതൽ കിടന്നു.

നന്ദ

അന്തരാളിനനന്തരത്തെഴിപ്പാ-
നന്തരസ്തമതിലോത്തിന വെൺ
വർണ്ണപണ്ണു വന്ന തലകീഴായ്-
ത്തൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന കിടക്കയപ്പി?

നന്ദ

വൻപുക്തമിലവിൽച്ചെറുസ്മി-
കമ്പിൽ വാണിന പന്തളുകളെല്ലാം
വൻപു കട്ടി മിഴിയിട്ട ചുഴറും
വെമ്പലുണ്ടു കഴിയിൽക്കളി പോലെ.

നന്ദ

കൂട്ടപേൻ കുളയേഗമൊരിയ്ക്കൽ
പെട്ടികെട്ടി മന്ദവന്നുപോലെ
നാട്ടുമുള്ള മയിലും മടിയാൽ തൻ
പെട്ടിലായി മന്ദവന്നിന ചന്ദ്രമാ.

നന്ദ

ഏറെ മാനമിൻ ചവച്ചതിലൊലും
മന്ദ മോന്തിയമലും പിടിപെട്ട്
തീർക്കിട്ടെയൊരു കാഗവിഭരണം
കൂറിട്ടു കയിലിൻ കലമെല്ലാം

നന്ദ

ചെണ്ടകെട്ടിയതുപോൽ വിലസും പു-
ക്കൊണ്ടത്തോറുമണിയിട്ടു പറന്നു
വണ്ടിനാറ്റം മകമരകണം ചെ-
ന്നുണ്ടു നീക്കു മന്ദവന്ന വന്നാൽ.

നന്ദ

മുട്ടയിട്ട ചില പക്ഷികൾ വൃക്ക-
പ്പോട്ടിലങ്ങയായിരുന്നു നിമപ്പേ;
കുട്ടികൾക്കു മിഴി തന്നിരിക്കെണ്ടി-
കൂട്ടുവാതിലിലിരുന്നു കെട്ടത്തു.

നന്ദ

പെട്ടിലാൽ മെഴുകിനാൽ ചില കൂട്ടം
കെട്ടി നല്ലതുമുള്ള മരത്തിൽ
കൂട്ടമിട്ട മൃഗമണ്ഡിക കാട്ടും
കൂട്ടുകൾക്കു നല്ലതുമുള്ളതും.

നന്ദ

ഇന്നിയും പലവകക്കിളിവൃഗ്ഗം
മന്ദമെന്നിയെ വിദൂഷി വാണിൽ;
പിന്നെയുശയഗന്ധമജ്ജനനിൽ
ചെപ്പന്നിറങ്ങിയിതു കൈതുകമോടും.

൭൦

പാറപോലെ ഒന്നടുത്തും ചില നക്രം
കേറിവന്നുണ്ടിനും വെയിലേൽപ്പാൻ
കൂറുപൊടവിടങ്ങലിലോറ്റോ-
പാരയങ്ങനെ നികന്നുകിടന്നു.

൭൧

ചീനിയുക്കുക്കൊരു ചിതൂലിയാത്തു-
ത്താടക്കിയെഴുകുന്നൊരു വെള്ളം
പാറത്തോളമടിപെട്ടു ചെന്നു വി-
ട്ടുതൊൽവുമിന്നിഹം കാണായ്.

൭൨

ആക്കുമേറിയൊരുമയ്ക്കു ബലാല-
ത്തുക്കിടിച്ചു കളയാതെയിരിപ്പാൻ
വക്കിലുള്ള ലത്തും മന്ദ്രം, നൽ-
പ്പുക്കളും പലവുമേകി നടിക്കായ്.

൭൩

മുമ്പർ പോലെ മിഴിമണ്ണുടയ്ക്കും-
തമ്പരന്നമിയ തീനിതിരുത്തു
പമ്പയാറിനടിയിൽപ്പല മണ്ണും
കമ്പമറു കളിയാടി നടന്നു.

൭൪

ഏഴുദേശമകിരത്തിലണഞ്ഞൊ
രാലുവൻറ തിരുമേനിയെ നോക്കി
നിന്ന മീനിനടയുക്കൊരു കണ്ണി-
ന്നന്തരനെ ഹലസിദ്ധി ഭവിച്ചു.

൭൫

പുതുത പലതുമേലും കണ്ടു കെട്ടുതുമ്പം പൂ-
ണ്ടതിപതുരത കോലും രാമനും തമ്പിതാനും
സൂരിയായു ജഗദപാനമെന്തു വന്നാറുവക്കും-
ത്തമിയൊരു ശിലയിങ്കൽ ചെപ്പനിളസ്താറി വാണാൻ.

൭൬

മരങ്ങളും വള്ളികളും വനത്തിൽ
പ്രേത പൂക്കുന, വസന്തകലം
തിരുത്തു നൽപ്പുവെറുടി കേൾക്കുമി-
ച്ചൊമിഞ്ഞിളക്കുന്നലണരാശിതപ്പോരും.

൭൭

കോളായെഴും വിരഹവേദനയെസ്സമിപ്പു-
ന്നൊയിടത്തെ വിഷമിപ്പൊരു രാമദേവൻ
വൻപിച്ച കാറുടലിലേറെ വിഷയാദാഖം
ജ്വലിച്ചിരുന്നവിടെ ലക്ഷ്മണനോടുകൂടെ.

൭൮

ചന്ദ്രശേഖരം പതിഞ്ഞാനം സർഗ്ഗം അദ്ധ്യായം.

ചന്ദ്രശേഖരം സർഗ്ഗം.

ശ്രീരാമൻ തിരുവടി തമ്പിത്തോടു കൂടി-
സ്തപ്തരും പൂശയരിക്കെ വസിച്ചിട്ടുവേരും
ധീരാത്മം ദിനകമസ്മന്ന കണ്ടു പേടി-
ച്ചാമടങ്ങുന്നറിവഴിനാശമുള്ളിലാർന്നു.

൭

ആരായുന്നതിനിപരവരെന്നു നേരി-
ട്ടാരായുന്നതിനിഹ? അതശിഷ്യനെന്ത്യ
ആലോചിച്ചവനിതു നാലു മന്ത്രിമാരോ-
ടൊക്കെച്ചിന്തിച്ചങ്ങനപ്പറഞ്ഞയച്ചാൻ.

൧൨

അനന്തരാലരിയായ വിദ്യകൊണ്ടുമാലും
കാററിനും കുതിരവരും പിതൃത്വമേകി
ഉത്തരങ്ങൾ കവിളിൽ മഹേന്ദ്രവല്ലഭക്കോ-
ടേറോരുകപിവരനാൻ ഭിക്ഷുവോടും.

൧൩

പിന്നത്താൻ ദശവദനന്റെ കീർത്തിയക്കും
ചന്ദ്രൻ തൻ കവകളെയൊക്കെയും കുറയ്ക്കാൻ
സന്നാഹം പെരുകിന ഉണ്ണപക്ഷമായി-
ച്ചെന്നെത്തി രാമപതിസ്സന്നിധൗ ഹരതാൻ.

൧൪

നീരും മുകിലുകരം കൈതൊഴും വെണ്ണിൻ
ധാരാമുഖിയെ വന്നത്തിലും ചരത്തി
പാലും നൃപാധുതോടു താഴ്വുണ്ട-
ന്നാലപിവാമനോതിനാനിവണ്ണം.

൧൫

ഉന്നിദ്രപ്രഭ കലയാന മേനി കോലും
ധന്യവാരിതവരിതാരരോ! ഭവാനൻ
ഇന്നാമെന്നറിവതിനിച്ചുയണ്ടു നോര
ചൊന്നാലും വിഷമതയൊന്നമില്ലയെങ്കിൽ.

൧൬

സന്താനസീപ്രവരനകച്ച വാക്കു കേട്ടി-
ട്ടെന്നരം മഹാകലസന്തമൻ പാഞ്ഞതൻ
മണ്ണുശ്ശിശ്ശരപമനാവൻ മഹാതമ-
വെല്ലാക്കും പരിചിന്തനായിരുന്നിരിക്കും.

അദ്വൈതമിന്നു മകനായ മാമനീയം-
നാദ്യശിക്കുന്നമിവനെന്റെ തമ്പിയെത്ര
ഇല്ലാശം ഭയിതയൊടും പിതാവിനുള്ളാ-
നിർദ്വൈതമിന്നു നിറവേറുവാനുണ്ടെന്നു.

പ്രാപിച്ചിട്ടരിയൊരു ഗൌരതമീതടാണു
മുഖേതം തപമൊടു അമസിപ്പിടുമ്പോൾ
പാപമതം ഭഗവതാക്ഷസൻ കവന്നാൻ
ഓ! പാപം! ഭയിതയെ, അങ്ങൾ അടിച്ചുവന്നു.

ഇതവണ്ണു മഹാവരനാച്ചരിച്ച അന്ത-
ത്താ വേഷം തരമൊടു തളളിയക്കരങ്ങൾ
അവാളും കപിയുടെ കഷ്ടിയായ് സ്വകാര്യം
അവം നല്ലതുകമൊടോതുവാണെന്നു.

കേട്ടാലും കനികവാടു കീഴ്മ്മാതിയിൽനി-
ന്നാലും കരിമവരണ്ണിയായതിപ്പോൾ
വ്യഗ്രിച്ചി വന്നുവി വാണിടുന്നൊരുതൻ
സുഗ്രീവമളിയൊടു സുന്ദരസ്വഭാവൻ.

ഇന്ദ്രൻതൻ മകനിലെ ബാലിയെന്ന ചെമ്മൻവെ-
ന്നിന്നാളിയനുജനൊന്നൊഴുകിമുഖം
ഇന്നാരുള്ളൊരു തുണമെന്നതൊത്തിരിക്ക-
ന്നെന്നമത്തിവിടുന്നുള്ളി നിങ്ങളേവം.

അറിപ്പോളവാനെ കിങ്കരൻ ഹന്തമൻ
മന്ദിച്ചുപഴുലിന്ന കൈവണങ്ങിടുന്നൻ
ഭൂതം വെടിയന്നമിന്നി നിങ്ങളൊന്നി-
ച്ചാനരിച്ചുപോകുന്നെന്നിരിക്കു മോഹം.

അശിഷുന്നവനിഹ നിങ്ങളോടു സഖ്യം
ശ്ലേഷിപ്പുന്നിനിവകാശരിപ്പു നിങ്ങൾ;
അശിഷിതമെന്നു മോഹം കമത്യമൊട്ടാ-
വെശിപ്പാമെന്നു മോഹം മോഹമെന്നുണ്ടാം.

മധ്യസ്ഥൻ മധ്യമുരച്ചു വാക്കു കേട്ടി-
ട്ടുത്സന്നം കരുതുമിന്നു രാമദേവൻ
കൃത്യമേൻ കൃപയോടു മൈത്രിയെബാലിപ്പാ-
നാജ്യാഗ്നിപ്പുറഗതിയുൾക്കൊണ്ടു നരകീ.

൧൦൫

അൻ തോഴൻ കപികലവീമനായിരുന്നാൽ
വൻ തോൽവിയിക്കിനിയടയിപ്പയന്നാച്ചു
സതതാജിപ്പിട്ടമൊരു രാമനേ ഹന്തനാൻ
അൻ തോളിൽ സ്തംഭമെന്നാലും വാലിച്ചു ചേയ്യാൻ.

൧൦൬

ഭീരുതലം മുഴുവനൊഴിച്ചു സുര്യപുത്രൻ
നേരമൊഴെത്തൊരു വിനയം നടിച്ചുനിൽക്കേ
പാരത്തന്നാരവരപുത്രമാഗമിക്കും
നേരത്തക്ക പിന്മുറയെസ്തമാമിട്ടു.

൧൦൭

സുഗ്രീവൻ ദശമപുത്രരോടു കൂടി-
സ്തംഭം ചെല്ലുതുളസുഖം വളൻ ചിത്തം,
മുഖ്യന്മാരരികളെ നിഗ്രഹിപ്പതിന്നാ-
യക്കാലം പുതിയ കർമ്മം ചെല്ലു തമ്മിൽ.

൧൦൮

ചാതുര്യത്തോടു കവി ധാതുവിൻ പലം പര-
ത്തോടുകൂൾ ഔത നിന്മിയിച്ചിട്ടു പോലെ
വാഴിപ്പൻ വലമിപ്പുതുണെത്തുളച്ചു-
സ്ഥാനത്തെന്നുണക്കുന്നാടുമൊരു രാമൻ.

൧൦൯

കൊന്നിട്ടുളയമുഖനകലേക്കത്താലും നി-
സ്തംഭനാൻ നിറമൊടു തമ്പുരാട്ടിയെ ഞാൻ
മുനീൽക്കൊണ്ടിടുന്ന വൈപ്പുന്നെന്നിവണ്ണം
ധന്യഗാമം കവി കണിക്കും പാഞ്ഞുപിന്നെ.

൧൧൦

ചെല്ലപ്പിൻ പൂമിയിൽ വിരുന്നിനായി മുന്നേ
ദാക്ഷിണ്യത്തോടു ഹന്തമാൻ ക്ഷണിച്ചു പോലെ
സാക്ഷിക്കായവരുടെ സഖ്യമേലേ മേലേ
സൂക്ഷിപ്പാൻ ശിഖിയെ നടുക്കേറിപ്പു നിൽക്കീ.

൧൧൧

വിശാഖനും പെരുങ്കി,യവർക്കു തമ്മിലുച്ചു-
ളാശംഗനും രാജാക്കന്മാരുടെ കാ.റ്റിനും
ഏറുന്നപ്പോൾ മിഴികൾക്കു നാൽക്കരക്കരക്കും
ക്ഷണിച്ചാൻ കന്റവൊടു രാജാവൊടു നീട്ടി.

൧൧൨

കുന്ദാലാർ കിഴിവു കെട്ടിയിട്ടു കെട്ടിയിട്ടു മേൽ-
മുണ്ടിന്നു മുമ്പു മെട്ടുതന്നെ മേൽ
തൊണ്ടു മൂലമുണ്ടിന്നു നന്നു കരഞ്ഞാൻ
തണ്ടാരിൻ മകളുടെ കാതനാൻ നന്നുതൻ.

൨൩

കൈകാലം കുറയുകയാലേ കൈകളെത്തി-
ട്ടല്ലാലും തെളിവു തിട്ടപ്പെടാതെ കണ്ടു
ശ്രീരാമൻ പ്രണാമിനിതന്റെ ഭ്രാന്തനെ-
ക്കണ്ണിമാൻ കഴിക്കിയെടുത്തു നല്ലപാലെ.

൨൪

൨൩ വിട്ടു മെല്ലെപരി പെരുമ്പാൻ മറന്നു-
ച്ചിറയ്ക്കും ചെല്ലത്താൻ കേണിട്ടുമോരും
ആ വിശേഷമൊന്നാക ന്നുകും കുറയ്ക്കാൻ
അവിട്ടുപിറന്നൊളിച്ചു മൂർച്ചാൻ.

൨൫

സന്താപം സമീപം നമ്മൾ നമ്മൾ പെട്ടെന്ന്
ചിന്തിച്ചാൽ കപിയായ പിശുനാണു താനും
എന്നിട്ടും വൃന്ദനമകളെ ഞാനിരിക്കു
ധന്യാത്മൻ! തൊഴിലിതു മന്നവകുമാരും.

൨൬

ഭൂമിയിൽ തിരുവടൽ വെട്ടുമെന്നു തന്ന-
ല്ലൊന്നും തടവിനി കുറഞ്ഞുപോയശേഷം
ആരോചിച്ചുകമലയിൽ ബ്രഹ്മാനിതെല്ലാ-
മലംബിക്കുന്നതിന്നു കാരുണ്യമവതേ.

൨൭

എന്നല്ലാമവസരത്തെയുമായ് കപീന്ദ്രൻ
ചൊന്നപ്പോൾ ശരണനാഥൻ വിഷം
തന്നെത്താൻ കരളിലെക്കി മിക്കവാറും;
ധന്യാത്മൻ ഹിതമെഴി ധിക്കരിപ്പതുണ്ടോ?

൨൮

ശ്രീരാമൻ മുമ്പിടായ ബാഹി തന്നെ-
ക്കോരോരു കന്യകികൾ മുൻപു ചൊല്ലത്തന്നു
നേരെ നിന്നുപോഴുതോന്നാൻ കപീന്ദ്രൻ
ശ്രീരാമൻ തിരുവടി ചൊല്ലുവാമൊരുമി.

൨൯

കൈയ്യന്നു ചെരിയായ ബാലിയെക്കയ്യിട്ടാൻ
ശരണവിട്ടു തിരിച്ചു വന്നുണ്ടെന്നുകേൾ
കൈയ്യെക്കീഴെ നീയെന്നു ബാലിയെക്ക-
യ്യിട്ടാൻ തൊട്ടുവന്നു കൈയ്യിട്ടാൻ

കീടംപോലായ്ക്കുന്ന പൂക്കളായിട്ടു ഭരതൻ
 കൂടെപ്പോയതിന്നുമാടിയുണ്ടു രാജാ
 ഉത്തരത്തിട്ടായവനതിൽ കടന്നിടയ്ക്കു
 പോക്കു പ്രിയമൊടു കാത്തിരുന്നു അന്തരം

൩൧

വെണ്മയും ചെറിയതായ്ക്കു സോമൻമുഖത്തെ
 കടന്നുണ്ടു വെണ്മയൊക്കെകകാലം
 നിന്നപ്പോൾ നിന്നൊരു മനുഷ്യം കൊഴുപ്പും
 വന്നപ്പോൾ ഇഹവഴി അന്തിയന്ന ദിക്കിൽ.

൩൨

മല്ലിൽപ്പെട്ടതായമരക്കുന്നാലെ ബാലീ
 കൊല്ലപ്പെട്ടതായെഴുതുന്നതിന്നു തോന്നീ
 അല്ലപ്പെട്ടവനിന്നുതരിച്ചിടയ്ക്കു
 കല്ലുപിട്ടവരുമല്ല ചേരൻ അന്തരം.

൩൩

ഒന്നാം പൂണ്ടിവന്നു വന്നതെന്തെന്നായി
 രൂപം വെച്ചതായ പൂണ്ടിന്നിടയ്ക്കു
 ഗന്ധനാൽ ചിലരിൽ വന്ന ചെറുതായ
 ഒന്നാം പൂണ്ടിവന്നു വന്നതെന്തെന്നായി.

൩൪

അക്കാലം തുടങ്ങിയ മുടി മറുവിയറന്നു
 മുയ്ക്കും കപിനാലിന്നു കേറിയൻ
 ധിക്കാരം പരമവന്നൊടുക്കു അന്തരം
 നാലാക്കുമ്പോൾ കരുതിയൊട്ടാം തുടങ്ങി.

൩൫

സത്യം ചെറുവെന്നു കറവായിയല്ലെ
 ന്നതായ്ക്കു കാക്കൽ വീണിന്നെന്നു
 ഏന്നിട്ടും ചെറുതായിപ്പോയിൽ നിന്നി-
 ട്ടെന്നതായിയെന്നൊട്ടിയൊട്ടി കഷ്ടം!

൩൬

ഭൂതാളം മുഴുവനുമെന്നായിട്ടു ചുറ്റി-
 മ്പോകാത്തപ്പോഴൊരു ചെറുതായിപ്പോയി;
 ധര കഷ്ടം! ചെറുതായിയെന്നൊട്ടിയൊട്ടി
 അക്കാലത്തായിവിട്ടുവെച്ചു കാമുമാന്തരം.

൩൭

മയ്യായിക്കിട്ടയെന്നായ അന്തരം ചെ-
 യ്ക്കായാത്തിട്ടായ കി ബാലിയൊടുക്കിത്തരൻ;
 നായാടി പ്രതാപത്തെപ്പോലെത്തരിൽ
 അയ്യൻ മയ്യായി ദിക്കിലൊട്ടായപ്പോൾ.

൩൮

പൊണ്ണത്തം പെരിയോരു ജാനവന്റെ ദോഷം
തിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടെന്നു തന്നെ തിരിച്ചറിയുക.
അന്നേരത്തതിനുടെ, ചോരയിന്നു വീണി-
പ്പുണ്യാത്മൻ മുനിയുടെ പണ്ണശാലയിങ്കൽ.

നന്

കോലം പൂണ്ടിവിടെ മരുത്തനും മുനീന്ദ്രൻ
ശാലത്തപ്പനയവനേകിനാനിവണ്ണം;
പ്രാപിച്ചുലിനിയീരം ബാലിയെന്ന ഭൂമുൻ
പ്രാപിക്കും യമപുരി മണ്ണുകും ചിലുൻ.

ഭം

അന്നാൾതൊട്ടവനിവിടെക്കടക്കേല്പാ
നന്നായെന്നടിയരമിക്കൊളിച്ചിരിപ്പു;
അന്നാടും നഗരവുമെന്റെ തലവും കൂ-
ടന്നുയരത്തൊഴിലുകൾ കൊണ്ടവൻ കവന്നാൻ.

തമ

അയ്യോ! അന്നവന്റെ ഹേമദണ്ഡമെല്ലാൻ
വയ്യാഞ്ഞതിങ്ങവശത്തോടു പാഞ്ഞിടുന്നതു;
പയ്യന്മാർ വലിയവരോടു ചെറുതെന്ത്-
കൈയ്യൊറ്റം പെരിയവൻ കുമ്പുരേഴിയുള്ളവൻ.

ഭവ

ആമാനും പെരുവതിനായവന്റെ നേരേ
നേരിട്ടാലവരുടെ പാതിയുക്കവെങ്കൽ
ചേക്കെട്ടെന്നായ വരമുണ്ടവൻ മുൻപേ
യോരുവോളൊരുവനായില്ലെന്തിന്നു നിലുൻ.

തന്

ഭൂവിച്ചിങ്ങമരുമൊരിക്കലും വോണ-
സ്തങ്കിപ്പൻ തിപ്പുന്നപക്ഷപാതിയെപ്പോൽ;
ഒന്നിൽത്തന്നെയവൻ മാനസം പരിഞ്ഞാൽ
പിന്നെക്കണ്ടവയവനത്തരത്തിലൊക്കും.

തത്

ശേഷത്തിൻ പ്രമുഖർ കണ്ടു കാട്ടുതീയൻ
ധൂമ്രാണിളകിയ കേകിന്ദ്രന്റെ മോഹം
ശീതക്കൊടുങ്ങടി ചെന്നു തീർത്തിട്ടുപോൽ
തീർത്തതീർത്തിയവ സംശയം പറഞ്ഞാൻ.

ഭം

ഏണെല്ലാമവന്റെ നങ്കുക്കൾ കേട്ടി-
ട്ടെന്നാലെന്തുടെ ശരമാക്കിപ്പൊന്നിന്ദ്രൻ
ചെന്നിപ്പോളവന്റെ വരയവയമുണ്ണ
സന്ദേശം കളയുകയെന്നുമ്പു രാഗൻ.

തന്

ആദിത്യനമ്മക്കുനായ സ്വന്തം വയസ്സാ-
നാടിപ്പുത്തിയവു-ൽ പൂൺ ദേവനല്ലാൾ
പാലത്തിൻ പെരുവിൽ കൊണ്ടെടുത്തതിത്താൻ
മോദമോടുകൂടിയൊരു ദുഃഖിപ്പിന്നാകേ. ൪൭

ഇല്ലല്ലോ കനമിതിൽ മുൻപിപ്പോലെന്നെക്കി-
ങ്ങല്ലയത്ര മഹാപരിതാപമുള്ളതു പാണി
വില്ലെന്നു തെഴിയില്ല കണ്ടു തീരെ മാറി-
ട്ടില്ലെന്നുവിനക്കെന്നെന്നാൻ നരിച്ചു. ൪൮

ഭിന്നിപ്പാനവന്നുണ്ടു സംശയങ്ങൾ മോദേ
പിന്നീടും കഴൽ തൊഴുതാഗ്രഹിച്ചാക്കു
മന്നന്മാർമുടിമണി തമ്മണിക്കൊമ്പാൽ
ഖണ്ഡിച്ചാൻ കപിയുടെ നാശമേഴുമാൻപാൽ. ൪൯

വന്നു തൊടുത്തുവെട്ടും നിരന്നനില്ലെ-
ത്താനപ്പുമരുതിമർക്കെല്ലെഴുമൊപ്പം
മുളിച്ചിട്ടുപ്രസം വീട്ടു മാമുണ്ടാണു
ധൂളിച്ചുമലയുടെ പാർവ്വത വിശേഷാൽ. ൫൦

ഇതവണ്ണം ദശവരണന്റെ സാലമേഴും
നീവേഗം പടക്കളെട്ടും തകർക്കുകയാ
സ്വഗീവന്നറിവു കൊടുത്തപ്പോൾ ശരം പാ-
ത്തുഗ്രത്തിൽശ്ശിരിക്കുകത്തിലൊപ്പു പൊങ്ങി. ൫൧

സ്വഗീവന്നകതളിരാശംസിച്ച് മാമൻ-
തുകാൽ തൊട്ടുകനടി കൈവണങ്ങി വേഗാൽ
വക്കോണം തുടങ്ങുവതിന്നു മേപ്പു കൊട്ടി-
ക്കിളി. വാചുരിയിലെന്നത്തു ഗർവ്വമേട്ടം. ൫൨

മുപ്പത്തിൽക്കലഹിതി തെട്ടിട്ടുപ്രകാരം
ഗർജിച്ചിട്ടുകനടി ബാലിയെ വിളിച്ചാൻ
പർവ്വതത്തിന്നു സൗമ്യമുത്തു ബാലീ
തട്ടിക്കാമ്പരമെന്നെച്ചെന്നതു നിന്തി. ൫൩

തമ്മിത്തല്ലിനു ശരിയിട്ടു മറ്റു പേരും
വിമിഷം കരിവെന്നെന്നെന്നു തോന്നി
എന്മെൽ കാത്തുണ്ടെന്നെന്നു ഭാവമേട്ടം
തമ്മയ്യ മഹാപരിതാപമിതിത്തന്നെക്കി. ൫൪

യോഗത്തിൽ ക്ഷയമെന്നു നല്ലതും
 അഗ്നിപ്പാൻ പണി പരമെന്നു തോന്നിപ്പോയോ
 മുകൾത്തടവിന വാഗ്മിപ്രഭാലേ രാമൻ
 മാഴിപ്പുടന്തവിൽക്കൂടം വിടാഞ്ഞു.

നെ

മല്ലിപ്പൊം അമിത നേർത്തു നില്ക്കിലെന്നോ-
 തല്ലപ്പെട്ടിരവിമകൻ മടങ്ങി മണി;
 മെല്ലെപ്പോത്തമന പൂക്കു ബാലിത്താനം
 ചെല്ലപ്പൊരിനു ഭവനത്തെ മൂടിത്തുറച്ചിട്ടു.

നെ

മെല്ലെപ്പൊരികൾ തിന്നുതുറന്നു വീടുംമോടും
 വാലുന്നടങ്ങുന്നിനമാകവേ തുടച്ചും
 മാലോരുണിയ കചിറുന്നെപ്പൊരിപ-
 ത്താലോകിച്ചുലിവു വളർന്നു രാമനുള്ളിൽ.

നെ

ആളാക്കുന്നടലിലിറങ്ങിത്തന്നുവെ-
 ക്കോളാൽ കരുതിയെന്നുവെച്ചിടാമോ?
 മാലാദം പടിയൊരു മാലാദിയെപ്പോ-
 നാലോചിപ്പുന്നതെന്നോടാതി രാമപുത്രൻ.

വെ

വായ്പയെത്തൊടുക്കായ പുല്ലുമാല തിങ്ങാ-
 വായ്പൻ പിൻപെടുന്നവനേ കഴിഞ്ഞിട്ടു
 “ഉത്തരവെത്തൊടുക്കിനി മത്സരിക്ക നീയെ-
 ന്നൊരുതന്നെ പെരുക്കിന രാമനോതിവിട്ടാൻ.

നെ

വീണ്ടും പോവേണ്ടനിന്നുസ്മരണ-
 ണ്ണുണ്ടായാലേനി വിളിച്ചു വൈതരോടും;
 പണ്ടൊപ്പിത്തരിയ തണ്ടുതപ്പി മേലാൽ
 മിന്നൊന്നാക്കിപ്പറന്നുവെച്ചിട്ടു ബാലി.

നെ

കോപിച്ചിട്ടുതന്നോടേറുന്നതിന്നായ്
 അവിളിച്ചുലരിയവൻ പുറപ്പെട്ടുവോരം
 വേപിച്ചിട്ടുവന്നു കടക്കൽ വീണുനക്കേ
 വാ വിട്ടക്കളമൊഴി താൻ കേണം ചൊന്നൊരം.

നെ

നന്നല്ലിയടിപിടിയെന്നുമോക്കിൽ നിങ്ങൾ-
 കെന്നല്ലെ ചലവയ തോറ തമ്പി വീണ്ടും
 വന്നില്ലേ? വലിയൊരു ബാധ തൻപുറംകൈ-
 കിന്നില്ലാതവനിൽ വന്നു കേറുകില്ല.

നെ

എൻപ്രാണപ്രിയനിഹ പോകുകയും പത്തു-
രൂപംപന്നിട്ടുനന്നായെന്നുള്ളതാലും
കന്യാണക്കെടുതി കുരിമ്പിന്നെന്നു കേൾപ്പു
വെമ്പാത്തൻ കണ്വനിത്തോളതു കൊറംകു നല്ല

എന്ന

ചുമ്മാതിയടിപിടിയെത്തിന്നെന്റെ കണ്വാ!
നമ്മൾക്കിഷ്ടമുണ്ടിനില്ല കന്യാഭാഷ്താൽ
സാമ്രാജ്യമുപമിത നിത്യമല്ലിതാക്കും
കമ്മത്തിൻ കളിമിതു ചമക്കുമൊരേ.

എത്

അന്യന്മാരുടെ മുതലാത്തിയാണു നമ്മൾ-
കണ്യായത്തരദഴിയു ന്നണത്തിനല്ല
മാന്യന്മാർക്കുമതി ചെയ്തിട്ടൊല്ല ചെറുവ
ഖിന്നന്മാരെടു കൂപ വേണമുള്ളിലെന്നും.

എരി

അത്താഴാവകത്തെരിവിനിയും പന്തത്ത-
രാജാമൽപ്രിയയുടെ വാക്കിന്നു മറുത്തു
പോരാട്ടുന്നതിൻ കുതിച്ചുയന്നു കാലം
പോരാഞ്ഞിട്ടിശമി മന്ന സ്തുർത്താ.

എന്തു

ചാടിച്ചുന്നിയവന്നാടെതിന്നു മമ്മം
തേടിക്കൊണ്ടിരുവരുമൊത്തു മല്ലിട്ടുനോരും
വാടിക്കൊണ്ടുനടന്നു. രാമനാമഗാനം
മുടിക്കൊണ്ടരിയുടെ മാറിൽ വിട്ടൊരസ്സം.

എക്ക

അയ്യോ! പാതകമൊളിയമ്പയച്ചിതാമൊ?
വല്ലാത്തതൊ? വലിയവരെങ്കിലൊന്നെതിപ്പാൻ
ചെല്ലാമോ? ചതിവകളെന്നുമല്ല പാരിൽ
കണ്യാടക്കുപിതിലകൻ മറിഞ്ഞു വീണാൻ.

എപ്പ

അപ്പൊളിക്കുവകളറിഞ്ഞു കണ്വാൻ വാ-
ളുൽപന്നവ്യഥയൊഴിച്ചു വേണിയെല്ലാം
പൊന്നും പൊടികളുമായ് വിരണ്ടു വന്നാറും
തൽപ്രാണമുണവിനിയായ താമ താനും.

എന്ത്

നീർക്കൊണ്ടെന്നവധി ശല്യമേകി രാജ്യ-
ത്തുക്കൊട്ടും കടിയിടയൊക്കെയും മുടിച്ച്
നില്ലുമ്പോൾ ചെരിയൊരു കൊമ്പന്നു ചെപ്പാൻ
തക്കം പാത്തരിയെരുക്കുകക്കി നിന്തി.

ഓ

വേദാന്തത്തിലുള്ളതെല്ലാം കൊടുത്തി-
പ്പാകം പോലുണ്ടെന്ന് മെഴ് തൊടുത്തു പിന്നെ
ആകുമെട്ടൊരു അറിയിൽ തളച്ചിട്ടുണ്ടാകും
ജീ കൂടാത്തതിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ ചോദിക്കുക.

൧൧

അമ്മേ! മരുമോട്ടു നെഞ്ചിലേറുന്ന പാശം
വ്യാജാഹിച്ഛവിടെ മലർന്നു നാലിതന്നെ .
കൂട്ടാക്കത്തന്നെത്തന്നെ നോക്കി നില്ക്കും
മരുമോട്ടു മധുരമോഴി താമ കണ്ടു കേണാകം. [വിശേഷം] ൭൨

ആനയിട്ടൊഴുകുന്ന പൊയ്ക്കിൻ കിടന്നു-
ക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നേൽക്കുവാൻതന്നെ
ഏറ്റവും വിവരമെന്നാൽ തളന്നുതൻ തൻ-
മോന്നുപാശം ചൊല്ലു കിട്ടിത്തീർത്താൽ കേവലം.

൭൩

വില്ലുന്നിത്തറയിലായിൽ തലയ്ക്കു കൈ വ-
ച്ചുടന്നുതന്നെ മരുവുന്ന മാമനോടായ്
നല്ലൊരു പലവിധമെടു ചൊല്ലുമെന്തും
കൂട്ടുകപ്രമാണെന്നു തുറന്നു കണ്ടാകം. [വിശേഷം] ൭൪

ഗർവ്വം വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തെന്നു
മേവീടും കടലിന്നു തുല്യനായ്കുമ്പോൾ
ആ വൻപാണെന്നു കപിത്തന്നിരിക്കുന്നതായ്
അവിടെ കരിവെറുത്തൊഴുത്തു, മേറും.

൭൫

ശോഭിക്കുന്നൊഴുതഴിയിട്ടുള്ള ചെന്നു-
ക്കൊണ്ടും പ്രിയതമനെത്തന്നെക്കൊണ്ടി നന്നായ്
പ്രാപിപ്പിച്ചുവന്നു മരിയ്ക്കുകയെന്നു
കേവലത്താൽ കളമൊഴി മാറുന്നൊരുമെന്തും. [വിശേഷം] ൭൬

മൂടാകും പനിമതിതൻ തണുപ്പുപോൽ നിൻ-
കൂടാകും പരുതപയ്യം പ്രസിദ്ധമല്ലോ
ചൊല്ലൊള്ളും മനകലപാല! നീയതെല്ലാ-
മിപ്പോളെന്തെല്ലെ വെടിഞ്ഞതെന്തെൻ പാശം.

൭൭

മെന്താവിൻ ദശയിതു കണ്ടു ജീവനോടും
വെട്ടിക്കുന്നിടങ്ങളെ രാജ്യസീതി ചിത്തേ
നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള വധിക്ക താടകാരേ!
വന്നിട്ടും തവ ഗതി ചെന്തുകൊണ്ടു തുല്യം.

൭൮

നന്ദാടാൻ നരപതികൾക്കു, സത്യസന്ധൻ
നീയോതീ വലിയ സന്തതിൽ മുൻപു ഞായം
ഭവ! ശാഖാമുഗിയിലുള്ള വധിക്കക്കേ നീ
വെട്ടക്കൻ മുഗികളെ വിട്ടയപ്പതുണ്ടോ?

ഒന്

പേടിച്ചെൻ പതിയെ, യിവ : ഭവന്റെ തോഴൻ,
പാടിപ്പോയ മലയിലൊളിച്ചിരുന്ന ചോല
പേടിച്ചെൻ പ്രിയ മനസ്സെന്തോ, യെന്നപം-
ക്കൊള്ളുന്നിവിടെ വരില്ല ന'ന്റെ ബാങ്ങ.

വൃ

ചൊന്നൊപ്പുവന്നു തെളയപ്പെടോ! ഞാൻ
സമ്മാനിച്ചു കവിവരനല്ല സാലമല്ല
അമ്പലക്കോട്ടയന്നിസമാനചിന്തയർക്കു
താമപ്പെണ്ണയിലൊക്കിരിക്കെ വില്ലനോ? നീ

വൃ

ചാക്കാരുതൻ മ.സി. മനോജൻ വസിക്ക
നീ കാണുന്നിവനെ വൃദ്ധ ശവത്തിന്നെപ്പോൽ;
വിചാരം പെരിയ പൂമാനപ്പെട്ടിറപ്പോ?
മുഷകം ശിവ ശിവ! ശെതുമെന്നപോലെ.

വൃ

വാശിക്കക്കണ്ണുവെച്ചിട്ടാതെ നേരെ
കീഴ്പ്പെണ്കൊടിയുടെ കൊള്ളിനാക്കശേഷം
വേഗിച്ചു മേവരനാശം നരക്കി
രക്തശിപ്പിച്ചൊരു മൊഴിയോതിന്നാറിവണ്ണം.

വൃ

മെന്തോ? നിന്നുടെ പതി ജീവനോ? സുരീയ!
മന്ത്രം മിഴി! മടിയാതെ ചൊല്ലിയാലും
മെന്തെന്നാൽ മടയിലിവൻ കിട്ടുതില്ലേ?
ചൊല്ലൂ വരന്തയിൻ നിന്മനസ്സിലല്ലേ?

വൃ

യാ.മാന്ത്രികം പെരുകിന മാലവന്റെ വാക്കു
ചേദിക്കു പ്രണയിനിയന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പും
കണ്ണീരും ബഹു നെടുവീട്ടുമെന്നിവനാ-
ലെന്നോ കവിവരനാശിപ്പുണ്ടാൻ.

വൃ

ചേതപ്പെട്ടുലിക്കമനസ്സു ചിത്ത
തന്തൻ പഞ്ചവന കൊടുത്ത തങ്കമാലും
പുതകുമെന്താമരിക്കത്ത നിന്ന കേഴും
ഭ്രാന്തവിൻ ഗുളുവി മാറിയിട്ടു ബാലീ.

വൃ

വാത്സല്യത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും അത്
വത്സരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മെയ് തുടങ്ങി
എന്നുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ടിട്ടും വെറും
ധന്യൻ ആണ് ധന്യനായിത്തീർന്നു എന്നാണ്.

വൃ

ശ്രീമാൻ തിരുവടിയന്തർ ചേർത്തു-
മാത്രമല്ല മറ്റൊരു ജിഹ്വയും നീ
സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിന്നിൽ
ക്ഷേമത്തെത്തന്നെ.

വൃ

മൽപ്പുത്രൻ പരമവൈദ്യനായ് നീയെ-
ന്നോർപ്പിച്ചുണ്ടെന്നു രാജാക്കന്മാർ പക്കൽ
മേല്പോട്ടു കൈവന്നു ചുണ്ടനക്കിയല്ല
വീട്ടിട്ടു വരിവെക്കിയതു വാണിജ്യൻ.

വൃ

ചാർത്തുവന്നു വിശ്വം പ്രശസ്തി-
ച്ചോരുന്നായ് കപികൾക്കുവേണ്ടിയതു
ശ്രീമാൻ തിരുവടിയന്തർ ചേർത്തു-
ചെയ്ത ചോൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ നന്ദനായ്ക്കു.

വൃ

അക്കാലം തുടങ്ങിയതിനാലാണെന്നും
ചൊല്ലിക്കേൾക്കുക നിന്മുഖം
അത്രേയായ് ഹിതമെടുത്തു മിത്രമെന്നാളൻ
കിഷ്കിന്ധനഗരിയിലെക്കുപിറന്നോടും.

വൃ

ധന്യൻ നീ കപികൾ സാർവ്വജനമനുഷി-
ട്ടന്യന്മാർക്കുമിതരവർക്കെയെന്ന്
കല്പിച്ചിട്ടുവന്നു വെട്ടുവെട്ടുമോടും
സുഗ്രീവനാഥ പടിയേററും കഴിച്ചാൻ.

വൃ

ദിനകരസുതനെ ശ്രീമാനും നീലമംഗ-
കനായിക്കൊണ്ടിപ്പോൾ ചെല്ലു വാഴിച്ചുകാലം
പുനർവന്നു കൈക്കൊണ്ടു ബ്രഹ്മദേവനും
വെന്നിരയ്ക്കിപ്പോകുന്നതിന്നു കോപ്പിട്ടു വന്നിടം.

വൃ

“സ്വപിൻ! ശത്രുക്കളെ വധനന്തര-
ത്താമിനുമിഹമുഖിയെത്തിക്കേണ്ട കൃത്യം
പ്രേമം വളർത്തിയതിൽ തിരുമേനി ശ്രീ-
ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ചുവെല്ലാത്തു വെല്ലാം.”

വൃ

അത്യന്തവിനയം പുണരം-
 ഭിത്യനന്ദനനീവിധം
 അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോ-
 ഉത്തരംചെയ്തു രാമുത്തമൻ.

നർത്ത

അന്നാവശ്യം ഭാര്യത്തമരുക നമുക്കിന്നൊരു സുഖം
 തന്നിനായപ്പോൾ കല്പിച്ചൊരു വിധിയിടിക്കിട്ടിവന്നതോ!
 വിന്നു ചേക്കു നീ പോയ് മരുവുക കഴിക്കൊളം മറയ്ക്കു
 ദിനാന്തത്തോളം നന്ദി നഗരിയിൽ മറക്കുതിവമെയും.

നർത്ത

പ്രാവൃത്താലും കഴിഞ്ഞാലും കവികളെന്തി
 ദേവിയെത്തേറ്റുവാങ്ങ-
 യാവശ്യപ്പെട്ടയച്ചിടണമതുനമെ തൊ-
 നത്തതിയൊട്ടൊട്ടക്കി
 മേവീടും ബാലികേറാമലയുതികിലും
 മാലുവൻ പവ്തം പ-
 ക്കീവണ്ണം ചൊല്ലി വീട്ടൻ കവിതിലുകനയം-
 രാമനാനന്ദശീലൻ.

നർത്ത

ശ്രീരാമസ്വാമിനൻ കല്പന തലയിൽ വഹി-
 ച്ചൻപൊടാഭിത്യപുത്രൻ
 നേരേ നാട്ടിൽക്കടന്നക്കുമൊഴി തമരയം-
 ഞൊളുതുമോലിച്ചു വാണാൻ;
 ധീരരാജാത്തൻ ധരിശ്രീപതിയനജനനാടും
 മുൻപറഞ്ഞുള്ള കന്നിൻ
 ചാരചാരസരലം പുക്കമിത്തമവിശേ-
 ഷങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചു വാണാൻ.

നർത്ത

ബ്രഹ്മവിരാജനെ പരമേശ്വരസ്വരൂപം സമർപ്പം.

പതിമൂന്നാം സ്കന്ധം.

കാവശ്യം പോൽ കായസൗഖ്യമേറും
 മായാമന്ത്രിൻ മാനുനാം രാമവിയോടും
 ആയസഖ്യപ്രദിതൻ മേലമന്നം-
 ഭൂതാനന്ദമണ്ഡലം നമസ്സിൽ.

മ

ഉറക്കായന്നാളാർദ്രമാഞ്ഞൊ വേഗാൽ
നിഷ്ഠാസിദ്ധമായൊന്നാണെന്നുതേ
സൽക്കാരങ്ങളെക്കൂട്ടുന്നൊല്ലാസമേകീ-
ട്ടക്കാരും ശ്രീകൃഷ്ണസാദൃശ്യമാർന്നു.

൨

സന്ധാദിച്ചുകഴിവനത്തിൻ പെരുപ്പം
സന്മാർഗ്ഗത്തിൽപ്പുഞ്ചരിച്ചൊരു മേലും
സന്താപം തീർത്തൊരു താഴ്വാരകരപോലേ
കേശിപ്പോന്നു കർണ്ണമാനല്ലാത്തുഗതമാർ.

൩

വാണോൻനാഥൻപരമവില്ലികളാളും
നന്നാവണ്ണം വാനിലെല്ലാം നിറച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നൂട്ടു കൂടിയാർക്കും മുഴക്കം
കൊണ്ടെട്ടാശാന്തങ്ങൾ മുളിച്ചിരുന്നൊ.

൪

ആഴിത്തണ്ണീരികൾ കൂട്ടത്തിലൊരും
തുമ്മിൽക്കേറിപ്പോയൊരൊരംഗറിനാലേ
ഉള്ളും മേലുക്കൾക്കു കാന്തിക്കഴന്നി-
ട്ടതന്തി പിന്നെക്കൊള്ളിയാനായ് വരിച്ചു.

൫

തട്ടിച്ചുന്നക്കൾക്കു ഗർഭം, കമ്പിൻ
കാട്ടിൽക്കൂടെക്കൊറു ചുറ്റിച്ചരിച്ചു;
മുന്നിട്ടാകാശത്തെ മേലും മറച്ചു;
തന്നത്താണു ഭൂമിയിൽ കൂൺ കരുത്തു.

൬

കാട്ടിൽ പൂക്കും വന്തുകുപ്പുകടത്തേ
കൂട്ടത്തൊക്കെയുസിപ്പിച്ചു നന്നായ്
ജാലം കൂട്ടും വാഴകാലത്തെ രാമൻ
ചാലേ പാത്തിട്ടോതിനാൻ തമ്പിത്തൊടായ്.

൭

ഈക്കാരും താൻ കാലകാലൻ കഴുത്തൊ-
ടൊക്കും പുത്തൻ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയൊന്നും
കഴുന്നല്ലോ മറ്റു കൂടും യവക്കൾ-
ക്കുറക്കൊണ്ടിട്ടു വെടവുന വൃത്തരങ്ങൾ.

൮

അഞ്ചമ്പൻമാലോറക്കൊന്ന കാററും
തുമ്മിത്തുമ്മിച്ചൊരു നിർത്തുമ്മിയൊരു
ഉത്തന്നിപ്പോലും ശീതനായ്, ശാന്താമി-
ന്നു നന്മാപരിന്നത്തുമ്മ,കൊള്ളു മട്ടിൽ.

൯

മോവത്താവാക്കാമെ മേന്മയ്ക്കു തികട്ടി-
ത്തുകും തട്ടുനീർധാരയോടേറുവെട്ടി
ഉരക്കേറും നല്ലൊന്നിനാൽ ഗന്ധമോലും
ശക്തപ്പുകൊണ്ടിങ്ങവരാനു മറഞ്ഞു.

൧൦

നീറാളും നന്മോമനും പച്ചിലത്തോൽ
ധാരാളം പൂണ്ടുള്ളൊരാകാശമാകും
പോരാൽവൃക്ഷത്തിന്റെ, നീർധാരയാമി
വേര കെട്ടുന്നതൃശിയിൽ പറിട്ടെന്നാ?

൧൧

പാർശ്വത്താളും വന്മപ്പു വാരിച്ചും
തീരം ചിറ്റുന്നീരസസ്സുപിയിയാനും
നാനാഭരം നൽപ്പെരുപുരത്തുപിടലെന്നു
ശോഭിച്ചിടും ചോലയെക്കൊണ്ടുകെട്ടാ നീ.

൧൨

മാമിങ്ങലം വല്ല മട്ടം പരുങ്ങി-
ത്താരിൽത്തന്നീവല്ലാൻ താന കഴിച്ചാൻ
പരുളപ്പരുളപ്പിന്നെന്താധാമിതൻ പൂ-
മെടുത്തേനെന്നു മോലവുനും വെളുത്തു.

൧൩

ശ്രീമാൻ തൻ പള്ളിവിട്ടിന്റെ വേല-
യ്ക്കോമടിക്കേന്നുതീയന്റെ വില്ലോൽ
നേരേ നില്ക്കത്തക്കതല്ലെന്ന ചിന്തി-
ച്ചാലിട്ടു ൩. തന്റെ ചാലം മറച്ചാൻ.

൧൪

ഉണ്ടാകായ് വിഗ്രഹേ കാമരാജൻ
കൊണ്ടാടീടും സർഗ്ഗങ്ങളെ "൧" രാലോരും
മിന്നാൻ കോപ്പിച്ചെഴുതുമ്പോൾ നമുക്കെ-
ന്നായ് നാണം വാർമുക്കിപ്പൊച്ചു തീർന്നു.

൧൫

താങ്ങാനിങ്ങ തക്കതല്ലിനും; താമൻ
നൊന്തിട്ടുള്ളം, നിശന്നിടുന്ന നേരം
ചിന്തിച്ചിതരം വൻകെട്ടും കാറടങ്ങി,
പൊന്നും താഴ്ന്നുവെടിപ്പാനു നീർത്തി.

൧൬

താലമേലും നാനും വ്യോമമേ-
ത്താലമേലും താമര നന്മോരേ കി
വൻ നാലുക്കാലി പോയ് രോലോരേ-
ത്താലമേ വെളിയിന്നുവെട്ടം കെട്ടുമി.

൧൭

മേലോ രാമനാശ പൂരിക്കുമായ്
കീഴൊരാതെന്നാശ പൂരിക്കുമായ്
നന്നല്ലെന്നീ വാദിനിശബ്ദസാമ്യം
നമ്മൾക്കെന്നോത്തിട്ടു പൂക്കുമാല വന്നീ

൧൧൮

ലങ്കാരാജ്യത്തിങ്കലീ രാജവംസ-
ക്കേക്കേമന്മാർ പോവൊഴുത്തു തട്ടപ്പാൻ
ശങ്കാഭീനം മാറ്റുവംസങ്ങൾ പക്ഷ-
പ്പക്ഷ വീശിപ്പാരിൽ വന്നങ്ങിനങ്ങി.

൧൧൯

ഇപ്പൊഴുതളോരെ വേർപെട്ടതുമ
കുഴപ്പാഴ്ത്തളാക്കുഴപ്പം വൈദ്യസാരം
മോഷ്ടിച്ചിടും വാർകാലം സമുലം
വിട്ടെന്നാലും, മന്മഥൻതന്റെ സ്വന്തം.

൧൨൦

മാനന്തക്കോടേറു ചിത്തം കീഴിഞ്ഞ-
ചൊത്തതുടെ സ്നേഹസുന്ദരതക്കു വേർ
വാഴാനത്തന്നുള്ള മാഹാരാജ മങ്ങി-
സ്തുകതിക്കേറ്റം സ്വർഗ്ഗകൃത്യത്തിന്നത്തി.

൧൨൧

തന്നത്തരനോക്കത്തെ യുദ്ധം സുഗ്രീ-
വന്നക്കാമഭാവത്തു നൂറ്റിക്കിപ്പാൻ
ചെന്നക്കിറുപ്പിന്ധയ്യു മാമാജനെ കൈക്കൊ-
ണ്ടെന്നറക്കൊള്ളും കോപമാഴ്ന്നിമന്നൻ. [പദ്യം ൧൨൨]

൧൨൨

കന്നോടത്തു കണ്ടു സംഹാരഭദ്രൻ
തന്നെക്കൊല്ലം മെരുക്കവം നരിച്ചു
ചെന്നിട്ടുമേലും കീഴുമുനം ചിലമ്പി-
കൂറിച്ചും കൊണ്ടൊടലോടോടി വാങ്ങി.

൧൨൩

ലോച്ചുപ്പെട്ടും കൊണ്ടെഴുന്നള്ളിടുന്ന
ഭൂച്ചുത്തിന്നായിന സൗമിത്രിയെന്ന്
പ്രേമുതപം പൂണ്ടൊതു ചിററുപനക്കൊ-
ല്ലാച്ചും കൈവിട്ടുറ്റുദൻ ചെന്നെന്നത്തി-

൧൨൪

പാശം സൈധരകീഡയാൽ കിരോജൻ
ഇമിതേശം പൂണ്ടുറങ്ങുന്ന നേരം
താഴേയൻ ചെന്നിട്ടുവിത്രം പറഞ്ഞതാ-
ലാരാജാരാഞ്ഞിടുവാൻ ബോധമുള്ളോൻ.

൧൨൫

നാട്ടിൽ പൊതുവേണമെന്നു കോലാഹലത്തെ-
ക്കേട്ടിട്ടപ്പോൾ ഒരേട്ടി വല്ലാത്തുണർന്ന
രാട്ടിൻമുൻപിൽ പൂജനാഭിഷ്ഠവസ്ത്ര-
ആയുധങ്ങൾ ചെന്നുശോധിപ്പിച്ചു നിന്നാൻ.

൨൩

ഇക്കോളിൽ ത്രിമാമചന്ദ്രൻ വെറുപ്പാൻ
തക്കോണം ഞാൻ ചെയ്തു തെരഞ്ഞിറുത്തു
അക്കട്ടക്കൽ കൂടി മന്ത്രിശ്ശേഖര-
ദ്രിഷ്ടി കേൾക്കുന്നായി വില്ലിൻ മുഴക്കം.

൨൪

ഒരേട്ടിപ്പൊട്ടുന്നാസന്നം വിളമ്പുന്നേ-
റെട്ടാശാസനം പൊട്ടുമിങ്ങൊപ്പു കേട്ട്
മുട്ടെല്ലാക്കും തീർത്തുസ്ഥാനത്താൽ
പേടിപ്പിട്ടു പാവു പോലായ് കപീന്ദ്രൻ.

൨൫

സ്വാമിഭിഷ്ഠാഹം ചോദയ്ക്കുന്നവൻ നിൻ
സ്വാമിഭിഷ്ഠാഹം തന്നെയെന്നു ഹരതാൻ
മാതൃഭാഷം ലക്ഷ്യന്നാൽ വിരോധം
കേടിപ്പിട്ടാൻ താരതമ്യമൊല്ലി വിട്ടാൻ.

൨൬

പെട്ടെന്നൊട്ടും വാങ്ങിസേവകുലം
വെളിച്ചിട്ടു രാജാത്തരവിശേഷം,
സന്മാർത്തകാശു പുറംശയിക്കൽ
ചെമ്മര മിത്രപ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടുവേദം.

൨൭

മെല്ലെന്നൊക്കുന്നാൻ, നീലക്രാനതാരം,
തീർത്തതീന്നു വാർത്തയ്ക്കിൻ വികാരം,
സുഗ്രീവൻ താൻ വാണിമിക്കും നിശാന്തം
വ്യഗ്രതപം വിട്ടതർഥത്തായ് കവിച്ചു. [അംകം]

൨൮

പ്രാപിച്ചിട്ടു മാമ രാജാജ്ഞൻ തൻ
ചാരണരം തെത്തൊടേവം ചൊത്തതാൾ;
ആടിക്കാധിപ്രാപ്തിയൊലിയാ,ലി-
ബ്ബ്കാധീശനും വല്ലാതെ വന്നു.

൨൯

കാട്ടിൽ പോയിപ്പട്ട ചാടിക്കൊയ്ക്കേ-
ച്ചൊപ്പൻ തീർത്തെന്നൊറയമ്പിൻ കരുത്താൽ
തെരഞ്ഞിറുപ്പാൾ പഞ്ചബനാൻ നിമിത്തം
മുറം പിടയ്ക്കിത്താൻ കീഴടക്കി.

൩൦

എന്നാലിന്നമൊച്ച വിഷ്ണുക്കൾക്കും
കൊണ്ടെഴുന്നേൽക്കുന്ന തീർത്ഥം തുടങ്ങിയതു
നീ തീർത്ഥാരിനോടു ചന്ദ്രാസ്തമിക്കാൻ
ആയ്ക്കൻ തീർത്ഥാരിനോടു ചന്ദ്രാസ്തമിക്കാൻ.

ന. ൪

നന്മുട്ടാലും വാണിയോടുകൂടിയ വാക്കു
സമാനിക്കപ്പെട്ട സെമിത്രി പിന്നെ
അമ്മാനം തീന്നാത്തു, കീഴടക്കിയതിൽ
തമ്മടത്തിൽപ്പോലും ഗാർഭീയമോടും.

ന. ൫

കണ്ടെന്നും വാണിയോടുകൂടിയ നടുക്കി-
പ്പാറക്കൊട്ടും കെട്ടി കൈക്കൊണ്ടു നിൽക്കും
തിരുക്കടീടും കീഴടക്കിയതിൽപ്പോലും
കണ്ടുകൊണ്ടും പൂണ്ടു സെമിത്രി ചൊന്നാൽ.

ന. ൬

കാലവും പൂണ്ടിട്ടിട്ടെഴുതുന്ന വെണ്മ-
നാലും ചേരും സാത്വികമാതായി
നേരം പാലം നന്നിയും പൂണ്ടു ഭൂപ-
നാലും പാലിൽ പൂജയായിബ്ബിട്ടു.

ന. ൭

സന്ധിപ്പോഴും തുടങ്ങും പാത്തിരിക്കും
ബന്ധിക്കുകയും നന്നു താൻ ചെല്ലിക്കൊ
പാപാനോട് പൂജയാക്കേണ്ടിട്ടു-
ബ്ബിട്ടുപോയൊക്കെമേവൻ കരോമൻ.

ന. ൮

കാലം കണ്ടാൽ കൂട്ടുകാരനും വേണ്ടും
കാലം നേടാൻ വേല ചെയ്യാത്ത ഒഴുക്കും
അയ്യോമാലാൽ, “വെണ്മനാക്കു താല-
കൂരൻ” തന്നെനന്നു ചെല്ലിക്കൊ.

ന. ൯

നീയും പാത്താലത്തക്കൊക്കും മുൻപൻ
അയ്യോ കെട്ടി തെങ്ങോടൊക്കിയും;
മേൽക്കും കൂട്ടം ബാധിയെക്കൊന്ന കൂര-
താലൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടതിന്നോർ വേണം.

൯

നന്നുവില്ലാ താമരപ്പൂവ് തുണയ്ക്കും-
കോന്നിട്ടി നിൻ നെഞ്ചിലുറക്കിക്കൊ;
നിന്നൊക്കും നിന്നാൻ നാലും വെച്ചു-
നിന്നൊക്കും നോർ മറു മറ്റൊക്കെക്കും.

൧൦

എന്നിവണ്ണം വിശ്വമാനാം കമാരൻ
 ഭിന്നാഭിപ്രായത്തെത്തോന്നുന്ന നേരം
 കുന്നല്ലെന്നും താരയും പെടിയുമതിൽ
 കന്നിപ്പൂക്കൊണ്ടൊരുതേന്താട്ടമപ്പാൻ.

രവ

തീയിൽപ്പൂക്കൾ സ്വാമി ചൊന്നാലതിനും
 ഭീയില്ലെതും മക്കളെന്തെന്ന പാക്കിൽ;
 അതുമ്പ്പൊന്നൊന്നാകിലാ രാജകാര്യാ
 മായം കൂടാത്തൊക്കയും നിവ്വഹിക്കും.

രവ

ഭൂമിശ്ചിമാൻ ലക്ഷ്മണൻ തന്റെ നേരേ
 ചാരത്തപ്പോൾ കൂട്ടിനിന്നുക്കണ്ടാ
 പാലാഴ്വരത്തക്കെടയിൽ തക്കറണ്ണ
 സ്വർണ്ണശതാക്ഷേതിനാണിപ്പുകാരം.

രവ

നാനാദേശത്തിങ്കലും കത്തയ്ക്കപ്പൻ
 സേനാമുഖം നേര നിർത്തൻ വരുത്തി
 ഞാനങ്ങോട്ടേക്കാശ്മിപ്പൻ നിരൂപി-
 പ്താമഭിഭവനേതെങ്ങന വന്തു.

രവ

എന്നാലിന്നിത്തരസിക്കണ്ട പാഴ്;
 ചെന്നാ രാമസ്വ മിതയാക്കവെണങ്ങി
 ഇന്നോ പക്ഷേ നാളെയോനാട്ടിലെല്ലാ-
 മന്നപടിച്ചാൻ നിറയ്ക്കിപ്പാളയയ്ക്കും.

രവ

എന്നീ വാക്യം കേട്ട നേരം കമാരൻ
 വന്നീടും വൻകോപമെല്ലാമെക്കി;
 പിന്നീടല്ലാപെടായ് രാമനെക്ക-
 ണെങ്ങന്നി മട്ടിൽ കീഴൊരുവുമപ്പാൻ.

രവ

അല്ലയോ വാനരമാക്കു പണ്ട
 കല്പിക്കപ്പെട്ടു ചാപമുതല്ലാം
 തില്ലെന്നോങ്ങിപ്പാശു ള്ളെ തൃജിപ്പേ;-
 നല്ല വീണ്ടും വന്ന ബാധിച്ചിട്ടുന്തു.

രവ

ചൊന്നതന്നേയത്ര രാമൻ, മെന്തിൽ
 തോന്നാനില്ലിക്കുടലതാം നിനക്കും
 നിന്നോർത്തായ് മാത്രമീയണ്ണിയെ ബാ-
 ണിന്നങ്ങോട്ടേക്കേതി വിട്ടേറിയന്നും.

രവ

നാലാശയ്ക്കും അടുത്തുവന്നുളളയയ്ക്കു
ശീലായ്ക്കു നീ വശപ്പെട്ടിടാതെ
മേലാൽ വേണ്ടും കാര്യമെന്നെ പിന്നീ-
ടാലോചിക്കും സാധധാനതമമതെ.

൧൦

ശ്രീമദൻ തന്നാത്ത കെട്ടിപ്പുകാരും
താനാധൻ അഴയുളളാക്കു മുൻപൻ
ആരാഞ്ഞിടാൻ നല്ലപ്പിടും ക്രമത്താ-
ലോരോ ചക്കും വാനൊത്തെ വിട്ടാൻ.

൧൧

ചാട്ടക്കാരൻ നല്ലൊന്നായിരുന്നെ
ശക്തം കെട്ടിപ്പോവതിന്നായി നിശ്ചി-
പെട്ടെന്നല്ലിവല്ലാൻ തർക്കിടാവ-
പ്പട്ടാളത്തെപ്പറ്റി ചൊന്നാണിവല്ലാൻ.

൧൨

കാടും മേടും കശിമുൻപായ നാനും
നാടും തോടും ചാലുമാക്കുകൊണ്ടും
തെടിത്തെടിയെന്ന പൂർവശയിങ്കൽ
ചാടിപ്പെടിക്കൊണ്ടെങ്കിലിതാണിൻ!

൧൩

സാരം ചേരും കാഴ്ചയെന്നോരും കണ്ടും
താമരമാതിൻ വാഴയെന്നൊക്കെകൊണ്ടും
കുടിമാക്കേധിക്കൊണ്ടെപ്പാടി വീണ-
ന്നിങ്ങൊത്തെപ്പെടിയെന്നു കടപ്പിൻ.

൧൪

പൊന്നും കുന്നിനുള്ളിൽ മോടിപ്പിടിക്കും
ധന്യാത്മനാലും ശോഭനക്കണ്ണു കൂറ്റി
പിന്നെപ്പായിപ്പുറക്കൊളം നല്ല വ-
പ്പന്നോക്കിപ്പിൻ തൽപ്പരശതയില്ലാമ.

൧൫

കണ്ടിപ്പിടൽ പോക്കൊല പിന്നെയങ്ങോ-
ട്ടുണ്ടെങ്കിലും വാസത്രാകയാല
പണ്ടങ്ങൊരും പോയവരിപ്പിന്താൽ
കണ്ടിടന്നും ഓർക്കും പാമമുണ്ടാം.

൧൧

കരണേവം ചൊല്ലി വിട്ടാൻ കിഴക്കെ-
ട്ടായയെങ്കും വന്നൊന്നൊ നോക്കി;
നേരെ തെക്കേട്ടിടയിലെന്നാകുന്നതും
താനെയൊട്ടുനാമൊരും പറഞ്ഞാൻ.

൧൭

പോയത് കൊള്ളാം നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു വേണം
മാതാമർത്ത്യൻ തന്റെ കാര്യം വഹിപ്പൻ
ആയോണം ഞാൻ വേണ്ട ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ-
ക്കായിച്ചൊല്ലാമായത്തോർത്തിച്ചു കൊറംവിൻ!

രവ്യ

നേരെ വിന്ധ്യൻ പർവ്വതത്തെക്കേന്ദ്ര-
ത്തോറോ ലിംഗം ചെന്നു വെട്ടുന്ന നോക്കി
വീരന്മാരേ! കേരളം വിട്ടു പോമ്പോരം
ചാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടു കാവേരി കാണാം.

കുഞ്

ചെല്ലുളളാത്തതിനർവ്വം താണിയല്ല
ചെല്ലുന്നതും ചന്ദനാദിമുദ്രകൾ
കുളിന്മാരേ! കർമ്മമാവിടുന്നക-
ണ്ടല്ലെങ്കിലിപ്പിൻ താരപണ്ണീസരിത്തരം

നുമ

തേടിപ്പിന്നെപ്പുണ്ഡ്രമാജന്റെ നാട്ടിൽ-
ശ്രീകൃഷ്ണ പ്രാപിച്ചുവേണമെന്നു ചേർത്തേ
പേടിപ്പിക്കരുത് നന്മെന്തെങ്കിലും
ചാടിപ്പെന്നാൽ വൻതൂത്തുതൊന്നു കാണാം.

സുമ

ജാലക്കാരൻ മറവണൻ വാണിമിശ-
ന്നു ലങ്കാദീപപാക്കെ നന്നായ് തിമഞ്ഞു്
കണ്ടില്ലെന്നാൽ മന്ദപുരത്തുസ്സമൃദ്ധം
വൈദ്യത്തോടും താണി മുന്നോട്ടു പോണം.

സുമ

മെല്ലൊത്തക്കോട്ടേറെ മാറ്റം കണ്ടാൽ
ചെല്ലും മറ്റൊരു കണ്ടോട്ടുചെല്ലത്തിൽ
വെല്ലും നൽത്തേത്തുന്നിത്തല്ലും ഭൂമിപ്പ-
ക്കില്ലും ചോയിക്കണ്ടെന്നുഗണ്ഡമന്ത്ര.

സുമ

പിന്നക്കാണ്ഡം വാസുകിക്കുള്ള സ്വന്തം-
വെന്നും സ്വപ്നം ശാസ്ത്ര നിർദ്വണ്ഡത്തിൽ
ജനനാദെല്ലാം പാശ്ചാത്യതയോടുകൂടിനാൽ
മുന്നിൽ കാണാം പൊന്നിനം പൂണ ശൈലം.

സുമ

അരുശത്തിന്നുറ്റം താൻ പിതൃക്കൾ-
ക്കഭേദിക്കപ്പെട്ടു വൈഷമ്യവായം
പ്രശ്നകിച്ചു നിങ്ങളാൽ ശക്തമുദി-
നാദാഗിപ്പാൽ കൂരിരുത്തു പോവൻ.

സുമ

ഏകാഗ്രഭാവമുണ്ടാക്കയും പ്രമദരാജാ-
 തന്നാവാൻ ഭാഷ്യസ്വഭാവമുണ്ടാകയും
 പിന്നെയുള്ളതെന്തൊക്കെ നന്നായി നോക്കി-
 ക്കുന്നാൽ ചൊരും നിജരും കുറച്ചുപോയതും.

നൃസ

നേരം മാത്രം ദക്ഷിണാദിക്കു പുറം-
 നാശിക്കുന്നോക്കു ചൊല്ലിയിട്ടുള്ളതും
 ശ്ലോഭനമൊന്നും സ്പർശമില്ലാത്തതും സുഖമെന്ന-
 ചൊല്ലെന്തൊന്നും ഉപദേശമൊന്നുമില്ല.

നൃ

അമ്മാവൻ താൻ ചൊല്ലിയതും ചൊല്ലിയതും
 തമ്മാൻകുറ്റങ്ങളുള്ള ദേശം തിരഞ്ഞാൻ
 നമ്മാലാകും നന്മ ചെയ്യുന്നതിനായ്
 ബ്രഹ്മവിദ്യയെപ്പോലും നിർമ്മിച്ചു നമ്മെ.

നൃ

സൗമ്യരായ് മുൻപായ നാടൊക്കെയൊരോ-
 ണെന്തൊരോ കൈകൾക്കൊട്ടും പോയ് തിരിഞ്ഞു
 നോക്കു ചെയ്യാൻ മേൽപടയെത്ര പോ-
 വാനും ഭൂമിയെപ്പോലും നിജരുംകുറിക്കുന്നു.

നൃ

നേരത്തു കൂട്ടത്തിങ്കലൊക്കെയൊന്നോ-
 ട്ടൊക്കെയൊന്നോയൊന്നോയൊന്നോ
 മറ്റൊന്നൊന്നോ കഷ്ട ചെയ്യാൻ
 പൊങ്ങിക്കൊണ്ടും ചക്രവർത്തിയെന്ന ശൈലം.

നൃ

പാശാപാശത്തിന്റെ നാലാം പട്ടത്തിൽ
 പേരുന്നൊന്നുപറ്റുന്നതിങ്കൽ വെട്ട്
 പോരാടിത്തൻ ശരം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും വാങ്ങി
 കൂട്ടത്തൊന്നും ദൈത്യന്മാരെപ്പോലുംകൊന്നു.

നൃ

പിന്നെക്കൊണ്ടും കമലരൂപം പൂർവ്വം പൂ-
 കുന്നെങ്കിലുംകൂടാതെ മേലോട്ടു ചെന്നു
 ചൊന്നും കുന്നമറയ്ക്കുകയൊക്കുന്നതും
 കുന്നിൽ കാണാനാകുന്നതൊക്കെയും.

നൃ

അക്കുന്നിന്മേലൊട്ടു തിങ്ങിയ പാശം
 നോക്കിക്കണ്ടും മേൽനോട്ടത്തിന്റെ
 തുക്കൽ കൂട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പിന്നെയൊക്കെയും
 കൂട്ടിക്കൂട്ടുന്നതും ചൊല്ലുന്നതിന്റെകൂടും.

നൃ

എന്നിവയ്ക്കും അനേകരും പരിശോ-
ധനപരിപാടികളെക്കുറിച്ചുള്ള
പിന്നെച്ചെന്നുവരുന്നതോടുകൂടി പുര-
സ്കാരങ്ങൾ കൈമാറിയെന്നു പറയാം.

൭൯

വിശ്വനാഥൻ! നിങ്ങളുടെ ചെറിയ വടക്കു-
ട്ടായും പോയോലയെക്കുറിച്ചുള്ള
ശ്രീമാനാളെഴുത്തുകാരും സാധിക്കുമെന്നും
അതേ നാമത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു.

൮൦

നമ്മുടെയെല്ലാം നല്ലതായ വശത്തും
നിൽക്കുന്ന ശ്രീ അമ്മേയുടെ ശ്രമം;
അമ്മേയെക്കുറിച്ചുള്ള നാം തന്നെയും
അതേ നാമത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു.

൮൧

ഒന്നും ചെയ്യാതെത്തന്നെത്തന്നെ
തന്നത്തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ
തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
പിന്നെച്ചെന്നുവരുന്നതോടുകൂടി വിശ്വനാഥൻ.

൮൨

നന്നായേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
കുന്നതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
കുന്നതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
ചെയ്തതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ.

൮൩

നന്നായേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
ചെയ്തതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
കുന്നതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
ചെയ്തതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ.

൮൪

വേഗം പിന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
വേഗം പിന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
വേഗം പിന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
വേഗം പിന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ.

൮൫

അതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
അതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
അതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ
അതേ: തന്നിട്ടുള്ളതേ മുൻപുള്ളിട്ടുള്ളതേ.

൮൬

അല്ല! പോയത് മുന്നിലാമൊരു കാരണം
പൊക്കം കൂട്ടുന്നതും സോമാചലത്തേ
കെട്ടിപ്പിടിക്കും പിന്നെയങ്ങൊട്ടുപ്പാ-
നൽപ്രകാശം നിങ്ങളാലും പ്രയാസം.

വൃദ്ധ

അകൂട്ടത്തോടൊരിക്കലും കപീന്ദ്രൻ
നിമഗ്നനായിട്ടുണ്ട് സ്ഥലികാര്യത്തെ നന്നാക്കി
പ്രത്യേകിച്ചും നാലിനക്കരെയാടും
മൊത്തത്തിൽ പാഞ്ഞാതിനാണിപ്പുകാരും

വൃദ്ധ

നേരം പാഴാക്കരുതെന്നുണ്ടു മിത്രം
ശുദ്ധമാന! നല്ല ശുശ്രൂഷയിലും
ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കാലം വഹിപ്പൻ
ചാരത്തത്തിൻ മുമ്പാകെ പരമേശ്വരൻ.

വൃദ്ധ

പക്ഷം മറ്റും തീൻ വൈദികന്മാരെയും
വീക്ഷിക്കാതെ മുന്നിലെത്തുന്ന മോഷൻ
പക്ഷം മണ്ടിപ്പോ. വൻ വധുനരേ.
കാക്കിപ്പോ ചൊരിച്ച ബന്ധുക്കളോടും.

ഭ

എന്നിവണ്ണം യാത്രകളിട്ടു, ശേഷം
സ്നാനം ചെയ്തപ്പോൾ കപീന്ദ്രൻ;
സന്തോഷം നാലു പക്കായി നിന്നി-
ട്ടെന്നുമാണുമാറ്റം പാലം വണങ്ങി.

വൃദ്ധ

കൂടാതെപ്പോലും വാത്സല്യം തന്നെ രാമൻ
വേറെ കല്പിച്ചുനടക്കുന്നതിൽ നിന്നീ
തേരം നീയെൻ കാര്യമെന്നോതിയോളം
സ്നാനം തൻമേൽനിന്നു കൈയിൽ നാകീ.

വൃദ്ധ

കാലത്താൻ കൈതൊഴുതാസ്ഥയൊടു ഹരദമൻ
രാമാണ്മുഖീയത്തിനെ-
കൈത്താൻ ചെന്തുരമീകരിച്ചു ശകലം.
പിന്നെ നിന്നീടവ
ബലപ്പെട്ട മനോരമം രാമവരൻ
പാക്കുകൊണ്ടൊടിച്ചപ്പോൾ
മറ്റൊന്നുകൾക്കിവി പോൽ കപികളും
വൃദ്ധിച്ചു മിക്കവാറും.

വൃദ്ധ

മേൽപ്രകാരം ചീനവെടി പൊട്ടി, യതികൾനിന്നും
പൊങ്ങിത്തളിയി വെടിമുണ്ട തകന്നുപോയതും
എങ്ങും പരക്കുമായ തീപ്പൊരിപോൽ പൂവണ്ണ-
ച്ചങ്ങാതിമാർ പല വഴികൾനീക്കുകയുണ്ടായി.

൧൩

വടക്കും മേക്കും ചീനമേഖലയിലും തിരുവനന്തപുരം
മിടുക്കോടും പൊങ്ങുമ്പടിവിടയന്മാരായ് മുഴുവൻ
നിടക്കും കൈകൾക്കൊക്കെ പവിത്രമകരമാണെന്നു നീന-
മെപ്പാടുകയും പോന്നാരികളെവധി കഴിയുമുറപ്പു വെറുത്തു.

൧൪

തന്നാട്ടു നോക്കി നടകൊണ്ടവരുകൾക്കും
തന്നാട്ടുയസ്സുമലി തിമഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി
വഴികളെന്നു വളയത്തിലുള്ള നാ-
ലന്ദൻ തുടങ്ങിയവർ മോദമിയന്നു വാണു.

൧൫

കവിതകൾക്കു പരിവർത്തനം സത്യം സമസ്തം.

പരിവർത്തനം സത്യം.

മുഴുവൻതന്നെയും വാസം തേടിക്കണ്ടുപിടിക്കുമ്പോൾ
തെക്കോട്ടെക്കു പുറപ്പെട്ടാൻ ഹനുമാനാഭിയായവൻ.

൧

വരിവെച്ചു പാന്നീടും പെക്കുളിയിലെന്നപോൽ
തെക്കോട്ടെക്കു വിടയെല്ലാം തിരഞ്ഞു ധരണീതലം.

൨

തെക്കോട്ടെക്കു വന്നുതന്നിരുന്ന പല കിടപ്പിലും
പശിയും ദാഹവും തീർത്തു കടന്നുവെക്കും വഴി.

൩

മകൻ മരിച്ചു വേദാന്താൽ ഭഗവാൻ കണ്യമാമുനി
ശപിച്ചു മരുഭൂവാക്കിത്തീർത്ത ദേശം കടന്നു തെ.

൪

മുൻ മുനിലകപ്പെട്ടു കൊടും പാപിയൊരാൾ
പടക്കളാം കാപികളോടടുത്തുനടന്നവൻ.

൫

വീണപ്പട്ടമെങ്കും നോക്കു കാണപ്പെട്ട കരോരനെ
പ്രാണപ്പെട്ടി തെക്കിച്ചവർകാണപ്പെട്ടിട്ടു കൊന്നു തെ.

൬

തന്നാഭിയൊരെന്നുള്ളിൽ ശങ്കിക്കപ്പെട്ട രക്ഷസൻ
മരിച്ചു ശരണം ലഭിക്കേണമെന്നുതീർത്തു മക്കൾ.

൭

ചിന്നെയും കപിവിരന്മാർ ചെന്നു മുറന്നുട്ടു ദേവിയെ
അന്തഃപാലിച്ചിതു വിന്ധ്യന്റെ കന്നിമേൽ ദിക്കിലൊക്കെയും.

വിശപ്പും ദാഹവും കൊണ്ടു വധം കെട്ടുവരേവരും
വലഞ്ഞു വലുത്തുമ്മുള ഉൾഗുഹകളിൽ കുടുങ്ങിനാർ.

നല്ല നീരുള്ളടം കൊണ്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചിട്ടും
കാരണം കൊക്ക മുതലായ് പലമാതിരി ചേർത്തിടും.

അന്നേരത്തുഗ്നിമീനന്റെ കന്ദരത്തിങ്കൽ നിന്നുടൻ
പറന്നകണ്ടിട്ടുടനാണു ചൊല്ലുയണ്ടെന്നറച്ചുതേ. (ഭഗവതേ) ൧൩

വളളിക്കൊണ്ടും പിടിച്ചുകൊണ്ടെല്ലാവരമന്നത്തും
ശിശുചയനാമയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചാർനാറ്റളും.

തൂപ്പിത്തൂപ്പിക്കരങ്ങനാർ ആടായിലൂടെ പോയ്
തെല്ലു കൂത്തണഞ്ഞപ്പോൾ നല്ല ദേശത്തിലെത്തിനാർ.

കണ്ടാൽ രണ്ടും മനുപ്രീതിയുണ്ടാക്കും ചൊന്മയ്നാമലം
പശ്ചാത്താപിടെ മിന്നുന്ന മഹാമേഘിനി തന്നെയും.

മോക്ഷത്തിനായ് തപഃചെയ്യും സരഭാൽതാപനീതൻകഴൽ
വന്ദിച്ചു വർത്തമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു പവനാഭമുഖൻ.

നല്ലീമവാണി താനപ്പോൾ സമൂഹിച്ചു കപിനൃമേ
സപന്തവൃത്താന്തമെല്ലാമവരോടരുളീടിനാൾ.

മയറങ്ങാക്കിയില്ലേറെ നാനുചന്ദൻ വമത്തിനാൽ
ഹേമയാമുപമസ്മിയ കൈക്കൊണ്ടിവടെ മേവിനാൻ.

മയനൊക്കൊന്ന ദേവേന്ദ്രനന്ദനും കമലോത്തമൻ
സന്തോഷിച്ചിവിടം നാറുകി ഹേമയ്ക്കുനിറസിക്കവാൻ.

ഏൻതോഴിയവളിട്ടേഴമെനിക്കായ് ചിന്നെയെകിനാൾ
അന്നതൊട്ടിപ്രദേശത്തെസ്സങ്കുലിച്ചു മരുവുന്താൻ.

ഏൻപിതാ മേരുസാവല്ലി നാമധേയം സന്തംപ്രഭ
വലുതായുണ്ടു വൈഷമ്യം പ്രാണികൾക്കിങ്ങു ചേരരുവാൻ.

അഥവാ വനകുളപ്പതൽ തിരിയെല്ലായ് പിഴയ്ക്കുവൻ
തെല്ലുതാൻപിഴത്തു താൻതാണിതു ഭാഷണം.

ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ വാനമുപ്പയെ കണ്ടാണ്.	
നേർവഴിക്കടക്കി മുന്നോട്ടു പോകുകയും ചെയ്തത്. സ്വന്തം	ര.മ.
അപ്പോൾ സാധാരണക്കേന്ദ്രങ്ങൾ വാസ്തവത്തിന്റെ വാതിലും	
മാവമാസത്തിൽ മാവു കണ്ടുകൊണ്ടു വിടുന്നതാണ്.	ര.മ.
“നോക്കിയിൽ പാത്ര പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു ദിവസങ്ങളെ	
അവധിക്കിടന്നു നെന്തിന് ദൈവിയകളെഴിപ്പി നാം.	ര.മ.
ശിക്ഷിപ്പാൻ തമ്പുരാണിനിപ്പോഴും മണിപ്പൂ ചെല്ലുകിൽ	
ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത പോന്നോർ ചെല്ല പോക്കുവേഗത്തിൽ	ര.മ.
പക്ഷാപാതം നോക്കിപ്പോന്നു ദീനനായ് ബാലിസന്ദേശൻ.	
വെട്ടി കണ്ടുനോക്കുന്നപോയിപ്പിട്ടു മാന്ത്രി.	ര.മ.
ശ്രീമദ്വേദാന്തം ശൈഖും കാണിപ്പാൻ സ്വന്തത്തിലിതിൽ	
നാണം കെട്ടുന്നതിൽ കേൾ പ്രാണശ്വാസം മഹാസുഖം.	ര.മ.
ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ കൂടി മന്ത്രിച്ചു തങ്ങളിൽ.	
പ്രായോപവേശനം കൊണ്ടു മരിപ്പാനായൊരുങ്ങിനാൻ.	ര.മ.
വിന്യ മാതലത്തെയും ഒരു കൊയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും .	
അതും തെക്കോട്ടു വെട്ടാതെ പാ ചെ,ച്ചതിനാലാൻ.	ര.മ.
കൈകൾ ശുദ്ധി വരുത്തിട്ടു ചാക്കാനെങ്കാഴ്ചെഴിയാൻ	
ഒരുമൻ കിഴക്കോട്ടു നോക്കി വാണാനാകളം. (ശ്രീമദ്വേദ) 100	
കുട്ടനെ വെച്ചിടുന്നതിൽ പട്ടിണിപ്പിട്ടു വാങ്ങിയും	
കൂടിപ്പോലെ വെട്ടുതെങ്ങിനോടൊന്നുവെക്കുകയും.	ര.മ.
സങ്കടത്തിലകപ്പെട്ട വാതമന്മാർ പക്ഷേ	
മാമുത്താനമോരോന്നും സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ.	ര.മ.
പോയിൽ പെരുമ്പുറത്തു മാനം വെട്ടപ്പെട്ട അയ്യപ്പ	
വെട്ടിപ്പാൻ ബന്ധമുണ്ടായപ്പോഴെങ്കിലും തങ്ങളിൽ.	ര.മ.
സഹോദരന്റെ നീർപ്പാണവർക്കു കേട്ടൊരു മാത്രമിതിൽ	
പക്ഷിപ്രകാരം സമ്പാദിക്കുവാൻ കേൾക്കുന്നു.	ര.മ.
വാതത്തിൽനിന്നു നോക്കി, തെങ്ങിനെയെഴിപ്പിത്തുടങ്ങിയ	
വെട്ടിപ്പിട്ടു കപിപ്രകാരം മരുവു കൊണ്ടിരിക്കാൻ.	ര.മ.

അവർക്കു നന്മ നൽകീടാൻ നോൻ വൈതരകിനോടിവൻ
വിളിച്ചു കണ്ണുചൊരിച്ചാൻ വാനരമാരാടിക്കേനെ. ൩൩

“അപായമെന്താ തമ്പിക്കു നേരിട്ടുതുരച്ചെന്തുവേൻ
ആരെടോ! നിർമ്മലനോടു നേരിട്ടതുരച്ചെന്തുവിൻ. ൩൪

തുവലല്ലാം കരിച്ചോരു പകലൊന്നെടു ചൂടിനെ
പണ്ടൊരിക്കലറിഞ്ഞതാൻ ഞാനെന്തെന്നെളിയിച്ചപ്പോൾ. ൩൫

ചൂടേറിച്ചുരിതുതെന്തെപ്പവിടൊളൊളൊരു മാത്രയിൽ
ചവി താൻ കറിയച്ചുട്ടു മൂവൻ മാഞ്ഞിരത്തുതം. ൩൬

സ്ഥാതിവാക്യവീവണ്ണമൻപോളും കേട്ടൊരളെടു
തുറന്നുവണ്ണം ഭടയണ്ണതൻ പ്രാണാവസ്ഥയോതിനാൻ. ൩൭

വിണ്ണുരിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ ഗുരൂരന്മാൻ വീഴുന്നനായ്
കരഞ്ഞു തന്റെ തമ്പിക്കു തരസാ പിണ്ഡമേകിനാൻ. ൩൮

അതെന്താം വാനരമാരെപ്പൊതു പിന്നെയുമിടക്കേ
നന്മ നേടുവതിന്നായി സ്മരണിച്ചുവന്നോതിനാൻ. ൩൯

മരഹന്ദഗിരിയിൽക്കൂടെ രാവ ൧൦ ന് രാമചന്ദ്രിയേ
ഇണക്കലില്ലാതെ അതേറിക്കൊണ്ടു അക്കോട്ടുപോയതോ! ൪൦

കൊററിനു മാംസമാരൊത്തതൻ മകനായ സുപാശ്വനാ
ചുറ്റുന്ന നേരമിതു കൂടെങ്ങി വരുന്നെന്നോടോതിനാൻ. ൪൧

രാക്ഷസസ്ത്രീകളാൽ ചൂഴ്ന്നപ്പട്ട അനകി ലങ്കയിൽ
ശിരഃപാദുഷ്ടാലത്തിലിരിക്കുപൊങ്ങൊള ചെല്ലവിൻ ൪൨

എന്നെത്തമുള്ള നിങ്ങരോടീയാഴിക്കേക്കെത്തെയുവാൻ
കഴ്ചമാണമിപ്പുകിൽ കാണാം ചേവിഞ്ഞ് നിശ്ചയം. ൪൩

ഭിയാകരകരം കൊണ്ടു ചിറകൊടു കിടന്ന ഞാൻ
നിശാകരകരം കൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ടു യദൃച്ഛയായ്. ൪൪

നിങ്ങരൊക്കെയും തക്കയോഗ്യസന്തതും ഞാനുമണ്ണവേ
തുവല്ലൊക്കുമെന്നുള്ള മുനിവാക്യം യഥാർത്ഥമായ്. ൪൫

അതേ തുവൽ മുളച്ചീടാനാക്കിപ്പിന്നു മെല്ലാവ
നോവേകിടം ചൊല്ലുന്ന ഗീര നിണ്ണു ഗോകുളം? ൪൬

സമുദ്രം അണ്ടുകിൽ കാണാം സ്വീമോപജതമുണ്ടായ
നിങ്ങളും കൈയോറ കാമുണ്ടായ നിറവേറാൻ ശ്രമിക്കണം. 20

പറഞ്ഞിതവരോടുള്ളിൽ കണ്ണുണ്ടുളവാലിപ്പാധിപൻ
ആശീർവനവും മൊല്ലി യാത്രയാക്കി മൊമ്മതി. 21

ആകുന്ദികഴതായ് കണ്ട ശകുനത്താൽ പ്രമുച്ഛതാം
ശാഖാമുഗ്രവിമലാക്കുകയും തീർന്ന മനോഭവ. 22

കവിമാജാമയയൊക്കുന്ന പാലം പൂണ്ട മേലിയിൽ
മെല്ലെ കണ്ടുവർ സന്ദർശിക്കുകയായശിയെ. 23

ബലമെന്നായ മാമന്റെ ബാണങ്ങളുടെ ക്രമവും
കരകാണാത്ത മുമ്പാശി കടപ്പാനുള്ള ഭൂമിയും. 24

നിനച്ചു നെഞ്ചുവെച്ചുറമുന്ധാലിച്ചുനരക്കെയും;
അന്നേരം പുഞ്ചിരിയൊണ്ടു പാഞ്ഞതാനേവമുണ്ടാൻ. [മുഴക്കം] 25

മെന്തുമാറ്റം വകയൊന്നെങ്കിലും പേരാണ്ടു കൂടുമെ!
നിങ്ങളും മാനം കെട്ടത്തന്നായ് പോകുന്നോ? കീഴജാതിയെ. 26

പണ്ടൊന്നൊന്നായ ഭൂപാലൻ അങ്ങിമെച്ചാരിതു അണ്ടുവാൻ
മണ്ടുവാണെന്നു അവിടും കൊണ്ടിത്തന്നാൽ കുറച്ചിലാം. 27

അമ്പാണിക്കുമൊപ്പം നീർ വാറിപ്പാൻ വിഷത്തിനും
ശേഷിയില്ലാത്തതും; പക്ഷേമറ്റും ഓഴ്ന്നിടതിസാധനം. 28

അതു ലഭിച്ചിപ്പതിന്നുപ്തനീമാഴിയിതു കാണുകയേ
യെപ്പെട്ടു നമ്മൾക്കു ശക്യമാകുന്നതെങ്ങൊന്നി? 29

അന്നേരത്തുപുറമുണ്ടാമുറ്റുവരത്തക്കടയോൻ
ഇന്നാക്കിനാക്കിതുമറ്റും കുതിക്കുമെന്നു മൊല്ലിനാൻ. 30

അക്കാരമെല്ലാ പാറീടാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
അങ്ങുവൻ അമ്മറിച്ചു തരിച്ചിടങ്ങു പോയവൻ. 31

കാറീടാൻ മകനായുള്ള പറമ്പുമാനങ്ങളൊന്നുമെന്താ
നാലെ നടക്കേതിന്നുപോർത്താബവാന്തേവമോതിനാൻ. 32

ആഴമെന്ന വാശിക്കുകയെല്ലാടി വീഴുവാൻ
ആയമിപ്പെന്നു സന്ദർശിച്ചുതന്നതൊക്കെമേ. 33

പട്ടണലവനാകുന്ന ഹന്തമാനാല വസ്ത്രകിൽ
സുശയിക്കേണ്ട ഒരുലും പയ്യുളവും കടലും ശമി.

നൃ

പ്രാണികൾക്കയിടാകുന്ന വായുവിനകനാണിവൻ
കൊച്ചുനാളിൽ പിടിച്ചു നിന്ന കാലത്തെക്കളിയത്തുതം.

നൃ

പകലോൻതന്റെ ബിംബത്തെ പഴമെന്നു നിനച്ചുതൻ
പിടിപ്പാൻ ചെന്നവാനിത്രവസ്ത്രമേറെ ചതിച്ചിവാൻ.

നൃ

മേലാലിവനെ മനാഭം മോഹിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ
മോഹിച്ചു വീണ കണ്ണത്തിന്റെ പേരിൽസ്നേഹിച്ച മാരുതൻ.

നൃ

കൈക്കൊട്ടിൽ താക്കിപ്പും കൊണ്ടു നാനുചന്നരിക്കത്തു പോയ്
ആവലാതി പറഞ്ഞപ്പോൾ കളിച്ചു കമലാസനൻ.

നൃ

“തോല്പിക്കില്ലാത്തവിനേയേല്പിക്കില്ലായ്ക്കും
കല്പനത്തേതാളമായ്ന്നും കെറ്റും ലോപിച്ചിടാ ദ്രവം.”

നൃ

ഇത്തരം വാഗ്ദാനാർത്ഥം സിദ്ധിച്ചു ഹനമാനിഹ
ഉത്തമയുക്തലിരുനീടിൽ നാമെന്തോന്നിനി വേണ്ടതും?

നൃ

എനിയാനാശയുള്ളൊക്കെ കല്ലും കൈയ്യുക്കുമില്ലമോ!
കല്ലും കയ്യാളുണ്ടായോക്കേറീനും മടിയേറീടും.

നൃ

സന്തതബ്രഹ്മപര്യന്തോടികിടം വായുപുത്രനേ
ശ്ലാഘിച്ചു ജാംബവാഹവമവനോടോതിയാദരാൽ.

നൃ

വേദന ലങ്കയിൽ പോയി കൊച്ചും സാധിച്ചു പോയവൻ
പോരാത്തുചിപ്പു നീക്കയാണു തെളിഞ്ഞാലെന്നു നിശ്ചയം.

നൃ

നിനക്കു ചാടുവാനിപ്പോളാകാശമൊരു വൃക്ഷമം
ഇവമ്പലാമിട്ടിക്കെല്ലാം തളിരാം മോലപൽ ചരിക്കാം.

നൃ

നമസ്തസ്മൈഹന്തമാൻ പ്രസ്തനപ്രവർത്തമാ
തടമാ കടൽ നാരായണേശ്വരാനാദികൃതവും.

നൃ

ഉത്സാഹമുള്ളിലുണ്ടങ്കിലിടൊരും നിവഹിക്കുവാൻ
വിപ്ലവമെന്തൊക്കെ വന്നാലും കൈവരും പല മാറ്റവും.

നൃ

നിൻ കൈയിലുള്ളതായ്ക്കുതന്നു ചാലവൻ തിരുവാഴിയേ?
തോലാതിനാൻ പിന്തിച്ചു കടക്കു വേഗമാഴിയേ.

നൃ

വകരുതിവെട്ടു മുന്തം മിന്നത്തോർത്തിട്ടിരുളും-
കുപമതിയാകും ദൃഢനോതുന്ന നേരം
വികലതകളുമേലും വിട്ട കൈയ്യുടെ വലി-
പ്പകമേൽ വികസിപ്പൂ വാതജൻ മുരിനീന്ദൻ.

ആ

വില്ലുച്ചുക്കി കടന്നു കവിവഴിയാ-
യഞ്ചാറ കാവൽസ്ഥലം
പാത്തുകൊണ്ടു മുറയ്ക്കുന്നതതു തലയോ
ശാമയ്ക്കുകിത്തിപ്പുപോൽ
ഉള്ളേരും നിലവോരിട്ടു വിധമ-
ക്കാനിനകൻ ബുദ്ധിമാൻ
പ്രത്യുകിപ്പു താപൻ കളുന്ന വമ്പി-
ക്കൊത്തുനോട്ടോതിനാൻ.

ആ

ക്ലേശിച്ചിടത്താരുമിന്നു മരണമേ-
നാണിപ്പൂ; ലങ്കാപുരം
നാശത്തിന്നൊരു കാലു നാട്ടി വഴിപോൽ
വന്നിപ്പു വൈഭവാദി
കീഴ്മതയുടെ കീഴ്ത്തിയെന്നു മലകിൽ
സ്ഥാപിച്ചു നിസ്സാരയം
ലോകം മോശമണഞ്ഞിടാതുദധിയും
പിന്നിട്ടു ഓടൻ പോയവൻ.

വ്യാ

അലസ്യം വിട്ടനില്പതനാൻ വാമനൻ പോൽവളർ-
ക്കലും നോക്കുന്നൊരു കപികളുപ്പാലം സ്വൽക്കരിച്ച്
പാലാഴിപ്പുളയന്നിയുടെ മണാളുകൾക്കൊമ്പുറപ്പി-
പ്പാലാഴിപ്പുറംനടി മോഹനാലാ ത്തിന്റെ കൂടം.

വ്യാ

സീതയെ പലനം വാണിനാലും സത്യം സമാപ്തം.

പതിനഞ്ചാം സർഗ്ഗം.

തിരയുന്നതിന്നു പുനരൂഴിമക്കയ-
ക്കെളിയിലോത്ത പവമാനനാൻ
പുരു വേഗം വേഗി പുക്കയത്രമെന്ന പോൽ
സുരവീചി നോക്കിടയ്ക്കുന്നോൻ സ്വതപം.

പ

ഘരികളെക്കുറുന്ന് കടൽ കടപ്പുതിന്നു തൻ-
 ത്തരുവന്നങ്ങരും വഴിപോലെ ചെമ്പുടൻ
 നന്നൊക്കുന്ന ഘരിതമാചരിക്കുവാൻ
 ചരിമാണമന്ത വഴിയാണു തൽക്ഷണം.

വ

ധരണീധരന്റെ മുകളിൽ കറങ്ങും
 ചരണങ്ങളും കുപിമ്പൻ പതിക്കുമ്പോൾ
 തെളിഞ്ഞു മണലിടിക്കൊണ്ടു പവ്തം
 കരയുന്ന പോലെ കരയുന്നൊരിപ്പു പോൽ.

ന

മുകിലങ്ങളിളയുമ്പോൾ നിമന്ന തൻ
 ചികരം മലയ്ക്കുടനഴിഞ്ഞിടർത്തപോൽ;
 അകതാർന്നുവെക്കുകിട്ടു കണ്ടു-
 പ്പുകൾ മറീധരൻ നീക്ക കൊണ്ടു പോൽ.

ശ

പന്തിനഞ്ചിട്ടു വിളയുടമെന്നു-
 ന്നതിതൻ കളവുകൾ പതിഞ്ഞുതന്നുതാം
 മനയോലയാടി പല ധാതു ധൂളിയുൽ
 പലടം ചുവന്ന മലതന്റെ പൊര പോൽ.

ശ

തിനമോടുകൂടുന്നതും തുറാധിപൻ
 വിനയോടുകൂടിപ്പലന്നൊരൊപ്പായാൽ
 പറയാൻ നമുക്കു മറയുണ്ടു പവ്തം
 മുറയിട്ടു മറന്നൊരി മുഴങ്ങുന്നതായ്.

ന

ചരിവിൽ പുനങ്ങരും ചെരിക്കെത്തുന്ന കൊ-
 ണ്ണൊരുമിട്ടു മേന്മമരവങ്ങളൊക്കെയും
 ഗിരിനായകന്റെ കലയും തെരമ്പുറായ്
 പിരിയുന്ന പോലെ ശരിയായ് ചുരുങ്ങു പോൽ.

ശ

തലയും മരങ്ങൾ തലകൊണ്ടുടിക്കയാൽ
 പല ഭിന്നമായ ജലത്തിൽ നിന്നാൻ
 മല തൻ വിന്ദുതു വലയും പ്രഭാമുറായ്
 പലടത്തു മന്നു ജലവിന്ദുവാൻ പോൽ.

വ

ഇടവിട്ടതങ്ങളിലൊപ്പു കല്ലിൽ വി-
 ണ്ടിപ്പട്ടു പൊളമുള പൊട്ടിയപ്പോഴേ
 വിടവിൽ കടന്നു പവമാനന്തതിന്നാൻ

പിടയ്ക്കു മറന്നൊരി മുഴങ്ങുന്നതായ്

പടവെട്ടുവൻ കൃതി മുഴുത്തു മുൻപില-
ക്കെടി തൂക്കുവാൻ കഴി നിറുത്തുന്നപോൾ
നെട്ടത്തായ വാലധിയെ നാട്ടി നട്ടമായ്
പൊടിത്തട്ടു മായനസുതൻ കതിച്ചിങ്ങ.

൧൪

മുവപ്പാട്ടു കൂടെയിളകിത്തരുക്കളെ-
ക്കുവനോട്ടുകൂടെ നടക്കൊണ്ടു വാരിയൊ
മുറപോലെ ചെന്നു വരിവച്ചു നിന്നു മേൽ-
ചിറ കെട്ടുവാണൊക്കെണിട്ട കുററി പോൽ.

൧൫

ചിറകിട്ടിച്ചുവയക്കുറി വിണ്ണിൽ നൽ-
ക്കുറിയിട്ടു ചൊറുടി കിളിത്തറയപ്പൊഴു
ഇല്ലയിന്നയന്നു ഹിമവാന്റെ പുത്രനും
മലയക്കുടിപ്പിറ്റാൻ തൂപ്പു തീർക്കുവാൻ.

൧൬

മല മുട്ടിയെന്നു പിറകിലായിച്ചു തൻ-
മുലമൊട്ടുകൊണ്ടുടന്നുതെന്തിയാഴിയിൽ
സ്ഥലമിട്ടു ചൊന്ന കപിവിരനോടുതാൻ
പലമട്ടു പവനമുറച്ചു അഴുത്തായ്.

൧൭

സുന്ദരനായകൻ ചിറകുവെട്ടുകൊണ്ടിരു-
ന്നൊരു നാളുനിരത്തവി ചെയ്തു നിൻ പിൻ
പറയുന്ന സത്യമിതു ഞാൻ വിപരജന-
ല്ലറിക്കെന്ന നീന്ദവിടെയും സ്ഥലജനായ്.

൧൮

പെരുത്തായ നന്ദിയെട്ടു സാഗരം കനി-
ഞ്ഞുചെയ്തു, നിന്നുടെ തളപ്പു തീർക്കുവാൻ
അരികത്തണഞ്ഞതതു മുലമാണു ഞാൻ
മരുവിക്കുറുട്ടു നടക്കൊറുക പിടുന്ന നി

൧൯

ഹിമവാന്റെ പുത്രനിരുപോൽ കഥിക്കവേ
സത്യയാചിതങ്ങളു നോട്ടുമപ്പുടൻ
പിഴയൊരു സത്യത്തിനെ നിവഹിക്കവേ-
സദിത്തിരിച്ചു ചൊന്നുപ്രകാരം.

൨൦

കടലിൻ നടുക്കു കിളിത്തറ കുന്നിനെ
വടിവോടു കണ്ടു വാലൊരെയെങ്കിലും
അലിപ്പോട്ടു മായതിനനുഗ്രഹിക്കയാൽ
കലാരം വെട്ടിത്തെളുമുതൽക്കെതിന്റെ മേൽ.

൨൧

അതുളള അക്ഷരസൂത്രത്തെ നോക്കിയാ-
സ്സാംസൻ കപിനൃണാഭന്ന സല്ലഭം
നരകോപമം വലിയ വായുക്കേന്തിനി-
ന്നാശാബദ്ധം സുരസ തീനിനാശമേൽ.

൧൦൫

അവളെ കണ്ടിപ്പതിനയന്നിടവെഴ-
പ്പവനാമമേൽ കഴലെയതിയാഴിയിൽ
അവനുള്ള മന്ത്രകമനന്തവിധിയെ
ക്കേവിയുന്നവണ്ണമുവന്ന പോക്കി പോൽ.

൧൦൬

ഉടനെ ചുരുക്കിയുടമപീഠമേൽ
കുടകോളമാക്കി വടനതതിലേറിനാൻ
പുനരിങ്ങ പോന്ന ജവരമാട്ട വാമനൻ
വളയന്ന പോലെ വളരൻ തുടങ്ങിനാൻ.

൧൦൭

അഴിയിട്ട അതുവെണ്ണമുച്ച പോം
വഴിയൽ കരങ്ങിനെ വധിച്ച തിരുമേൽ
നിഴലിൽ പിടിച്ചു ജനീവരത്തിയെ
• അന്താഴിക്കൊണ്ടു കൊന്നവരൻഗിച്ച ഓർത്ത.

൧൦൮

അവയാഴിയക്കര പിടിച്ചു ചങ്ങമം-
മുഖമേലിയന്നാൽ ചെറുക്കി നല്ലാപാൽ
വിലകിടന്നെട്ടു വടക്കു നോച്ച-
സ്ഥലിയിങ്കലെയതിവന്നങ്ങു മേവിനാൻ.

൧൦൯

പറ്റുനൊന്തുകൊണ്ടു പുകവെട്ടുമുള്ളതും
കഴിയാത്തതിന്നു കപിനൃണാഭന്നാടൻ
അലയോട്ടിയിങ്കലൊരുപാട്ടു സംശയം
പെരുമട്ടിലൊരു മൂലമായിത്തന്ന പോൽ.

൧൧൦

വരിവെട്ടു വാനരകലം വരതന്ദഴി-
ക്കര കണ്ടിടക്കൽ കട്ടുനരങ്ങാൻ
അവളെ ചാടി വരമെന്നിരിക്കുമ്പോ
പരിപന്നമിയൊട്ടു പഞ്ഞപ്പുരുത്താൻ.

൧൧൧

ഈച്ചത്തവരൻ നിന്നവരക്കേ നിസ്സർവ്വം
ഈച്ചവായ് സമുദ്രമിഹ ഞാൻ കടന്നതും
ജനകന്റെ പുത്രിയായിരുന്നിരിക്കയാ
വിനയത്താക്കയാളു തനിമയ മരിച്ചിട്ടേഴും.

൧൧൨

അറിയാത്തതു വൈകിയതെന്നിങ്ങ മനോരമാ-
ളറിയാതെ പോവതിന്നുള്ളപ്പോഴിലും
ഇതുപോൽ നിനച്ചു പലതും മനസ്സിലാ-
ത്തതിമാൻ നിശാമുഖമടുക്കുമൊളവും.

൨൩

കുലശേഖരവന്നുകിളിപ്പിന്ദനേക്കി യോ-
രൊലിയാൻ. വില്ലിനിഹ വേല വന്നതാമ്
കമലേശനോടു പറവാൻ തിരിച്ചുപോൽ
കമലേശനോടൊരിക്കലിളെത്തിനാൻ.

൨൪

ചരമോടിയൻറയതികളതു കാട്ടിൽ നി-
ന്നുവായ വരവിയുടെ ദേഷയെക്കൊണ്ടും
ശത്രുസ്ഥലത്തു നിഴലിച്ചിരുന്ന പോ-
ലരിലും ചൂകുന്നിത്തുപോതിലുംബരം.

൨൫

അമികത്തണശൈതമയണന്റെ ഭിഷ്ണിയാൽ
പെരികെ ജലിച്ചു മറികുന്തസഞ്ചയം
തിരിയെക്കവിട്ടുമാര കാന്തിയേറക്കുകൊ-
ണ്ടരുണീഭവിച്ചിതു. മവാ നഭസ്ഥമരം

൨൬

അമ്മസ്ത്രവതിയതിലുള്ള നീന്മ-
ങ്ങുതേത്തു ചെല്ലതിനു നിശ്ചയിച്ചുദൻ
കടലിന്നു മെടുപ്പയതിലേക്കയന്നിടും
ബന്ധവാമുഖാഗിയുടെ ഘോരവണ്ണമോ?

൨൭

പതിവൊല്ലുദോഷസ്ഥയത്തിലെച്ചുവ-
പ്പുളവാക്കിയെവമളുറന്ന ശങ്കയെ
മുതിരുന്ന നേരമെവിന്ദപാളി ന-
ല്ലിത്തളയ പോക്കുകകട്ടു മെല്ലവേ.

൨൮

മകരന്ദഭിക്ഷയതിനമ്മധുവൃത-
ദിജപാദകസി കൈമവഗ്രഹമേലം തോരുമായ്
പെരുമാറി; യാവൽ വിമിശ്സുന്ന കുണ്ടു പോയ
മണമെന്നു മാരുതമഴന്നു മറുമായ്.

൨൯

പുരുഷസ്ഥാനിമുഖഭിഷ്കപതിവൃതം
മന്ത്രി; പുരുഷോദ്ധിതം മണക്കുവാൻ
അകിലിട്ടു ചൂട്ട പുക്കയെട്ടു ഭിഷ്കിലും
പകരുന്ന പോലിയുളഞ്ഞു തൽക്കുണ്ഡം

൩൦

വിതഹവ്യഥയ്ക്കു മുതലിച്ചു നാനി പോൽ
മറയിട്ടു ചക്രമിഹനങ്ങൾ പൊയ്ക്കയിൽ;
അതു പോതുന്നിങ്ങു വിലസീടിനാൻ നാഭോ-
മവരം. അന്ദനൊരു അരമാലയെ.

൩൪

ഇങ്ങെന്ന പച്ചിലമരം മുറിച്ചിടും
മഴുവായി മുഖ്യരമ്പുജീവതും നായ്
ഉദയാലയക്കെടുമുടിപ്പുരപ്പിൽ നി-
നാദയും തുടങ്ങി ഹരിണാങ്കനപ്പൊഴു.

൩൫

അന്നിതിജരംതന്റെ കരിന്ദസകാരമാം
തൂണിയാൽ മറഞ്ഞു ഗഗനസ്ഥലങ്ങളിൽ
വിലസിച്ചുതടങ്ങിയിഹ പായലിന്നിട-
സ്തരവിനൊളമുള പോലെ പൊയ്ക്കയിൽ.

൩൬

ധനമനുജന്റെ മരമൊട്ടുകിട-
ന്നനരണ്യകീർത്തി വിലസാൻ തൂണിങ്ങു പോൽ
അകന്മാർ വിമിങ്ങു ഹനമാനമുപ്പരി-
ക്കകമേ നഴ്ഞ്ഞു കയറാനൊങ്ങിനാൻ.

൩൭

ഉടനങ്ങു ലങ്കയുടെ ലക്ഷ്മി നാരിതൻ
വടിവായ് കപിന്ദുനൊടു മല്ലു വയ്ക്കുമ്പൻ
നട കൂത്തു നിന്നു മതിമിന്നകത്തു ഞാൻ
വിളകില്ലെന്നു പൊക്കം പറഞ്ഞുതേ.

൩൮

ബലമൊട്ടു കോട്ടയിൽ വാടിഞ്ഞു കേറുവാൻ
കലിയൻ മഹാകപി കടുത്തു നിൽക്കവ
നിലകെട്ടുവന്റെ തലയിൽ കൊട്ടപ്പിനെ-
ന്നലസാത്ത മട്ടിലവളൊന്നടിപ്പു പോൽ.

൩൯

അടിയേറു മക്കടനാ കല്യമാനമാ-
ടുനേ തിരിഞ്ഞു ചക്കരം കൈക്കൂക്കവേ
അടിപൊലത്തറവറം നിമത്തു വീണുടൻ
മടിയാതെ മാന്യതിയാടേവേദാനിനാറം.

൪൦

മടലല്ല മക്കട! മടങ്ങിയോടുവാ-
നടമിന്നെന്നിക്കു നെരിയായ്ക്കുടോ
പിടലിക്കു വാനരനടിപ്പി പ്പൊഴേ
വിട വരക്കുകൊണ്ടു വിധിയുടെ മനാമം.

നിമയായ് ദൈവത്തിങ്കൽ വാമം പാല
അമൃതവസ്ത്രിയിൽ നല്ല ഹെൻനിനം
പെരുകിക്കിളൻ പടരുന്ന ശാഖ പൂ-
ണമാത ദുഃഖത്താമരക്കുറി മാഞ്ഞി.

൧൦

ഉടനായതിൻ നിബിഡമാമിലമ്പലി-
ന്നിടയിൽപ്പുതുളി മരുവീട്ടു മക്കൻ
വടമാമരത്തിനിലയിൽ കിടന്നുമാ-
വടുവായ മേൽനീളുക മേന്മയൻപാൽ.

൧൧

മുടക്കത്തിൽ വെച്ചു ചതിയാലേ കൈവശം-
കൂട്ടുവാക്കനരിക്കുമ്പോൾ വന്ന മേന്മവാൽ
വിടവങ്കനും ഓരമുചൻറ കോട്ടയിൽ,
പെട്ടമാൽക്കിയൊടു ചമയങ്ങളെന്നിയ.

൧൨

വടിയും ചടച്ചു വിരഹാഗ്നി തൻറ ചു-
രിക്കപട്ട ചുട്ട മിഴിനീരു തൂകിയും
നൈവീർപ്പിമിട്ടു മരുവുന്ന സീതന-
നക്കൽ കണ്ടെന്നുമവനെ-മെണ്ണിനൻ.

(എം.കെ.) ൧൩

മണമുള്ള മാലതി വരികയൊവുതൻ-
തണലിക്കൽ നിന്നു പിഴിതിട്ടു മുഴങ്ങ
കണികാവാവനമരുത്ത കളരിയെ
ഗുണമറ ബാലനണിയിക്കിൽ നല്ലതോ?

൧൪

പുതുപുല്ലമാലയൊരു പട്ടി കണ്ടു-
ത്തിരു മാംസമെന്ന പിശകിടൽക്കയൊൽ
അതുകൊ വിളിന്നഹരമിട്ടു പട്ട-
ക്കിതിയിങ്കലപ്പടി കളഞ്ഞു കശുലൻ.

൧൫

ശരി തൻറ ചന്ദ്രിക്കയെ വിട്ടിരിപ്പതും
മവി തൻറ കാത്തിയെ വെടിഞ്ഞിരിപ്പതും
ഇവളെപ്പിരിഞ്ഞു ധൂതിയൻ രാമനി-
നായിരൊടിമിക്കൊളമൊന്നപോല തൻ.

൧൬

പുരുഷിത്തരോടു പവനൻറ ചുറ്റൻ-
നിമവകരദശമാരുമു പൊ കിനാൻ
ചാരമാറ്റി തൻറ മുകളിൽ കരവുവാൻ
കരുതിട്ടുശാലനമൊരുമി മെല്ലെവ.

൧൭

ശതികളെ കീഴ്മതിയായ്കുന്ന ചെങ്ങൻ-
കൊതിയൻ ദശാസ്ത്രനതി സാഹസ്യപ്രിയൻ
മതിയിൽ പെരുത്ത മനോരതിയോടു താ-
നതു പോതുണന്നിതയണാവില്ലെങ്കണൻ.

തല

സന്തിയായ സീതയിലുതന്നൊരാശയ്ക്കും
പുതുതായണിഞ്ഞ ഫലിപദനങ്ങളും
ഇതുരണ്ടുകൊണ്ടു മറന്നുള്ള മാറിടം
പതിവിൽക്കവിഞ്ഞധികരാഗമനതിലുപാൽ.

തെ

ശാനികാഗണങ്ങളിലെ കൈവിലകളെ-
ത്തണിയിട്ടുതിന്നിടയിലൂടെ മെല്ലെവ
അവനാലുശോകവനിയിങ്കലെത്തിനാ-
നവനീകമഹിയുടെ മേനി പുല്ലുവാൻ.

നാ

വനിതാജനങ്ങൾ കൈതരയിലേതു മ-
മണിയിലുമാളുകൾ നിജനരം
ഇളകിട്ടുന്നൊരു തമപരംപര
നിജവാസമാക്കി മണിപരശയം.

നാ

മെളുകിലാൻവന്നടുത്തു സീതയെ-
പ്പൊതുനാരിയെന്നു കരുതീട്ടു പുൽകവാൻ;
മെയ്യൻ, കത്തിയെരിയെന്നൊമ്പനി ക-
ണിതമാൻ സല്ലകിയിതെന്നടുത്തു ചോൽ.

നാ

അവനിതം പറഞ്ഞവന്നടുത്തു ചേലു ക-
ണകരാർ നറുക്കിയവളെന്നിരിക്കിലും
ലിയെന്നെക്കുറിച്ചു ധൃതിപ്പുണരുകുന്ന
വകവച്ചുതില്ല കവകത്തുണത്തൊളം.

നാ

“കലധർമ്മമൊക്കെയറിയുന്ന നാനുഖൻ
കലജാതനായൊരു ദവാനയോഹ്യമാം
നിലവിട്ടു ശീലമരുതാത്തതാണെടോ
വില കെട്ടുപോകമതിനാലെ പെരുത്തം.

നാ

പാദാമസമുദമുത്തരപ്പ കേ-
ളാരുവൾ, മോക്ഷിൽ നരകത്തിനാസ്സേ
അതിലും; കുറച്ചിലിയലാത്ത നിൻ ഹിന-
പ്പിതുമുലിന്നു വാങ്ങാക്കി വെണ്ണമൊ.

നാ

സ്വപരിഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാണെന്നുവെക്കുന്നു-
 മവിവേദനമായ പൂജാക്കർമ്മം മറ്റൊന്നും
 തുലനം വിശിഷ്ട വിഭവങ്ങളാകെത്തു
 കളയും പഴാക്കുന്ന ശക്തിശക്തിയും.

൧൪൨

ഇന്നിയെങ്കിലും ചൊല്ലുന്ന നല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും-
 ടിമ്പളപ്പഴംപടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയ്
 രാജനായകന്റെ തിരുമുൻപിലാക്കിയ-
 പൂജാവിധിയാണിവിടെ നമിക്കു നി.

൧൪൩

ഇതിലും മറ്റൊരു വിധമുള്ള നന്മയെ
 ശ്രദ്ധിയായ് നിനക്കു തിരുമുൻപിലാക്കിയ
 സമവർത്തി പോലുള്ളവരിൽനിന്നു തേർ
 വശവർത്തിയായി വരുമീ നിനക്കെങ്കിലും!

൧൪൪

തുണയോടുകൂടിനന്നാശ്വതിച്ചിട്ടുള്ളിട-
 ക്കളെപ്പോലെയായിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തിൽ
 കഷണിച്ചു പോയ കടുവയെപ്പോലെയും നിന്നു
 മുന്നയിൽപ്പോന്നു കുന്നവന്റെ സായങ്കം.

൧൪൫

പുറത്തും പിള്ളൻ കിഴിയുന്ന ശക്തിയിൽനി-
 ന്നൊഴുകുന്ന കരതന്ത്രിയിൽ കളിച്ചുടൻ
 കരയരുവാൻ മടയുന്ന നീക്കയോടി-
 ത്തെങ്ങിനെയോടുകൂടിപ്പു ഭൂവി മനോരമങ്ങൾ.

[൧൪൫] ൧൪൬

മലർബാണമഞ്ചുമുഖിൽതന്നെയും
 ലവനനാതില്ല തുണയോടുകൂടിതും
 തലയഞ്ചുമുള്ള ഹണി കൊത്തി വീണവ-
 ക്കുതക്കിട്ടോ മറയന്നു ചെല്ലിലും

൧൪൭

പറയുന്ന കേട്ടു പല മട്ടിലിവിധം
 കറവെന്നു തോന്നി പട്ടയെത്തിലൊപ്പം
 മുറിയിട്ടുള്ള ചെമ്പോടു നന്നായ്
 പറയുന്ന വാക്കു വിപരീതമല്ലതും.

൧൪൮

വിനയോടു കൂറ്റിപ്പോലും തുറിച്ചുകൊ-
 ണ്ണാരിലും നടിച്ചു മേനീശ്വരശാസ്ത്രൻ
 കരവാളിളക്കിയെഴുട്ടു മേലാലോ-
 യത്തോടുകൂടിപ്പോന്നു മേലായു ഭക്തൻ.

൧൪൯

കാമുനാഥപതിയെ വളഞ്ഞു ചുറ്റിപ്പോ
 മരുവുന്ന നിങ്ങളുപദേശവാക്കിനാൽ
 മനതാമിളക്കിയിനി വല്ലവണ്ണവും
 വശമായ്ക്കുമെന്നതിന്നു വേല ചെയ്യവിൻ.

൭൪

ഒരു വിദ്യകൊണ്ടു മിവളുറപ്പൊട്ടായിലോ
 ശരിയാക്കിയുണിഞ്ഞുകൊണ്ടുപിരിയ
 അരിവെച്ചുകാരുക്കൊട്ടക്കലക്കു താൻ
 കോമിക്കുപൊരിച്ചു തരുവാനയ്യുന്നു.

൭൫

അവനവമുള്ളിളയുന്ന കോപമോ-
 ടവസനേതീച്ചയ്ക്കുമെന്തൊത്തമം
 അവശേഷമറിയാ തീർന്നുളള തൻ
 മേന്നു ഗളിച്ചപവനത്തിൽനിന്നു തരൻ.

൭൬

അനീചമാണുനക്കും ചുറ്റിപ്പും നിറ-
 ണത്തൊരുപാലെ ഭേദിയയ്ക്കുപ്രവിശ്വരത്നം;
 വിഷവല്ലികൾക്കിടയിൽനിന്നു സങ്കട-
 ക്കൂട്ടമോഷധിക്കു സമാധാനി സീതയും.

൭൭

മൂടുന്നനിശാചരിക്കൾ കണ്ണുതട്ടിയും
 മടി വിട്ടു നാക്കുകൾ തുറത്തിയും പ.രം
 കടിലങ്ങൊരു മനോഹരം കാട്ടിയും
 മേവൽമുടിക്കയ്ക്കിയ പേടി നറുകിനാൻ.

൭൮

അമരം കരിമ്പുലി വളയ്ക്കു വെച്ചുടൻ
 അവനത്തിന്നു തുനിഞ്ഞു വെളയിൽ
 ചെന്നു പൊക്കുഗമനപാലൊരു-
 ണമിറുന്ന സീതയിതുപോലെ കൂറിനാൾ.

൭൯

വിത്തൻ ജടാമുവനമെൻ വാങ്ങിയെ-
 പ്പനയോടെ വേഗമോടിനന്ദ പോകിയമേ
 പരിതാപമോടിവിടെ അറുനരിപ്പരി-
 ന്നരിയുന്നതേതുവിധമെൻ വല്ലഭൻ?

൮൦

മറിയമമേറൊരു അമിനീചര-
 പ്പട വല്ല ഗോഷ്ടികളുമാചരിക്കരുത്
 കണവൻ ബുദ്ധി പതറിപ്പകയ്ക്കുകൊ-
 ണ്ടിടമെക്കിട്ടു മേ അന്നിടയ്ക്കൊ?

൮൧

ബഹുതൃണിതര വിഭവിസ്ഥി രാവണൻ
 തുണമെന്നുള്ള കണവന്റെ ബുദ്ധി
 ഇവളാടുകടയൊരുമിച്ചു കട്ടതാ-
 നവനല്ലയെങ്കിലിതുപോലക്കുഞ്ചി,

൧൨

നന്നി കെട്ട ഭൂഷണി നാളെരാവിലെ
 കരി വച്ചു കൂട്ടവതിനിലെന്നത്തിനെ
 കരിയിട്ട വാക്ക വില്പനയ്ക്കതകലാ-
 മറിവാൻ മുൻപറഞ്ഞതെന്നതരോ!

൧൩

എന്നിവണ്ണം വിചാപത്തെടുക്കരുളിതിൽ-
 കോനതെന്നതെന്ന മിന്നി-
 ചെന്നതും മേഘമുറകൊണ്ടവനിയിലൊന്നും-
 പാട്ടി മങ്ങിപ്പരിച്ചാൻ;
 എന്നേ കയ്യോ! നില്പിനേ ശതപൂർത്തിൽ നട-
 നോയ കോമലമെന്നത-
 കച്ചന്ന ചെല്ലാം വെടിപ്പായ ത്രിപുരയെ
 കഞ്ഞിലിടിച്ചു പോലെ.

൧൪

രാജാ കോട്ട പാഞ്ഞതത്രെ കബളിപ്പിച്ചുപുറം തുടങ്ങിമ-
 പ്രമസ്ത്രീകളെയെഴുതിയെന്നതും യാതൊരുതരത്തിട്ടുടൻ
 നോര ശതമുദാകൃതമെന്നതിനാലുപേരട്ട വാട്ടം വിന്നാ
 ത്രിമാമലിയയം ലതയ്ക്കതകിടം കർമ്മയുദ്ധമിടീനിന്നുവര.

നിശാചരികളൊക്കയും ത്രിപുരയെൻ വാക്കായിട്ടും
 വശികരമെന്നിന്നാൽ മതിമറന്നതങ്ങിനിന്നാൻ;
 അതോടൊന്നിങ്ങനെയും ചെറിയ സിത താനേ വൃന്ദാ
 നശിപ്പുതിന്ന കൈശലം പാശമുമാഞ്ഞിരുന്നിനിന്നാൻ.

൧൫

മേഘനാമകുതനായാടും
 ഹനമാനിച്ചുരിതങ്ങൾ കണ്ടുടൻ
 തരമൊത്തറിയിച്ച മെല്ലേവേ
 സന്ദേശ മമചരിത്രസംഗ്രഹം.

൧൬

അന്നേരം തനകാതമയ്ക്കു സുഖമെന്തോടേതസ്തിലെന്നാകിലും
 സ്വർഗ്ഗവെച്ചിതു രാവണന്റെ കെട്ടപ്പിട്ടെന്ന ശങ്കിക്കിയൊരു
 ആമകൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി മതിമാൻ വാണാത്തതൻ സന്ദേശം
 മിന്നിത്തട്ടിലിറങ്ങി നിന്നവനിയാപാതം വണങ്ങിനിന്നാൻ.

൧൭

ഉത്തരം നിത്യജ്ഞാനിയെ വലയമം-
 വൈദികന്മാരായ് മർക്കടൻ
 കാണപ്പെട്ട പരിഭ്രമിച്ചു കപിയെ
 ഓരോന്നു ചോദിക്കുവ
 താനാണെന്നു മറുത്തതിങ്കു വരുവൻ
 സംബന്ധമെന്തെന്നതി-
 ന്നാൽ പ്രേക്ഷിതനായെന്നു മഖിലം
 കേൾപ്പിച്ചു കരറിനകൻ.

മുൻ

പിന്നീടാഭിത്യശിപ്പൻ ജനകന്യകയോടും-
 രാമപന്മാക്കുവേണ്ടി-
 സ്തംഭനം രീതിമാറുകുന്നിപ്പൊഴു കരമം-
 നോപക്ഷണം ചെയ്തശേഷം
 ധന്യൻ വലുതീകിയപ്പോളുണ്ടാണമകര
 യെന്നാമം ധരിച്ചി-
 ട്തന്നുനം ശോഭ കോലുന്നായ കിരവടയം-
 ഉഷ്ണമൂലിയുതൽ നാടുകീ.

നാ

തൃക്കൈകൊണ്ടു വാങ്ങിയുൾകൾ ന-
 ത്താറത്തന്നച്ചാൽമിയം-
 ഉറക്കുവെപ്പു തുടിച്ചു കേണവശത്തായ്-
 കണ്ണൻ ചൊരിഞ്ഞതനവും
 ഉപിടുന്നതു കണ്ടു വായുതനയൻ
 സാരാപാദശരളം
 വാക്കോരുന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടു സമ്മ-
 ധാനപ്പെട്ടതരിന്നാൻ.

നാ

ഉത്തരം വിവിധിപ്പിച്ചു രാമവരം-
 സ്തംഭനം കേട്ടു തുലോ
 ചൊല്ലുന്നതിന്നു വളയകിൽ
 ദുഷ്ടതരം ദുഷ്ടതരം
 ചൈവധീനത വന്നു ചേർന്നു ചെരി-
 കുന്നിങ്ങണം സ്വമിവ-
 ന്നീവൻ വെളുത്തു ദുഷ്ടതരം സകലം
 വെളുത്തു ദുഷ്ടതരം.

നാ

ഉത്തരം ചൊല്ലുസത്യം യഥി വധിപ്പിച്ചുകൊ
 വെളുത്തു! മീറ്റം വെതിയെ രാമപ്രയുക്തനെ

വരാനിങ്ങൊട്ടീ ഞാനവിടെ വിടകൊള്ളാത്ത കറവാ-
ണക്കു സർക്കാഷിച്ചിന്നടിഞ്ഞുപ്പൊട്ടു തരണം!

നന്ദ

കല്പിച്ചാറും സീതയപ്പോറും ദശമുഖനിവനെ-
ച്ചാർപ്പാക്കിപ്പുമണ്ണൻ
കെല്പില്ലാതില്ലെന്നിന്നെന്നിവക, പുനര
നേതരം മാമബാണം
ഇപ്പാപിപ്പുണ്യൻ നെഞ്ചൊത്തൊരപൊഴുതു പതി-
ച്ചിട്ടു ചാക്കുണ്ടു യോഗം
പില്ലാടില്ലാതെയാമെന്നതു കരുതീ വിഷം-
ടിപ്പിട്ടുനീവിധം ഞാൻ.

നന്ദ

അന്നേരത്താ ഹന്തമാൻ നിജവടിവു വള-
ത്തിട്ടു ചൊന്നാനിവണ്ണം
ധന്യേ! കൊണ്ടു പോവാൻ ഭവനിയെ,യടിയാൻ
പോരുന്നൊരുമിപ്പോറും
വന്നിടും കീർത്തിക്കൊപ്പം മുമ്പാശരവും
സത്യവും വ്യയംമാകും

നന്നോ? മോട്ടിച്ചുപണ്ടുതന്നെയുടയവനും
ദോഷണം ചൊല്ലുതുത്താൻ.

നന്ദ

എല്ലാംകൊണ്ടുമിനി കരുണാനവതമ-
ശ്രീമാനും തമ്പിരും
കല്പേ! ചൈതന്യമൊഴിഞ്ഞൊഴിവിനും
കൂടെ കഴിച്ചിടണം
വില്ലകും തവ വല്ലഭനൊഴിവുവേ,-
നങ്ങൊട്ടു ചെല്ലും വിധേയ
ചൊല്ലെഴുണൊരു വാർത്തയോളം മുമ്പ-
നേരത്തിന്നകീടണം.

നന്ദ

അന്നേരം നിജമൊഴിഞ്ഞൊഴിവിനെ
വൈദഗ്ദ്ധ്യം വാഴാത്തതെ-
ന്നാത്യന്തപ്രിയമാൻ നരകിയിതുപോൽ
സാമന്തവും ചൊല്ലിനാറും
മുന്നം വിട്ടുവൻനാഥപുത്രൻ ചിര-
ബീവിത മേകീട്ടവൻ
കണ്ണൊന്നാശു കളഞ്ഞു കാത്ത കനിവിക്കൊൻ-
കൊന്നൊന്നൊട്ടുപോയ്!

ഇങ്ങനെയിവിധമിനും
 ദുഃഖിച്ചുതിരുവാടിക്കൊള്ളാമെന്നും
 അതിനകമിദ്രശമനം
 കൈല ചെണ്ണൻ വേല ചെണ്ണ നീക്കമേന!

നമ്പ്

കശലമൊഴിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലി വേഗാൽ ഗതിക്കൊ-
 ന്നനിലത്തുനിന്നുവാങ്ങു നരകിന്മാരും അമലത്തി;
 ചെമ്പരന്റെ കണ്ണും മിക്കവാറും വാരിച്ചി-
 ത്തവനുമെ വടക്കോട്ടുശങ്കൊണ്ടുഗതിച്ചുതൻ.

നമ്പ്

സീതാഭക്തനും, എന്നും പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

പുതിന്നാറും സദ്യം.

ബലവാൻ രാവുനാഥമൂർത്തനും-
 തൃവിടം വിട്ടു നിന്നപ്പിതിങ്ങനെ
 നിന്നവേദി മനോരമം നമു-
 കയുന്ന മിക്കതുമെന്നിരിക്കിലും.

പ

ചെറുതായൊരു കാഴ്ചമിന്നമു-
 ണ്ടിഹ മേ ചെണ്ണതിന്നിദ്രശാന്തത
 അതിലൊക്കെയൊന്നാമതുമു-
 ണ്ടിവിടിച്ചപ്പൊഴുതെന്നതൊഴുകിൽ.

വ

കുറിനാശമൊട്ടു സാമവും
 പണമുള്ളതാക്കുമിന്നാശംകൊന്നവും
 ബലവാന്റെടു കൈവെച്ചുവും
 പാലമില്ലെന്നലകിൽ പ്രസിദ്ധമാം.

ന

അതിനാലിഹ 'കൈക്കൊള്ളൂ' തോ-
 നാപരയാഗിപ്പതു തൊഴുതുമ്പോഴും
 അതുകൊണ്ടൊരുവെള താക്കുസ-
 ക്കാമതുംകൊള്ളാട്ടെങ്കിലും.

ര

മേമനോര കാർപ്പുപഥതി -
കോശയാഗിച്ചു ബഹുപ്രവൃത്തികൾ
തമിരമാക്കെയറിഞ്ഞു ചൊല്ലുമ്പോ-
നലകിൽ കീർത്തിസ്തമസ്തമം പ്രപം.

ര

വരവെന്നറിയിച്ചു വച്ചുകൊ-
ണ്ടിതൻ പ്രാവേദം ധരിച്ചുനേർ
തിരിയെന്തുമൊരു പോകിലോ
ശരിയായുള്ളൊരു ഭൂതനാണവൻ.

ന

നിരൂപിച്ചിതുപോലെ വാതജൻ
തത്ത്വവാക്കൾ തകർത്തു നീക്കം;
സ്വയംയോടു കണ്ടെത്തണം
കമളിൽ പേടി മുഴുത്തു മണിനാൻ.

ക

ശകലിച്ചിഹ ശാഖയൊക്കയും
സുമനഃസങ്ഖമപാകിച്ചുനേർ
ചിത്രസന്തതിയെത്തുമതിനാ-
നവനാശ്വരം കൈക്കൊണ്ടെന്നപോൽ.

വ

“വരണം ശോധാണി മാമനം
ബലവാൻ ലക്ഷ്യണനും ജനം സമം
മഹാനായകനാൻ സുകക്ഷിതൻ
വിജയിച്ചു കപിസാമന്തമൊക്കെ.

ന

ചുണയുള്ളൊരു സൂര്യസന്തതി-
ക്കണിനാം മാമന ഭാസരോഷജ്വലൻ
പറന്നമൻ പവനാനന്ദനൻ
പ്രതിപത്തപ്രകരത്തിനന്തകൻ.

മ

കൈക്കൊണ്ടൊരായിരം നമു-
ക്കേതിനാമോ പടവെട്ടി നിൽക്കുവാൻ
മലയും മരങ്ങളിവിവനകൊ-
ണ്ടെവിധം ഞാൻ പൊടി കണ്ണമെങ്കിലും.

മ

നഗരം മുഴുവൻ തകർത്തു തൊ-
നീവരിച്ചിഹ രാമം തിരിയ
നിനവനറി ഭനോരീമങ്ങളെ-
സ്സുഖമായ് പോവതു കാണിമനവരം.”

ഇതുതന്നെവിട്ടു നീളവേ
പൊഴിപാറുന്നൊരു വാർത്തയൊക്കെയും
ജനീപാലകുവത്തി കേ-
ട്ടരികും മുത്തു മനസ്സിലേററവും.

൧൩

ബലമുള്ളൊരു കിങ്കരൗവവും
തലയാളാകിയ ജംബുമാലിയും
പൊരുതീട്ടുക മക്കടത്തൊടെ-
ന്നതല്ലിച്ചെണ്ണമ യാത്രയാക്കിനാൻ.

൧൪

ഹനമാനവരും ക്ഷണനന്ന കൊ-
ന്നനുഭോദിച്ചു കയറി തോരണം
ജാതിനുള്ളൊരിതസ്സുണ്ടെടു-
ത്തതിഹംഭീമതയോടു മേവിനാൻ.

൧൫

അവർ ചത്തതു കേട്ടു രാവണൻ
പവനാനന്തജനപ്പിടികുറോൻ
പടനായകരെവരെപ്പുരു-
സ്വത്തു കൂട്ടിയതല്ല പിന്നെയും.

൧൬

ക്ഷണമങ്ങവരെക്കുപിശാക്കൻ
കനമുണ്ടെന്നാരിതസ്സുചക്കയാൽ
രുകാലമെണ്ണൊരു ചെമ്പി കേറക്കുവ
ചലനം ഭാവണനാത്തുകൊണ്ടായ്.

൧൭

ഇളയൊൻ ശങ്കണ്ണപുത്രരിൽ
തെളിവാൻക്ഷകമാനക്ഷണം
അളവെന്നൊരു സേനയോടു കൂ-
ടിളകിച്ചെന്നിതു രുപദ്രുമിയിൽ.

൧൮

അനന്താമികരും നോക്കി നിൽക്കവേ
ഹനമാനങ്ങളെ നെപ്പിടിച്ചുടൻ
ഒരു കൈക്കുടിയിങ്കലേ ഓ-
ഞ്ഞൊരു തെക്കൊൻ കഥ തീർത്തു സത്പരം.

൧൯

അതുകണ്ടവനോടടുത്ത വൻ-
പടയോളം ഉണ്ടെന്നുവരികു പോയ്;
ഇടമോടിതു ചേടാളരിൽ
കുടിവൻ രാമനനാത്തനായ് തുളോ.

൨൦

ശക്തനായിത്തീർന്നു സർവ്വം.
 ചുരുക്കത്തിൽ ഭയമാണ് രാവണൻ
 മകനാക്കിയ മോഹനാഭനോ-
 ടികളിന്നുള്ളതെ കൊടുത്തു ചൊല്ലിനാൻ.

൨൧

അവിടെയുണ്ടായി നിന്നൊടി-
 ചെല്ലവന്നു മുന്നിലുമാരെത്തിപ്പിടും
 അവ ചെവമടിച്ചതും തുലോ-
 മിവിടെക്കൊണ്ടുനമൊന്നെക്കൊള്ളൂ.

൨൨

അനിവാര്യമെന്നോടു ശബ്ദം ചെ-
 യ്ക്കുന്നതും ചത്തതു കേട്ടതില്ലാത്താ?
 അവനെപ്പിടിച്ചു കിട്ടി ബഹുമാ-
 ടിവിടെക്കൊണ്ടു വരണമിന്നു നീ.

൨൩

ഇതുപോലെയൊക്കെയും മറ്റും
 കൃതിയാം രാവണനീട്ടുജിതത്തിനേ
 പൂതനാന്നിത്തന്നായവൻ ജവ-
 ലെത്തിട്ടാണു രാമമുതൽ.

൨൪

കൊടുതലയൊരു പീഡ രാവണ-
 നുള്ളവകാശമൊക്കെയൊക്കെയും
 മുടിയേണ്ടതിന്നും നിശ്ചയം
 നിവാരണത്തിൻ പരിഭവനത്തിന്നും.

൨൫

രവിശീതകരപ്രഭയ്ക്കു ന-
 ല്ലവകാശം ലഭിച്ചാണു ലങ്കയെ
 ഗുഹിതാൽ ശ്രമിച്ചാക്കുവാനു-
 ന്നമുവായ് തോന്നുന്നതുടേമടിച്ചതും

[സൂര്യം]

൨൬

ശരമാല: ചൊരിഞ്ഞിട്ടും മാന്യ-
 മണമോ ഭൂതവസ്തുതയിൽ മാത്രം
 പട്ടാമരയൊരു മോഹനാഭമോ-
 മ്തവമോടിച്ച് മയ്യുമെന്നുചൊൽ.

൨൭

പടനായകനെക്കുറിച്ചു ചൊൽ
 ചൊടിക്കൊണ്ടു ചൊൽക്കൊണ്ടു ചൊൽ
 പടനായകനെക്കുറിച്ചു ചൊൽ
 ചൊൽക്കൊണ്ടു ചൊൽക്കൊണ്ടു ചൊൽ

ഇകലിൽ ജായമാൻ വായുവിൻ-
മരണപ്പുത്തജസായകത്തിമ്മാൽ
ഒരു കെട്ടുനീട്ട നല്കൂണ-
ച്ചുടാൽ പിന്നെ മുരളി വിളക്കി.

൨൯

പിശിതാശികൾ മാമുതന-
നിയമിച്ചിടുന്ന പാശോദ്ധയനം
സുരസുരരികൾക്കു മോചനം
വരവാനന്നു നിദാനമുളി ചോൽ.

൩൪

“കയറട്ടെ വരിഞ്ഞമുഖമി-
ന്നെഴിവാക്കു ഭൂരിന്നാസ്യബദ്ധനം”
അമരരിഖിതനാത്ത ശക്തി-
ത്തവനനത്തർക്കാനമു കോണ്ടുപായ്.

൩൫

ജനകൻ മരുവുന്നടുത്തു താൻ
തിരുമുൽക്കൊഴിയത്താക്കി വരുവു
ശരമേററ തളച്ച് കൈവെടി-
ഞ്ഞുനേമാക്കിതീരും പ്രസന്നനായ്.

൩൬

നന്ദനങ്ങൾ മിഴിച്ചു നോക്കിനാൻ
യെമുറത്താരിലുളിപ്പിക്കാതവൻ
സുയമാൻ-ഓശാസ്യനക്കുണ്ടു
ജയഭാവത്തെ നടിച്ച് നല്ലപോൽ.

൩൭

യമരാജവിരാധികയപ്പൊഴു
വിളയാഴുന്നാരു വെച്ചിമ്മമുഖ
കരതാരിലെടുത്തു തൻ ബലം
പരിശോധിച്ചൊരു ത്വേണമവൻ.

൩൮

സുരനാരികൾ ചമരം ധൂരി-
ച്ചരികത്തങ്ങനെ നിന്ന വീശുവ
ഇളകിച്ചുതളന്ന സേമനാൽ
പരിശോധിച്ച നിശാചരശാലൻ [തൃപ്പാവി]

൩൯

ശശിതൻകവ സന്ധ്യയിങ്കലെ-
മെച്ചമലക്കൊത്തൽ പൂർന്നതുകവ
വലുതായെഴുതിയ വന്ത-
ച്ചുമലിൽ ചേർന്നു കൂടിത്തന്നപോൽ.

൪൦

വളവേറിയ തോറ തന്റെ മൊ-
 യെ ചൊടിയിൽക്കൂടെ വളർന്നു നില്ക്കയിൽ
 പ്രഭ നീലവർണ്ണിപ്പോക്കയാൽ
 പലവർണ്ണങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നവൻ. (ശ്ലോകം) ൩൭

കലാമണ്ഡലികൾക്കു ഭിദ്ദജ-
 ത്തലവനമാക്കും കൊമ്പു തെക്കുകയാൽ
 അലയാഴിയിലിറങ്ങുന്നപോൽ
 പലമിന്നങ്ങളുൾപ്പിച്ചുള്ളവൻ. ൩൮

മൂലക്കണ്ണിലൊക്കെയുളളതാ-
 ദൃതിത്തതിൻ പലമകമുതതിയായ്
 അപവർണ്ണമൊപറത്തിനെ-
 തക്കയാൻ വന്നതുപോലിരുന്നുവെ. (ശ്ലോകം) ൩൯

കതിരാനാണിതിങ്കളുണിഞ്ഞ-
 ന്നിവരേ വെന്ത തപോബലത്തിനാൽ
 തുടലാണ്ടലകത്തിലകമാ
 തുടരും കൂരിയങ്ങുന്നപോലെയും. ൪൦

വിതരണിയ രാവണൻ കപി-
 ശംഭനെപ്പാർത്തി സശേഷത്തോടെ
 ഹരശൈലമിളക്കി മനു ക-
 ണ്ണിമാരു നാദിശാമനെന്നു കൂറിനാൻ. ൪൧

“അഹമ്പാ ധനമേൻറ ഭൂതനെ-
 കൊലചെയ്തുന്നു ജനിച്ച പാതകം
 അമോഞ്ഞായ ഭൂതവേദമായ്-
 കുറുതിച്ചുപിടിച്ചു വന്നതപ്പോയ.” ൪൨

പലമട്ടിനുപോലെ സംശയി-
 ച്ചുവന്നാഴ്ച രജനീചരശാമൻ
 അരികത്തമരം പ്രഹസ്തനോ-
 ണയോഗിച്ചതിനാലതെ നരകിനാൻ. ൪൩

പ്രവേശശാസനപ്രാപ്തനാ-
 ലനായകൻ പരമാത്മാമാക്കുവ
 ജനീ. രൂപുകേതുപോ-
 ടിയാമ്പുന്നമുഖ്യ നിർമ്മ. ൪൪

ദിനനായകവാഗ്ദത്തമോ-
 യത്നപരത്വമിഷ്ടമാമത വൈരിയായ്
 പിതൃകല്പനയാലെ കാട്ടു പ-
 ക്ഷവനാം താമര ഭൂതനോഷ്ഠ ഭരതൻ.

൪൭

മലർബാണവികാശമേറി വ-
 നൊഷ നിൻ സോമതിതന്നെയിന്നി മേൽ
 ജനനാസിഷ്ടമുച്ചരിക്കാമൻ
 കഴിഞ്ഞതാക്കിയതോമ്മായില്ലയോ?

൪൮

ചിന്തമോടെതിരികട്ടാരക് "ഖരൻ
 മുതലായുള്ള ചെലക്കു കാലനായ്"
 "പുകൾ പെറൊരു താമര നീന-
 ക്കറിയാൻ 'സംഗതി'യൊണ്ടു മുന്നമേ.

൪൯

പിതൃഭക്തിയുദ്ധമേഖലയാ-
 വ്രതവും നീ മുതലായു ഭൂഷ്മിൽ
 മുതിരും വിപരീതഭാവവും
 മരിമാൻ താമനിലുള്ള സഖ്യാനന്ദം.

൫൦

കളവുള്ള മൃഗത്തിനെ വധി-
 ച്ചളവേ വിരമമുറ്റത്തുവേളയിൽ
 പരിയാൽ ശാ! നീ കറക്കുന്നാര-
 സ്സന്ധിയെത്തേടി നടന്നു രാഘവൻ.

൫൧

കുതിരോന്മകനാം കചിന്ദനോ-
 ടെതിന്നു സഖ്യവുമാചരിച്ചുടൻ
 തന! ശർക്കാഴിച്ച ബാലിയെ
 നിഹനിപ്പിച്ചുനന്തു കേട്ടതിപ്പയോ?

൫൨

കൃതവീര്യതന്ത്രമേ നീന-
 ക്കറിവിളിച്ചു? പുനരായുധൻകലം
 മുഴുവൻ മുറിക്കെട്ടു താപസൻ
 ജമദഗ്നിഷ്ടേവായ നന്ദനൻ.

൫൩

അവനുള്ള മരം കറുപ്പൊര-
 ന്നുവരൻ പ്രേതസിദ്ധത്തിരകുവരൻ
 പലലക്കുമയച്ചു വാഗ്ദ-
 പ്പടയക്കീശവരൻ മുഖാന്തരം.

൫൪

അതിലേകനാഥം സമുദ്രവു
 വൃതിലാക്കിപ്പു കടന്നു ലങ്കയിൽ
 പ്രണമിച്ചിഹര മാധവന്ദിത-
 ത്തിരിയെപ്പാവതിനായ് തുടങ്ങിനേൻ.

മെ

ശരെയ്ക്കിഹ വന്നു വാതന്തെ-
 ന്നരിയിക്കത്തെയൊളിച്ചു പോവതും
 കരുതിട്ടിതു മാന്യസത്തിൽ ഞാൻ
 ബഹളം കൂട്ടിയിവണ്ണമൊക്കെയും.

കി

അതിമയാഗ്യാതയ്ക്കു നീണെയെ-
 ന്നവലോകിച്ചതിന്നുഗ്രഹിക്കുവാൻ
 അടികുട ചിലന്തിത്തലുകൊ-
 ണ്ണിറൻ കെട്ടിടിന കെട്ടിമിടാനേ..

ഒരു

ഭവനങ്ങളിലൊക്കെ നൂപ്പു പോർ
 നിലനിൽത്തീ നല്ല നൽപ്രവൃത്തിയാൽ
 വിലസുന്നായ ഭാവിയിച്ചതി-
 ച്ചിവിടക്കൊണ്ടു തടുത്തുവെച്ചു നീ.

മു

യജ്ഞസ്ഥലിയിൽ ജനിച്ച് ന-
 ള്ലെതിതീ മുണ്ടുകൾകൊണ്ടു മുട്ടുവാൻ
 ഇനിയെന്നതുപോലെ നീതി വി-
 ട്ടാരു നീയിത്തൊഴിൽ ചെയ്തതങ്ങനെ?

മു

നവ മെയ്യിതു ലക്ഷ്മണാസ്ത്രമേ-
 ന്നവനിത്തട്ടിൽ മറഞ്ഞു വീട്ടിൽ
 കഴുകൻ മുതലും വടയാഗണം
 ചുഴലാൻ നിമിത്താശ്ചിരയ്ക്കൊക്കും.

മു

സ്വകലം മുഴുവൻ മുടിഞ്ഞിട്ടും
 സമയം നിന്നുടെ ധർമ്മപത്നമാർ
 ചൊരിയുന്നതായ നേത്രവാരി നീ-
 യെടുവിൽത്തപ്പണതിൽമൊക്കൊക്കും.

മു

പഞ്ചാകുളപ്പിടിക്കു നിൻ-
 പതിവെന്നാലുമതൊഗ്യാമാണിഭം
 ഉരഗം പവനാശിതയെപ്പോ-
 ഗമധശാസമതി, നന്നല്ലാത്തതും.

സ

പകുതിന്നമികത്തിങ്കലും
നകലപ്പെട്ടിന്ന നന്മയോ? ഫണീ
മകരപാപിനയാങ്കിലും
നകലസ്ത്രീയറിയോടു ചേരമോ.

൩൧

ഇണമില്ലിനിമേൽ നിനക്കു വ-
ന്നണയുന്നോരു വിപത്തു നീക്കുവാൻ
ജനകാരുതര തന്നെ താമനായ്
കുനിക്കുവാക്കേ നിനസ്സുദിക്ക നീ.

൩൨

അരിശം പെരുക്കുന്ന രാക്ഷസ-
പ്പെരുമാറും മാന്യന്തിഗീര കേറക്കരവേ
അഭയം തെറിവാക്കെയ്യുമി-
ക്കപിഴയെക്കുറ്റുവിനെന്നു ചൊല്ലിനാൻ.

൩൩

ഉരചെയ്യുന്ന കപീശ്വരൻ
വെറുത്തേ ദേഹമിളക്കിപ്പൊല്ല നീ
ഇതുപോലൊരു ലക്ഷ്മിപ്പെട്ടു വ-
ന്നെതിരിട്ടുലുമിവാൻ കല്യാണി.

൩൪

ഉടനെ സഹിയാത്തരകോപമാ-
ന്നുവാറും കൈയിൽ ടൂത്തു രാവണൻ,
“ജാതം ഗുജ” ഭൂതാമിംസയി-
ന്നൊരു നീതിക്കുമേടുത്തുപ്രയോ!

൩൫

വിധിയുടെ വിരൂപമാക്കുവാൻ
കമതിപന്തംകു നിശ്ചിതമുതരണ
ഹിതകാമി വിജീഷണൻ കുനി-
ഞ്ഞിതുപോലൊതിരത്തോളതു രാവണൻ.

൩൬

ഉരചെയ്തിതു “ശശമുഖമെന്നതി-
പ്പകിടച്ചുളളതു വാലിലാണു പോൽ
ഈ നരകൊരു വാലു ചുരുട്ടൽ-
പ്പുവമാനിച്ചു തിരിച്ചുയയ്ക്കുവിൻ.

൩൭

വളരെത്തുണി ചുറ്റി നല്ലപോൽ
തെളിവാക്കുന്നതാൽ മുക്കി വാലിക്കു
തിരിയെന്നു കൊടുത്തിനാൻ തല-
സ്തമോ രാക്ഷസമുദകിങ്കരൻ.

൩൮

കഴിക്കാഞ്ഞ ചെട്ട തണില-
ന്നെഴുന്നള്ളിച്ചിഹർ മാമുറനെ
കഴലും തകിലും മുഴക്കിനാർ;
ചുഴലും താഴ്ന്നുസരാത്തു കൂവിക്കാർ.

നൂൻ

ഭഗവത്തുൻ മുൻപിറപ്പില-
വശിത്തം മാമനമാതിയെങ്കിലും
കപിയെച്ചുമലിൽ മകുടവാൻ
വിധികളിച്ചു വിട്ടുക്കുതി തുറൻ.

൭൦

വഴിപാൽ മാവുനാഥമുതന്ന-
യെഴുന്നള്ളിച്ച ജനത്തിനേക്കുന്നു
ഒഴിവാൻ കഴിവന്നു, മാമനെ-
ത്തെഴുതിൽ പുണ്യമത്തെത്തുറമുറമുറ?

൭൧

ഒരു കള്ളനിത്തെത്തുമ്പുകൊ-
ണ്ടൊരുമിച്ചുക്കനെ യാതുമുസഞ്ചനം
തെരുവുടേ നാടനകാഴ്ചക-
ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ കൂടിനാൻ.

൭൨

മാനമാനയെ നീണ്ട വാലില-
ന്നൊരു കൊന്നക്കുടമുപ്പുനിച്ചുപാൽ
മരുവീടിന തീ കടന്നരി
തെരുമനമായെ പുണ്യപുത്തിയാൽ.

൭൩

കുറയെക്കയുമെങ്ങിനെത്തുടൻ
മിഥിലാധിപമപുത്രീത്തന്നും
വൃഥയുള്ളിലുള്ള വഹിരയ
വിധിപാലിക്കനെ നേൻ കൂട്ടിക്കാൻ.

൭൪

“ചമരാർവരികളിൽ പ്രമുഖനായ്
മരുവു മാരുതി തന്നെറ ജനനിയിൽ
അതിശീതളനായിരിക്കെത്തൻ
പതിയോ മാവുവന്നാണ പാവകുറ

൭൫

മലർമുക്ക പതിവുതന്നിൽ
ശലഭിച്ചിട്ടുമെന്ന ശര്ട്കയാൽ
മാനമാനയെ വാലിലുനി-
ന്നൊരുമാണിക്കുവിട്ടുകു ചേരലൊത്തു.

൭൬

“പൂരിച്ചൊക്കെ നടന്നു കാണുവാൻ
 അമ്മായിപ്പു നമുക്കു മാത്രീതിൽ
 മനസ്സു ശുദ്ധിയും നന്മയുമു-
 ഞ്ഞിനി നല്ലൊണമിത്തെന്നു നോക്കിക്കൊ”

൭൪

മഴിയതിരൂരേ ചുറ്റുമ്പോൾ
 ആനെയ്യന്മുതയച്ചു മാഞ്ഞി
 കനമുള്ള മിനുസതുണിനാൽ
 തനിയെ തപ്പുതക്കത്തക്കതേ.

൭൫

ഏരിയുന്ന കയറുവാണമെ-
 ന്നതുപോൽ മേൽതി പാഞ്ഞുപാഞ്ഞുപോയ്
 -ദാകന്മരമാരുണിയോ -
 ലനലപ്രീതിവരത്തി വികൃമീ.

൭൬

ശുദ്ധീലക്ഷ്യം വിജീഷണൻ
 മേവും മേടയുമുഴിമാറ്റിനി
 അമ്മന്നിടവും ധനമെയ-
 നിമദാക്കത്തെ കഴിച്ചു ആർപ്പിമാൻ.

൭൭

പ്രിയപുത്രനുമണിവേദനം
 പ്രിയമ്മകുന്നതിനാറു കൈതുകാരൻ
 തനിയെ കവിവീരനെന്നു-
 ന്നനുപാളീപനകാരി മാഞ്ഞൻ.

൭൮

അരവിന്ദശരണി മുൻപു മു-
 പ്പുതമല്ലാം മിഴിക്കൊണ്ടെരിച്ചുപോയ്
 ഹരവീര്യമേഴും കപീന്ദ്രന-
 പ്പരി തൻ ബാലധിക്കൊണ്ടെരിച്ചുവേദം.

൭൯

“മകളേ! മകനെ! നമോദരം!
 ജനനീ! താൻ! കമ്മ! വല്ലഭാ!
 തുണചെയ്യണമീ വിപത്തിൽ നി-
 ജ്ഞാതിതീയിലു കരിയത്തെ അരുവാൻ.”

൮൦

പുരമന്ദിരകളോടുകൂടിവിധം
 പരിഭവപ്പെറ്റുരു ഭീനശബ്ദവും
 പവനാശമെന്നങ്ങിടയ്ക്കിട-
 യ്ക്കുലവും നാലുവഴിയിലകയിൽ.

൮൧

പ്രസരിച്ചുതന്നൊരുനിതൻ
പ്രതിബിംബിച്ചിതു വാരിമാരിയിൽ
പെരുകുന്നൊരുതൂണുമൂലമു-
ജാലപാദാഭിനിനിഞ്ഞി വന്നപോൽ.

വൃത

ധനദാനജനാഹ്വയീകൃത-
കേനലിൽ പെട്ടു കരിഞ്ഞുയന്നപോൽ
മുഖിവർണ്ണമിരുന്ന പൂച്ച പോ-
യുഷിരലകളുതു മണഞ്ഞു സന്തപം.

വൃത

ജനകാരുണ്യമായ ലക്ഷ്മിയേ
ജപുവീരകുലിതികാൽനേകവാൻ
ജലനിളിളകുന്ന സേനയം-
മലയേറുന്നൊരു ലക്ഷ്യം കടൽ.

വൃത

കുശാഹിയ സപ്തപുഷ്പവർ
ചുഴലും മാഞ്ഞിരുന്ന മഞ്ഞിനാൽ
വഴിപോൽ മഹനം കഴിച്ചിത-
ന്നമവിനോതമവനായ നാർമുഖൻ.

[ശ്ലോകം]

വൃത

പുമാനുകുലം കരിച്ചുടൻ
തന്സാ മാന്വി വാരിമാരിയിൽ
വിമലമായ കളിച്ചു സീതതൻ
ചരണം കൂട്ടി വിനീതവേഷനായ്.

വൃത

വിടര രഞ്ജിതരിഷ്ടമമിനീ-
ധമകൂടം കരയേറി വീര്യവാൻ
കടൽ താങ്ങിയൊപ്പമെങ്ങുമേ
തടവില്ലാതെ മഹേന്ദ്രമേറിനാൻ.

നൃ

ലോകം ഒത്തുകിടക്കുവടിയവനല-
ന്നൊച്ച കേട്ടുദിപാർ.

ജ്ഞാനം താഴേയന്നാടി പൂവഹനിവരമുര-
ത്താരിലാഹ്ളാകമാൻനന്ദ

നിവിംഗ്ലം സ്ഥാമികാർത്തം സകലവുമിഹ
സാധിച്ചു ധീമൻ ഹന്തമാൻ

വന്നാനെന്നാ മൃഗഭാഗനെ വിനയമൊട-
വാനമുഴുവം വണങ്ങി.

പിന്നെ കണ്ണുന്യാധിപന്മാരെടു ഭരമുച-
രജ്യത്തിലുണ്ടായതെല്ലാ-

ജനാനം തെറവാതുമപ്പാനിംഗ രണരസികൻ
താമര നന്ദനാസ്ത്രൻ

അന്നേരം പ്രേമമുളളിൽ പെരുകിയിവനെ ഞാൻ
മുൻപു ഞാൻമുൻപിവണ്ണ
ധന്യന്മാർ മർക്കടന്മാർ നിജമുതുകിലെടു-
ത്തൊട്ടു ള്ളം നടന്നാൻ.

നന്ദ

ഉണ്ടാക്കി സൂര്യപുത്രൻ ബന്ധ ഭധിമുഖനെ-
ചെല്ലാപ്പിഴച്ചെല്ലിച്ച കാപ്പാൻ

പഞ്ചം മാറ്റേ മന്നോജ്ഞം മധുവനമതിനെ-
കുണ്ടാക്കി വാനരൈവം

മിന്നാത്തങ്ങാട്ടുതരി തുതിലഴിമതിപെ-
യ്യരപ്പഴശ്ശിതരവെടം

പൂജാ മിത്രാതമജന്മമുഖമുദ ഭധിവനെൻ
ചെന്നിത്തെല്ലാമുണർത്തി

നന്ദ

താരതമ്യമില്ലവണ്ണപ്രവരതടെ ചരി-
ത്രങ്ങൾ കേട്ടക്കുപീന്ദൻ

“ചാരതമ്യങ്ങളെതി വേഗാലവരിനം വന്ദവൻ
ചൊൽകയെന്നോതിവിട്ടാൻ

“നേരമയൻ കീങ്കരന്മാർ വിജയികളവാരെ-
ന്നോളതു സൽക്കർമ്മനീമം

ഭഗവതയൻ മർക്കടമാർക്കധിപതി കതുകാ-
രോധിയിങ്കൽ കളിച്ചാൻ.

നന്ദ

തന്നത്താൻ നിദ്രയില്ലാത്തതെന്നിതനയനം-
കൊണ്ടു സെതമിന്ദ്രി ള്ളെ-

ക്കണ്ണൻപോടാനു പടിക്കുന്നൊരു വടിവിതലും
വായുപുത്രൻ തടാനീം

കുന്നല്ലത്താറം ധമിരീമകളുടെ മുടി-
മന്ദമെത്തയും കൈയിലുണ്ടി-

കൊണ്ടു മാമന്റെ തുകാലിനയത്തിലടി-
വന്ദിച്ചു കന്നിച്ചു ഭക്ത്യാ.

നന്ദ

കേൾക്കും കൂടാതെ പോയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് കര കാ-

ണത്ത വാമാശിലാമി-

കച്ചുനാലും വായുപുറുൻ മുഴുകി കപികളും

കാണുകെ യോജിപ്പിതനിൽ

പുഡാത്താം വിരോധിച്ചുതുളിതവൃത്തം-

നന്ദമുറക്കൊണ്ടു മാമൻ

ചോദിച്ചപ്പോൾ വിശേഷം മുഴുവനുമറിയി-

ച്ചിടുന്നാൻ ഭക്തിപൂർവ്വം.

൧൧൪

പത്തമനാൾ സമൃദ്ധം കർമ്മത്തിങ്കൽനിന്നു മുഴ-

ന്നുള്ളതെല്ലാം നമുക്കു-

ത്തിങ്കൽ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നുള്ളതെല്ലാം മനോ

ശല്യമെല്ലാം സമീപിച്ചു,

നിന്നു പെരുമ്പുറപ്പിച്ചുപോയതെല്ലാം

താൻകരുണയെക്കൊണ്ടു

പെരുമ്പുറപ്പിച്ചു കേൾപ്പിച്ചതെല്ലാം

കേൾക്കുവാൻ കരുണ.

൧൧൫

തീർത്തതെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം മടിയാതെപെരു-

ന്നാൽമുഖത്തിനാലും

പേർത്തു നിൻ വാൽക്കൊണ്ടും; പുനരിവന്നതെല്ലാം

ഗിരി സന്ദേശവാക്യം

കാൽതിട്ടപ്പോൾ, ജന്മനാൻ കരകൊണ്ടു-

ത്തൊരു വൃത്താന്തമെല്ലാം

വീർത്തതെല്ലാം കേൾക്കുവാൻ കരുണയെല്ലാം

കേൾക്കുവാൻ കരുണയെല്ലാം.

൧൧൬

പ്രാണപ്രിയൻ തീർത്തതെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം

പ്രാണങ്ങൾ പോവതിനാലും വസിച്ചിട്ടുവേണ്ട

മാണിക്യമുദ്രയെക്കൊണ്ടു വിടുകൊണ്ടു കാട്ടി-

പ്രാണപ്രിയൻ തീർത്തതെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം

൧൧൭

നിന്നുതീർത്തതെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം

വളരെ മെലിഞ്ഞതെല്ലാം വളരെ മെലി-

ഞ്ഞതെല്ലാം കരുണയെല്ലാം

കരുണയെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം തീർത്തതെല്ലാം

൧൧൮

മലയാള വളപ്പെരുപ്പപദ്ധതിക്കാൽ നടത്തി ഭരണാനുമതിയുള്ള മകനാമക്കുമാർത്തകന് കയ്യേറുന്ന വ്യക്തിയും അതിൽ ഭരണാനുമതിയും കണ്ടുകിട്ടാത്ത പാക്കേജിംഗ്; വലിയൊരുവൻ തീ കത്തിച്ചാൽ കവിറ്റുപിടിക്കാൻ വാഗ്ദാനം. ൧൧൧

അവിടുത്തെ വേൾക്കായന്മാരുമായി വന്നുപോകാൻ-
 യഹൂദന്റെ പുത്രനും മുട്ടുമ്പിച്ചു ചൊടിക്കുമെന്ന്;
 അവ കനിവു ചെറുത്തെന്നായിപ്പോഴായില്ല സഭയുടെ-
 ഭയസ്ഥാവരമുണ്ടല്ലോ യഹൂദീ! അവർ ഇതുകേൾക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി മുനിസിപ്പൽ പബ്ലിക് വർക്ക്സ് ഓഫീസ്, സെന്ററൽ.

പരിഭവം സർവ്വം.

വാതാജ്ഞാന്റെ കഥയിലെ വാതാജ്ഞാൻ
ജ്ഞാനകവാദ നിശ്ചിത നേരം
കുറച്ച് 1. നല്ലൊരു കണ്ണാടിയിലൊ-
രോടൊന്നൊരുമൊരുപാടി ഉന്നതമാണ്.

നഗരങ്ങളിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പിന്നീ-
ട്ടുകാണുന്നവർ വികാസങ്ങൾ
നഗരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ ശാസനത്തിൽ
നഗരങ്ങളിലെ നഗരത്തിൽ.

നാഡിമാർഗ്ഗമെന്ന ഒരു പൂർവ്വശാ-
 ഘ്നനാഡിപൻ തന്നെ മനസ്സിലാക്കി;
 അന്തരിവർഗ്ഗത്തെ വധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം
 കരുതപ്പെട്ടു. ന

സമുദായം വന്നിടപ്പെട്ടിരുന്നതോ-
 ത്തുന്നിട്ടുമാത്രമേയുള്ളൂ മക്കൾക്കു
 ചെന്നട്ടേയെന്നുവന്നു കേൾക്കു തീർപ്പാക്കി
 സന്നദ്ധനായ് വന്നിട്ടു കേൾക്കി.

ശ്രീമാനെന്നുള്ളൊരു നീലമോഹം
പരമം ചൊരിഞ്ഞിട്ടു കടക്കു നദി
സാമന്ത്രിമാർ വാഹിനികൾക്കു നരകീ;
പൂരിച്ചു പാമിളവതക്കുന്നത്തിൽ.

൭

മടക്കമില്ലാത്തൊരു ശക്തിയുണ്ടാ-
ട്ടുകൊണ്ടു വാഹിനിയാഗ്രാഹണാൽ
തൂങ്ങി പോൽ ദുഷ്ടിനനായകൻ ത-
ന്നടുക്കുമെങ്കിലൊരു യാത്ര മെല്ലെ.

൧൦

മാതൃബലമുള്ളതും നീക്കമൊന്ന-
മില്ലാത്ത കോലുന്നായ മാമംഗലൻ
തെറ്റാതെ യാത്രയ്ക്കു മൂറ്റു നെമേര-
ക്കൊന്നിൻമേൽ തന്റെ കഴുത്തിലേറ്റി.

൧൧

ആമോദമൊന്നുകൂടാശയം പിൻ-
ചാമാത്രകൊണ്ടു കലഗണം തെളിഞ്ഞു
വിപക്ഷചക്രം വിഷമിച്ചിരുന്നതു
വിഭാമിശ്രദ്ധയിൽ വെളർന്നു.

൧൨

കരകിനാർ ബാലിസുതന്റെ അംഗ-
ത്തരത്തികൾക്കുണ്ടെന്നും കമാമൻ
ശരസനാ പൂണ്ടമിസഞ്ചയത്തെ-
പ്പുരസനം ചൊല്ലതിനാത്തതോഷൻ.

൧൩

അന്നത്തരം വാനവർ കോനമല്ലാ-
മെന്നതരം സംഖ്യകൾ പാർത്തുചെന്നാൽ
ശരിപ്പെടാൻ ഭംഗമുള്ള മട്ടിൽ
പരന്നുപോയ വാനവീരസൈന്യം.

൧൪

സപ്തശതകൾക്കുണ്ടിട്ടു ഭൂപ-
ക്ഷത്തംസമാം ദാശശതകൾ പാർത്താൻ
പുതൻമണിയുടെ തുരഗങ്ങളെന്നീ-
വസ്തുക്കളില്ലാത്തതെന്തു ഭോഷം?

൧൫

പെരുമ്പടക്കോളകൾ കണ്ട കാട്ടിൽ
കരിയ്ക്കലിട്ടുള്ളതൊളിച്ചു മണി;
കരുതെഴും കേവലവിരോധം
പരം പ്രമാപിച്ചുഴിഞ്ഞുകൊണ്ടി.

൧൬

ചാടുകയും തങ്ങളിൽ മല്ലിടിച്ചും
വെള്ളാനകളും ഫലമാഹരിച്ചും
അഞ്ചാതെ ചേരും വാനരപാളി, കെട്ടിൽ
പൂശേലാലയല്ലാം പൊടിയായ് കുറുകി.

൧൯

കാനതാമരമൊലം കടന്നു പിന്നെ-
ച്ചെന്താമരക്കുൾ കപിസേനയോടും
സംശ്യാദ്രിയിൽക്കൂടെയണഞ്ഞു പരപ്പു
വിഖ്യാതമാം ചന്ദനപുഷ്പതതിൽ.

൨൦

ശ്രീമത്തുരുഗ്ഗുണവാസിയിങ്ക-
ന്നാമോദമേകുന്നാരു മന്ദവാരം
മാമന്റെ പൂമേനി തരോടിതപ്പോരും
നന്മിശ്രിതപ്പാത്തുരചെയ്തു ദേവൻ.

൨൧

മലസ്തീഭുതാഴ്വരയിൽപൊച്ചു-
ന്നൊലിപ്പിന്നെക്കാൾക സഹോദരാ! നീ
അതിന്റെ നിർമ്മുളളികളേറു പാശം
മുതിൻ നില്ക്കുന്നിഹ ചന്ദനക്കരം.

൨൨

അപ്പുരുനത്തിൽ ചിമ്പ കൂട്ടുകെട്ടി-
സ്ഥാപ്തനൃമോടിങ്ങമം ചികങ്ങരം
ഉച്ചസ്ഥം നീട്ടി മുഴക്കിയിപ്പോരും
ചെച്ചും നമുക്കൊത്തി വളത്തിടുന്നു.

൨൩

ഏഴാമെടത്തോട്ടു പിമിഞ്ഞിറുണ്ണും
കേഴുന്ന ഭൂലോകനിലിമ്പന്നഗർ
നേരേ ചേരന്മാരിലേറിയപ്പോരും
റാക്കൾ തന്മുന്നിലടുത്തു കണ്ടാൻ.

൨൪

സ്വർല്ലോകനേതാവിഹ ചേർത്ത പങ്ക-
മെല്ലാമടിച്ചുണ്ടു പനത്തടുംപോൽ
കല്ലോലാലാലങ്ങളുണ്ടു പൊങ്ങി-
ത്തല്ലിത്തകർന്നിതു ഭാഗനകൂടം.

൨൫

കടലുറുത്തുളള മണൽത്തിടമ്പ-
ങ്ങിടിഞ്ഞു വെള്ളത്തിലിറങ്ങിടമ്പോരും
അടിച്ചുകേറീടൊരിടത്തുതല്ലാം
തടുത്തു കൂട്ടിക്കുറയ്ക്കിടുന്നു.

൨൬

കുറ്റങ്ങൾ തല്ലിത്തകയ്ക്കുന്ന നായർ
പൊങ്ങുന്ന വെള്ള ചുഴിയിൽക്കിടന്ന്
മുങ്ങിക്കളിക്കും ജലജന്തുക്കൾ
തങ്ങുന്ന കഷണം കരയിൽ ചിലപ്പോൾ.

൨൧

തെല്ലും ജലംകൊണ്ടുപകരത്തക്ക-
മില്ലെങ്കിലും വാരിധി വെട്ടാവാം
ചിലപനമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതു
വല്ലോരുമുണ്ടാണെന്നതിരിപ്പാൻ.

൨൨

ധനേശനെപ്പോലെ തനിക്കുതന്നെ-
ലൊന്നുണ്ടെന്നു സമുദ്രരാജൻ
നിനച്ചുപറക്കുമിടുന്ന മൂലം
ചിന്തയ്ക്കു ഗൗരവമില്ലാത്തതോണം.

൨൩

വേലാതടത്തിങ്കലെയും മഹേന്ദ്ര-
ബലേശ്വരിയുളളതും തമാ വണ്ണം
മരയ്യസമുദ്രം നിഴലിച്ച ചേര-
ങ്ങുതന്നിലെഴുതിയൊന്നു കണ്ടു.

൨൪

കയ്ക്കരിലാമുണ്ടെന്നു കർളമത്തിൻ
കറുപ്പശ്ശരും കമലേശ്വരിയുടെ
പുറത്തു നന്നായ് പ്രസരിച്ചിട്ടും ചേരൻ
പരന്നു കാണാമസിതാഭാഗ്നം.

൨൫

അതോ? മഹാവിഷ്ണുവിതിന്റെ മധ്യ
സഭാ ഭുജംഗേശംപരയ്ക്കുകിൽ
ശയിക്കയാലത്തിരുമനിമേൽ നി-
ന്നയൻ വീഴുന്ന കറുപ്പുതാനോ?

൨൬

തമോമ്മണക്കുറയെ മിക്കവാറും
ധരിച്ചതമാരിൽ കണ്ടു വേണം
നരിയ്ക്കുതിയ്ക്കുള്ള തമോമ്മണത്തെ-
ലാമിക്കുവാൻ നീലിമ തന്നെ പോരും.

൨൭

ഗംഭീരസ്വരങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കു-
മുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തമോമ്മണൻ
അങ്ങോളം ശ്രദ്ധയിൽ നെഞ്ചിലുനി-
ന്നുളളതായ് നിന്നു കറുപ്പുതാനും.

൨൮

വ്യഗ്രതമെന്നു നിരസനയോടും
 സുഗ്രീവനും പാശമെടുത്തു
 മോക്ഷം മായവാരിധിയെടുത്തു
 നോരാനാവൻ കൈശലമെത്തിയതു.

൨൯

ചക്കപ്പഴം പിന്നെ വരികുമായിൻ
 പകടങ്ങളും നല്ല പനമ്പഴങ്ങൾ
 ഇക്കണ്ട വസ്ത്രക്കൾ നെയ്യുതീർ-
 ഒത്തൊക്കെവെട്ടിയിട്ടുപിവിൻ വരണു.

൩൦

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ കപിസേനയോടും
 വാശിതനത്തരതരതരമോ
 പൊരുട്ടുവാൻ വന്നുത വെട്ടമാന-
 ദോ രാവണൻ ചാമുളമുതൽ ഗ്രഹിച്ചാൻ.

൩൧

കാമപ്പിടാമിന്റെയുപദ്രവത്താ-
 ലാ മൺമിഴിനെയും വിട്ടുപ്പോൻ
 സാമമുക്തിപ്പെത്തിവി വേദനക്കുതെ-
 ന്നാ മൃഗനാലോപനയ്ക്കുളിപ്പാൻ.

൩൨

ഒക്കാനി വകപ്രഭുവാം ഭഗവാനുൻ
 മുമ്പന്തിവട്ടത്തെ വിളിച്ചു കൂടി
 തമ്പുരാൾക്കു നീക്കമോരോ
 മമ്മം നിരൂപിച്ചു നൃപംസമുത്സവൻ.

൩൩

അപ്പോൾ സമീപത്തതികൾക്കി അവി-
 ചെപ്പാപ്പിടവാൻ തങ്ങളെ മൂക്കു ചൊത്തി
 നില്ക്കും പ്രാമസ്ഥാദി നിശ്ചാജയോരോ
 ഡിക്കോതിനാൻ ഭർത്താവോപബുദ്ധ്യര.

൩൪

സ്വകല്പനയ്ക്കൊത്തു പറഞ്ഞതാക്കു-
 തതകപ്പെട്ടതെന്നാരു മന്ത്രപാശം
 അകുറിയൻപോട്ടു വിളിച്ചുനാൻ താൻ
 പകച്ചു ചൊന്നുണന്നൊടിപ്രകാരം.

൩൫

സേവയ്ക്കുവെണ്ടിപ്പില അയക്കുമാൻ
 അവൽക്കൊൽ തൽമുട്ടു കൂടി
 അവിട്ടു നന്നെന്നിവർ കണ്ടമാനം
 മേ.വാക്കു ജല്പപ്പു സത്യമുമാ?

൩൬

കുറ്റം! കലശലായിട്ടു വകക്കാ-
 തോട്ടക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗാകൃതി
 ഭവാനു ഭൂമിയിൽ വരുത്തുവാൻ-
 ദുരഗതിയുണ്ടാക്കി കൃഷ്ണലിപ്പാ.

ന 9

ഇന്നിന്നതങ്ങങ്ങിനെ നന്മയെന്ന-
 മിന്നിന്നതെല്ലാം ബഹു തിന്മയെന്നും
 തോന്നാത്ത ഭർത്താവിനെയൊക്കെയും
 നന്നല്ലാൻ സേവകനായിരുന്നാൽ.

ന.വ

തന്നിട്ടു താൻ പോന്ന ഇണക്കളിൽ
 ജനിക്കുമ്പോൾ വേണമൊരുനാൾ
 മനസ്സിലാക്കുവാനു വേണ്ട
 ജനത്തിനും നന്മ വരുത്തി വെല്ലും.

ന.വ

പ്രിയം വെക്കിപ്പ മഹാജനതാലം
 പ്രിയംവെച്ചാൻ സുജനങ്ങളല്ലാ
 ഹിതോക്തിയിലും വെച്ചുവെച്ചാൻ
 ചുരുക്കമത്രേ ഭവനരായണൻ.

ന.വ

‘വിവേക’മെന്തിങ്ങനെ മൂന്നുതരം
 നീതിയു ബീജാക്ഷരമെന്ന കേൾപ്പു
 അതുകൂടിക്കൂടെ ചരിച്ച മന്ത്രം
 ഹരിക്കയില്ലെന്ന ധരിക്കേണ്ടതും.

ന.വ

സമാധിയെന്നുള്ളത നാട്ടുമാതാ
 ചുമ്മാതെ തിന്നുകി നക്കുകയാതെ
 നിന്മന്ത്രിമാരാക്കിനമുലകിപ്പാ-
 ഉമ്മാതിരിയേക്കണമെന്ന നാട്ടിൽ.

ന.വ

കേട്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പദേശവാക്യം
 കാട്ടാളപ്പുതരികു തുനിഞ്ഞതും നീ
 നാട്ടാകു നയിക്കനായ ധൂമകേതു-
 പ്പടം ധരിച്ചുകിളനമ്പരമത്രേ.

ന.വ

കറഞ്ഞു പോയിശ്ശകരിയില്ലാതെ
 മറഞ്ഞതൊരു നാട്ടിലുരക്കുപേരും
 അറിഞ്ഞുകാൽ വെറുക്കിപ്പുതിരും
 നിറഞ്ഞതിന്നു ഒറ്റുകനാലുള്ളതും.

ന.വ

ഒന്നല്ല രണ്ടല്ല ഓഹൻ നിമിത്തം
വന്നിങ്ങകപ്പെട്ടൊരു വൈദികനും
ഒന്നോടതിൻ കൂലി നിനക്കു നരകാൻ
തന്നാണു രാമാദികൾ വന്നതിപ്പോൾ.

ശ്ല

തരം പിഴച്ചാലതു കണ്ടു മിന്നം-
തിരികയൊന്നിങ്ങൊരു ധൈര്യമില്ലാ
ഗുരുത്വമോരെയെന്നു ചെന്തുവാൻ
വർത്തമുണ്ടെങ്കിലുമല്ലയാതാം.

ശ്ല

കുന്നത്തമെന്ന കരകളുമുഖ
വന്നിട്ടുനി നിന്നുടെ വാശനാശം
എന്നീവിധം പൂർവ്വജനാടു മൂന്നു
നന്നിടമർ ചൊന്നതു വിട്ടുപോയോ?

ശ്ല

മനുഷ്യമല്ലതൊരുനരകമുണ്ടു-
യൊരുനരകം കെട്ടുകയില്ലെന്നു
മനുഷ്യസാദനത്താടു നന്മുഖൻ പ-
ണ്ടുമ്പു വാക്കിന മറന്നു പോയോ?

ശ്ല

ആപത്തുമൂലം നളകൃഷ്ണൻ തൻ-
ശാപത്തെപ്പോലിനെ മറന്നുവോ നീ?
കോപിക്കൊലു ഞാനെന്നു വാക്കു ചൊല്ലാം
നീ പരമജൻ തന്റെ കലാപുനല്ലോ.

ശ്ല

വിശുദ്ധിയും നിരവശമിട്ടുപാ-
ളശുദ്ധമായെന്നു വരിഞ്ചി കേട്ടാൽ
വശം കെട്ടും ചൊതുവതിന്നു കണ്ണ-
മശേഷവും തന്നുടെ കൈകളാലു.

ശ്ല

ഓഹൻ ശല്യം സമിദ്ധയ്ക്കൊണ്ടു-
തപോധനമാണൊരുമിച്ചു കൂടി
കടത്തിൻ വാളുള്ള വിന്യസ്ത മണ്ണിൽ-
കഴിച്ചുവെട്ടി ഹാർത്തു പോലും.

ശ്ല

എന്താണു പൗരവസ്തു കലം നമിച്ചാൻ
പ്രധാനമാമുള്ളൊരു മോശനീക്കം
അത ത്വവൻ മൂലം വില്ലാമാ-
ചെയ്തവനല്ലെന്നു നമിക്കുന്ന കേൾപ്പു.

ശ്ല

കരുണ തീ കണ്ടതിലാശയുനി-
ച്ചിത്തഭ്രമത്താൽ ശലഭങ്ങളെല്ലാം
ഏതുനേപാൽ സീതയിലാശയുനി-
ച്ചത്തിടുവാൻ മൃത്യുനൊന്തങ്ങിക്കൊല്ലാം.

തനു

ഇന്ദ്രാണി മുൻപായ നിലിവനാരി-
റുന്താ സഭാ വന്നടി കൂപ്പി നിൽക്കും
മറോളിക്കൊള്ളാതെ ഭർത്താവു-
മിന്നെത്തിനായിട്ടു കളഞ്ഞിടുന്നു.

ഭാര

തന്നോടിന്നങ്ങാത്തവരോടുകൂടി-
ച്ചേർന്നുസ്പന്ദനം സസ്പന്ദിപ്പിച്ചു
തന്നിൽ പരാ പ്രേമം പൊഴിക്കും
തന്നപരി സംപൂർണ്ണസുഖത്തെ നമിക്കും.

ഭാര

ഇരുമ്പുകൊത്തവുമെന്നവണ്ണം
പരസ്പരം കർഷണശക്തിയോടും
ഇരിക്കുമസ്സീപുരുഷർ മാത്രം
വിരക്തിയില്ലാത്ത സുഖം ഭവിക്കും.

തനു

മാതൃസ്മരണമെങ്കിലും വികാരമോരോ-
ന്നോടൊ മുഖത്തിങ്കൽ വഹിക്കിലും നീ
അന്തത്തിലുണ്ടാകമാവുമു മരു-
മോതിടൊലാ മുഖമുഖത്തിലുണ്ണൻ

ഭാര

ക്ഷമാവൻ രാമൻ മുഖമോരോ
ക്ഷമാവുണം സർവ്വമൽപ്രസിദ്ധം
അമ്മനുവായ് സീതയെ വീണ്ടുമേകി-
സ്സമാശ്വയിക്കിൽ കലരക്ഷമുണ്ടാം.

ഭാര

അല്ലെങ്കിലീ രാക്ഷസവംശവും കൂ-
ടില്ലാത്തതും രാമശരം വരുമ്പോൾ
പുല്ലാളവും നിന്റെ പരാക്രമത്തേ-
ബ്ബല്ലകവുണ്ടു വകവെക്കയില്ല.

ഭാര

അരാകിലും ഞാനുമെപ്പിടുമ്പോ-
ളുരീകരിക്കേണ്ടതു ഞായുധമെന്ന
നേമേരിച്ചാകിലുമാഗുന്ന
ചേരിനു നീ അജനമായ് ഭവിക്കും.

സുര

ശ്രീമാൻ പാർവതീയെപ്പറ്റി
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭാഗ്യവശത്തും കോപം
സമോദമന്തന്റെ മുഖത്തു നോക്കി
തൂക്കമായിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നു.

സു

എനിക്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും നടുത്തു
നിന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ ചേതമെന്തു?
മനസ്സിലെത്തുമെങ്കിലും അപമാനം
മനസ്സിലെത്തുമെങ്കിലും.

സു

ഭീഷ്മപ്രഭുക്കന്മാരെ മുന്നിൽ നിന്നി-
സ്സാമോപദേശങ്ങളിനിട്ടുറഞ്ഞാൽ
തീർന്നു നിൽക്കുമെങ്കിലും അപമാനം
ചേതമെന്തു നിന്നാൽ ഗതിക്കു മുമ്പെ.

സു

വിശ്വാസിയെത്താങ്ങിയെടുക്കും നീ-
യരാതിവെട്ടുന്നതിന്നു മുൻപറയല്ല
മരിച്ചവർ സമസ്ത വേദങ്ങളിൽ
തെളിക്കുന്നെങ്കിലും രാമപാർവത.

സു

അതേപ്രകാരമേവമെങ്കിലും
മുഖത്തു നിൽക്കുമെങ്കിലും
മരണത്തു താൻ നല്ല നിശ്ചയത്തോടും
പക്ഷിനാണെങ്കിലും വരും ഗതിച്ചാൻ.

സു

ഭാരതവർണ്ണനായ നീ നിമിത്തം
വരാതിരിയെന്നു വരുന്നതും
മുഖത്തു താൻ നല്ല നിശ്ചയത്തോടും
പക്ഷിനാണെങ്കിലും വരും ഗതിച്ചാൻ.

സു

നീതിക്കുവേണ്ടുകൾ നീ നിമിത്തം
പോയതും തോന്നാമതിന്റെ മുഖത്തും
പോയ കൊഴുത്തു കുന്നത്തു കട്ടി-
യെപ്പറ്റിക്കു നീ നിമിത്തം മതിയാകയില്ല.

സു

ഇതാണു മോതിരമെങ്കിലും കടന്നു
നേരിട്ടു നിൽക്കുന്നവരോടു കൂടെ
കാണുന്നതും തോന്നാമതിന്റെ മുഖത്തും
പോയ കൊഴുത്തു കുന്നത്തു കട്ടി-
യെപ്പറ്റിക്കു നീ നിമിത്തം മതിയാകയില്ല.

സു

വാനത്തിലുടയവന്തകദേശം
നേരിട്ട നേമത്തു കഴുത്തുയർത്തി
ഒരത്തു നോക്കും കപടവീരരാജ്യം
സ്ഥിരമായോടൊത്തൊടു ചിന്തിക്കും.

൩൭൪

ഭർത്തവ്യധീരാം രാവണനഗ്രജാ-
കണ്ഠിദശാലേഖാ മുഷിഞ്ഞു തമ്മിൽ .
ഉറോമെരെല്ലാം ബാത്! കൈവെടിഞ്ഞു-
ച്ചല്ലെണ്ണയാൽ വന്ന വിഭീഷണൻ ഞാ .

൩൭൫

ബലാഭരം കാലിന്ദു കൈതൊഴുന്നോ-
ക്കൾ വിപത്തൊക്കെയൊഴിപ്പതിക്കൽ
പിശാചിനിയം മാമനേയാശ്രയിച്ചാ-
നന്ത്യാഗ്രഹത്തൊടിവിടേല്ല വന്നേൻ.

൩൭൬

ഉറപ്പേടിയാൽ ഭീനദയാലുവാമി-
ച്ചിൽപുഷ്പൻ തന്നെ വണങ്ങുമായ്
ഉറപ്പുവിലിളിക്കുന്നിക്ക വേണ്ടി-
ട്ടെപ്പോക്കൊന്നക്കുറിയിക്കേണം.

൩൭൭

നാലാനന്തൻ തന്ന വരം പരിച്ചി-
ക്കാലത്തേതൻ ഭാഗ്യവിശേഷമല്ലോ
മൊല്ലമീവുന്നമിരിപ്പതിനി-
ക്കാലംബന്നം മാവവപാദപത്മം.

൩൭൮

നകതഞ്ചനമാരുടെ വശം കളി-
ക്കുകക്കായിലെന്നൊ വിവേകയാൻ
പ്രത്യേകമായ് ചെല്ലിയയച്ച പോല-
വർത്തിച്ചതല്ല നവനൈഷിച്ഛി.

൩൭൯

സുഗ്രീവനാം ഹരിഹരിപ്രസിച്ഛി
വൃഗ്നിച്ഛിക്കുന്നൊരു വേളയിങ്കൽ
മാതാമരുടെ രാമനാട്ടം നിശേഷം
ലോകിനിതൻ വസ്തുവമേവതൊട്ടം.

(അർക്കം)

൩൮൦

ഏനീട്ടമർക്കമജാമളിക്കത്ത
സംഗമമുണ്ടെന്നതു കണ്ടാഞ്ഞു
മുങ്ങിപ്പോയ്ക്കു മൃഗാനന്ദനൻ
ചെന്നാൻ മെല്ലെപ്പുനാമശിലൻ.

൩൮൧

വിശ്വാസിയോ വെരിക്കലത്തിലുള്ളതോ-
 ഒന്നാത്തതോ മരണമോ മരണമോ അൻ
 മരണമൊന്നോ ഗുണമോ ഗുണമോ
 തിരിച്ചുപോയിപ്പവനല്ലേടോ മരണം.

൭൭

ദൂരിൽ യോജനാനുനതാം നമസ്കരൻ
 ജീവിച്ചിരുന്നാൽ കഥയില്ല തെല്ലം;
 പാപം ഭഗവാനെൻ കനിപ്പുനോത്താ-
 ലാഗാശ്ചമുണ്ടിന്നെയും കൊടുപ്പാൻ.

൭൮

അരക്കർ വാശത്തിലുദിച്ചതല്ലാ-
 മരക്കരയ്ക്കെന്നു വെക്കുകില്ലാ
 ധരിച്ചുടേടോ! ദുഷ്ടരിലും ചിലരുപ്പാ-
 ഞ്ചെന്തെന്നുണ്ടായിവരും വിശിഷ്ടൻ.

൭൯

ചേറും കരിങ്കുളമുണ്ണയും തേൻ
 ചേറും സമോജം പാപം മീനിനെപ്പോ
 നീമിതല്ലെന്നുവെക്കുകിലും വെ-
 പ്പോന്നിതിൻ വാസനമോത്തു കണ്ടാൽ.

൮൦

മരണമെന്നൊക്കെയുള്ളതാ മരണവൻ തൻ-
 മരണമറിഞ്ഞാലോ മരണമന്ത്രജ്ഞൻ
 മാനസികമായാകട്ടെ "മാമനെയെ-
 നന്നല്ലമോത്താട്ടെ കൊണ്ടു പോന്നാൻ.

൮൧

മേധാവിധാനുള്ള വിജീഷണൻ താൻ
 ബാധാവിനാശത്തിന്നു ഭക്തിപൂർവ്വം
 ബോധാത്മകൻതന്റെ കഴൽക്കു കൂട്ടി-
 സ്സാധാരണപ്രപഞ്ചത പുണ്ടു നിന്നാൻ.

൮൨

കനിഞ്ഞു കല്പിച്ചവനോടു മാമൻ
 നിന്നാലോ ലക്ഷാപരാജയമോ
 തന്നു ഞാനിന്നിനി മേലിലെന്നും
 വരില്ല നന്നും ഭരതമുമാനും.

൮൩

നന്നെ കണ്ടാക്കുവാനോടു നേരെ-
 ഭിന്നിച്ചു ഭൂമിച്ചു വനാന്തരത്തിൽ
 വലഞ്ഞ ചങ്ങാതിയെ നോക്കുകയോ നീ
 വലിമുഖകക്കൊന്നവൻ മരണമന്ത്രൻ.

൮൪

കാലാനുസൃതംകരമായ രാമൻ
പാരം പ്രസാദിച്ചതുംചെയ്തിട്ടുള്ളതും
രാത്രിയെക്കൊണ്ടു പിന്നെ ലങ്കാ-
രാജ്യംപിപ്രത്യഞ്ഞതുമായ നരകീ.

വൃ

കഴിഞ്ഞ വെട്ടി ക്രിയചെയ്തു പോകാ
കഴിക്കയാൽ പണ്ടു ദശാനനൻ
മുഴുത്ത സമുദ്രാജ്യമുറത്ത കാള-
കഴുത്തിലൊരു ഗോവൻ കൊടുത്തു.

വൃ

പരം ഭജിക്കുന്നവന്റെ പുലർത്താ-
നരാനന്ദമുള്ളതായ രാമദേവൻ
സപരംനടക്കൊണ്ടു വിളിക്കുന്നനാ-
യത്തിലും ഭൂതി കൊടുത്തു ധന്യൻ.

വൃ

സുശീലനും ഭാഗവതിക്കു ശോഭാ-
മൂലംതന്നെ ചോലും തുണയായി ചന്ദ്ര
സംസന്ദം പഴുകിത്തുടങ്ങുന്ന നേര-
സമോരൻ കൂടെ വിരോധിയായി.

വൃ

ഭഗവതസ്മരനാപ്തനായ് നിതാന്തം
വശഗതനായ വിഭീഷണൻ വിശിഷ്ടൻ
ഭഗവതസ്തലവിചാരമുള്ളൊരു
വിശദമോടൊന്നാംശിരാരത കണ്ടുനാത്തി.

വൃ

ലാവണ്യവാനിധി കടപ്പുതിനുള്ള മാർഗ്ഗം
കൈവന്നിടാൻ വരണസേവ കഴിപ്പുതിന്നായ്
ലാവണ്യവാനിധി രാമുത്തമനോടു ചിന്തി-
ച്ചാവീർമ്മെജീവനിയിച്ചു വിഭീഷണൻതൻ.

വൃ

അതിനുള്ളതും ചെയ്യാൻ കടൽ വഴി നമുക്കിന്ന രായമ-
നതിരേപ്രമം കൈക്കൊണ്ടുവിളയുണർത്തിച്ച സമയം
വിവിധിനായാലും പെരുകിത്തുടങ്ങുന്ന ദർശനയനം
പ്രാദുർഭൂതം വേദൻ നിജനസിവിന്തിച്ചുപിടയ.

വൃ

കൈമോശമായതാണു ചിന്തിക്കേണ്ടതും നമുക്കും.

പതിനെട്ടാം സ്കന്ദം.

മുന്തിരമെന്നൻ രാമൻ മൂന്നു നാൾ വാമിയാശിരേ :
വന്ദിച്ചുപവസിപ്പിച്ചും നന്ദിച്ചില്ല നദീശമൻ.

അപ്പോൾ തിരുവളക്കുടൈ യപ്പതിക്കുളച്ചുമ്മതി
മുറ്റപ്പുരുമതിരേ നീക്കം നൽപ്രേക്ഷിച്ചു ല്ലിതാശയൻ.

അമാന്തക്കാരന്മാരുണ്ടോ സമാധാനം പലപ്പെട്ടു
പ്രമാദശീലമംഭോധി കമാന്തത്തിൽ പ്രസിദ്ധമം.

ഇപ്രകാരം നിരൂപിച്ചിട്ടു പ്രമേയപ്രതാപവൻ
ചെമ്പ്രധർമ്മണമാമന്ത്രം ക്ഷിപ്രമേന്തിമുഖ്യത്തമൻ.

ഭാരതവിനാശ കോടണ്ഡപു ജാതാമന്തം ഗ്രഹിക്കവേ
ധാരതാവന്നാദിമദ്രവ്യ മേതാണ്ടുറപ്പെടിയാൻ ചോൽ.

വില്ലാളിവിധനാമാമൻ നല്ലാഗേയശമത്തിനെ
വില്ലോടു ചേർത്ത നേരത്തു വല്ലാത്തായ് മൂന്നുലോകവും.

ചക്രവർത്തങ്ങളെടയ് ഭൂചക്രവർത്തം കല്യണി ചോൽ
ശക്രവർത്തംകപാലവർത്തംകൊല്ലാട വിഷ്ണുനായ്.

കല്യണി കടലൊടുമുൾ കല്യണി കലപർവ്വതം
ജലംകാഞ്ഞു വലത്തേത്തറം ജലജന്തുക്കളൊക്കെയും.

ജലപാത്രത്തിലെത്തിയ്ക്കു ജലം വന്നിത്തുടങ്ങവേ
ജലസന്താനം ചേടി ചുലഞ്ഞു ചമരന്ത്രനായ്.

ശരാഗ്നിജാലയാൽ തന്റെ ശരീരം കഴലുന്നപോൽ
ഏരിഞ്ഞുവാടി വയണ നിരിപ്പാൻ വചിയാഞ്ഞയായ്.

ആശ്രയിക്കപ്പെടേണ്ടെന്നോ നാശശ്രയിക്കേ കടൽക്കര
വിനീതവേഷനായ് വന്നാൻ വിനാശത്തെബലിയെന്നവൻ.

ആയത്തമായ കുററത്തിൻ പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു ചോൽ
അണിക്കു വച്ചു രാമനായ് മാണിപ്രമണിമാലയേ.

കുററത്തിൽ നിന്നൊഴിയുവാ നേററമുൾ : ബ്രഹ്മാടവൻ
പാററിതൻ ചമണംകൂട്ടി പൂഹറത്താണേവമേതിനാൻ.

അറിവില്ലാത്ത അന്റിക്വാ ഉറപ്പിഴക്കും ചെല്ലുതിൽ
വെറുത്തിടത്തേ കുററം പൊറുക്കേണം അന്റിഡ!

അസമ്പദ്ശേഷമോരോരം വാടിയാതം വലഞ്ഞുപോം
ബലമായ് ചൂട്ടു തട്ടുമ്പോൾ അലച്ചൊരൊന്നുണന്നിടം.

ലഭ് കയ്യും പോകുവാൻ മാറ്റം നിങ്ങൾക്കു കൂടാനിടം!
ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കിങ്കരൻ നളനിപ്പൊഴി.

വിശ്വകർമ്മശാസ്ത്രവുമായ് വരുത്തു പോൽ
അവളുത്തരിവിട്ടു വസ്തുക്കൾ താണുപോകാതിരിക്കുവാൻ!

തിമ തപ്പിത്തകർക്കാ തെല്ലുതപ്പിടിക്കുവാൻമേ
മരവും മലയും മറവും കരങ്ങുമാർ കമിപ്പിടും.

അപ്പൊളോനീകരിച്ചവ മപ്പുതിയ്ക്കു ചേർക്കുമേ
പിറ്റാഴ്ചമെന്താർപ്പം ത്തപ്രദേശത്തുടാതിനാൻ.

വെറുത്ത പോകയില്ലെന്റെ തിറമുറന്നുരവിത്ത്
ചുവക്കു നല്ലപോലൊത്തു പറഞ്ഞിടൊരു ലാക്കിനെ.

വരണൻ ഗോവാനേട്ട് നിരപ്പിച്ചുനോതിനാൻ
ഒരിതം തിരുമാളീച്ചരച്ചെല്ലാമെരിക്കുവാൻ.

അനന്തമകുലത്തക്കു മഹാസ്യമെന്തെന്താൽ
പ്രസ്തുതവരമെന്നാൻ അത് ടസ്സുകല്പമായി പോൽ.

മരണായ് ധനുവിൻ മുൻപേ നിന്നിരുന്ന ജലാധിപൻ
പിന്നെയും ധനുവിൻ മുൻപേ ചെന്നിരിപ്പാൻ തുടങ്ങിനാൻ.

അതിലേക്കുസമാധാനി യനുവാക്കു കൊടുക്കയാൽ
കരിമുൻവരണൻ പോയ നന്മമൊപ്പുണ്ണമ.

അക്ഷരപ്പത്രമൊത്തന്റെ വാക്കിനാൽ ശുഭകരണവൻ
വിശേഷമെല്ലാമറിവാൻ വന്നിരിക്കുന്നവസ്തുവം.

വിജീഷണന്റെ ഭാവംകൊണ്ടിങ്ങതു കപിസഞ്ചയം
പിരിച്ചുതർട്ടനം ചെല്ലാൻ തിടക്കെന്നു വധിക്കുവാൻ. [അംകേ

കർക്കശൻ പ്രവർത്തിച്ചു രക്തം സഫിയാത്തവൻ
അതായത് അനേകച്ചാല്പി വിശിവിരിക്കുത്തു പോൽ.

അവന്നു രാമൻ കുനിവു ന്നയ്യത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ
ബന്ധനത്തിൽ വെച്ചിടൻ കവികൾക്കൊക്കെ നരകിനാൻ. വെ.

അതുപോൽ കപിവിജയാർ ബന്ധനം ചെയ്തൊക്കേതേ;
ഭഗവാൻ നളനാട്ടുപോളല്ലീ ചിറ കെട്ടുവാൻ. വെ.

മനഃശൂന്യനെക്കൂട്ടി മനതായ തെളിഞ്ഞുടൻ
തനിമു നളനം സേതു മനയാൻ കോപ്പ കൂടിനാൻ. വെ.

വരവു കത്തുവാന്നു അം പോലുള്ള കോപ്പകൾ
പെരുമ്പടകൾ കൊണ്ടു തരിവും മടിയെന്നിയേ. വെ.

ചിറയ്ക്കു വാനുത്താറാൻ സാമനം ശേഖരിക്കവേ
മുറയ്ക്കു നളനം മേടി ചുട്ടക്കീ ലവണാബ്ധിയിൽ. വെ.

ഇരയെ യോജനപ്പാടു വീതിയിൽ തോതെടുത്ത പോൽ
ഏതാനും ദിവസം കൊണ്ടു സേതുവിൻ പണി തീർത്തുതേ. വെ.

അതുതോ! വിസ്മയം വിഷ്ണുശയ്യയോ? കപിനേനയേ
ചുമ്പാൻ വന്ന കരളിൻ ന്നട്ടേറ്റോ? സേതുവായതും. വെ.

ഈരാമൻ തന്റെ ഭക്തന്റെ ഹൃദയസംസാരസാഗരം
കുട്ടാൻ പണിചെയ്തിച്ചു വെടിപ്പാക്കിയ പാലമാ? വെ.

ആക്കും സംശയമിനാത്തും മേക്കും ചിറയിലൂടെ താൻ
ചുഴലും പടയോട്ടം മേ. ന്നെന്നുള്ളി രാമുത്താൻ. വെ.

മൗനീകത്തൊക്കെയും ക്ഷമയിക്കു വിളങ്ങിടും
സുബലപ്രസംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൻ പ്രസന്നനായ്. (അ.കം.)

രാവവൻ ശുഭകണപ്പിന്നെ വിട്ടയച്ചു തരുമുത്തയ്
അവൻ ഭരണസുനൈക്കു നല്ലടിപ്രായമോതിനാൻ. വെ.

അവൻ ശുഭകാലശേഖരൻ സമാധിയിൽ നില്ക്കുന്നത്
പരമമയോനിയായ് തീൻ പരീക്ഷിത്തിന തുല്യനായ്. വെ.

സംവാദമുദസരൂപ്യം പ്രാപിച്ച ഭരകന്ധൻ
ശുഭകണതൽക്കണം തന്ന വെളിക്കരളി മഹേശ്വരൻ. വെ.

ഏഴാം മാളികമലേറി പൂക്കനുകിയ അവനാൻ
കപിസൈന്യത്തിന്നുപോളു കവചിമുഖാ ഭാനസം. വെ.

അയ്യയ്യ വരത്തിട്ടു വിദ്യമഹിമപരനായതിനെ
കാളമുപ്പതിയൻ അന്നെക്കേറ്റപ്പിട്ടാൻ കൈകസീന്ദുതൻ. ൪൨

വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതന്നും നിശ്ചലനവൻ അവൻ
തീരപരവകാൻ നലയും വില്ലും നിർമ്മിച്ച മായത്തൻ. ൪൩

പോതിൽ കണ്ഡമാണെന്ന ശിരസ്സും വില്ലുമെന്നവൻ
ഉമച്ചുംകൊണ്ടു കൈവരദാമി കരികേ വച്ചു കാഴ്ചയായ്. ൪൪

പ്രമുഖവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ നേരമാണെന്ന ധരമത്തൻ
ഓം! രാമേനി വിലാപിച്ചു പാശം മോഹിച്ചു ജാനകീ. ൪൫

രമാശങ്കത്തെയും മെ സ്തമാവാക്യമേറവും
തോഷമകിയ, തോഷത്തിൽ വല്ലിക്കു മഴ പോലെത്തായ്. ൪൬

ഭരണനന്ദൻ മുത്തപ്പൻ മാലുറാൻ വന്നു ചേർത്തൻ
നിശ്ചലപതിക്കപ്പോൾ ഗുണഭാഷക്കുളായിനാൻ. ൪൭

ഒഴിഞ്ഞീടുകനമ്പശ്യ തെരുവിലീന്നനൻ പൊന്തലേ!
കളിമ്പു കെട്ടാൽ കലവും മുടിഞ്ഞീടുകയില്ലയോ? ൪൮

ശിവകുന്തി നിമിത്തം നീ ശവക്കല്ലറ പൂകിലും
വശനാശം വരുത്തുന്ന വഴി വേഗമടയ്ക്കണം. ൪൯

അകത്തുറച്ച രാഗം നീ യക്കലക്കളയായി; ലാ
ലികച്ചു ബാണമതിനെ തകർക്കുമ്പോൾ പ്രണമപ്പോം. ൫൦

മാനപൂർവ്വം മണത്തിന്നു നീ നിന്നപ്പു തുടങ്ങിയതൽ
മാനപൂർവ്വം മണം അന്നെ നിനക്കു ഹലമാണ്ണതം. ൫൧

ജനകാത്മമയേ രാമഭാവനായ് കാഴ്ച വച്ചു നീ
പ്രസാദപൂർവ്വമിങ്ങോട്ട് വാങ്ങണം വശലക്കുളിയെ. ൫൨

ഏനീവിധമവൻ ചെയ്ത നന്നീതിക്കളെ നിർത്തം
നിന്ദിച്ചു നിർമ്മാരത്തി സ്തനാശം ചെയ്തു പോയിനായ്. ൫൩

മുട്ടാനാമവൻ പോക്കു വട്ടം കൂട്ടിയ വാഴ്ത്തകൾ
മാട്ടെന്നു ചാരമൊഴിഞ്ഞൽ കേട്ടറിഞ്ഞു രാമുത്തമൻ. ൫൪

പടയ്ക്കു മരമൊക്കെയും മരങ്ങളെ കപിസ്രമേ
അടുത്തു നന്ദം ചുറ്റി കിടപ്പാനൊക്കെ നർത്തിനാൻ. ൫൫

ഘനാചീമുത്തരം കാട്ടുന്ന വരണകണ്ഠകളൊക്കെയും
തുനിഞ്ഞു പരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു കനകഭാഗ്യ തീർത്ത പോൽ. തന്ത്ര

കിഴക്കേ കോട്ടയിൽ കണ്ണും തുറപ്പിച്ചു വസിപ്പിച്ചും
പ്രഹസ്തനോടു ശണ്ണയും നീലനാളായി നിൽക്കേണം. ഭെ

മരോദാശനാചാര്യന്മാരെ പ്പോരിൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
തെക്കേറ്റോപ്പുവെട്ടിപ്പൂർ നില്ക്കുന്നു ബാലിനരനാൻ. തവ്യ

പശ്ചിമഭാഗത്തേക്കു കിഴക്കിത്തോഴ് തിടയ്ക്കാൻ
നിശ്ചയിച്ചു നീൽക്കേണം തെക്കേവന്തനെ ചെന്നവൻ. തെ

സേനാനായനായുള്ള വിരൂപാക്ഷനെ തടയുവാൻ
സുഗ്രീവജനാധിപന്മാരും വിജീഷണനുമെത്തുന്നു. സുറ

എന്നു കല്പിച്ചു മാമൻ താൻ തന്നെ ലക്ഷണമുക്തനായ്
വടക്കേ കോട്ടയിൽപ്പൂർ ചെന്നായ് ഭഗവതനേ. സുര

വെച്ചുവാൻ പഴയ പാർശ്വ വില്ലുമവുമെത്തുവാൻ
സന്നദ്ധനായ് മരുവിനാൻ സൈന്യാധിപനുമെത്തനായ്.

[അംകം.] ന്നവ

ലങ്കാരജ്യം കരക്കന്മാർ ശങ്കാമിനും വളഞ്ഞതും
കൊടുവതിവെച്ചിട്ട് ഏതാക്കുസർ നില്പതും. സുര

നിമിഷിച്ചുതന്നെ തന്റെ പുറകാക്കൊക്കെയും
തിരക്കില്ലാതിരിപ്പാനായ് തുറപ്പിച്ചു കൂതാനന്തരം. (അംകം) സു

സുബലചർമ്മത്തിന്റെ മുകളിൽ കേറി നല്ല പോൽ
കവിതാജ്ഞാവിനോടും ചേർന്നുവെച്ചുകിട്ടു ഹൃദയവൻ സുര

ലങ്കാപുരത്തെയും പിന്നെ ലങ്കാനഗരൻറ മേയ്ക്കും
ശങ്കയെന്നു വിളക്കുകിട്ടാൻ പങ്ക്തികണ്ഠാൻറ വേഷവും. സുസ

അപ്പോൾ കോപം ചൊറിക്കൊള്ളത്തരം നൽകുതിട്ടു കേവലമൻ
അപ്പോലാസ്സുനിശിഷ്ടനാ ശിശുമാളിക പൂക്കിത്തേ. സുത

കിമിടക്കും പോകിച്ചിട്ട് പരീക്ഷണം നടിച്ചുതാൻ
വിരോധിയോടു പോരാടി പൂർത്തിയു പരാക്രമം. സുവ

തിരിച്ചു വീണ്ടും മാമൻറ ചങ്ങനും വന്നു കൂപ്പിനാൻ;
ധരിച്ചിതെല്ലാം ശ്രീരാമനും, മൂന്നവനോടും. (അംകം) സുത

തന്നെത്തന്നെ നിനക്കപ്പാനും തന്നെ ചെയ്തുതന്നെൻ നവേ!
 അന്യദാശയമിടത്തിട്ടു പിന്നെ വേണം തുടങ്ങുവാൻ.

50

വിവേകമെണ്ണു കൊടുത്ത് ഊർവ്വശിക്ഷയെത്തന്നിലും
അധാരമുതിർന്നുളളതും, മഹത്വം പിന്നെയൊക്കുമോ?

5.0

ജന്മനവതത്തിന് പേരുകേട്ടവരും സാമാന്യരും തുടങ്ങിയവർ സ്നേഹമിട്ടുപറഞ്ഞു. നല്ലൊരു ദൈവമനുഷ്യനായിത്തീർന്നു.

62

എന്നോടൊത്തുപറഞ്ഞിട്ട്? മുന്നമിയെല്ലാ ചോദ്യത്തിനും
നന്നായി ഓരോത്തരവും ലഭിക്കും പറയാതെ പോകുന്നത്. ഒന്നു

692

[illegible]

— 538 —

സ്വാഭാവികമായും സാമ്പത്തികമായി ദുരിതാശ്വാസമായിരിക്കുമ്പോൾ ജീവിതം നയിക്കാനായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാൽ സാമ്പത്തികമായി ദുരിതാശ്വാസമായിരിക്കുമ്പോൾ ജീവിതം നയിക്കാനായിട്ടുള്ളതാണ്.

50

ഭിഷകാലം അവനുള്ള ഭിഷകപ്രാസങ്ങളെക്കുറിച്ചാൽ
 വാല്യകിട തഴമ്പിച്ച ബാല്യക മകനോടൊത്താണ്.

SVP

മുട്ടാലപ്പള്ളി മെമ്മോറിയൽ കാർഷികൻ ഞാൻ ധരിക്കട്ടെ!
ധീരനാട്ടുക്കുന്നേരൻൻ പേര് മെരുത്തിക്കുന്തി ഞാൻ.

511

നല്ലവർക്കേകൾ നിന്നൊട്ടു ചെല്ലവൻതന്നെ വന്നാൽ
അല്ലെങ്കിലുപവാദങ്ങൾ വല്ലാത്തതല്ലെങ്കിലും.

501

പഞ്ചായത്തുകളുടെ തീക്കടം പത്തുമാനം നിന്നയ്ക്കിലും
വരുന്നതാണിവിടെ പണ്ടത്താൻ മക്കനായ് കൊണ്ടുപോയത്?

575

മാർഗ്ഗവേണ്ടി കണ്ണൂർ കോളേജിന്റെയിടയിൽ
ബഹുമാനപ്പെട്ടവർക്കായി ഒരു സന്ധ്യ സന്ധനായ നീ.

END

കാർഷിപ്പിന്റെ തടവിൽ പുത്തൻ കാലത്തു, മെൻപിതാ
വാലുകൊണ്ടു കയ്യടിച്ച കാലത്തു, ജനായനീ.

our

കേന്ദ്രവൃത്തികളും ഭരണ ചെറുപ്പം വിധി അനുസരിച്ചും
• മുന്നോട്ടും വാടിയായിരുന്നു നാളെത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയി. (ജനുവരി 2000) വാ.

പുഷ്പകരണ പഠിപ്പിച്ചിട്ടും ഉപകരണസംരക്ഷണിയില്ലെന്നും
സംരക്ഷണിയില്ലാതെ സാഗ്ഗിട്ടും മോഷണത്താൽ മറിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും! വ്യാ.

ശങ്കരാർച്ചന ചെയ്തന്നു ശേഷിച്ചുള്ളതൊരു നിർന്തല
യുദ്ധഭൂമിയെത്തന്നെ ബലിയർക്കം ചെയ്തതാൽ.

വൃ

അപ്പോഴാകരിക്കും കേട്ടപ്പോ ഉണ്ണമേന്മ വിച്ഛേദം
വിശ്വരൂപഭാവമേന്മയെ മുഖമെല്ല അന്നന്നൻ.

വൃ

പോയ നീ അമ്മനന്ദി ചിത്ര രാവണനോടുമേ
കൊല്ല മരണമഹം സാധി ചിത്രരീ രാമചന്ദ്രിയേ.

വൃ

അതൃപ്തമാണെന്നാകെൻമുൻപിൽ കണ്ണുപൊർത്തമെന്നിയേ
കൊല്ല നീ വധ്യനെന്നാലും ഭൂതനെന്നാൽതടങ്ങുവൻ.

വൃ

ഇത്രയും രാവണൻ ചെയ്ത നാളായിൽ കപിസന്തമൻ
ചൊട്ടിച്ചിരിപ്പു കൈ കൊട്ടി പ്പെട്ടെന്നത്തരമോതിനാൻ.

വൃ

പരമാർക്കമെങ്കട്ട നന്നം തോന്നാത്ത നീതികൾ
ഭൂതകർമ്മയിലിടമൊ പൂർണ്ണനീന്ദി ചരിച്ചപ്പോ!

വൃ

അയ്യയ്യ! വരുന്നായുള്ള നീയെന്നോടൊരു ചെയ്തിടം?
അന്നേകരാവണന്മാരേതരിയും മുൻപിന്നാലെ ഞാൻ.

വൃ

അതാൻ കാത്തറീശ്വരൻ തടവിൽ പണിയിന്നാലേൽ
കൊല്ലൻ അന്നവന്മാരൻ മന്ദിരത്തിൽ കുടങ്ങിപ്പോൽ.

വൃ

പിന്നെയങ്ങൊരു വിഖ്യാത നന്നാൽ വകുപ്പുന്നല്ലവൻ
ഇന്ന ലക്ഷിച്ചിട്ടുനീ ഞാൻ നിന്നോടൊരു കഥിക്കുവൻ.

വൃ

അന്നകിഴ്വേവിടെക്കൊണ്ടു നന്നകി വന്ദിക്ക രാമനെ
അല്ലെങ്കിൽ നിൻ തലമേപ്പാൻ രാമബാണത്തിന്നകണം.

വൃ

പിന്നാലിട്ടമിന്നങ്ങിട്ടും മരിച്ചു മരിയാത്തതും
ഭൂമിയിൽ കയ്യാൽ നിന്റെ ദേഹത്തിന്ന വരും ദുരഗം.

വൃ

സുതവംശമൊട്ടുക്ക് മുടിപ്പാ രാമനെന്ന പോൽ
പോയപ്പഴയിലൊന്നാടിയാലും നീ ഗതികെട്ടവൻ.

വൃ

ഉഴക്കംകേ വെള്ളത്താൽ കൊഴിക്കത്തക്ക വെടിയിൽ
പടക്കളെപ്പൊടികളായ് കഴിയും നിന്റെ പത്തന്നം.

വൃ

കള്ളിലൊരണവോളം പേടിക്കുന്നിമ്പത്തും
പരിവെച്ചി നേരിട്ടല്ലാൻ ചെയ്ത നേരം

“പിടി പിടി ദുരഗംകൊണ്ടുവന്ന കള്ളു”
അപിയെ വിട്ടൊന്നാ രാവണൻ ചിത്തമെപ്പാൻ.

വൃ

മർമ്മം ഇളയ്ക്കുമൊരു വാക്കു സാമി: വെട്ടും-
 ഒത്തിമ്മട്ടു പാലം കരിമുഖനാലായ്ക്കൊടുത്ത നേരം
 ഒരമ്മക്കുടേറ്റുതൊട കൈക്കു കടന്ന ചാവറൻ
 വർമ്മം ധരിച്ചു നിശ്ചിമാരികൾ പോയ് പിടിച്ചുവർ.

നവ്യ

അരക്കൊക്കെപ്പൊരുധിപതിയുണ്ടാക്കി വചനം
 തിരിച്ചൊപ്പിപ്പാനുവഗതിലകൻ രാത്രിചരണം
 വലിച്ചുഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുഗന്ധപഥമാപിച്ചു, ധരണീ-
 തലത്തിൽത്തളിക്കൊന്നുഴി കഷ്ടവീരന്റെ നികട.

പതിനെട്ടാംസ്കൂൾ പാഠപുസ്തകം.

പൊത്താൻപത്താം സ്കൂൾ.

ദൈവമുഖനുടെ ഭൂപ്യാപാരവൃത്താന്തമെല്ലാം
 ദാരാധനനയനാമുദാകൃത്യാ ധരിച്ച്
 ദൃശ്യമിശിയിന്നാർ, പിന്നെ പങ്കാളിയെ-
 കൾക്കൊടു കപിക്കെസന്നും നാലുപാടുംവളഞ്ഞു.

പ്രിയസമയമാവെന്താഴിയിരുട്ടുക മുക്കി-
 കളിയുരുത്തുരുത്തുള്ള ലോകാഴി നാലും
 വളരെലാഹളകൂടും പോലെ വാലും കിളത്തി-
 കളിവിള കരമുഴക്കിക്കിശരശാക്രമിച്ചാർ.

അടലിന്ന പടവീടും കൊട്ടി മുന്നിട്ട വൈരി-
 പ്പടകളടയ ഗംഭീരവെന്തെറ്റിച്ച്
 കടുരവെന്താഴ് വാട്ടും കൊട്ടി രക്ഷണവലം പേർ-
 കൊടികൾ നിവിര നാട്ടിസ്സംഗമത്തിന്നിറങ്ങി.

വളിയ പരിചമെല്ലാം വന്ദനത്താൽ മുറിഞ്ഞും
 കലാനിനികത്താൽ കടന്നുവെന്താഴ് മുറിഞ്ഞും
 ശിഖയുട പതനത്താൽ ശിഖയുട വളഞ്ഞും
 കുറിനനവെന്താഴ് കടന്നുവെന്താഴ് കടഞ്ഞും.

പടനടുവിളിച്ചും പല്ലു കൂടെത്തന്നിച്ചും
വിടപിടക്കുകയായിച്ചു; വില്ലു വേഗം മുറിച്ചും
നടനഗതി പരിച്ചും നല്ല രക്തം തുടച്ചും
പെരിയടുപ്പിൽ നിറച്ചും പൊക്കം വിട്ടൊളിച്ചു.

നിവിട നിലവിളിച്ചും നീങ്ങ കൈകൾ തെളിച്ചും
ശവധികമിടച്ചും ശവ്വനം അപിച്ചും
നവസവമുദിച്ചും നാകിപ്പനം സിപ്പിച്ചും
ഭവനതവമുദിച്ചും ഭൂമിയുദ്ധം ഭവിച്ചു. (വിശേഷം)

ഭരതവന്ദനം ഭരതവന്ദനം പാലസ്തമിച്ചു
ഭരതവന്ദനം ഭരതവന്ദനം പാലസ്തമിച്ചു
സമുദ്രം നിറഞ്ഞുളളതെ കൈത കൈത
നമസ്തമനിയെപ്പോ ശോണവസ്ത്രം നിമന്തു

മേകരിക്കും മരിച്ചു മസ്തകത്തിന് പിന്നി-
ച്ചിരുമിടമേകത്തൊന്നു വെട്ടു പൊല
പെരിയ പെരിയ നാമന്തരം വാണിത്തെളിഞ്ഞു;
പെരിയകയ്ക്കുടഞ്ഞു സൈന്യം പാസുക്കും പൊല.

പടവിളയണവിടൊ പടനം പെട്ടു പൊത്ത-
ത്തരു തുടക്കം മീ.തിപ്പച്ചുമാണം ഭൂമിച്ചു
കഴിനിക്കളമുപ്പാറ കൂട്ടിപ്പാത്ത നന്നാ-
യ്ക്കു കവളമുറ്റിക്കൂട്ടം കൂട്ടിലുത്തി.

അശ്വനരണിത്തരം പട്ടാളക്കളെപ്പോ
നിശിദ്ധനവനം പൊലധി ബദ്ധിച്ചുടന്നു
ഭഗവാനുമാർക്കു ഹസ്തം പൊല-
ദൃശ്യം നളിനിയെപ്പോ കോശജാലത്തൊന്നു.

സമുദ്രം സമുദ്രം തൊട്ടി പാൽതാ-
ലം പൊലപ്പാലത്തിൽ കൂടിയൊന്നതൊന്നൻ
ശോണകൾ പൊലത്ത പൂക്കുളിത്തൊട്ടി പൊല
ശവിവരം ശവിവരം പൊല തൊക്കുത്തൊന്നി.

അപ്പൊഴുതതി പൊലത്തൊക്കെ തൊക്കെ
കവിതകളെ പൊലച്ച തെക്കനത്തുടച്ചും
മുതിർത്തൊക്കെ തൊക്കെ തെളിപ്പൊന്ന പൊല
വില്ലു പൊലതൊക്കെ പൊലത്തൊന്ന നാകി.

കലാമതിയു കണക്കല്ലെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടാൻ
ജലധരനികരത്തിൽ ചന്ദ്രനെപ്പോൽ മറഞ്ഞു
വിഷധരശരവണം ചെയ്തു ബന്ധിച്ച പാതം
വിഷഭരത രാമ്യവീരന്മാർക്ക് ചേർത്തല്ല പോയാൻ.

൧൩

തിരുവടി തൊഴുമ്പാക്കു കൈക്കൊണ്ടു താമൻ
തിരുവടിയെയുമുണ്ണിത്തമ്പുരാനെയുമ്പോൾ
കത്തരതരെ വിടർത്തിപ്പിടുത്ത നാഗാസ്രജാധാരം
ഗന്ധവനമിളകിയെത്തിത്തൽക്കുണം വേർപെടുത്തി.

൧൪

മുനോമിതകരമിടക്കാരനും വീഴ്ചമെത്തി-
പ്പടചൊരവരിനായി തമ്മിൽ നെർപ്പിറ്റമി
പടകളടയന്നതാവായധൂതാക്കുന്നടി-
ക്കൊടുമുടി പിടലിക്കേറാനമിച്ചുരുളിച്ചാൻ.

൧൫

ജന്തുപൊഴുത്തു കണ്ടുകണ്ടെന്നു കൂട്ടുകാരൻ
പ്രതിവിധി ഹനമാനിൽ ചെയ്തതിന്നായത്ത
മുതിരുമൊരു മരം കൊണ്ടെറിയെറിക്കുചീന്തൻ
മുതിരുമലകെട്ടക്കും പോലെ മണമായിപ്പിളർന്നു.

൧൬

ജലവിധി മഹനം ചെയ്തന്നു താൻതന്നെ നേരി-
ട്ടലമുദയി കലക്കിത്തരയെക്കൊണ്ടു പോരുന്നാൻ
വലമിപ്പുറത്തനാകും ബാലിത്തന്നാത്തജനം
ബലമൊടു ശകലിച്ചാൻ വഴുക്കുണ്ണൻറെ ദേഹം.

൧൭

നരപതിയുടെ സേനനായകത്വം വഹിച്ചോ-
ന്നെങ്കിലുമിന്നു പുത്രൻ നീലനാം വാനരമുഖൻ
വിജയനായകൻ വീളാപ്പോരിൽറച്ചുപ്രഹസ്ത-
ന്നരസികനുമവാനും മറ്ററിയാൻ ശൈലമണ്ഡൻ.

൧൮

പിതൃപതിയുടെ നാട്ടിൽ ഭവനനികത്വം ഭരിച്ചാൻ
കൊതിച്ച മറ്റുമവൻ നാമധരം ചേരയൊരാളെങ്കിലും
ശ്രുതിയൊഴി പതിച്ചിട്ടുശോധിശ്ശേനനും
മതിയിലരിശരമറിപ്പോരിനായിട്ടൊരുമി.

൧൯

വെടിപടനനിന്നും കൊണ്ടു വിശദം മുഴക്കി
ചേട്ട വിശദം തിളന്നുകൊണ്ട് താൻതന്നെ
ചേട്ടയെ ചേട്ടയൊരാളെങ്കിലും നട്ടു തി
ജ്ഞാപി വെടിയെങ്കിലുമിട്ടു നാമത്തെക്കേറ്റൻ.

൨൦

ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കിപ്പോക്കുന്നതായി-
കരശികത്തനയശിഷ്യൻ കൌതുകത്തോടു കണ്ടു.
സ്വശപുരുഷൻ പുരുഷിണയെ ദുഷ്പ്രഭാവത്തിൽ
പ്പിശകു ശകലമിപ്പെന്നോത്തു കൊണ്ടാടി തമ്മിൽ.

൨൧

കപികളുടെ പെരുപ്പം കണ്ടു കാമാരികൾ
കപിലനയനനായിപ്പോഞ്ഞു സൈന്യത്തിനുള്ളിൽ
അപരിമിതബലത്തെലോംസനം ചെയ്തിട്ടുവെ-
ളപടയായിക്കൊള്ളുന്ന ക്ഷമാനന്ദവെന്തിതു.

൨൨

അവനുടെയടിത്താറിട്ടൊന്നു മുൻകിട്ടെഴുന്നേ-
ന്നവനെക്കുലയയ്ക്കിപ്പോട്ടു, അന്തരലിയിക്കൽ
അവനുമെതിലേറിപ്പോട്ടു കാട്ടുന്ന നീല-
ന്നവശതയെ വളർത്തിത്തുടങ്ങുന്നു മുടിച്ചു.

൨൩

അരിശമൊട്ടു കണ്ടു കൊണ്ടു സ്മിതരിവധം
കരിമലയുടെ മോളിൽ കാളമോലം കണക്കേ
ശതമുക്കും പൊഴിച്ചിട്ടുവിയെഴു വോരമാത്ത് അ-
ന്നര പി നിശിപതാധീശന്റെ പേലേറുവീണു.

൨൪

മുഖസ്തനതുകണ്ടിട്ടായിരും, രാവണകുൽ
പകരുമുധികമായിപ്പോഴ്പ്പോക്കളത്തിൽ
തുടരെ നന്മനനീക്കം ബാണവും തുകി വൈരി-
ക്കേലിലഴകുമേകി തൻ പടയുരംതങ്ങു.

൨൫

അവനുമതുനന്മത്താശ്വസിച്ചുടങ്ങുന്നതൻ
മനുജകലപതിയ്ക്കും മാനസേ ചേദമാനീ
പുനരപി വിപുവോടൊന്നൊരു യുദ്ധം നടത്താൻ
മനസി കരുതി വേദം ലക്ഷണൻ വിളിച്ചുതാൻ.

൨൬

അനുബന്ധ വാങ്ങാനെപ്പോഴും കാത്തു നില്പു-
ന്നവനുടെ വലക്കെ നന്ദികളോടൻ കണക്കേ
പടയിലെതിമിടനായെന്നു കണ്ടപ്പോഴുമ്പോ
തുണയമപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പിന്നാക്കൊഴിഞ്ഞു.

൨൭

ഉത്തമമതിമാരും സേവയും സ്വീകരിക്കാ-
തതിലതിമയച്ചിപ്പാതുക്കളൊന്നു വാമനസ്തം
സമരലോണിയിൽ സാരമാം വാല്യമതി-
ദ്രുശമനൊരുതിപ്പാൻ നിന്ന സഭ്യത്തനെപ്പോൽ.

൨൮

മലയിലിരിക്കുന്നതോടൊരു തോറിനു പാലം
വലയമവസരത്തിൽ സുഹൃത്തുനീനു വീണ്ടും
ഇനിയെന്തെന്നോ! നീ നാലു പോയിട്ടില്ലേ-
ളിനിയെന്നോ! ദിനമൊഴ്ത്തുന്നതിനാൽ മാമളെൻ.

൨൯

അന്യമെന്നതിനെക്കൂട്ടാചരിച്ചുക്കളി
വിവരതയൊക്കെ വീട്ടിലോടും മടക്കി
അവധിവരെയിരിപ്പാനാവതല്ലാത്തതഴിവി-
ച്ചവനിളയവനോടീശ്വര്യമൊക്കെപ്പറഞ്ഞാൻ.

൩൦

മൊഴിയുമുറപ്പിച്ചുനോക്കുകകണ്ഠൻ
മിഴിയിന്ന തിരുമിടക്കൊണ്ടുനോക്കായുരപ്പാൻ;
വഴി പിശകി, നിന്മുഖീ വശനോരം വരാത്താ-
നൊഴികഴിവു വിശേഷമൊന്നൊഴിഞ്ഞതാണമില്ല.

൩൧

അവനിമകളെ വേഗം മാമളെവന്ന നിറംകി-
ട്ടവനുടെ കഴൽ കമ്പിട്ടാലാലാളായിപ്പിരി
ഭവനമഖിലവും നിന്നാലെയിൻകീഴ്ക്കി-
ബീജവി സുഖമൊടു വാഴാമെന്നനിക്കണ്ടു പക്ഷം.

൩൨

അരിവുമായ ചുരുമാക്കത്തന്നാലും വരുമ്പോൾ
നേരിയൊടുമൻ ചാരിപ്പുറത്തും കൈയയയ്ക്കും
മുതലകൾ മരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ദിക്കിൽ
പൊറുതി മുഴുവനും താൻതാൻ പെറക്കിപ്പൊട്ടിക്കും.

൩൩

ഒരു പെരുക്കിന ഏഴു സ്ത്രീജിതൻ, തമ്പി ചൊല്ലു-
ന്നൊരു വരമൊഴിയെ കേട്ടിപ്പുകാരം പറഞ്ഞാൻ
പെരിയൊരു ഗുരുവോ? നീയിത്തരം നന്മ ചൊല്ലി-
ത്തരുവതിനു തിടുക്കം കൊണ്ടു ഞാനൊരുമപ്പോ?

൩൪

ധൂതിയിലരികളത്തോടൊരു യുദ്ധം നടത്തി
പ്രതിഭയെത്തോളം കൊന്ന നീ വന്നിടേണം
അതിനു കഴികയില്ലെന്നാണു നിൻ പക്ഷമെന്നാൽ
മതിസുഖമൊടു വേഗം പോയ്ക്കിടന്നുമാറ്റം.

൩൫

ചുവതിലെഴുന്നേറ്റിട്ടുഗുരുവിനോടായ്
അപകീര്യമൊഴ്ത്താനൊപ്പംകൊണ്ടുനോക്കു;
“ഗുരുവിനുടെ വലിപ്പം ഞാൻ വരിച്ചെങ്കിലൊരോ
തരവഴിയിലു ലഭിക്കാതിൽ നീ കാട്ടുകില്ല.

൩൬

പരിവർതിതരൂപം നിന്നുണ്ണിക്കുടന്നു-
കുടത്തികളെ വെൽവൻ ഞാനിത് യാത്രയായി
തിരിയെ വരികിലപ്പോൾ കണ്ടുകൊള്ളാം നമുക്കെ-
ന്നുള്ളിയെൻനിവർത്തിയപ്പോൾ നമസ്കരണമേറേ.

അലറിയിരുന്നതും മേലുകുതിരകളുടെയും പരന്നിരുന്നവയുടെയും ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിനും മിശ്രിതമായവയെക്കുറിച്ചുള്ളതും ധൃതിഭാവം വിതറിയിരുന്ന നേരമേ നിന്നു പോയതാവുന്നതും.

கடிகாட்சம் கள்ள கொள்வனவு மீது விளக்கம்
கொடுத்திருக்கிறார். அதன் மூலமாகவே
மேலும் காலம் எடுத்துக்கொள்ளாமல்
சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[illegible]

மிக வலியுறுத்தியது கனடா-
கூலாக்களின் மானத்தை. மிகவும்
வெவ்வேறுபட்டிருப்பதால் என்னதான் நடந்திருக்கிறது. அந்த
தகவல்களையும் கவனத்தில் கொண்டு.

നിശ്ചിതമുനകൾ കോലം തുലവംകൊണ്ടു ൦.൧൦൯൯-
 ന്നിശ്ചിതരവതിയപ്പോൾ ചോർച്ചെത്തിക്കുവെല്ലാം
 കപിതിലകമെന്യൊക്കെ സുഹൃദിഷണ നേരം
 ചവലതയൊ ചോർച്ചോറിയശിശുവു. ൧൨

[illegible]

പരവശതയെഴിപ്പത്തൊക്കെപിള്ളയ്ക്കുനാൽ ചി-
യതിയ വികൃതരൂപം തന്നെയുണ്ടെന്നുപോലും
പ്രമാണമില്ലാത്തതും മറ്റും കണ്ടുകിട്ടുന്നതും മൂല്യ-
ക്കത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അനുഭവമുണ്ടാകുന്നു.

ജ്ഞാലമിതിനാളാകില്ല നീയെന്നു മറ്റൊരു
രജനീലകനടുത്താൻ താമസം നേർന്നു നേരെ
അരിയെടുത്തു മണിദീപം വിട്ടു പോയ് ഭീഷ്മാക്കി-
ക്കരിക്കിലാണു മിയിച്ചൊന്നു പോൽ ചേടിയെന്നു.

൪൭

അവിടെ വലിയ നൂറ്റാ ചെറു താമസം നേർന്നു
ലവനക്കു കരമൊന്നൊഴിയില്ലാത്തപ്പതിട്ടു
നന്ദനനനു വീണ്ടും സേതു ബന്ധിച്ചു ചോലായ്
സുരമിപ്പുറം ? നേരെ കയ്യോർത്തിട്ടുത്താൻ.

൪൮

സ്ഥിതിയെടുത്തു മരത്താലൊട്ടും വിളക്കു സൈന്യ-
ക്കടൽനടുവിലിട്ടെടുത്തു മരമാട്ടിക്കുളയും
ഉടനവനക്കു ലക്ഷ്മിയാ. സൈവത്തിൽ നാലാം
കൊടുമുടിയെടുത്തു ചോലൊട്ടാട്ടും കിളിർന്നു.

൪൯

അനന്താക്ഷയം തുച്ഛമാക്കുന്നതി-
ട്ടവസരമറിയാതില്ലെന്നു വിട്ടുമാം
അവനിട്ടാമിതു മനോവാസ്തവത്തെ പ്രയോഗി-
ച്ചാകിലെത്തൊടിക്കും ഭീഷ്മനിന്നു യച്ചാൻ.

൫൦

കടലമതി ശോഭനം, ഭൂമിനാം കരകളി-
ന്നടപ്പിലപജയം വന്നെന്നു കേൾക്കുന്നതായി
ഉടനിയമകന്മാർ നാൽക്കരപ്പാരിനായി-
പ്പടക്കളാട്ടിയൊന്നു മണ്ട നേതാക്കളൊടും.

൫൧

ചാലവമകന്മാരിൽ കൊണ്ടു വലിച്ചു മുട്ട-
പ്പരിഷ കൊലനിലത്തിൽപ്പൂക്കു മുക്കുമാടമേറും,
സുരതത്തിങ്കലും സന്തോഷിച്ചു പൂശാല കൈക്കൊ-
ണ്ടൊരുമകനെയെത്തിക്കുവാൻബത്തും നിന്നു.

൫൨

കലശലിപ്പവശത്തു ബുദ്ധിപ്പൂർവ്വം നടത്തി-
യുലയുടെ ഭാഗസ്സുൻതന്റെ പാശത്തിലുള്ളൊരു
പലപലവിധമായിച്ചത്തൊടുങ്ങിപ്പോക്കും
വലിയമലകൾ ചോലാ വാർത്തിക്കുരുപ്പതിട്ടു.

൫൩

സമമസമമാകാത്തു കാണാൻ നിരന്നോ-
മ്മരമിട്ടു ബലേ കേൾക്കുന്ന നന്ദിച്ചു നന്നായ്,
അമ്മമനികളേറ്റാൻ ശബ്ദ വലിപ്പതിനായ്
നഖരത്തിലുമിരിക്കൊണ്ടൊരൊന്നു നിന്നാൻ.

൫൪

തന്നയിലതികാമൻ തത്ര സൗമിത്രിയൊ
പുനരിതസുതമാർ വാനരശ്ലേഷാലും
പടയിലനപരാമോടുമിന്നിച്ചു ചത്ത-
ന്നിടമൊട്ടു ദശകണ്ഠൻ കേട്ടു ഞെട്ടിക്കുഞ്ഞൊൻ.

തന്ന

മധുരമൊഴികളെക്കൊണ്ടിന്ദ്രജിത്തപ്പിതാവിൻ
വിധുരതയെ വിട്ടുതീർത്താശ്വസിപ്പിച്ചു നന്നായ്
മുയരസി കണഞ്ഞിട്ടാഭിമാനം കഴിച്ചു-
ന.മ. തുരഗനിഷ്ഠാഭ്യുജ്ജ്വലം കൈക്കൊണ്ടി.

തെ

പ്രതിഭാവിജയത്തെത്തന്നെ സങ്കല്പമാക്കി-
പ്പതിവുകളെ നടത്തുകയുടേഹമം കഴിച്ച്
പുതിവിയലുമകൻ വന്നു ചെല്ലു വന്നി-
ക്കതിരമൊട്ടന്നാൻ പോയിനായ് സേനയോടും.

തെ

ന.പടി നിശിദ്ധമാനകരോം തികഞ്ഞും
കപികളായ വശത്തു നിന്ന തമ്മിൽപ്പൊരുതോ
അപജയമെന്തെന്നിരിക്കുണ്ടാക്കി വല്ലാ-
നപരി പരിഭാഷിച്ചമേവൻദൻ മാഞ്ഞൊൻ.

തെ

അവനവിടെ വിധാതാവിന്റെ ബാണം പ്രയോഗി-
ച്ചുവശത കപികൾക്കും രാമസൗമിത്രികൾക്കും
വളരെ വളരെയെങ്കി പ്രഭയെത്തന്നു പരിപ്പി-
ളളവു നാശിയിൽപ്പാഞ്ഞമോടും വസിപ്പാൻ.

തെ

കമലഭവനത്തുളൻ ജാംബവാൻ ചൊൽകയാല-
വിമലമതി ഹന്താണെഴുത്താളിട പോമ്പോ
ഗമനസമയമെന്തൊത്താമസിപ്പിക്കുവാനായ്
വിമലവരനൊത്തൊൻ മാർഗ്ഗമധ്യത്തിൽ വാണു.

തെ

അതുവഴി കപിരാജൻ നല്ല കവിത്തപാലിൻ
ഗതിയിലധികവേഗത്തോടു ചൊയുന്ന നേരം
യതിവടിയൊടു വഞ്ചിക്കുന്നതൊക്കെയെന്നി-
ച്ചതിവെന്നെന്ത. കൊന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പോയ് സമയമുൻ.

തെ

ചൊടിക്കൊട്ടം കപിന്ദ്രൻ മുലികക്കുഞ്ഞേനി-
തൊട്ടിതി മഹവരൻ തന്നതികരത ജലേത്തി
കെട്ടതി നിജ സഹായക്കാർക്കു തീർത്തു മുന്നേ-
പ്പട്ടതി ശിക്ഷിപ്പിച്ചാജ് ചൊച്ചിച്ചു നിന്നൊൻ.

തെ

ചതിവിന്ദ പരിഹാസം ചെയ്തിടത്തുതൽ ശരണം-
തിരിച്ചുപിടിക്കുമോർ വഞ്ചനയെന്നുതന്നെ;
മതിയിലിതു വിചാരിച്ചു ഓർത്തു പൂണ്ടു കീശ-
പ്രതിനിധികൾ കടന്നു ലങ്കയിൽത്തീർത്തിട്ടു.

നാമ

ഭൂമിശയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടാശരശാശയായ-
ന്നൊരുവനൊരുവനൊന്നൊരു നിഷ്പാതവണ്ണം
ഉരുതനാലുമാറ്റം നാലു നങ്കുഞ്ചനാമാർ
ഭരിക്കുതെ മുഖത്തിന്നുസംഹാരം പോലെ.

നാമ

അവരിലൊരുവനെക്കൊന്നുട്ടുവ, മരണാഭം-
വിവിദനടിപെട്ടുതീ, പിന്നൊരുത്തന്റെ ദേഹം
മടക്കി പന്ത കീഴിലേക്കു ചെന്നു പിന്നെ-
നിന്നുകൊണ്ടുവന്നതായ ചത്തന്തർപരം.

നാമ

നടപടികളിങ്ങൊട്ടും കണ്ടു നില്പാൻ പ്രയാസ-
പ്പെട്ടുമുഖത്തിൽനിന്നു കൈകൾക്കുതന്നെ
ഇതുവരവരിൽ മുന്നേറാൻ ചെന്നു സ്പർശം വന്നാടേ
നിന്നുനിന്നുവന്നു തന്നെ മുൻപിൽച്ചെന്നു.

നാമ

വലിയകലമുണ്ടുതരികൾക്കാരമുണ്ടാ-
രു മിതനെന്നുതന്നെ കേൾക്കുന്നതൊന്നുവീഴ്ത്തി
പക പലവിധമുന്നിത്തങ്ങളിൽത്തട്ടു കാറ്റിൻ-
മകനവിടെ നിന്നു തന്റെ കണ്ണു പരിശുദ്ധൻ.

നാമ

അന്നു സുതവിനാശം കേൾക്കവെ വിശ്രവസ്സിൻ
തന്നുണ്ടായ ഭീഷ്മം സുവാസുക്കളാലേ
നിശ്ചിതകർമ്മങ്ങളിൽ പൂർണ്ണതയുണ്ടാക്കി
ചെന്നുവന്ന നയനാഭാവമുണ്ടായി മേന്മയ്ക്കു.

നാമ

കമതി ഒരൊ ബാലൻ കൂടലാമാക്കു കാലൻ
ബലമൊടു മകനാമുൻ നന്നു പിന്നീടേതിൻതു
രിപുരലുകൾക്കുതന്നെയും കാമം നന്നു
ജനകന്റെ സമീപത്തുക്കിന്നൊന്നൊന്നായ്ക്കൽ.

നാമ

വിശ്വതി പലതു ചെയ്തെന്നു തപ്പിപ്പിടിച്ചി-
ട്ടകമലരിൽ മക്കു പെട്ടിനുള്ളിൽ വീണ്ടും
ചെയ്തിലക്കുന്നതൊട്ടും മരണാ പേരിലൊളിച്ചു
പകയൊരുവനെന്നു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു.

നാമ

പഴയ പരിചയത്താൽ ബാണിയുൾക്കു സുരും
മുഴുവനുമറിയിച്ചുതക്കുകസീസുന, വഴുപ്പാൾ;
പഴുത്തിയെ വധിച്ചാൻ പാശ്ചാത്യ ഭാരതൻ പാടും
തൊഴിയില്ലായ്മ കമാമൻ സോത്തോടും തിരിച്ചുവന്നു.

൭൭

ബലമുടയ കപീന്ദ്രക്കുളമാറ്റം തിമിപ്പും
നിഖവിളിപ്പുമാശം കേട്ടുൻ മോഹനാദൻ
കലശലിത്താഴിയാണതാലിങ്ങു കമർത്തീനങ്ങോ-
മുലശലിതി നീനച്ചു മന്ത്രവാദം നിറുത്തി.

൭൮

ക്രിയകൾ മുഴുവനാക്കാതെസ്സുവം വല്ലഭമന്തി-
സ്വയമരിപട തെറ്റുപ്പാടനു ചെന്തായിന്നായ്
തയമകളെ വെടിഞ്ഞുകുശിശസസന്യത്തിനുള്ളിൽ
സ്തയമൊക്കൊരു മൂലോന്മുഖ്യനൊപ്പാൽ കൂടുന്നാൻ.

൭൯

വലമുറ: വിരോധക്കരകണക്കുണ്ടു മോരം
വിലകിരുകളെ നിന്നാൻ മർദ്ദനമാരശം
നലമൊടന ഹാരമാൻ: തന്റെ തോളിലൂരേറി-
ക്കലഹമവിടെയരക്കിപ്പു അറങ്ങുന്നു.

൮൦

മരമധികമുടിച്ചു മന്ദസം വന്നുറച്ചും
വിധുതകൾ മറച്ചു വീരവാദം വടിച്ചും
ശരണിരകളെയും ശക്തിമാന്മാൻ ശപിച്ചും,
സ്വമരമവിടെവെച്ചും സാരമായി ബാധിച്ചു.

൮൧

പെരിയായ കലഹത്തിൽ ഗുരുവില്ലികളേ ഞാൻ-
ചരട്ട ശരണിപാതകൊണ്ടു നൂറായ്: നറുക്കി
അരിശൊടുമടുത്താ ലക്ഷ്യം: മോഹനാദൻ
മരുവുമൊരു യ. പത്തു സ്തംഭം തന്നോടും തകർത്തു.

൮൨

നേധരണിയിലപ്പോൾ പാടുകതികണ്ഠന്റെ പുത്രൻ
പണി പലതുമെടുത്താ മന്ദസം മുത്തു പാതം
ചൂണയൊടുമിഹൻ മൂന്നാളൊന്നപോൽ നിന്നു തമ്മിൽ
പിണയുമുവ സൗമിത്രികു കോപം മുഴുത്തു.

൮൩

സുന്ദരനുടെ ദിവ്യസ്ത്രതെത്തേതിക്കുമാമൻ
സരസമിഹ വില്ലും പൂട്ടിയസ്ത്രം തൊടുത്തു
നൂലുനോപമുള്ളിൽ ബാക്കുതിപ്പും വിശ്വതി-
ച്ചരിയുടെ ഗുഹനുള്ളം നേക്കി വിട്ടാൻ വിദഗ്ദ്ധൻ.

൮൪

അന്നേരത്തിന്നിടയിൽ ഗുരുവി വിശദം
സതതം ചെയ്തതല്ല
പിന്നീടൊട്ടുതന്നെയും തലയ്ക്കു-
നടുയിൽ പതിച്ചു
മരണത്തിൻ മലർകയ്ക്കു കടം മഴപെയ്തതും-
പോലെ പിന്നെപ്പൊഴിഞ്ഞു
കൂടിയിട്ടു നാകത്തലികൾ നയനം-
ശുദ്ധം പിന്നീടിടത്തു.

വൃത

ചെരിയൽ പണ്ടു മനോഹരിയുടെ മകനാൽ
ബലനായ് തീർന്നു കാത-
ഗാതത്തിൽ താപമോടാണെന്നവധി മിഴിനിൽ
വാത്തതിൽപിന്നെയിട്ടു
എ കെട്ടിപ്പിടന്ന മൂലാവവനിയിൽ നിപതി-
ച്ചു നാ മാരം തന്നെപ്പോ-
ടോരാ കണ്ണിങ്കൽ നിന്നും ജവമൊട്ടു പുനരാ-
വൃത്തി കണ്ണിയിടുന്നതി.

വൃത

ഭൂതാനന്ദവ കലയെന്നൊരു ചക്കുണൻ താൻ
സ്ത്രീതാമരത്തൊടു നികുന്തിലയിങ്കൽ നിന്ന്
അതാനന്ദമോദമതിമറന്നൊരു നേനയോടും
ഊഴാവൃത്തനാമികിലത്തി നമിച്ചു വാണാൻ.

വൃത

സംകീർണ്ണമേ പരമം സർവ്വം സമം.

ഇരട്ടപ്പാട്ടു സർഗ്ഗം.

മകന്റെ മരണമൂലം സ്വകണ്ഠം ചായ്ച്ചു രാവണൻ
തകത്തിൻകീഴിൽ വല്ലഭത അകപ്പെട്ടൊരു മുരിപോൽ.

൧

വിഷപ്പല്ലു പരിച്ചുള്ളൊ മരവും പത്തി താഴ്ന്നു ചേൽ
വിഷാദിച്ചവനൊടുപോ ഊറും പത്തി താഴ്ന്നു ചേൽ

൨

കലമാകലമാക്കുന്നൊരു കണ്ണാത കണ്ണടൻ
തകരാതകരാഗത്തോ ടിപ്പനോടി വന്നോമ്പിയിൽ.

൩

അനന്തമയയ വേഗം അയ വേഗം മുഴക്കത്താൽ
കകാവ ചെപ്പുനാശ മെത്തി നാശമെത്തിയ മൂർദ്ധാൻ.

൪

ജീവനാടിന് വേലക്കാരൻ ചേർക്കുന്ന തട്ടുതലവൻ
അടുത്തവരൻ മന്ത്രിയുടെ ചേർക്കുന്ന തട്ടുതലവൻ.

നിക്ഷേപസംഗ്രഹം കുറയ്ക്കുന്നു

കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ

എത്തിയതിനെത്തുടർന്ന്

ചേട്ടപ്പൻ കാവ്വണനോടൊക്കെ. (തലമുറകൾ) നന്ദി

സുതരെയും പിഴച്ചിട്ട ജോരേം പെരിയായിയും
സമാച്ചുട്ടു പെരിയെ അന്നയരേക്കിടയായ്ത്തവൻ.

“സംസ്ഥാനിലെങ്കിലും നല്ല ചരം കിട്ടും നമുക്കിനി
പ്രയത്നമുണ്ടെന്നാലിപ്പോ ഞാളും ലോപിക്കയില്ല ഞാനും.”

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലിത്തരം പാർത്ത സിംഹമുദ്രിപ്പനായകൻ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലിത്തരം പാർത്ത സിംഹമുദ്രിപ്പൻ വിജയിത്ത.

ജനുവരിയിൽ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ സംയോജിച്ച് നടത്തിയ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക് പ്രശസ്ത സംഗീതജ്ഞൻ ഡോ. ജി. കെ. ജോർജ്ജ് സംഗീതം അഭ്യസിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അറിയിച്ചു.

மெதுகியுள்ளதில் கூடுதலான அளவிலும் உயர்ந்த விலையிலும் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருவதாகவும், இது காரணமாக கிணிக் காய்கறிகளின் விலை உயர்ந்து வருவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ഇത്രമാത്രമല്ല വരിച്ച ഡിപ്പോസിറ്റ് അക്കൗണ്ടിൽ
രണ്ട് മുഴുവൻ നിക്ഷേപിച്ച വകുപ്പിന്റെ നിലവിലുള്ളതാണ്.

நிதிகளும் பூ, எஃகு, கரும்பு போன்றவைகளின் விலைகளையும் நிர்வாகி
தனது சொந்த நிதியிலிருந்து செலவு செய்கிறார். (பக். 100, 101)

കളിച്ചു വന്നി തിന്നാപത്തങ്ങനെയൊന്നുവെക്കുക
അങ്ങനെയൊന്നുവെക്കുക മനസ്സിനെപ്പറ്റി അറിയാം

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ജീവനുള്ളതാക്കിയതിന് നന്ദി. പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ജീവനുള്ളതാക്കിയതിന് നന്ദി.

കലത്തിൽ നൂറുശതമാനം നാന്നുവിധാന്തരങ്ങളാക്കിയുള്ള
 യോഗനാഥന്റെ ശാസ്ത്ര പരിഭാഷണത്തിന്റേതുക. • ൧൬

കരിച്ചു, ഉള്ളൊട്ടുംകൊട്ടുമോഴിഞ്ഞു, തിരക്കുവെച്ചു
കടൽവെട്ടുന്നതൊന്നിട്ടു കെട്ടുവാൻ മുലമിത്തിരി. * ൧൭

കരണം കുമ്പമുണ്ടാക്കുകയും തോമിറവും കറി
മിടലും വിട്ടിതെപ്പേരും സദ്യവെക്കാനായി മുൻപിലേ. * ൧൮

കന്നു കൂടിത്തരിച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു
വേലംശവിളക്കു തീപ്പാൻ ശോസ്യൻ പാത്തു പാതകി. * ൧൯

കാവകുതിരിയെക്കുറുപ്പിപ്പതിന്നറിയാ കൈയെക്കി
കിതവൻ കുമ്പമിതയൊരു തന്നെപെട്ടെത്തിലാം. * ൨൦

കനയത്താൽ കടലിന്നാൽ കൈയെക്കൊന്നു കൈക്കിളാം
ചാലുവെച്ചു കൂട്ടുകേ സ്ഥാനത്തിൽ ജനംവെ. (ചക്രവർത്തം) ൨൧

കനക്കെച്ചൊടി വെച്ചു
പട കണ്ടിട്ടു പിന്നെയും
വാങ്ങെത്തരിച്ചു മനിക്കും
നടിച്ചു കപിവാഴിനി. (ചക്രവർത്തം)

കളിമാളികക്കൊരും തോന്നിതമേ തന്നിതെന്നാൽ
കേരോടൊമ്പ്രാൻ മകുടക്കൽ മാനമായ്. ൨൩

സമീപത്തായൻ നേത്തു മാനമേറുമെക്കേ
കുരിച്ചു തടിയാൻ വാത്തു താനൊന്നു മതിമതിനെ. ൨൪
(അടുത്തുകൂടി ചന്ദ്രം)

പുറത്തു താക്കുവെച്ചു മുൻപടവെട്ടും പരിച്ചുപോൽ
തട്ടുതട്ടെല്ലാം സെമ്മിരി പടവെട്ടു പരിച്ചുപോൽ. ൨൫

കൈക്കൊണ്ടൊട്ടും നിമങ്ങിച്ചു നിശാചരൻ
മക്കളെക്കൊണ്ടൊട്ടും വെട്ടിയൊക്കെത്താളു വീഴ്ന്നാൻ. ൨൬

സെമ്മിരിക്കൂ കണ്ടെല്ലാം കണ്ടിയാൻ പാലമിത്ത പൊൽ
ശത്രുവിൻ കൊടിയും തേരും കണ്ടിയമ്പലമിത്ത പൊൽ ൨൭

കരതരിൽ തന്നെ വെച്ചൊന്ന വിളക്കിത്തരികളെക്കും
ഉറപ്പുവെച്ചു സമയമിളക്കി തരികളെക്കും. ൨൮

കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗീകൃതമായ സാഹിത്യകൃതികളുടെ പട്ടികയും സാഹിത്യകൃതികളുടെ വിവരണവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകം.

மதுரைக்கு கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில்
மலையாளம் வந்ததற்குமேலும் கி.பி.16ஆம்.

CT10

രമേശ്വരമുനമ്പലത്തുനിന്നും 10 കിലോമീറ്റർ
വിട്ടുനിൽക്കുന്ന 'വീണ' എന്ന സ്ഥലത്താണ്.

92-9

മനോവേദനയർജ്ജുവർ മനോവേദക 7450ജിയിൽ കേണ പാഠം വിവരണം മനോവേദകപാഠം.

92.2

(2007-08)

விலாபிதர்ப்பு சூசிஸ்துவிலாபிதர்ப்புசூசிஸ்துவிலாபிதர்ப்பு
கலாபிதர்ப்பு கலாபிதர்ப்பு கலாபிதர்ப்பு கலாபிதர்ப்பு

— 9232

வினா 10. மாநில அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

2. (അംഗീകൃതം) നൂൽ

ഓരോകേരളനായും തന്റെ വയസ്സിലിരിക്കുമ്പോൾ
ഓരോകേരളനായാണു തന്റെ കരകളെകൂട്ടിയിടുന്നത്.

520

മമ്മനാഥല കൊണ്ടെന്ന മരുത്തിൻ മകനായവൻ
മണത്തി മനുഷാപീഠമകന്നാമയമാനറിനാൻ. (ജൂൺ ൨൦൦൦) നമ്പൂ

(ആഗമകരം) നമ്പ്

എഴുതുന്ന, വരയോജ്ഞനോടുകൂടിയും താമസം നടത്തുകയും;
എഴുതുന്നവരുടെയും ജോലിയിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന്.

926

ജാമുവൻ ലാമുവായ് തന്റെ വില്പ വൃത്തലക്ഷണൻ
 ഭരണീവരണയുദ്ധരിൽ വച്ചു വൃത്തലക്ഷണൻ.

99.91

പുരംഭാഷന്റെ കമാഴിയൽ അയാറക്കിയ അമീയ
 മെൽ പുണ്ടാനായി, പുരം ഉണ്ടാക്കിയ സമ്പരം

CP-CPD

(α -methylstyrene)

മാമൻ വന്ദിച്ചു അതേറി മരണാനന്ദിതൻ
ശത്രുവേ വേശമലിൽ കെട്ടുമായിത്തീർന്നു. (അഭ്യന്തരം) ൪൪

நீ. (செல்லுபடியும்) நீ

അയോധ്യരാജൻ നേതൃത്വം നൽകുന്ന അയോധ്യരാജൻ
നാലാലക്ഷം സൈന്യം നയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. (നീലം) ൧൦

(നീക്കമുണ്ടാകും) ൪൧

മന്നവൻ മറുപാണത്താൽ മുറിച്ചു ശമനനവൻ
മന്നവസ്ത്രം തടുക്കണം മറുതാശമനനവൻ. രാ

സംവത്സരകാലമവതരൻ മഴ തൂകുന്നപോൾ ഭൂവി
വിശിഖൈതരം ചൊരിഞ്ഞൊഴുതുകുലിപ്പിലാലുതർന്നവ. രാ

ശുഭശീലമെഴും രാമനൻ സമന്വസതരൻ (ശംഭുസ്തം.)
നിന്നൊരു ശുശ്രൂഷാജ്ഞാടം മുറിച്ചുപുളയെക്കണൻ. രാ
(ശ്ലോകം.)

മോശമോശയ്യ പങ്കാളി കളി കാളിമയെറാമയ്
മാറി മാറിലൊരവേശി പ്പെശിപ്പെ ശിക്ഷയോടവൻ. രാ

വരിവോടമാതല്പ കുരിചോലണിഞ്ഞുതേ
വെക്കയോട്പുനവാഗ്രത പോന്നവമയ്യമെ. രാ

മെയ്യരം വന്ന ചേമ്പഴുവാന്മപ്പയോക്കവെ
തേഞ്ഞുടനില പോരികുല്പതാമടവോടിവ. രാ

അവനാലോചിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ ന്യായംക്കായിലുന്നിനാൻ
എയ്യ പിന്നീടാസുരാസ്ര മോ കൊന്നോത്തനെചിതി. രാ

തേജോമശരക്കൊണ്ടു മാമനാലായതാശവേ
വേറെയാണെ വേചിച്ചാ ചാചി; വേറെ വേറുമെ (ശുഭാക്ഷം.)

മാവണൻ മാ വണങ്ങുന്നോൻ രാമനോടേറു നൽക്കവേ
കുടിലൻ കുടി ലഭിച്ചിട്ടു ചട കണ്ടു വിഷ്ണുനായ്. രാ

ഭാനവപ്രഭുവും നോര തകൽ ചപിസേനയിൽ
ഭാനവപ്രഭുവന്നെത്തെയച്ചൻ ഭവനാഗ്രഗാ. രാ

പാണെന്താക്കിയതിനെ വരുണാസ്രത്തിനായ് വിളി
ജ്ഞാസ്രം തകരുവാനേകി ഗന്ധസായകം. (ശുഭാക്ഷം.) രാ

“മാവണനിന്നിനെ വരാ മക്ഷയന്നിനിയക്കമ
കാലം തെറാറതേ ലംകാ തിന്മയാലെയെന്തി.” രാ

വീണാധരമഹായോഗി യോധ മോളിച്ചു നില്പവേ
വീണാധരമഹായോഗി രാമചന്ദ്രന്റെ സന്നിധിത രാ

ശതധാരായുധം കൊണ്ടുകലി, ചുരുക്കേപ്പും
ശതധാ രാവൻ കൈയിൽ ശരം പൂണ്ടിട്ടുവെത്തം. രാ

എന്നതുകൊണ്ട് സത്യം.

108

ഒന്നിന്നൊന്നൊത്ത കിച്ഛാസ്രം ഉപയോഗിച്ചു പരസ്പരം
ഒന്നു കലശലാ, യശ്വരം രാജാവിനും യശ്വരവിനും.

ИСТОЧНИК

[illegible]

യാമിനീശ്വരവിഭജിതരാമൻ രാജാജിതവൃത്തിൽ
യാമിനീശ്വരവിഭജിതരാമൻരാജാജിതവൃത്തിൽ.

60

“മലിയാളം മലയാളം മലയാളം എന്നിങ്ങനെ നിന്നി നീ നിന
മാ പെട്ടെന്ന് പിറയിട്ടു തെന്തെന്തെ തെ തെന്തെ.”

End

[illegible]

മുറിച്ചു താമസം പിന്നീടും മുളച്ചുതല വന്നുവോ!
മുറിച്ചുതമുടൻതന്നെ മുളച്ചുതലവന്നുവോ!

CELE

“വേദിഷാദൃതവചനം ഏനം മുർച്ഛിച്ഛതീഭൂധി
ധിക്കാരിയാ ഭഗവതീനവതം നാശതം ശംഭം.” (പഞ്ചസം.)

കമ്മ്യൂണിസം കമ്മ്യൂണിസറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിശ്വാസമാണ്; സ്വകാര്യമായ ഉത്പാദനം കൈമാറ്റം വഴിയാണ്. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ

“നീതിയോ കഷ്ടം? വിട്ടിട്ടിവിടെ പകരമായി നീ
 നിഷ്പന്നമെന്നതാണ് മാനവനമാകുന്നത്.”

(അനുബന്ധ പ്രകീർത്തനം.)

എന്നിവയ്ക്കും പുലമ്പിക്കൊണ്ടുനീക്കുവിലയ്ക്കുള്ള
നന്നായ് പ്രാസപ്രയോജിച്ചു വെന്തിടാനിവയെത്തുറൻ.

ശിശിമുഖപ്രകാശത്താൽ ശിശിമുഖമെന്നപോൽ
പ്രാസം പ്രയാസം കൂടാതെ ചെല്ലിപ്പു നൃപചെല്ലിത്തൻ. ൭൩

ധനഞ്ജയയ്യർക്കും മേലിന്നാക്കുപിറ്റിന്നെന്നോടും
ധനഞ്ജയയ്യർക്കും മേലിലൊറ്റിപ്പുതുങ്ങാഴിപ്പടൻ.

വലയരേഖാസന്നസ്വതരൻറ ചലയരേഖാസന്നസ്വതരിയങ്ങൾ
 ഭവജ്ജ്ഞാസന്നഭവജ്ജ്ഞാസന്നി ബലയരേഖി ചലയരേഖമൻ. 3:40:00 ന്ന

கலப்பு காலங்களை நன்றாக அபிவிருத்தி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காலங்களில் நாம் உயர்ந்த நிலைக்கு வர முடியும். அப்படிப்பட்ட காலங்களில் நாம் உயர்ந்த நிலைக்கு வர முடியும். அப்படிப்பட்ட காலங்களில் நாம் உயர்ந்த நிலைக்கு வர முடியும்.

മരിച്ചപ്പോൾ മനമുതകിത്
 രാജ്യസംസ്കൃതികളും
 മറ്റാക്കും വിട്ടുപിടിക്കാൻ
 വീണ്ടു രക്ഷണ നേരം
 അന്നുതാഴെക്കുറവെന്നവരെ
 സ്തംഭപാദാലക്ഷി
 പ്രിന്നത്യന്തപ്രിയമൊടു നട-
 ത്തിച്ചു തൽപ്പ്രകാരവും.

൧൨

ശക്തകെട്ടി മോഹനനോടപമുതി-
 പ്പെട്ടുള്ള ശാഖയുഗ-
 ശ്രുതതൊട്ടുതമുലിച്ചു, ഗഗന-
 വിട്ടിറങ്ങുന്നതിനെ,
 പട്ടം കെട്ടി വിട്ടീടുന്ന, നമുവരും-
 കട്ടാൽ വെട്ടാറി:-
 പ്പെട്ടന്നുണ്ടു വരുന്നതി പാമ്പിനിൽ വിട്ടു-
 ക്കീട്ടെന്നുതന്നിടുന്നാൻ.

൧൩

നമപരിവൃദ്ധൻതന്നെശുപ്രി-
 സ്തുതിച്ചു, സാരം
 സരസിജനൻ മുൻപോ വാണാൻ-
 കടന്ന കരംബര
 പുഷ്പമണിയും മാമൻ കണ്ഠ-
 പ്രിതാവിനെയാസ്ഥയാ
 ചരണയുഗളം വന്ദിച്ചാരി
 സ്തു വാണി മനോഹരൻ.

൧൪

നേരിട്ടാമൃഗിയിൽ വാഴുവോക്കു നിര-
 മെൽസുകൃമുൽ പ്രതാ-
 തിക്കാലത്തു മൃഗ്ഗത്തു പീഡ നിഖിലം
 മോചിച്ചു പ്രേഷ്ട!

വിജ്ഞാൻ ഹിന്ദവഹിന മേനിയിലെ-
 അന്തരഭേദം തരം
 കേരളാനിരന്തം വിവിജ്ഞാത
 മവല്ലഭനീതം. (മഹാമധ്യം) •

൧൫

സമാനമിഹൈവേന സമ-

ജ്ഞാതമുത്തമസം-

ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

വിജ്ഞാനസമേതനായ് നിജപ-

ര്യവേഗമേതനായ്

പ്രതിനഗരയന്തനായ്

ദയാഹനം കേറിനായ്,

൧൦൮

“നമോവേദനകലാപം” എന്ന ൨൦-ാം സ്കന്ധം സമാപ്തം

ഇതപാതിന്നാംസംഗ്രഹം.

ശ്രീമാമപുത്രാദികളെബ്ബിപ്പി-
ട്ടാമജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

൧

പ്രജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

൨

ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

൩

സമജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

൪

ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-
ജ്ഞാതമിഹൈവേന സമ-

൫

തെരുവനെ ജ്യോതിലുയർന്നു തെക്കു-
ന്നമിക്കുന്നപ്പോൾ വടക്കുമാറി
പരിഭ്രമിക്കാത്തതേ തലയെത്തിൻ
പുരികുപകുന്നതുമേലെ പാഞ്ഞു.

ന

ഊത്തുകാണുന്ന വിശേഷമെല്ലാം
ഭാരതമെല്ലാപ്പി മനസ്സിലാക്കാൻ
ഊത്തു പിന്നിട്ടതു പോകയാലെ
പാശ പണിപ്പെട്ട പശ്ചാത്താപമുണ്ട്.

ത

മനോരമയോ പുഷ്പകുളിപ്പകാരം
മനോരമയെത്താഴുന്ന നേരം
മനോരമയെത്താഴുന്ന നേരം
വിനോദമാരോന്നു പാഞ്ഞു മറ്റും.

വ

പ്രാണപ്രിയേ! നമ്മുടെ നേതൃബന്ധം
കാണുന്നതിൽ കല്പമുണ്ടാകാതെ
ഏതാനും വർഷങ്ങൾ വിശിഷ്ടബന്ധം
താങ്ങുന്ന കൂട്ടിടവിലൊലാഞ്ഞു.

ന

താമരപ്പാലം സംഭരിച്ചുനിൽക്കും
വാമനപ്പാലം! കാണുക ജാതാപ്രസിദ്ധം
ജാതാപ്രസിദ്ധം ചെമ്പുതോപ്പിൽ സർവ്വ-
കേരളാസ്വരൂപം ലോകപവിത്രമാണ്.

പ്ര

കണ്ടാലുമിപ്പോൾതന്നെ
കൊണ്ടാലുകൾ കോകിലവാണിയാൽ!
പണ്ടൊരു നീയാരോന്നു കഴിവി-
മുണ്ടാൽ പൊതിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുക.

മ

മട്ടിപ്പകരുന്നതെന്തെങ്കിലും
ലുക്കുന്നതും മക്കമാടുമായി
വിശേഷിതനാശത്തിലെന്നിരിക്കെ സഖ്യം
നിർദ്ദിഷ്ടമായതുമിന്നുമെങ്കിൽ.

പ്ര

കാഴ്ചയെക്കണ്ടെന്നാൽ പമ്പരവി-
ത്താഴ്ന്നുവെന്ന് പൊട്ടു കാണുക കാണൽ!
വെട്ടിയ വാതാത്തമനോഭൂതി-
കാഴ്ചയെക്കണ്ടെന്നാൽ പമ്പരവി.

പ്ര

ദശാനനൻ തന്നുടെ വാളിനാൽ ഭൃ-
 ദ്ഗശാന്തരം പൂക്കൊരു കൈമാജൻ
 സുശാന്തനായ് സിദ്ധിച്ചതെന്ത ദേശ-
 തത്ഗോന്തവേഗത്തെക്കണഞ്ഞു നമ്മൾ.

൧൧

പഞ്ചപന്ഥന്യന്റെ പകിട്ടിലുൾപ്പെ-
 ഭൂൻ ചഞ്ചലപാളി! മൃഗപിടിപ്പൻ
 അഞ്ചത്തെ ഞാൻ പോയ്ക്കുടക്കൊൻ
 വഞ്ചിച്ച ദിക്കാണിതു വ്യക്തകൾ!

൧൨

അപാവനം കാണിമസ്സുദീപം
 വിപഞ്ചിക്കാലപിനി! തന്വജീവ
 സുപാവനീ ഗൌരവീതിപ്രദേശ-
 ത്തുപദ്രവശോഭത്തു മൂന്നം.

൧൩

അനന്തമോശാൻ നമുക്കിടയ്ക്കും
 ജനിക്കുവാനുള്ളൊരു ബീജമാലം
 നിനയ്ക്കിലശ്ശുപ്പണവാപ്തം ഗേ
 നിനക്കുളൊണ്ണൊരു മന്ദാർസം.

൧൪

പുത്തർപ്രവാളാധരി! താമസന്മാ-
 ക്കത്താനമാം കണ്ടൊരുമിട്ടൻ
 കൃത്യം പരിഷ്കാരത്തെ വൻതാസ്സു-
 പത്തൊടിമിക്കണൊരു ദിശിതപ്തം.

൧൫

വിശാധനനുള്ള നിശാഖരന്ദ്രൻ
 നിശാധനീനെയുപദ്രവിപ്പൻ
 പരാക്രമത്തോടുത്ത നേരം
 പാരതന്ത്രിട്ടിശി പത്തൊന്നത്ര!

൧൬

അമാത്യശ്രമസ്സനി! അതകാന്താ-
 സഹായവാഗ്നി മാഹിമയൻ
 മഹാതപസ്സോടു രസിച്ച് നൽ-
 ഗ്രഹത്തികമ്പമാമിതൊക്കെക്കൾ! നീ.

൧൭

മുക്കുണ്ഡനം നാമുളളവരും പ-
 ണ്ടുണ്ടൊരു രാജസുതമാനന്ദപേ
 മെക്കുണ്ഡനം സാഹിത്യങ്ങളിൽവെച്ചി-
 ട്ടിടക്കൊഴികുളളതരിവ മാന്യൻ.

൧൮

നാളികുപ്പുവെച്ചുവെക്കേണ്ടതു!
കേളീനാഥൻ നല്ലൊരു മിത്രമുണ്ട്
കേളീവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കഴിഞ്ഞൊരു
നാളീവർഷത്തിങ്കൽ വാസിച്ചിരുന്നു.

൨൨

മുക്താശങ്കരകുപ്പതിമനസ്സേ! നാ-
മകുന്തമുത്തോടൊരു വാസിയെക്ക
നീക്കുന്നു എന്നൊരു കീർത്തിമുദ്ര
പ്രകാശിച്ചുതന്ന കൊടുത്തതല്ലേ!

൨൩

ധന്യൻ ഭാഗ്യമുള്ളവനായിട്ടാർ
തന്നെയും പാണ്ടക കുപ്പുകുപ്പി!
അന്നോ നൂറൊരെന്ന ചെറിയതിനീക്കൽ
സാന്നിധ്യമുണ്ടെന്നിതു സ്വന്തമാം.

൨൪

അമ്മേതു ഗണ്ഡനാദി തത്ത്വമീപ-
ത്താങ്ങുകയെന്നമതു ശ്രദ്ധിച്ചവർ
മണ്ണാതമോളൊന്നിച്ചൊന്നിച്ചു
ഒപ്പാഴിപ്രകാശിച്ചതു കാണുകയേ!

൨൫

അറിഞ്ഞു വേവന്റെ മനോഹരത്തെ-
പ്പറഞ്ഞിടത്തു കടന്നുവന്നു
കണ്ടതു മുന്നോട്ടു ഗതിക്കു വേഗം
നിറഞ്ഞ മോദത്തെപ്പോലെ താണു ഭൂമിയിൽ.

൨൬

മന്ദിച്ചിടത്താണു തപോധനനാ-
കുപ്പൻ ഭാഗ്യമുള്ളവനായിട്ടാർ
കുന്നിച്ചു മാനകത്തോടു നല്ലൊന്നിച്ചാർ
വരിച്ചു യാദാദികളവരെയും

൨൭

വിശേഷമെല്ലാം കരുതന്റെ മഹ-
ത്തമോപമത്തിലൊന്നുന്നതിനായ്
കരോതാഷ്ട്രപ്രതിതൻ പന്ത്രണ്ടു
സ്വരൂപിണികളെത്തിയൊന്നിച്ചിരിക്കൽ.

൨൮

കരഞ്ഞുമ്മം നിജപുഷ്പംത-
ന്നാണുവെസാവധി കേളീനാഥൻ
താണുവെസാവധി കേളീനാഥൻ
വെസാവധി കേളീനാഥൻ

൨൯

ഭാരത മഹാത്മാവിനെപ്പറ്റി വാർത്ത-
നാമത്തിലും നാട്ടിലും കൊടുത്ത
ജ്ഞാനം വാണമെന്ന നന്ദി -
ഗ്രാമത്തിലുൾപ്പെട്ട ചിന്താശാസ്ത്രൻ.

(ജനുവരി ൧൯൦൭) ൩൦

നന്ദി കൈകൾക്കൊപ്പം പാടും
വന്ദിച്ചു ഭാരതൻ ചരിത്രമെല്ലാം
മന്ദിച്ചു ഭാരതത്തിനകേഴും പാടും
നന്ദിച്ചു ഭൂപാലകരാജൻ.

൩൧

വെടിപ്പാടിക്കയ്ക്കുകയെ പ്രസിദ്ധം
പ്പെടുത്തി നാടൊക്കെയുമെഴുന്നത്തിൽ
ജ്ഞിച്ചു തുറ്റിച്ചു ഭാരതത്തിലും
കടഞ്ഞു നല്ല ജാതകമെഴും.

൩൨

ജലം തളിച്ചുണ്ടാക്കി വൃത്തിയാക്കി
നിന്നു വാളിട്ടു പടിയിലേറ്റും
പലജലം പുകയെഴും നൂ-
ല്പാദിയും കെട്ടിയലയച്ചു.

൩൩

പുത്തൻ കൊട്ടിക്കൊണ്ടു തുടരി മേളി-
ച്ചുതന്നിലെല്ലാം പൂർത്തിൽ
മഹാകൈരളിനിന്നു ചെത്തു
മെത്തുന്ന താലപ്പാലിടുന്നതിനിന്നു.

൩൪

പെരുത പെരുതമുനീനാലേ
സമാനീതൻ താനെയെഴും
അമാനവായും നിജാഗ്രഹേയ-
ച്ചുനന്ദി പാൽ വാനിൽ വരുന്ന കണ്ണു.

൩൫

ഉൽകണ്ഠ മുതിരിന മോകമെപ്പാറം
തിരിഞ്ഞിരുന്നിട്ടു നശിച്ചുകേറി
ഉദ്ധരിച്ചു താങ്ങുന്നതുപോൽ കരങ്ങൾ
പൊക്കിപ്പുതിച്ചാണു വിളിച്ചു നീക്കു.

൩൬

അപ്പുണ്ഡം മെല്ലെപ്പുണ്ഡം
മിഴുവൃത്തിൻ പുതിയതൊരു വാക്കൻ
മുറപ്പെരുമാണൊ, നല്ലപ്പുണ്ഡം
മെല്ലെപ്പുണ്ഡം ചിത്താനു.

൩൭

ഇളംകുളിപ്പാത്തതിനെന്ന് മൂല-
 കിളിയും സിദ്ധിച്ച പലാഭിധാനം;
 വെളിപ്പെട്ടന്നാശ്ചയിതന്ന തൊട്ടേ
 വിളക്കുചിറ്റാത്ത വിധത്തിലിന്നു.

നവ

വളിച്ചുമാറുന്ന വിമാനമെന്ന
 നിലം തൊടാനായതു കണ്ടുപാതം
 വിളക്കുനാകു തുത്തൻ സമോരം
 വിളക്കിന്നുൻ ചെന്നുതന്നുവേണം.

നവ

മുന്നിട്ടു കാവറിൻകരകെട്ടുതും പേര-
 തിന്ദീവരാക്കുതൻ പടരവിനും
 വന്നിട്ടിതാ പാലകര കേന്ദ്രം;
 നന്നിട്ടുതൻ മാമനനാഗ്രഹിച്ചാൻ.

ശം

വൈദേശികയെപ്പറന്നിന്നുതന്നു ചെ-
 യ്തും ദൈവമുപദേശിതൻനഗരം
 യോദിച്ചു വേഗാൽ തുത്തൻ പാദം
 നേരിട്ടുനായ് ലക്ഷ്യനാമം പണിഞ്ഞു.

ശം

തന്ത്രമൊക്കെ തെക്കൊഴുതുന്നതൻ
 കാലത്തുതന്നെപ്പറന്നുൻ കാലനാമം
 പിത്താനമോദതൊടണമു തമ്മിൽ
 തീർത്താ വിദേശഗാന്ധി വിശ്വാസമേൻ.

ശം

എല്ലാവരും പുഷ്പകയാനമുട-
 ന്നുല്പാദനമോന്നു പനത്തു പാദം
 കല്യാണപീഠം തുത്തൻ വമ്പിച്ചുപ-
 തിട്ടുത്തലേക്കൻപെട്ട ചെന്നു ചേർന്നു.

ശം

കേരളാസ്ത്രം പാദകയം മേൽപ്പാദം
 താമരൻ തൃക്കുടലെന്നു വേഗം
 സാമാന്യമല്ലാത്തതാട്ടു മാളം
 താമരനാമമാധവ വെളിച്ചിത്തൻ.

ശം

തന്നിട്ടു തൻ സോദരനെത്തലോടി
 യാനത്തിൽനിന്നുപൊടിനാടി താമൻ;
 താനമ്പരനും മക്കടനാമനപ്പാദം
 താനാശ്ചര്യകരമുതൻ കൈ കൊടുത്തു.

ശം

മരണാധിപൻ പിന്നെയുള്ള നിന്ദാ-
ലക്ഷ്യം നേർവഴി കാട്ടി മുൻപേ
അക്ഷീണപുണ്യമുണ്ടെന്നതു ചാരു
ദൈവകൃപയുടെ അറിവെന്നു പോലെ.

രണ്ടു

മനസ്സുസാദനതാദൃശ്യമൊരോ
വിനീതമായ് കൈത്തൊഴുതവരും ചേരായ്;
അനന്തരം അരികു വൃന്ദം മൗ-
മുനീന്ദ്രനെക്കണ്ടു നമസ്സുവിച്ചു.

രണ്ടു

മോദം നിറഞ്ഞതുമ്മിൽ വസിയ്ക്കുന്നതി-
വാദാത്തയെല്ലാമുദനം കൊടുത്തു;
പാദങ്ങൾ നന്ദിച്ചൊരാളായ്ക്കോ;
ചൊരിച്ചു സീതാപാദി വർത്തനം.

രണ്ടു

മനസ്സുചാലനമിതന്നു ചേന്ന-
ജനങ്ങളെല്ലാമെന്തൊല്ലെഴുതികൾ
മനുഷ്യനാഥന്റെ മഹാഭീഷണ-
ഭിന്നത്തിനെക്കൊണ്ടു സുവിളിക്കുന്നു.

രണ്ടു

മരണാവരണം കംപിനായകനും
ലക്ഷോപാക്ഷം സമനാദികൾക്കും
അക്ഷീണകൗതുകലോലയങ്ങളെ-
ളക്കോണിപ്പാലാദങ്ങളെ നീളി.

രണ്ടു

സമോജിനീകാതകലാനുകൂ ടം
സമോദാരാജ്യങ്ങളിലൊക്കെയും
പുരാമിതൻ തന്നുടെ വാക്കുമ്പോൾ
നമോൽക്കര കേട്ടു തെളിഞ്ഞുപോൾ.

രണ്ടു

ക്ഷണപ്രകാശം ക്ഷിതിപാലനം ന-
ല്ലിനങ്ങളെ മറവുതന്നുകൊട്ടും
അന്നത്തെന്തൊല്ലൊപ്പമിതിങ്കലേറും
തൃണങ്ങളൊരാ വിപ്രമഹാപിമാണം.

രണ്ടു

വേദാന്തവിജ്ഞാതകൾ തക്കശാസ്ത്ര-
വാദത്തിലൊഗ്രസരർ ചാർച്ചിക്കുമ്പോൾ
വേദമണ്ഡം ഭിക്ഷിതാം വിശേഷ-
മുഹൂർത്തം വർത്തമാനമുണ്ടുളളി.

രണ്ടു

ശീവലിപ്പം നൂതനമട്ടിലാക്കി
നൈവേദ്യവും നേച്ചുകളും വിളക്കും
വെളിച്ചം തോന്നിപ്പോന്നു നടുക്കി-
ച്ചു വൻപൊഴും കൈകൾ തണുത്തു പുതുൻ.

രൂ

ശിഖിമുഖം പൊലെ കുതിച്ചു പാദം-
വലിമുഖം പല തീർത്ഥാടനം
സലിലമംസത്തിൽ വാരിച്ചുപോയ
കുലീനശോഭിതം വ്യന്മാനം.

രൂ

പുത്തൻ മണിത്തൂണു തുടച്ചു നാൻ-
ചിത്രങ്ങൾ വെറുപ്പാൻ മിനുക്കി നന്നായ്
പത്തൻപത്തുപാളയങ്ങളായിട്ടിണക്കി
നിർത്തിപ്പോലാണിരുന്നില്ലാൻ.

നൂ

വാർചിച്ചു താഴ്ന്നുകൊണ്ട് കൂർത്തു മുത്തം
കൈയ്യന്തലത്തു മില പുണമേന്തി
ജ്വലിച്ചു പാറ്റാക്കൾ കരഞ്ഞു തീർത്ത്
തൃപ്തിക്കും മേൽത്തൂ നിന്നു നിന്നു.

രൂ

ആയോധനച്ചട്ടമുഴിച്ചു പുത്തൻ
ചായം പിടിപ്പിച്ചു തുടച്ചു മിട്ടു
ആയോധനച്ചട്ടത്തെ വെട്ടുകൊണ്ട്
മാറ്റം തന്നെ മേന്തിയിട്ടു നിന്നു.

രൂ

കുപ്പ-യവും തൊപ്പിയുമിട്ടു മാട്ടിൻ
തൂപ്പാടം സമ്പന്നം പടർത്തിപ്പോ
മല്ലാട്ടു തയ്യാറു മുക്കി വന്നി-
ട്ടു ജ്വാസമോത്തോന്നു നടിച്ച് നിന്നു.

രൂ

കൈകളെടുക്കുന്നതിനായിട്ടു കൂപ്പും
മെയ്ക്കുന്നതിട്ടുള്ളതായ തോലുവായും
പ്രസംഗങ്ങളും തക്കതെ തോളിടം നീ-
ക്കുകക്കൊന്നു നൂവകുപ്പിൽ വാണു.

നൂ

അടുത്തു നല്ലൊരു മറ്റുത്തലവനും,
അടുത്തു കോലാഹലമെടുമിങ്ങും,
അടുക്കിനല്ലിക്കൽ മാറ്റം തന്നെ
ച്ചുടക്കു സർവ്വ സമീകരിച്ചു.

നൂ

തപോധനൻ തന്നുടെ വേഷമെല്ലാ-
മഹകരിച്ചുശരഭവേഗി പിന്നേ
നൃപോത്തമന്മാൽ വിധിച്ചു വെട്ടും
വെട്ടിൽ നല്ലതെന്നങ്ങൾ ചാങ്ങി

നൃമ

ആ താപശരണിയിലേ ശത്രുവൃന്ദ-
ന്മാരും വസിപ്പാടി മഹാജ്ഞാതം
ആമാമനമന്മാനകിയോടുമൊന്നി-
ച്ചതാജപീർത്തിയിരുത്തി രോപൽ.

നൃമ.

ഇപ്പോൾമാനങ്ങൾ മുറയ്ക്കു നരകി-
പ്പുപ്പാമ്പന്മാരെത്താടു പുഷ്പരാക്ഷൻ
മുട്ടാതെ ശാശ്വതവിലിയിപ്രകാരം
പട്ടാഭിഷേകശ്രീയയാലരിച്ചു.

ആ

അതത്തിനത്രേക്ഷത വന്നമുഖം
ഭീതയ്യഭിച്ഛംബെലാരിവട്ടും
ആയത്തരാം പുഷ്പകൊണ്ടു തമ-
ന്നാ,തക്ഷണം ചെയ്തു മഹാഭിഷേകം.

നൃമ

നരപ്രവീണ വിധിപ്രകാരം
പുരപ്രവേശത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം
കല്പധാനതലിയുന്ന ഭോകം
കല്പപ്രവും പൂണ്ടു നടന്നു മുൻപേ.

നൃമ

ധർമ്മിഷ്ഠനായുള്ള ധർമ്മജ്ഞാൻ
സമമാന്യരും സ്വജ്ഞാപ്രമത്തിലേറി
ഘർമ്മാശ്വദേവൻ ഘനശോഭ കൈകൾക്ക-
ണാമയശ്രുതത്തിലുരന്നു ചൊല്ലെ

നൃമ

സമമാമുദിംഭരണാ സമന്തനന്ദപരം
ചമ്മതിയും പൂണ്ടു ധരം രെളി ചു
ബ്രഹ്മാവതാൻ പണ്ടു പുരയ്ക്കായി-
ക്കിമ്മതിനിവശനമെന്നപോലെ.

നൃമ

പട്ടപരമവും മേൽക്കു പട്ടാഭി-
മെട്ടത്തു മുത്തുക്കേ കേതിപ്പുവും;
അടുത്തു മററുള്ള സമമാമന്മാൻ
വിട്ടെൻ വെഞ്ചാമമുപകാരം.

നൃമ

എഴുന്ന മകാലാഹരണമുട്ട മുററം
മുഴന്ന മറയ്ക്ക പരിസ്ഥിതികൾ;
മുഴക്കി വാട്ടുക്കളെ നല്ല മേള-
കൊഴുപ്പുമുണ്ടാക്കി മരണാസവത്തിൽ.

൭൭

നീലാവിനാലധികം അറിഞ്ഞെ-
ച്ചോലാലം കൊണ്ടു മറച്ചു നന്നായ്
ആലോചനാബുദ്ധിയാൽ മെടത്തൊ-
ലാലങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന നോക്കി നിന്നു.

൭൮

മറ്റുപ്രസ്തുതങ്ങൾ കഴുതിലയ്ക്ക-
മറ്റുപ്രമേയത്തിലുടനീ നീളെ
തിക്കിപ്പുകാരാക്കി കറു മാങ്ങാഴ്-
ത്തങ്ങളെ പേർ വാട്ടുചെയ്തിരുന്നു.

൭൯

സമസ്തസന്തോഷ്യ മോത്തുമേനി-
ട്ടമന്ത്രിയെ ശ്രീതനായ മ.മൻ
സമഗ്ര.ന.നാഹസമേതനായി-
ശ്ശിച്ച് സാക്ഷാത്കൃതമാക്കി.

൮൦

മനസ്സലോകമുറന്നതിന്റെ ശേഷം
തന്നിട്ടു വേണ്ടുന്ന അനന്തിനെല്ലാം
നിറച്ചതിൽ കൂ:തലയ്ക്കോരം
കനപ്പുറംകൊണ്ടു നറുക്കി വിട്ടു.

൮൧

പ്രിയന്തരനും വൈശ്ണവനന്റെ ചാമ-
ത്തയച്ചിട്ടുപുഷ്പകയറനമഗ്ര
നയത്തിലുൾക്കൊള്ളൂ കനിപ്പു-
ത്രയത്തൊഴും ഭൂമിയെക്കുറി വാണു.

൮൨

മമ്മൻ മഹിമണ്ഡലാഭ്യുദയം
സാമന്ത്രിയോടൊന്നു നടത്തിട്ടുവേദം
ആമണവാളെത്താവഴിയിൽ മരണം
ഭൂമിപ്രദാനമാക്കി മനു കരുത്തു.

൮൩

മുഖിപ്പമെന്നുള്ളതെ നാമധേയ-
മുൽപ്പന്നമായില്ലൊരിട്ടതു പോലും;
അബ്ബാസുതന്റെ പൂമത്തിലുള്ള
സിൽവാനികരംകൊണ്ടു സുഖം ലഭിച്ചു.

൮൪

കുളിത്തരംകൊണ്ടു കഴുത്തറപ്പോൻ
കൊള്ളുവുപോയ മുതിർന്നവരോടും
കുളിന്നിട്ടിപ്പുട്ടു കറങ്ങുവോടും
കൊള്ളാത്ത കൂട്ടത്തിലൊന്നായിപ്പു.

൭൮

നന്നായോരോം തെറി വരുന്ന നേരം
സന്നാഹമുൾക്കൊണ്ടു കൊന്നകൂട്ടത്തു
തന്നാലെ കൂട്ടുന്ന തടങ്കൽ ചെമ്പു-
നന്നാട്ടിലകാലമാത്തതായിപ്പു.

൭൯

ജൈനന്മാരൊക്കെയു വസ്തു തട്ടി-
പ്പറിക്കുവാനുണ്ണ യോദ്ധായിപ്പു
കുളിത്തരം കായുവീവേകിത്തരം
ദരിദ്രനും ഭൂപനം അടയിപ്പു.

൮൦

സത്യം പറഞ്ഞാലതസത്യമെന്നും
മിഥ്യവിവാദത്തെ യാതൊരുതരം
തെറ്റിപ്പരിചിട്ടു വിധിച്ചു തള്ളും
മാനിക്കത്തരുന്നവരായിപ്പു.

൮൧

കാലത്തെഴുന്നേറ്റു കളിപ്പിക്കാത-
ക്കാലത്തെയാൾ കാണുകയില്ല നാട്ടിൽ
നീച്ചത്തഴക്കേഴുകയും നെഞ്ചിലേറ്റും
താലിക്കുമിപ്പുന്ന വിദയാഗമം.

൮൨

വേണ്ടവെമ്പൊഴും മഴയുടെ പാരിൽ
പരന്നതിലേറും പയിരും വിളഞ്ഞു
ഉണ്ടായതില്ലാത്തപീഡയാക്കും
കൊണ്ടാടി യാദിച്ചു വസിച്ചു ലോകം.

൮൩

ശ്രീമാനാകിയമവേനിയുപോൽ
പാരികളെല്ലാടവും
സീമാതീതമുണ്ടാനിതൻ ജനതതി-
ക്കേഴിട്ടു നിത്യോത്സവം
ശ്രീമാനാണുപരമാപ്തം സമുദിതൻ
സർവ്വജ്ഞസമാന്യനും
ധീമാനാത്മപരിഗ്രഹാത്മതനായ്
പ്രീതിച്ചു വാണാൻ ചിരം.

൮൪

ഇതും ശ്രീമാ 2 പത്രൻ തിരുവിതരവനി
 അനുഗ്രഹം 2.5.33-
 തൃതൃതം ഉദിതിനോടും മനസ്സിൽ തെ-
 ലിച്ച സിന്ധുസമുദ്രം
 കീഴ്ത്തിയതിന്നു ജ്ഞാതാവാലുകിട മഖിലാ
 "മാതൃതലീകരിച്ചി-
 ദിതൃതലോകം ഭവിച്ചാൻ കനിവെക്കേടിക്കും
 "സന്തോഷം ദിഗ്ഗന്തം."
 ഇതപരമേശ്വരൻ ശ്രീ നമോസ്തൂ.

പ്രാർത്ഥനാനവകം.

വിദ്യയും തീർത്തു വന്നോക്കുകിതു നിവനി-
 ത്തീടവാൻ മനസ്സിൽ തെ-
 ലെക്കുതെത്തായ്, വധിച്ചതിധിപതിയ, മഖിലാ
 കത്ത കാതന്യമോടേ,
 കല്യാണം കല്പിക്കുക, മേലമകളെയും
 വേട്ടൻ, വെണ്മഴുവരും-
 മല്ലൻതന്നെക്കുറിച്ചോരതിയ വിരമത്തും
 മമനെയക്കൊത്താഴുന്നേൻ.

പട്ടംകെട്ടാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴുതതിനെ ൨ മുദ-
 കിച്ച താൻ തെലിമനി-
 പ്പെട്ടെല്ലെത്തീ ഗ്ലാൻതന്നിടവകാഴിയാൽ
 മിത്രകൂടാമലത്തിൽ
 തെട്ടെന്നു തത്ര വാഴുന്നവിലതിയ ബ-
 സ്സകളെക്കണ്ടു കാര്യം
 ശക്തം കെട്ടിസ്ഥലം വിട്ടൊരുങ്ങുന്നിധിയും
 മമനെയക്കൊത്താഴുന്നേൻ.

കല്ലിൽതീർത്തു വിരയം ൧൩, മിഹ ശക്ത-
 ള്ളന്ന മോക്ഷം കൊടുത്തു,
 വാദിച്ച ചെന്നാശ്വസ്തൻകഴി, ലക്ഷ്മണ-
 കൊന്ന മോലിമനയും

സംരൂപ്യണമടയുണ്ണിനമിയ കോ-
സ്ഥനമതാചസിക്കം
നരകിസ്തിതാവിതയാഗ്യമന്തോടു മന്തവം
മാമനകൈതൊഴുന്നൻ.

൩

സഖ്യം സുഗ്രീവനോടാണുതോഴ്യതവിടെ
ദൂരദിക്കുള്ള ഗാത്രം
തൃക്കാലാലൊന്നറിഞ്ഞിട്ടുതന്നെ കണയൻ
സാലമേഴും തകർത്തു,
മുതുകാരും ഞാൻ തൊക്കുന്നിന്തിമകനെ
വഴിച്ചു വെട്ടും കഴിച്ചു.
ഭീഷ്മജ്ഞാമളയച്ചാൻ പ്രിയയിലലിവെയാ
മാമനകൈതൊഴുന്നൻ.

൪

മുതുകാരും തോഴികളായി വന്നിടവന്നിടകളെയും
കണ്ടു സന്ദഗ്ദ്ധമേകി-
കൈതൊക്കുന്ന മാമനകൈതൊഴുന്നൻ
കണ്ടു തല്ലിത്തകർത്തു
വക്കണത്തിന്നടുത്തുള്ള വരമ യഥാപര-
താക്കി ലഭിക്കാപരം ചു-
ട്ടുവന്നു ഹന്തമാ കിഴിഞ്ഞ പണിയും
മാമനകൈതൊഴുന്നൻ.

൫

വൻപോരും തോഴികൾപ്പറ്റിയതായ ചിന്തിട്ട-
ആ ചോയ് കണ്ടുകൊണ്ടു-
മുൻപോരും തോഴികൾക്കൊന്നൊന്നു കൂടുന്നതിൽ മുടി-
ച്ചാതു ലഭിക്കുന്നതും
തോഴികൾക്കൊന്നൊന്നു കൂടുന്നതിൽ മുടി-
ച്ചാതു ലഭിക്കുന്നതും
സന്ദഗ്ദ്ധമായിട്ടു കണ്ടുകൊണ്ടു തോഴികൾ
മാമനകൈതൊഴുന്നൻ.

൬

സമമിൻ! ദൂരീകാരം തോഴികൾ അവ ചരിതം
തോഴികൾക്കൊന്നൊന്നു കൂടുന്നതിൽ
സമമിൻ! ദൂരീകാരം തോഴികൾ അവ ചരിതം
തോഴികൾക്കൊന്നൊന്നു കൂടുന്നതിൽ

പ്രാർത്ഥനാവകം.

കാമമല്ല കോണരികുഴപ്പം ഹിതമല്ല വലം
നീക്കുവാൻ മദ നിൻ-
നാമം നിത്യം സ്മരിക്കേണ്ടതിനാലാണു വരം
നാമകേണം ഭീനബദ്ധം!

9

സ്വർക്കാര്യം ലഭിക്കുന്നതിനായിരുന്നാൽ
കൊണ്ടു സംതൃപ്തനാകാൻ
ശക്തിപ്പെട്ടില്ല ദൈവരാജനെയും മോക്ഷമുനി-
ക്കീം നാമകീർത്തിക്കേണം
നിൽക്കാൻ മലാളെന്താ പാതിലുമാകുമില്ലാത്ത
പാഞ്ചാലി നിന്നാൾ;
ജനിക്കാത്ത വശ്യൻ പരമതിവൻ നാമ-
കീർത്തനം ജ്ഞാതാമേ!

10

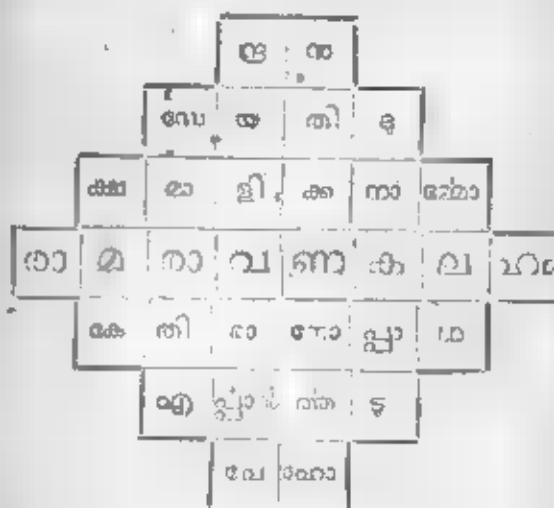
ലങ്കാനാഥൻറെ പൊന്നും മുടിനടുവിവിഷ്ണു-
നോരു മോണിപ്പുറം -
ത്തിരുശ്ശാരുപ്പരം മുട്ടാരു കഥി നിജവാൽ-
കൊണ്ടു നട്ടിപ്പുട്ടി
ശങ്കാമീനം ധരിത്രീകളൊടു വിഭവം
ജിയിച്ചു കൊണ്ടു മാർൻ
തൻ കാൽ കമ്പിട്ടുനിന്നിടുന്ന പവനസുത
നായികം കൈതൊഴുന്നേൻ.

രാമചന്ദ്രവിഭക്തം മലരളകാവ്യം സമാപ്തം.

ശ്രീ മേന്മ.

രഥബന്ധം.

സദ്യം ൨൧, ജ്ഞാനം ൧൦

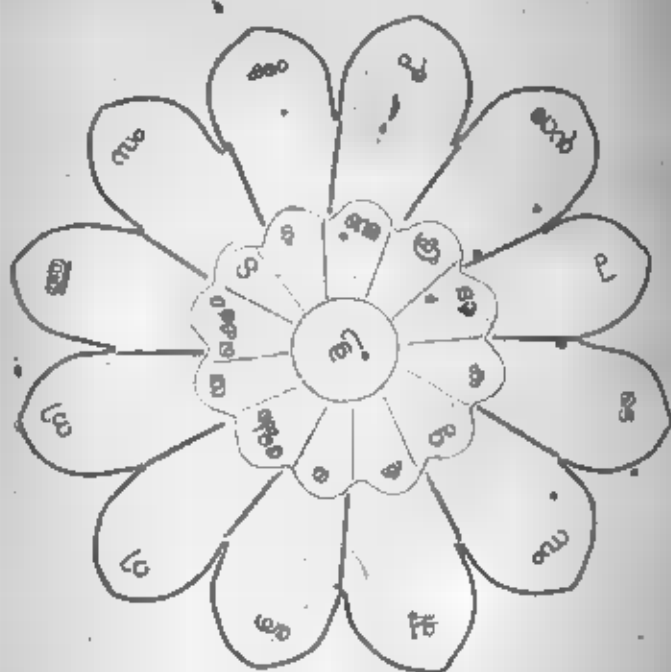

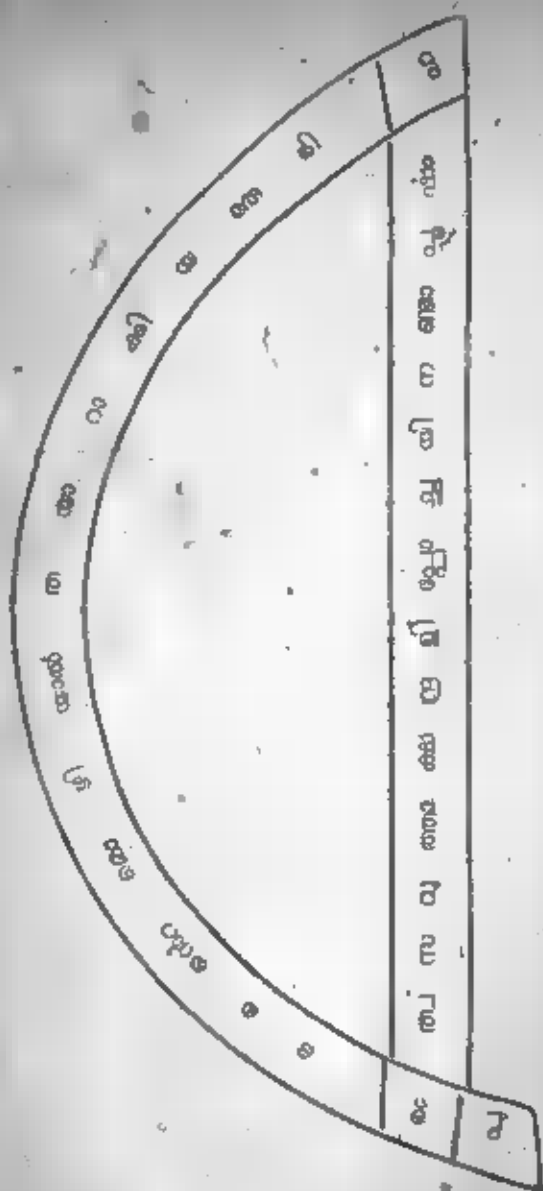
National Library
Calcutta.

പദ്മസംസ്കാരം.

സദ്യം ൧൧

ജ്യേഷ്ഠം ൧൧

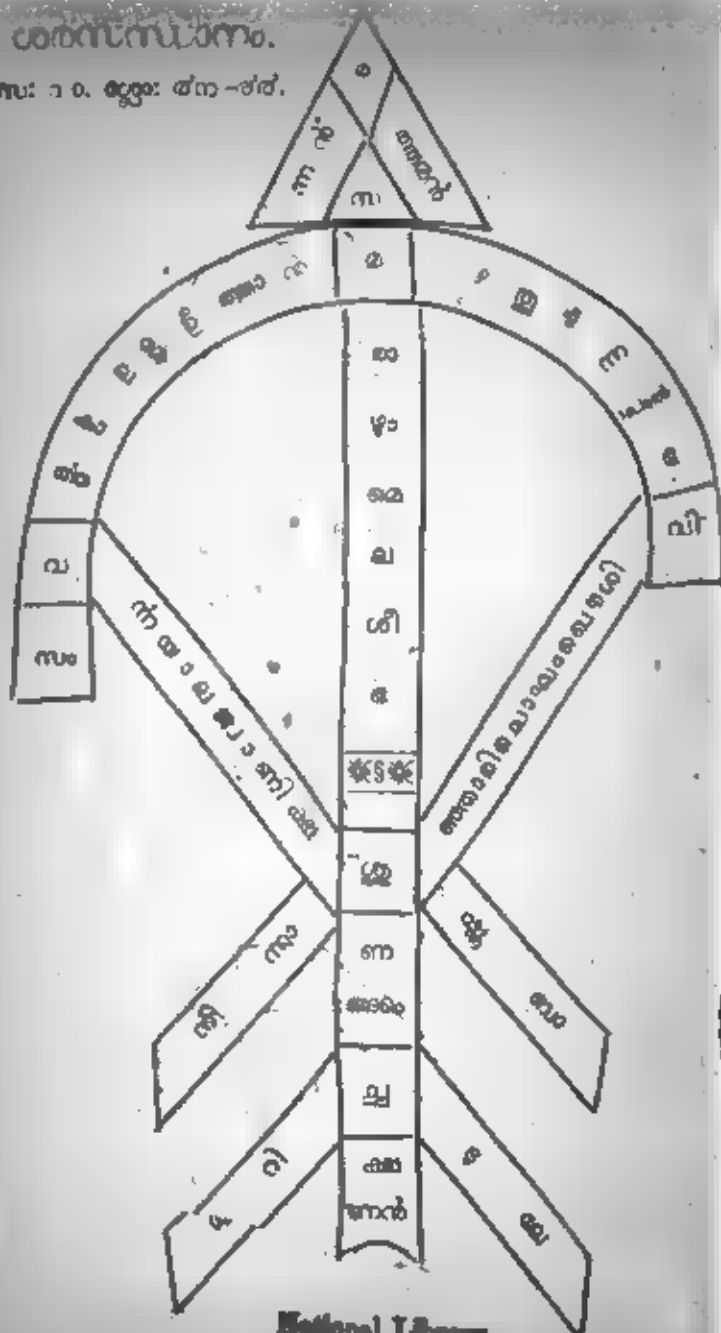
(പാതാബലം. സദ്യം. ജ്ഞാനം.)

conclusiono.

സം. ൩൦. മൂന്നാം ഭാഗം - ൪൪.

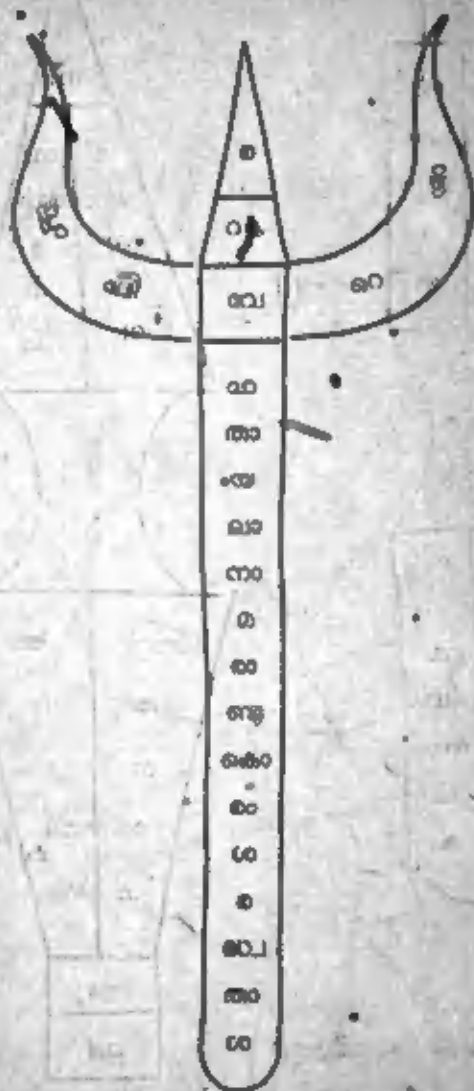

National Library
Calcutta.

ശ്രദ്ധേയങ്ങൾ.

സദ്യം ൨൭.

എല്ലാത്തരം അനന്ദം

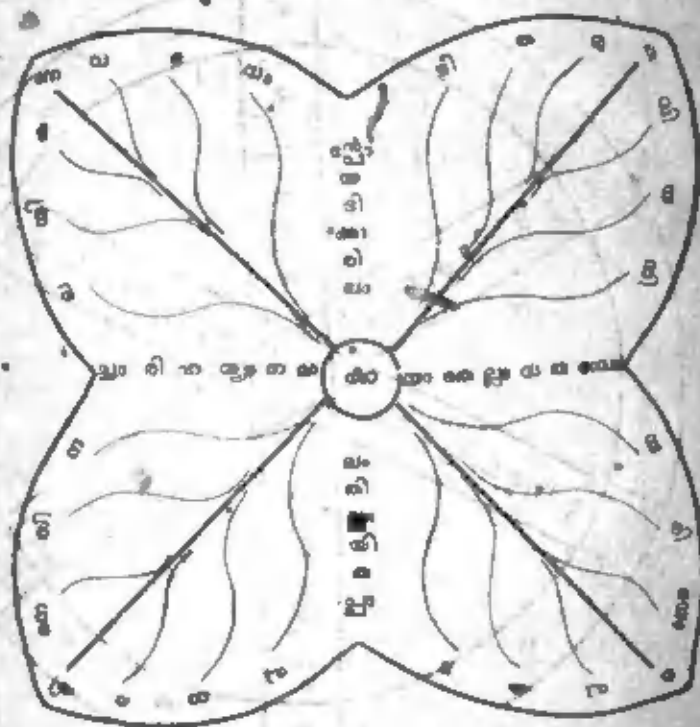

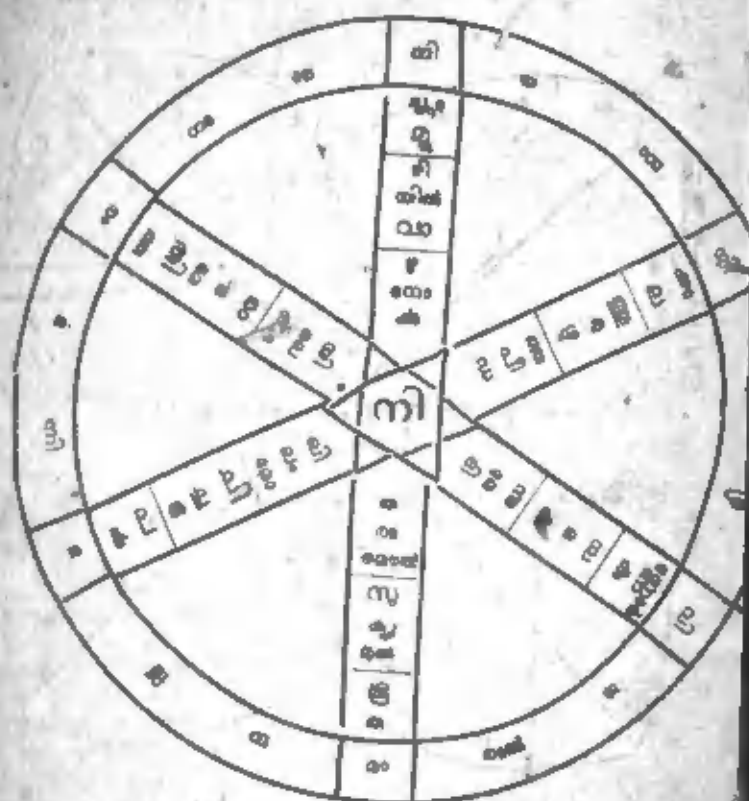
பட்டினப்பாடல்.

சுருத்தம் பி.சு.

சுருத்தம் வ.சு.

ആദ്യം വരി.

National Library